

Лиахона

Нещо, което ни насочва по пътя към Исус Христос

РЕЧИ ОТ ОБЩАТА КОНФЕРЕНЦИЯ

Президент Нелсън:
„Укрепва(й)те духовната (си)
основа“

Говорителите призовават
светиите да задълбочават
своето ученичество

Обявени са
13 нови храма

Снимки от Норвегия и Мадагаскар (вложка)

„Свидетелствам, че канарата, върху която стоим, е нашето свидетелство че Исус е Христос, че това е Неговата Църква, която Той лично води, и че президент Ръсел М. Нелсън е Неговият жив пророк днес.

Президент Нелсън търси и получава напътствия от Господ. За мен той е пример за търсене на такива напътствия с решимост да ги следва. Същата решимост да се подчиняват на Господните напътствия е в сърцата на всички, които говориха или ще говорят, ще се молят или ще пеят по време на тази обща конференция на Неговата Църква.

Моля се тези по земята, които гледат или слушат конференция, да усетят любовта на Господ към тях“ – президент Хенри Б. Айринг, „Вярата да искаме и след това да действаме“

Съботна сутрешна сесия

- 6 Чиста истина, чисто учение и чисто откровение
Президент Ръсел М. Нелсън
- 8 Най-ценното притежание
Старейшина Джефри Р. Холанд
- 10 Елате при Христос и не идвайте сами
Бони Х. Кордън
- 13 Нестихващото състрадание на Спасителя
Старейшина Юлисис Соарес
- 16 Любовта на Бог
Старейшина Д. Тод Кристоферсън
- 19 Да ставаме нещо повече в Христос – притчата за наклона
Старейшина Кларк Г. Гилбърт
- 22 Търсенето с вяра се възнаграждава
Старейшина Патрисио М. Джуфра
- 24 Необходимостта от църква
Президент Далин Х. Оукс

Съботна следобедна сесия

- 27 Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители
Президент Хенри Б. Айринг
- 28 Със силата Божия във велика слава
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 31 Вяра да действаме и да се превръщаме в нещо по-добро
Старейшина Сиро Шмайл
- 33 Божията любов: най-радостната за душата
Сюзън Х. Портър
- 36 Да обсъдим психичното здраве
Старейшина Ерих У. Копишке
- 39 Нещата на моята душа
Старейшина Роналд А. Расбанд
- 42 Подготовка за Второто пришествие на Христос
Старейшина Кристофъл Голдън
- 44 „Облагодетелстван от Господа във всичките ми дни“
Старейшина Мойсес Вилануева
- 47 „По прост начин красиво и по красив начин просто“
Старейшина Гари Е. Стивънсън

Съботна вечерна сесия

- 51 „Обичаш ли Ме повече, отколкото... тези?“
Президент М. Ръсел Балард

- 53 Моля се да сме Му в помощ
Шарън Юбанк
- 56 „Няма ли балсам в Галаад?“
Старейшина Брент Х. Нилсън
- 59 Задълбочаване на нашето обръщане към Исус Христос
Старейшина Арнулфо Валенсуела
- 61 Да сме достойни не означава да сме безпогрешни
Брадли Р. Уилкоккс
- 68 Да бъдем последователи на Христос
Старейшина Алфред Куюнгу
- 71 Вдигнете светлината си
Старейшина Маркъл Б. Наш
- 74 Вратата да искаме и след това да действаме
Президент Хенри Б. Айринг

Неделна сутрешна сесия

- 77 Всекидневно възстановяване
Старейшина Дитер Ф. Ухторф
- 80 Поканете Христос да напише вашата история
Камил Н. Джонсън
- 83 Христовият мир прогонва враждебността
Старейшина Дейл Г. Ренлънд
- 86 Дом на последователен ред
Старейшина Ваянгина Сикахема
- 89 Личен мир в трудни времена
Старейшина Куентин Л. Кук
- 93 Храмът и вашите духовни основи
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 97 Да се доверим отново
Старейшина Герит У. Гонг
- 100 Да отдаваме святост на Господа
Епископ Л. Тод Бъдж
- 103 „Спомни си за Твоите страдащи светии, о, Боже наш“
Старейшина Антъни Д. Пъркинс
- 106 С един процент по-добри
Старейшина Майкъл А. Дън
- 109 Да посрещаме нашите духовни урагани с вяра в Христос
Старейшина Шон Дъглас
- 112 Чудеса на Евангелието на Исус Христос
Старейшина Карлос Г. Ревильо-мл.
- 114 „Гледай пътя напред“
Старейшина Алвин Ф. Мередит III
- 116 Името на Църквата не подлежи на преговори
Старейшина Нийл Л. Андерсен
- 120 Отделяйте време за Господ
Президент Ръсел М. Нелсън
- 64 Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни
- 122 Новини от Църквата
- 127 Следвайте Ме, елате с Мен – да се учим от посланията от общата конференция

Нигерия

191-вата полугодишна обща конференция

Съботна сутрешна сесия, 2 октомври 2021 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Откриваща молитва: старейшина Джеръми Р. Яги
Закриваща молитва: Ейми А. Райт
Музика от Хора на Табернакълъ при Храмовия площад; диригенти: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти: Андрю Ънсуърт и Джозеф Пийгълс: „From All That Dwell below the Skies“, *Нутнс*, № 90; „Хайде, Божи чедо“, *Химни*, № 42, ар. Уилбърг; „Господи, мисля все за Теб“, *Химни*, № 91, ар. Уилбърг; „Да работим с жар“, *Химни*, № 153; „Ще следвам Божия план“ *Сборник детски песни*, с. 86, ар. Хофхейнс; „Свят Изкупител – Божи Син“, *Химни*, № 85, ар. Уилбърг.

Съботна следобедна сесия, 2 октомври 2021 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: старейшина Уилям К. Джаксън
Закриваща молитва: Ребека Л. Крейвън
Музика от многонационален хор от колове в северна Юта; диригент: Джейми Камала Уд; органист: Линда Маргетс: „Чуйте народи“ *Химни*, № 169, ар. Аштън; „Consider the Lilies“, Хофман, ар. Лион; „Спасителю на Израил“ *Химни*, № 5; „This Is the Christ“, Фауст, Пинбъроу и Муди, ар. Уолфърд.

Съботна вечерна сесия, 2 октомври 2021 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: Стивън Дж. Лънд
Закриваща молитва: епископ Жералд Косе
Музика от смесен хор на студенти от университета Бригъм Йънг; диригенти: Брент Уелс, Андрю Крейн и Соня Полтър; органист: Джозеф Пийгълс: „Praise to the Lord, the Almighty“, *Нутнс*, № 72, ар. Уилбърг; „Бог ни възлюби“, *Химни*, № 114, ар. Кейсън; „О, Иехова, поведи ни“, *Химни*, № 57; „Господи, ще Те обичам“, *Химни*, № 138, ар. Мърфи; „Behold, the Wounds in Jesus' Hands“ („Вижте раните по ръцете на Исус“), Нейлър и Пиърсън.

Неделна сутрешна сесия, 3 октомври 2021 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Откриваща молитва: старейшина Дейвид Ф. Еванс.
Закриваща молитва: Джийн Б. Бингам
Музика от Хора на Табернакълъ при Храмовия площад; диригенти: Мак Уилбърг и Райън

Мърфи; органисти: Ричард Елиът и Андрю Ънсуърт: „Come, Rejoice“, *Нутнс*, № 9; „Sing Praise to Him“, *Нутнс*, № 70, ар. Уилбърг; „Където любовта цари“, *Сборник детски песни*, с. 76, ар. Кардън; „Чедо на Бога съм“, *Химни*, № 186; „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55, ар. Уилбърг; „Let the Mountains Shout for Joy“ („Нека планините възкликнат от радост“), Стивънс, ар. Уилбърг.

Неделна следобедна сесия, 3 октомври 2021 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: старейшина Матю С. Холанд
Закриваща молитва: старейшина Кели Р. Джонсън
Музика от Хора на Табернакълъ при Храмовия площад; диригенти: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти: Ричард Елиът и Андрю Ънсуърт: „Слава на Бог, хвала“, *Химни*, № 50, ар. Лонгхърст; „Кой ми дарява мир?“, *Химни*, № 81, ар. Уилбърг; „I'll Follow Him in Faith“, Пери, ар. Мърфи; „Личувайте, Господ е Цар!“, *Химни*, № 51; „Тихо за раздаяла пеem“, *Химни*, № 98, ар. Уилбърг.

Речите от конференцията са на разположение

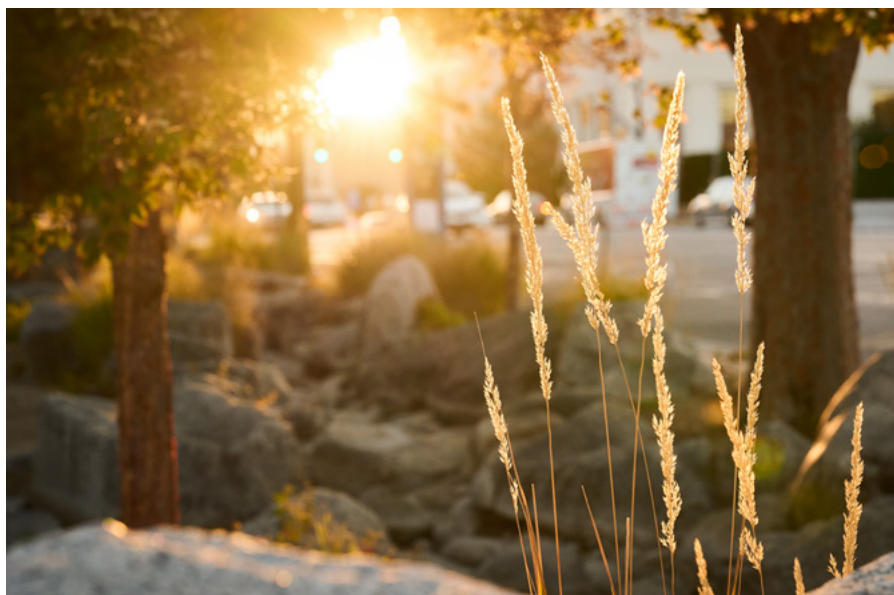
Речите от Общата конференция са на разположение в приложението Gospel Library и на conference.ChurchofJesusChrist.org. Информация за общата конференция във формати, достъпни за членове с увреждания, е на разположение на disability.ChurchofJesusChrist.org.

На корицата

Предна корица: снимка от Джефри Д. Олред, *Deseret News* Задна корица: *Christ's Image (Христовият лик)*, от Хайнрих Хофман.

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Мейсън Кобърли, Джон Лойд, Лесли Нилсън и Кристи Пауъл. Допълнителни снимки от Марк Антъни, Бенсън Арудо, Джаней Бингам, Фернандо Х. Калдерон, Чимези Чинедъм, Ранди Колиър, Кармира де Гонзалес, Аваро О. Де Ла Кинтана С., Катерина Грачева, Нийл Кабилинг, Дейвид Лагос, Ашли Ларсън, Барбара Лейчи, Мелиса Мае, Даниел Мартинес, Тола Млонго, Мелани Миза, Карла Накарно, Саяка Окубо, Ивон О'Риърдън, Валисоа Ракотоманана, Хелън Роуз, Стефани Сайеб, Татаямодимо Текисо и Александра Вишньова.

Снимка на природата извън Центъра за конференции в Солт Лейк Сити

НОЕМВРИ 2021 Г., ГОДИНА 28, БРОЙ 6
ЛИАХОНА 17475 112

Официално списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Качър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа, Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Альн Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар,

Матю Д. Флитън, Минди Селу, Мариса Уидисън

Асистент печат: Ениш С. Давила

Набор и редакция: Гарет Х. Гарф, Шарлът Ларкабал, Чакол Уордли Herbert, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Ричард М. Ромни

Стажант-редактор: Елейна Вангсгаард

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли,

Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М. Муи, Алени Рергер

Координатор интелектуална собственост: Колет

Небъкър Он

Директор производство: Амън Харис

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Хосе Чавез,

Брайън У. Диджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис, Амън Харис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Нелсън Гонзалес

Адрес за кореспонденция: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгаши, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2021 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призовавания в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: November 2021 Vol. 28 No. 3. *LIAHONA* (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published six times a year by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Норвегия

Указател на говорителите

Айринг, Хенри Б., 27, 74
Андерсън, Нийл Л., 116
Балард, М. Ръсел, 51
Беднар, Дейвид А., 28
Бъдж, Л. Тод, 100
Валенсуела, Арнулфо, 59
Вилянueva, Мойсес, 44
Гилбърт, Кларк Г., 19
Голдън, Кристофъл, 42
Гонг, Герит У., 97
Джонсън, Камил Н., 80
Джурфа, Патрисио М., 22
Дъглас, Шон, 109
Дън, Майкъл А., 106
Копишке, Ерих У., 36
Кордън, Бони Х., 10
Кристоферсън, Д. Тод, 16
Кук, Куентин Л., 89
Куюнгу, Алфред, 68
Мердит, Алвин Ф., III, 114
Наш, Маркъс Б., 71
Нелсън, Ръсел М., 6, 93, 120
Нийлсън, Брент Х., 56
Оукс, Далин Х., 24
Портър, Сюзън Х., 33
Пъркинс, Антъни Д., 103
Расбанд, Роналд А., 39
Ревильо, Карлос Г, мл., 112
Ренлънд, Дейл Г., 83
Сикахема, Ваянгина, 86
Соарес, Юлисис, 13
Стивънсън, Гари Е., 47
Уилкокс, Брайли Р., 61
Ухтдорф, Дитер Ф., 77
Холанд, Джефри Р., 8
Шмайл, Сиро, 31
Юбанк, Шарън, 53

Указател на темите

безпокойство, 36
благодат, 61
Бог Отец, 16, 33
божествено естество, 10, 19
Второ пришествие, 42
възстановяване, 22
вляра, 22, 31, 56, 74, 80, 86, 97,
106, 109, 112, 114
депресия, 36
Джозеф Смит, 22, 28
достойнство, 61
духовност, 86
Единение, 56
единство, 24, 83
Копишке, Ерих У., 36
завети, 28, 93, 103, 112
заповеди, 16, 39, 74, 109
изкупление, 16
изучаване, 86
изучаване на Писанията, 31, 59
изцеление, 56
име на Църквата, 116
истина, 6
Исус Христос, 6, 8, 10, 13, 16,
19, 28, 31, 33, 39, 42, 44, 51,
56, 59, 68, 74, 77, 80, 87, 89,
93, 97, 103, 106, 109, 112,
114, 116, 120
Книгата на Мормон, 22, 28
лично достойнство, 33
любов, 8, 16, 33, 36, 39, 51, 53,
87, 89, 97
милост, 13
мир, 87, 89
мисионерска работа, 22, 47
младежи, 10
молитва, 31
навици, 61, 106
надежда, 103, 114
несгоди, 19, 44, 53, 56, 80, 89,
103, 109, 114
образование, 19

обреди, 28, 86, 93
обръщане във вярата, 22, 59, 112
обща конференция, 6
отговорност, 47
откровение, 6, 39, 74, 93, 116
Писания, 59
подготовка, 42
подчинение, 74, 109
покаяние, 8, 16, 61, 77, 106,
112, 114
поклонение, 24
посещаване, 100
посещаване на Църквата, 24
праведност, 89, 106
приоритети, 51
пророци, 16, 39, 42, 74
прошка, 61, 68
психично заболяване, 36
психично здраве, 36
Първото видение, 22
радост, 33, 39, 103, 109
раздори, 87, 89
растеж на Църквата, 112
Светият Дух, 59, 74, 80, 120
свещеничество, 24
свобода на избор, 80, 89
святост, 100
семејство, 89
служба, 24, 44, 47, 53
служение, 36, 44
смелост, 68
смирение, 19, 68
съдене, 13
състрадание, 13
упование, 97
ученичество, 8, 30, 47, 51, 59,
68, 77, 80, 83
учения на Църквата, 6
храмова работа, 47
храмове, 93, 120
хуманитарна помощ, 53, 100
членове на Църквата, 24
чудеса, 112

I SHALL NOT WANT (НЯМА ДА ОСТАНА В НЯЖДА), ОТ ЙОНГСУНГ КИМ

Резюме на 191-вата полугодишна обща конференция

Променяме се, когато прилагаме евангелските истини, които научаваме. Президент Ръсел М. Нелсън сподели това просто, но изпълнено със смисъл послание, при откриването и закриването на общата конференция.

„Чистото учение на Христа е въздействащо – каза той по време на откриващите си бележки. – То променя живота на всеки, който го разбира и се стреми да го прилага в живота си“. На следващия ден, в своето заключително послание той каза: „Бяхме учени добре. ... Сега въпросът е: Как ще се променим поради това, което сме чули и усетили?“.

Сред многото важни уроци, преподадени по време на тази обща конференция:

- Научихме, че е време да предприемем извънредни мерки, за да укрепим личните си духовни основи (вж. президент Нелсън на страница 93).
- Учихме за важноста на ученичеството, както и за неговата простота (вж. президент М. Ръсел Балард на страница 51, старейшина Дитер Ф. Ухтдорф на страница 77 и старейшина Гари Е. Стивънсън на страница 47).
- Научихме защо имаме нужда от Църквата и че можем да направим много, за да благославяме другите, когато работим заедно (вж. президент Далин Х. Оукс на страница 24, епископ Л. Тод Бъдж на страница 100, Бони Х.

Кордън на страница 10 и Шарън Юбанк на страница 53).

- Научихме, че обичта към Бог може да ни помогне да преодолеем разделението, което ни пречи да станем едно (вж. старейшина Джефри Р. Холанд на страница 8, старейшина Д. Тод Кристоферсън на страница 16 и старейшина Дейл Г. Ренлънд на страница 83).
- Научихме, че можем да каним откровението в живота си, като се подчиняваме на волята на Господ и че да имаме и да задаваме въпроси, на които нямаме отговори, е приемливо (вж. президент Хенри Б. Айринг на страница 74, Камил Н. Джонсън на страница 80 и Съюзън Х. Портър на страница 33).

Какво чухте? Какво почувствахте? Как ще приложите в живота си чистата истина, чистото учение и чистото откровение, които ще откриете, ако продължите да изучавате посланията от общата конференция? ■

Съботна сутрешна сесия | 2 октомври 2021 г.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос на светиите
от последните дни

Чиста истина, чисто учение и чисто откровение

Каня ви да превърнете тази конференция във време за угощение с послания от Господ чрез Неговите служители.

Мои скъпи братя и сестри, добре дошли на общата конференция! Каква радост е да съм с вас! Мислих съм за вас почти непрестанно през изминалите шест месеца. Молил съм се *относно* вас и *за* вас. През последните седмици съм се молил с намерението тази конференция да бъде време за откровение и

размишление за всички, които търсят тези благословии.

Радваме се отново да ви говорим от центъра за конференции. Повечето от местата остават празни, но присъствието на членове на Хора на Табернакъла е прекрасна стъпка напред. Приветстваме на тази основно виртуална конференция

всички вас, където и да се намирате.

Все още се борим с опустошителното влияние на COVID-19 и неговите варианти. Благодарим ви, че следвате нашите съвети и тези на медицинските специалисти и държавните ръководители в своите общности.

За всяка обща конференция ние се събираме според Господните напътствия¹. Форматът се е променял през годините. Когато бях доста по-млад, конференцията продължаваше три или четири дни. По-късно продължителността ѝ беше намалена на два дни. Всяко послание, тогава и сега, е резултат от горещи молитви и много духовна подготовка.

Висшите ръководители и служители на Църквата, които говорят, ще съсредоточават посланията си върху Спасителя Исус Христос, Неговата милост и безпределната Му изкупителна сила. Никога не е имало момент в историята на света, когато знанието за нашия Спасител да е било по-важно в лично отношение и по-свързано с *всяка човешка душа*. Представете си колко бързо унищожителните конфликти по целия свят, а и тези в личния ни живот, биха били разрешавани, ако всички ние изберем да следваме Исус Христос и да се вслушваме в ученията Му.

В този дух, ви каня по време на тази конференция да слушате и да търсите три неща – чиста истина, чистото учение на Христа и чисто откровение. Противно на съмненията на някои хора, наистина *има* правилно и грешно. Наистина *има* абсолютна истина, вечна истина. Един бич на нашите дни е, че твърде малко хора знаят къде да намерят истина². Мога да ви уверя,

че това, което ще чуete днес и утре, представлява чиста истина.

Чистото учение на Христа е въздействащо. То променя живота на всеки, който го разбира и се стреми да го прилага в живота си. Учението на Христа ни помага да намираме заветната пътека и да оставаме на нея. Ако останем на тази тясна, но добре очертана пътека, в крайна сметка това ще ни подготви да получим всичко, което Бог има³. Нищо не може да е по-ценно от *всичко*, което има нашият Отец!

Накрая, чистото откровение в

отговор на въпросите в сърцата ви ще направи тази конференция удовлетворяваща и незабравима. Ако все още не сте потърсили служението на Светия Дух, което ще ви помогне да чуete това, което Господ желае да чуete през тези два дни, ви каня да направите това сега. Каня ви да превърнете тази конференция във време за угощение с послания от Господ чрез Неговите служители. Научете как да ги прилагате в живота си.

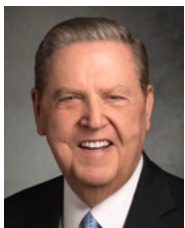
Това е Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Ние сме Неговият заветен народ.

Господ е заявил, че ще ускори Своето дело във времето му⁴ и прави това с все по-голяма скорост. Имаме привилегиата да участваме в Свящото Му дело.

Призовавам благословия върху всички, които търсят повече светлина, знание и истина. Изразявам обичта си към всеки един от вас, в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 20:61, 64, 67, 26:1.
2. Вж. Учение и завети 123:12.
3. Вж. Етер 4:14; Учение и завети 78:17–18, 84:38.
4. Вж. Учение и завети 88:73.

От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Най-ценното притежание

Всеки един от нас трябва да дойде в Христа с непоклатимо посвещение на Неговото Евангелие.

В Писанията четем за богат млад началник, който се затичва, отива до Исус, коленичи в нозете Му и искрено пита Учителя: „Какво да направя, за да наследя вечен живот?“. След като разглежда дълъг списък от заповеди, които този човек вероятно е спазвал, Исус му казва да продаде всичките си притежания, да раздаде парите на сиромасите, да вдигне кръста си и да Го следва. Яснотата на тази заповед кара младия началник, макар

и първоначално доста самоуверен, да размисли, след което си отива посярнал, тъй като според Писанията е „човек с много имот“¹.

Това очевидно е важен разказ с предупреждение относно използването на богатството и нуждите на бедните. Но в крайна сметка това е разказ за пълна и безрезервна отдаденост на божествена отговорност. С или без богатства, всеки един от нас трябва да дойде в Христа със същото непоклатимо

посвещение на Неговото Евангелие, каквото се очаква и от този млад мъж. На съвременен жаргон, трябва за заявим, че „даваме всичко от себе си“².

В своята характерна и запомняща се проза, К. С. Луис си представя как Господ ни казва нещо от рода на: „Аз не искам... времето ти... (или) парите ти, ... (или) труда ти (толкова, колкото) ... искам (самия) Теб. (Относно онова дърво, което кастриш.) Не искам да подрежа някой клон тук и някой там, искам да отрежа цялото дърво. (А онзи зъб.) Не искам да (го) пробия... или да му поставя коронка, или да го пломбирам. Искам да го извадя. (Всъщност, искам да ми предадеш) цялото си природно Аз. ... (А) Аз ще ти дам в замяна ново Аз. Всъщност, ще ти дам Себе Си: Моята... воля ще стане твоя“³.

Всички, които ще говорят по време на тази обща конференция, по един или друг начин ще ни кажат това, което, Христос казва на този богат млад мъж: „Елате при своя Спасител. Елате напълно и чистосърдечно. Вдигнете кръста си, колкото и да тежи, и Го следвайте“⁴. Те ще кажат това, знаейки, че в Божието царство не може да има половинчати мерки, няма започване и спиране след това, няма връщане назад. На тези, които искат разрешение да погребат починал родител или поне да се сбогуват с други близки, Исус отговаря изисквайки и недвусмислено. „Оставете това на другите“ – казва Той. „Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство“⁵. Когато от нас се изискват трудни неща, дори такива, които противоречат на копнежите на сърцето,

Русия

помнете, че предаността, която обещаваме да посветим на Христовото дело, трябва да бъде най-върховната отдаденост в живота ни. Въпреки че Исаяя ни уверява, че то е достъпно „без пари и без плащане“⁶, трябва да сме готови, ако използвам думите на Т. С. Елиът, да заплатим „не по-малко от всичко“⁷.

Разбира се, всички имаме някои навици, недостатъци или неща в миналото, които може да ни пречат напълно да се потопим в това дело. Но Бог е наш Отец и е изключително добър в това да прощава и да забравя греховете, от които сме се отrekli, вероятно защото твърде често Му даваме повод и се налага да прави това. Въпреки всичко, божествена помощ се дава на всеки един от нас във всеки момент, когато пожелаем да променим поведението си. Бог дава на Саул „друго сърце“⁸. Йезекиил призовава целия древен Израил да отхвърли миналото си и да „направ(и) ново сърце и нов дух“⁹. Алма призовава за „голяма промяна в сърцето“¹⁰, която да доведе до порастване на душите, а Самият Исус учи, че „ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство“¹¹. Ясно е, че възможността за промяна и за един по-извисен живот винаги са били един от Божиите дарове за тези, които го търсят.

Приятелю, в момента виждаме всякакви видове групи и подгрупи, по-малки групи и групички, дигитални общности и политически идентичности, както и прекалено много враждебност. Може ли да се запитаме дали един, ако използвам израза на президент Ръсел М. Нелсън, „по-висш и по-свят“¹² живот е нещо, към което можем да се стремим?

Когато правим това, ще е добре да си спомняме онзи изключителен период от Книгата на Мормон, когато този въпрос е зададен на хората и те отговарят така утвърдително:

„И стана така, че нямаше раздори сред целия народ и в цялата земя, ... *понеже любовта Божия живееше в сърцата на людето.*

И нямаше зависти, нито спорове, ... нито какъвто и да е вид похотливост; и наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия.

И нямаше нито разбойници, нито убийци, нито пък имаше ламанити, нито какъвто и да е друг вид -ити; но *те бяха всички събрани в едно, чедата Христови и наследници на царството Божие.*

*И колко благословени бяха те!*¹³

Какъв е ключът към откриването на такъв живот, изпълнен с щастие и удовлетвореност? Разкрит е там, в текста на едно изречение: „Любовта Божия живееше в сърцата на людето“¹⁴. Когато любовта Божия задава тона на живота ни, на взаимоотношенията ни един с друг и в крайна сметка на чувствата ни към цялото човечество, старите различия, ограничаващите етикети и изкуственото разделение изчезват, а мирът се увеличава. Точно това се случва в нашия пример от Книгата на Мормон. Вече няма ламанити или яковити, или йосифити, или зорамити. Няма каквито и да било -ити. Хората са приели една идентичност. Както е написано, те всички са известни като „чедата Христови“¹⁵.

Тук, разбира се, говорим за първата голяма заповед, дадена на човешкия род – да възлюбим Бог чистосърдечно, напълно и безрезервно, което означава с

цялото си сърце, мощ, ум и сила¹⁶. Да имаме такава любов към Бог е първата голяма *заповед* във вселената. Но първата велика *истина* във вселената е, че *Бог ни обича* точно по този начин – чистосърдечно, напълно и безрезервно, с цялото *Си* сърце, мощ, ум и сила. А когато тези велики сили от Неговото сърце и нашите се съчетаят без ограничения, се получава една истинска експлозия от духовна сила. Тогава, както пише Теяр дьо Шарден, „за втори път в историята на света човек ще открие огъня“¹⁷.

Тогава, и всъщност само тогава, можем наистина да спазваме втората голяма заповед по начини, които не са повърхностни или незначителни. Ако обичаме Бог достатъчно, за да се опитваме да Му бъдем напълно верни, Той ще ни дава способността, възможността, волята и начините да обичаме своите ближни и себе си. Вероятно тогава ще можем отново да кажем: „Наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия“¹⁸.

Братя и сестри, моля се да успеем в това, в което богатият млад мъж се препъва, че ще вземем върху си кръста на Христос, колкото и много да изисква това, без значение колко може да е трудно и каква ще е цената. Свидетелствам, че когато обещаем да Го следваме, по един или друг начин този път ще ни отведе до корона от тръни и един безмилостен римски кръст. Без значение колко богат е младият началник, той не е достатъчно богат, за да може да плати и така да избегне тези символи, ние също не можем. За благословията да

От Бони Х. Кордън
Обща президентка на Младите жени

получим най-ценното от всички притежания – дара на вечния живот – е достатъчно малко, че от нас се иска да останем на пътеката и да следваме Първосвещеника, Когото изповядваме, нашата Зорница, нашия Застъпник и Цар. Свидетелствам заедно с малко известния Амаликий от древността, че всички ние трябва да „Му прин(есем) изцяло душите си като приношение“¹⁹. За такава решителна и непоклатима отдаденост пеем:

*Възхвалявам планината, към
която се стремя,
планината на Твоята изкупва-
ща любов. ...
Отдавам ти сърцето си, вземи
го и го запечатай,
запечатай го към Своите обита-
лица небесни*²⁰.

В святото име на Исус Христос,
амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Марк 10:17–22.
2. Вж. Омний 1:26.
3. К. С. Луис, *Mere Christianity*, 1960 г., с. 153.
4. Вж. Марк 10:21.
5. Вж. Лука 9:62.
6. Исая 55:1.
7. „Little Gidding“, от *T. S. Eliot: Collected Poems, 1909–1962*, 1963 г., с. 209.
8. 1 Царете 10:9.
9. Йезекиил 18:31.
10. Вж. Алама 5:9–14.
11. Йоан 3:3.
12. Ръсел М. Нелсън, „Заключителни бележки“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 122.
13. 4 Нефи 1:13, 15–18, курсив добавен.
14. 4 Нефи 1:15.
15. 4 Нефи 1:17.
16. Вж. Марк 12:30.
17. Пиер Теяр дьо Шарден, *Toward the Future*, 1975 г., с. 87.
18. 4 Нефи 1:16.
19. Омний 1:26.
20. „Come, Thou Fount of Every Blessing“, *Hymns*, 1948 г., № 70. Текстът е написан от Робърт Робинсън.

Елате при Христос и не идвайте сами

Най-добрият начин, по който можете да правите света по-добър, е да го подготвите за Христос, като каните всички да Го следват.

Неотдавна получих писмо от една любознателна млада жена. Тя пише: „В безизходица съм. ... Не съм сигурна коя съм, но чувствам, че съм тук за нещо грандиозно“.

Някога чувствали ли сте, че се лутате, чудейки се дали Небесният Отец знае кои сте и дали се нуждае от вас? Мои скъпи младежи, и всички останали, свидетелствам ви, че отговорът е *да!* Господ има план за вас. Той ви е подготвил за тези времена, *точно сега*, да бъдете сила и въздействие за добро в Неговото велико дело. Имаме нужда от вас! Без вас просто не би било така грандиозно!

При свещени обстоятелства, нашият обичан пророк, президент Ръсел М. Нелсън, веднъж ми напомни за две простички истини, които са основни за вашето грандиозно и славно дело.

Докато седяхме на канапето с моя съпруг, нашият пророк придърпа стола си и почти се залепи за нас, след което ме погледна с пронизателните си сини очи. Не съм сигурна дали сърцето ми биеше лудо или напълно беше спряло,

когато той ме призова да служа като обща президентка на Младите жени. Той ми зададе въпрос, който все още отеква в сърцето ми: „Бони, кое е най-важното нещо, което трябва да знаят младежите?“

За момент се замислих и отвърнах: „Те трябва да знаят кои са“.

„*ДА!* – възкликна той, – и трябва да знаят целта си“.

Нашата божествена същност

Вие сте скъпи, възлюбени чеда на Небесния Отец. Той ви обича така съвършено, че е изпратил Своя Син, Исус Христос, да извърши единение за вас и за мен¹. Любовта на Спасителя за нас е безупречна – дори, когато ние се проваляме! Нищо не може да ни отдели от Божията любов². Като си спомняте тази любов, това може да ви помага да устоявате на объркването в света, което се опитва да отслабва увереността ви във вашата божествена същност и да ви прави слепи за вашия потенциал.

По време на една конференция ЗУМ, се запознах с две изпаднали в затруднение млади жени. И двете

споменаха, че бяха прибегнали до своята патриархална благословия, чрез която бяха преоткрили Господната любов и напътствие лично за тях. Намерете патриархалната си благословия, ако трябва я изтупайте от събрания се прах и я изучавайте често. Ако нямате такава, поискайте да ви бъде дадена скоро. Не отлагайте да разберете това, което Господ желае да ви каже сега за това кои сте.

Нашата вечна цел

Втората истина, която президент Нелсън сподели с нас в онзи ден, е да знаем целта си. Това е нашата величествена и благородна задача.

Преди много години синът ми Танър беше на пет години, когато участва в първия си футболен мач. Беше развълнуван!

Когато пристигнахме за мача, си дадохме сметка, че отборите щяха да използват не някакви преносими малки вратички, а стандартни врати, чиито мрежи изглеждаха прекалено големи за петгодишни деца.

Мачът придоби нереални пропорции, докато наблюдавах как Танър заема позицията на вратар. Бях доста изненадана. Дали наистина осъзнаваше целта си да пази мрежата?

Беше даден сигнал и ние така се вживяхме в играта, че напълно забравихме за Танър. Изведнъж играч от противниковия отбор взе топката и бързо я зарита към него. Погледнах в посока към Танър, за да се уверя, че той беше на позиция и готов да спре гола. Видях нещо неочаквано.

По някое време на играта, той се беше разсеял и започнал да оплита лаята си ръка през множеството дупки на мрежата. След

Хондурас

това направи същото и с дясната си ръка. После – с левия си крак. Накрая и с десния си крак. Танър беше напълно оплетен в мрежата. Беше забравил целта си и какво му е било поверено да прави.

Въпреки че футболната „кариера“ на Танър не продължи дълго, той ме научи в този ден урок, който няма да забравя. Всички ние понякога се разсейваме от причината да сме тук и влагаме силите си в други неща. Едно от най-силните оръжия на Сатана е да ни разсейва посредством добри и по-добри цели, което в моменти на нужда може да ни заслепява и да ни отделя от най-добрата цел – самото дело, за което сме били призвани в този свят³.

Нашата вечна цел е да дойдем при Христос и да участваме активно в Неговото велико дело. Това е толкова простичко, колкото да следваме учението на президент Нелсън: „Винаги, когато правим нещо, което помага на някого... да склучи и спазва завети с Бог, ние помагаме за събирането на Израил“⁴. И когато вършим Неговото дело заедно с Него, ние Го опознаваме и обичаме повече.

Ние непрестанно се стремим да се доближаваме до Спасителя чрез вяра, ценено от нас покаяние и спазване на заповедите. Като се обвързваме с Него чрез завети и обреди, животът ни се изпълва с

увереност⁵, защита⁶ и дълбока и трайна радост⁷.

Като идваме при Него, ние виждаме другите през Неговите очи⁸. Елате при Христос. Елате сега, *но не идвайте сами!*⁹

Евангелието на Исус Христос не е просто нещо *хубаво*, то е *важно* за всички. „Няма друг път или средство, чрез което може(м) да бъде(м) спасен(и), а само в и чрез Христа“¹⁰. Ние се нуждаем от Исус Христос! Светът се нуждае от Исус Христос¹¹.

Помнете, че най-добрият начин, по който можете да правите света по-добър, е да го подготвите за Христос, като каните всички да Го следват.

Има една история в Книгата на Мормон, която по въздействащ начин разказва за възкръсналия Спасител, Който прекарал време с нефитите. Може ли да си представите само?

Когато Христос съобщил, че трябвало да се върне при Отца, „Той погледна(а) отново *към множеството наоколо*“¹². Виждайки сълзи в очите им, Той знаел, че сърцата им копнеели да остане още малко.

Попитах: „Имате ли болни сред вас? Доведете ги тука. Имате ли някои, които са куци или слепи... или глухи, или страдащи по някакъв друг начин? Доведете ги тука и аз ще ги изцелея“¹³.

Изпитвайки голямо състрадание, Той не определил никакви граници, а призовал всички, „страдащи по

някакъв друг начин“. Харесва ми как за Исус Христос няма нищо, което да е твърде голямо или твърде малко, за да не бъде изцелено.

Той е запознат и с *нашите* страдания и призовава да Му доведем притеснените и угнетените, обременените, горделивите и разбраните погрешно, самотните или онези, които „страда(т) по някакъв друг начин“.

И всички „изл(язоха) напред... и Той изцели всеки един от тези. ...

... И всички, и тези, които бяха изцелени, и онези, които бяха здрави, се наведоха в нозете Му и Му се поклониха“¹⁴.

Всеки път, когато чета това, се питам: „Кого ще доведе аз при Христос?“. Кого ще доведете *вие*?

Можем ли *пак да се огледаме*, както прави Исус, за да сме сигурни, че не изпускаме никого и че каним всички да дойдат при Него?

Нека споделя един пример колко простичко може да бъде

това. Моята 15-годишна приятелка Пейтън имаше цел – да чете по пет стиха от Писанията сутрин, на закуска, но не и да го прави сама. Като се огледала отново, тя поканила своите родители, братя и сестри, дори своето петгодишно братче. За това привидно малко действие преподава Христос, когато кани: „Доведете ги тука“.

Тази покана от Господ все още е отправяна и днес. Млади жени и млади мъже, започнете сега, в собствения си дом. Ще се молите ли и ще питате ли Небесния Отец как *вие* можете да подкрепите *своите родители*, докато продължават да идват при Христос? Те се нуждаят точно толкова от вас, колкото и вие от тях.

След това *се огледайте отново* – вгледайте се във вашите братя и сестри, приятели и съседи. Кого ще доведете при Христос?

Нашият Спасител заявява: „Аз съм светлината. Аз ви дадох

пример“¹⁵. Ще чувстваме любовта и мира на Спасителя, като се присъединяваме към Него в спасяването на Божието семейство, защото Той е обещал: „Който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“¹⁶.

Какво славно време е да участваме в Христовото дело!

Да, вие сте тук за *нещо грандиозно*. Присъединявам се към президент Нелсън, който казва: „Господ има нужда да промените света. Като приемате и следвате Неговата воля за вас, ще откривате, че постигате непостижимото!“¹⁷

Смело свидетелствам, че Господ знае кои сте и ви обича! Заедно, ние ще изпълняваме целта Му до онзи велик ден, когато Самият Христос ще се завърне на тази земя и ще призове всеки от нас да дойде „тука“. С радост ще се съберем заедно, защото ние сме онези, които идват при Христос и не идваме сами. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Йоан 3:16.
2. Вж. Римляните 8:32, 35–36.
3. Вж. 1 Петър 5:8, Джефри Р. Холанд, „Sanctify Yourselves“, *Liahona*, ян. 2001, с. 46–49.
4. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 92–93.
5. Вж. Учение и завети 121:45.
6. Вж. 3 Нефи 4:10.
7. Вж. Учение и завети 18:13, 15.
8. Вж. У. Крейг Зуик, „Господи, ще накараш ли очите ми да прогледнат“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 97–99.
9. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, с. 92–95.
10. Алма 38:9.
11. Вж. Учение и завети 123:12–14.
12. 3 Нефи 17:5, курсив добавен.
13. 3 Нефи 17:7.
14. 3 Нефи 17:9–10.
15. 3 Нефи 18:16.
16. Йоан 8:12.
17. Ръсел М. Нелсън, *Accomplishing the Impossible: What God Does, What We Can Do*, 2015 г., с. 147.

Кения

От старейшина Юлисис Соарес
От Кворума на дванадесетте апостоли

Нестихващото състрадание на Спасителя

Проявата на състрадание към другите в действителност е същността на Евангелието на Исус Христос

Един от най-удивителните принципи, които Спасителят преподава по време на Своето земно служение, е това да се отнасяме към другите със състрадание. Нека се замислим върху този принцип и практическото му приложение, като разгледаме разказа за посещението на Исус в дома на фарисея Симон.

В Евангелието на Лука се разказва как една жена, считана за грешница, влиза в дома на Симон, докато Исус е там. Разкайвайки се смирено, жената доближава Исус, измива нозете Му със сълзите си, избърсва ги с косите си, след което ги целува и помазва със специално масло¹. Горделивият домакин, който се смята за нравствено по-извисен от жената, надменно и с укор си казва: „Този, ако беше пророк, щеше да знае коя и каква е жената, която се допира до Него, че е грешница“².

Отношението в стил „аз съм по-свят от теб“ кара фарисея да отсъди несправедливо както за Исус, така и за жената. Но знаейки всичко,

Спасителят разбира помислите на Симон и, с велика мъдрост възразява срещу неговото снизходително отношение, като същевременно го подсеща за липсата му на добри обноски при посрещането на специален гост, какъвто е Самият Той. Въсщност откритото порицаване на фарисея е свидетелство, че Исус наистина притежава дара на пророчеството и че греховете на тази жена, която има смирено и каещо се сърце, са опростени³.

Наред с много други събития от земното служение на Исус, този разказ показва за пореден път, че Спасителят се отнася със състрадание към всички, които идват при Него – без да прави разлика – и най-вече към онези, които най-много се нуждаят от помощта Му. Разкаянieto и почитателната обич, проявена към Исус от жената, са доказателство за искреното ѝ покаяние и желание да получи опрощение за греховете си. От друга страна, чувството за собствено превъзходство на Симон,

Япония

придружено с коравосърдечието му⁴, не му позволяват да прояви съчувствие към тази каеща се душа, като той се отнася дори и към Спасителя на света с безразличие и неуважение. Неговото отношение показва, че начинът му на живот не е нищо повече от стриктно и формално спазване на правила и външни прояви на убежденията му чрез високо мнение за себе си и фалшива святост⁵.

Състрадателното и лично служение на Исус в този разказ нагледно представя един съвършен модел за това как следва да се отнасяме към нашите ближни. В Писанията има безброй примери как Спасителят, вдъхновен от дълбоко и нестихващо състрадание, общува с хората от Своето време и помага на страдащите, „отрудени(те) и пръснати(те) като овце, които нямат пастир“⁶. Той протяга милостивата Си ръка към онези, които се нуждаят от облекчение на тегобите си, както физически, така и духовни⁷.

Състрадателното отношение на Исус се корени в милосърдието⁸, именно в Неговата чиста и съвършена любов, която е в основата на Неговата единителна жертва. Състраданието е основна черта на хората, които се стремят към освещаване, като това божествено

втория ден от живота си е трябвало да претърпи първата от поредица операции. Изпитвайки истинска съпричастност към хора със същия проблем, това момиче и родителите ѝ се стремят да проявяват разбиране и да оказват подкрепа и емоционална помощ на другите, които се сблъскват с тази трудна реалност. Наскоро те ми писаха и споделиха: „Поради проблема на дъщеря ни, имахме възможността да се срещаме с прекрасни хора, които се нуждаеха от утеха, подкрепа и насърчение. Преди известно време нашата дъщеря, която вече е на 11 години, разговаря с родителите на едно бебе със същия проблем. По време на този разговор, дъщеря ни за момент си свали маската, която носеше заради пандемията, за да може родителите да видят, че има надежда, въпреки че тяхното бебе все още има да извърви дълъг път през следващите няколко години, за да се справи с този проблем. Много сме благодарни за възможността да проявяваме съчувствие към страдащите, както Спасителят прави за нас. Чувстваме, че болката ни намалява всеки път, когато облекчаваме нечия чужда болка“.

Скъпи мои приятели, когато целенасочено се стремим да превръщаме състрадателното отношение в аспект на живота си, следвайки примера на Спасителя, ще ставаме по-чувствителни за нуждите на хората. Имайки тази повишена чувствителност, всичко, което правим, ще бъде породено от искрена загриженост и любов. Господ ще оценява полаганите от нас усилия и със сигурност ще ни благославя с възможности да бъдем инструменти в Неговите ръце, като смекчаваме сърца и носим

качество се свързва тясно с други християнски черти, като например това да скърбим с онези, които скърбят, и да изпитваме съчувствие, милост и доброта⁹. Проявата на състрадание към другите в действителност е същността на Евангелието на Исус Христос и е ясно доказателство за нашата духовна и емоционална близост до Спасителя. Освен това показва до каква степен Спасителят оказва влияние върху начина ни на живот и разкрива величието на нашите духове.

Важно е да се отбележи, че състрадателните постъпки на Исус не са спорадични или принудени проявления, резултат от списък със задачи, който трябва да бъде изпълнен, а всекидневен израз на Неговата истинска, чиста любов към Бог и Неговите чедра и на нестихващото Му желание да им помага.

Исус може да разпознава нуждите на хората дори от разстояние. Затова не е изненадващо например, че

веднага след като изцелява слугата на един стотник¹⁰, Исус тръгва от Капернаум към град, наречен Наин. Това е мястото, където Той извършва едно от най-трогващите чудеса в Своето земно служение, когато заповядва на мъртъв млад мъж, единствен син на овдовялата си майка, да стане и да живее. Исус долавя не само силната болка на горката майка, но и трудните обстоятелства на нейния живот и изпитва истинско състрадание към нея¹¹.

Подобно на грешницата и вдовичката от Наин, много хора в нашия кръг на влияние търсят утеха, внимание, приобщаване и всякаква друга помощ, която ние можем да им предложим. Всички ние можем да бъдем инструменти в Господните ръце и да се отнасяме състрадателно към хората в нужда, точно както прави Исус.

Познавам едно малко момиче, което е родено с тежка форма на заешка уста и заешко небце. Още на

облекчение на тези, чиито „ръце... са отпуснати“¹².

Наставлението на Исус към фарисея Симон ясно показва също, че никога не трябва сурово и жестоко да съдим ближните си, защото всички се нуждаем от разбиране и милост за несъвършенствата си от страна на нашия любящ Небесен Отец. Не е ли точно това, на което Спасителят учи в друг случай, когато казва: „И защо гледаш същичата в око на брат си, а не забелязваш гредата в своето око?“¹³.

Трябва да си даваме сметка, че не е лесно да разбираме всички обстоятелства, които допринасят за дадено човешко поведение или реакция. Външните проявления може да заблуждават и често пъти да не представяват точно мерило за нечие поведение. За разлика от вас и мен, Христос е способен да вижда ясно всички аспекти на дадена ситуация¹⁴. Макар да познава всички наши слабости, Спасителят не ни осъжда прибързано, а продължава състрадателно да работи с нас във времето, помагайки ни да премахнем гредата от око си. Исус винаги гледа на сърце, а не на лице¹⁵. Самият Той заявява: „Не съдете по външността“¹⁶.

Помислете върху мъдрия съвет на Спасителя, отправен към дванадесетте ученици нефити по този въпрос:

Бразилия

Испания

„И знайте, че вие ще бъдете съдии на този народ според правосъдието, което Аз ще ви дам и което ще бъде справедливо. Прочее, какви човеци трябва да бъдете вие? Истина ви казвам, тъкмо какъвто съм Аз“¹⁷.

„И тъй, Аз бих желал да бъдете съвършени, както Аз съм, или както вашият Отец, Който е на небесата, е съвършен“¹⁸.

В този контекст, Господ прилага правосъдие спрямо онези, които го вземат върху си, за да съдят неправедно предполагаемите недостатъци на другите. За да можем с достойнство да отсъждаме праведно, трябва да се стремим да ставаме подобни на Спасителя и да гледаме със състрадание на несъвършенствата на хората, през Неговите очи. Като се има предвид, че все още имаме да извървим дълъг път, докато достигнем съвършенството, може би ще е по-добре, ако седнем в нозете на Исус и молим за милост за собствените ни несъвършенства, както прави разкайващата се жена в дома на фарисея, а не да хабим толкова време и енергия да се вглеждаме в уловените от нас несъвършенства на другите.

Скъпи мои приятели, свидетелствам, че като се стремим да следваме състрадателния пример на Спасителя в живота си, способността ни да се вглеждаме в добродетелите на нашите близки ще нараства, а естественият ни инстинкт да съдим техните несъвършенства ще отслабва. Връзката ни с Бог ще се задълбочава, а животът ни несъмнено

ще става по-приятен, чувствата ни по-смекчени и ние ще открием един непресъхващ извор на щастие. Ще бъдем известни като миротворци¹⁹, чиито слова са успокояващи като утринна пролетна роса.

Моля се да ставаме по-дълготърпеливи и изпълнени с разбиране към другите и Господната милост, в съвършена кротост, да успокоява нашата нетърпимост към несъвършенствата на другите. Това е поканата на Спасителя, отправена към нас. Свидетелствам, че Той е жив. Той е съвършеният модел за състрадателно и търпеливо ученичество. Давам своето свидетелство за тези истини в святоото име на Спасителя Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Лука 7:36–39.
2. Лука 7:39.
3. Вж. Лука 7:40–50.
4. Вж. 1 Нефи 17:45–46.
5. Вж. Матей 5:20, 16:6–12, 23; Лука 11:37–44, 18:9–14.
6. Матей 9:36.
7. Вж. Матей 20:34, Марк 1:41, Лука 7:13, 3 Нефи 17:6.
8. Вж. Ръководство към Писанията, „Милосърдие“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Ръководство към Писанията, „Състрадание“.
10. Вж. Лука 7:1–10.
11. Вж. Лука 7:11–15.
12. Учение и завети 81:5.
13. Матей 7:3.
14. Вж. Ръководство към Писанията, „Всеведуш“.
15. Вж. 1 Царе 16:7.
16. Йоан 7:24.
17. 3 Нефи 27:27.
18. 3 Нефи 12:48.
19. Вж. Ръководство към Писанията, „Миротворец“.

От старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Любовта на Бог

Нашият Отец и нашият Изкупител са ни благословили със заповеди и като се подчиняваме на Техните заповеди, ние усещаме съвършената Им любов още по-силно.

Нашият Небесен Отец ни обича силно и съвършено¹. От любов Той е създал план, план на изкупление и щастие, за да ни разкрие всички възможности и радости, които искаме да получаваме, в рамките на всичко, което Той има и което Той е². За да постигне това, Той е бил готов дори да даде Своя Възлюбен Син, Исус Христос, като наш Изкупител. „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“³. Това е чиста бащина любов – всеобхватна към всички, но и индивидуална към всеки.

Исус Христос споделя с Отца същата съвършена любов. Когато Отец първоначално създава Своя велик план на щастие, Той се нуждае от някого, който да действа като Спасител, за да ни изкупи – това е съществена част от този план. Исус доброволно предлага: „Ето Ме, изпрати Мен“⁴. Спасителят „не върши нищо, което да не е в полза на света; защото Той обича света и дори дава живота Си, за да привлече всички човеци към Себе си. Затова Той не заповядва на никого да не участва в Неговото спасение“⁵.

Тази божествена любов следва да ни дава пълна утеха и увереност, когато се молим на Отца в името на Христа. Нито един от нас не е чужд за Тях. Не бива да се колебаем да призоваваме Бога, дори когато се чувстваме недостойни. Можем да разчитаме на милостта и заслугите

на Исус Христос, за да бъдем чути⁶. Като пребиваме в любовта на Бог, ние все по-малко и по-малко зависим от одобрението на другите.

Любовта на Бог не извинява греха, а вместо това предлага изкупление

Тъй като Божията любов е всеобхватна, някои я наричат „безусловна“, а в тяхното съзнание това може да означава, че Божиите *благословии* са „безусловни“ и че *спасението* е „безусловно“. Но не са. Някои често казват: „Спасителят ме обича какъвто съм“ и това несъмнено е вярно. Но Той не може да ни отведе в царството Си такива, каквито сме, „защото нищо нечисто не може да пребивава там или да живее в присъствието Му“⁷. Нашите грехове първо трябва да бъдат отстранени.

Професор Хю Нибли веднъж отбелязва, че Божието царство не

САЩ

може да устои, ако прояви снизхождение дори към най-малкия грях: „Дори най-леката сянка на поквара означава, че другият свят няма да е нито нетленен, нито вечен“. И най-дребният недостатък в една сграда, институция, система от правила или характер неизбежно ще се окаже фатален в дългосрочния план на вечността⁸. Заповедите на Бог са „строги“⁹, защото Неговото царство и обитателите му могат да се запазят, само ако постоянно отхвърлят злото и избират доброто, без изключение¹⁰.

Старейшина Джефри Р. Холанд отбелязва: „Исус ясно разбира това, което мнозина днес изглежда забравят: че има важна разлика между заповедта да се прости греха (което Той има безкрайната сила да върши) и предупреждението за неговото приемане (което Той нито веднъж не е направил)“¹¹.

Въпреки нашите сегашни несъвършенства обаче, ние все още можем да се надяваме да придобием „име и положение“¹², място, в Неговата Църква и в селестиялния свят. След като ясно заявява, че не може да оправдава греха или да си затваря очите за него, Господ ни уверява:

„При все това, този, който се покаява и върши заповедите Господни, ще бъде простен“¹³.

„Да, и всеки път, когато Моят народ се покаява, аз ще прощавам простъпките им против Мене“¹⁴.

Покаянието и божествената благодат разрешават дилемата:

„Спомнете си също и словата на Амулик, които той изрече на Зиезрам в град Амония; защото той му каза, че Господ със сигурност ще дойде, за да изкупи Своя народ, но че Той не ще дойде, за да ги изкупи

в греховете им, а да ги изкупи *от* греховете им.

И сила Му е дадена от Отца да ги изкупи от греховете им поради покаянието; затова Той е изпратил Своите ангели да провъзгласят вестта за условията на покаянието, което води до силата на Изкупителя за спасението на душите им“¹⁵.

С покаянието като условие, Господ може да дарява милост, без да ограбва справедливостта и така „Бог не престава да бъде Бог“¹⁶.

Светът, както знаете, е настроен против Христос или „само не и Христос“. Съвремените ни повтаря историята в Книгата на Мормон, в която харизматични личности се стремят към нечестиво господство над другите, възхваляват сексуалната разкрепостеност и превръщат трупането на богатства в цел на нашето съществуване. Техните възгледи „оправда(ват) извършването на малък грях“¹⁷ или дори на много грехове, без някой да може да предложи изкупление. То идва само чрез кръвта на Агнеца. Най-доброто, което търпата, настроена срещу Христос или срещу покаянието, може да предложи, е безпочвеното твърдение, че грехът не съществува или че ако съществува, в крайна сметка от него няма последствия. Не виждам как този аргумент ще издържи при Последния съд¹⁸.

Не се налага да опитваме невъзможното в опит да оправдаваме греховете си. Както и не се налага да опитваме невъзможното, за да изтриваме последиците от греха единствено чрез собствените си заслуги. Това не е религия на оправдания, нито пък на перфекционизъм, а религия на изкупление – изкупление чрез Исус Христос. Ако сме сред каещите се, чрез

Неговото Единение греховете ни биват приковавани на Неговия кръст и чрез „Неговите рани ние се изцел(яваме)“¹⁹.

Силната любов на пророците отразява любовта на Бог

Дълго време съм се впечатлявал и съм чувствал силната любов на Божиите пророци, която вдъхновява техните предупреждения срещу греха. Те не са мотивирани от желание да осъждат. Тяното истинско желание отразява любовта на Бог, всъщност то е любовта на Бог. Те обичат онези, при които са пратени – които и каквито и да са. Също както Господ, Неговите служители не желаят никой да изстрада болките на греха и лошите избори²⁰.

Алма е изпратен да прогласява посланието за покаянието и изкуплението на един изпълнен с омраза народ, готов да преследва, изтезава и дори да убива вярващите християни, в това число и самия Алма. Въпреки това той ги обича и силно желае тяхното спасение. След като провъзгласява Христовото Единение на народа на Амония, Алма ги умолява: „И сега, братя мои, аз желая от все сърце, да, с голяма загриженост за вас, стигаща чак до болка, вие да се вслушате в словата ми, да отхвърлите греховете си, ... та да може да бъдете въздигнати в последния ден и да влезете в (Божия) покой“²¹.

По думите на президент Ръсел М. Нелсън: „Точно защото сме дълбоко загрижени за всички Божии чеда, ние провъзгласяваме Неговата истина“²².

Бог ви обича. Вие обичате ли Го?

Любовта на Отца и на Сина се дава свободно, но също включва

Норвегия

надежди и очаквания. Отново, цитирайки президент Нелсън: „В основата на законите на Бог изцяло стои Неговата безпределна любов към нас и желанието Му да станем всичко, което можем да станем“²³.

Понеже ви обичат, Те не искат да ви оставят „каквито сте“. Понеже ви обичат, Те искат да имате радост и успех. Понеже ви обичат, Те искат да се покайвате, защото това е пътят към щастието. Но изборът е ваш – Те уважават свободата ви на избор. Трябва да изберете да Ги обичате, да Им служите, да спазвате Техните заповеди. Тогава Те могат по-изобилно да ви *благославят*, както и да ви *обичат*.

Най-главното, което Те очакват от нас, е и ние да обичаме. „Който не обича, не е познал Бога; защото Бог е любов“²⁴. Както пише Йоан: „Възлюбени, понеже Бог така ни е възлюбил, то и ние сме длъжни да се обичаме един друг“²⁵.

Бившата обща президентка на Неделното училище за деца Джой Д. Джоунс си спомня, че като младоженци със съпруга ѝ били призовани да посещават и

служат на едно семейство, което не било идвало на църква от години. Веднага станало ясно от първото им посещение, че не били желани. След разочарованието на последвалите неуспешни опити и след много искрени молитви и размишления, брат и сестра Джоунс получили отговор на въпроса *защо* извършвали служба за това семейство в следния стих от Учение и завети: „Възлюби Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си мощ, разум и сила; и в името на Исус Христос, *ти ще Му служиш*“²⁶. Сестра Джоунс казва:

„Осъзнахме, че искрено се опитваме да служим на това семейство и да служим на нашия епископ, но трябва да се запитаме дали наистина служим поради любов към Господ. ...

Започнахме да очакваме с нетърпение срещите ни с това скъпо семейство заради любовта ни към Господ (вж. 1 Нефи 11:22). Правехме го заради Него. Той направи проблема ни да изчезне. След много месеци разговори на вратата семейството започна да ни кани вътре. След време провеждахме редовни молитви и ценни евангелски обсъждания с тях. Създаде се трайно приятелство. Ние Го почитяхме и обичахме, като обичахме Неговите чеда“²⁷.

Осъзнавайки, че Бог ни обича съвършено, всеки от нас може да се запита: „Как аз обичам Бог? Може ли Той да разчита на моята любов, както аз разчитам на Неговата?“. Няма ли да е достойно да се стремим да живеем така, че Бог да ни обича не само *въпреки* нашите слабости, но и *поради* това, в което се превръщаме? Да може да каже за вас и за мен, както е казал за Хайръм Смит например: „Аз, Господ, го обичам заради почитеността на сърцето му“²⁸. Нека

помним сърдечния призив на Йоан: „Защото това е любов към Бога: да пазим Неговите заповеди; а заповедите Му не са тежки“²⁹.

Наистина Неговите заповеди не са тежки – точно обратното. Те посочват пътя към изцелението, щастието, мира и радостта. Нашият Отец и нашият Изкупител са ни благословили със заповеди и като се подчиняваме на Техните заповеди, ние усещаме съвършената Им любов още по-силно³⁰.

Любовта на Бог – това е отговорът за нашите изгълнени с непрестанни раздори времена. В златната епоха от историята на Книгата на Мормон, след служението на Спасителя, се съобщава: „*Нямаше раздори* в земята, *понеже любовта Божия* живееше в сърцата на люде-те“³¹. В стремежа си към Сион, ние не забравяме обещанието, дадено в Откровението на Йоан: „Блаженни, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота и да влязат през портите на града“³².

Давам свидетелство за реалността на нашия Небесен Отец и на нашия Изкупител Исус Христос, и за тяхната постоянна, неотслабваща любов. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Подготвяйки това послание, използвах принципи, преподадени от президент Ръсел М. Нелсън в „The Love and Laws of God“ (духовно послание в университета Бригъм Йънг, 17 септ. 2019 г.), speeches.byu.edu, и от президент Далин Х. Оукс в „Любовта и законът“, *Лиакхона*, ноем. 2009 г., с. 26–29.
2. Вж. Моисей 1:39.
3. Йоан 3:16.
4. Авраам 3:27.
5. 2 Нефи 26:24. Както казва Самият Исус: „Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си. Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам“ (Йоан 15:13–14).
6. Вж. 2 Нефи 2:8, Мороний 6:4.

От старейшина Кларк Г. Гилбърт
От Седемдесетте

7. Моисей 6:57.
8. *Temple and Cosmos: Beyond This Ignorant Present*, том 12 от *The Collected Works of Hugh Nibley*, 1992 г., с. 61; вж. също *Approaching Zion*, том 9 от *The Collected Works of Hugh Nibley*, 1989 г., с. 274: „Той (вечният Сион) не може завинаги да просъществува с дефекти и несъвършенства, както и един мост (или кула) не може да издържи завинаги, ако е отслабван дори от най-малките недостатъци в конструкцията“.
9. Алма 37:13.
10. Така казва Спасителят: „Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води към живот“ (Матей 7:14) и „Аз, Господ, не мога да гледам на греха и с най-малка степен на позволение“ (Учение и завети 1:31, вж. също Алма 45:16).
11. Джефри Р. Холанд, „Цената – и благословиите на ученичеството“, *Лиакхона*, май 2014 г., с. 8; вж. също Джефри Р. Холанд, „The Second Half of the Second Century of Brigham Young University“ (обръщение по време на университетска конференция, 23 авг. 2021 г.), с. 4, speeches.byu.edu: „Докогато мога да кажа, Христос нито веднъж не е оттеглял любовта си от някого, както и никога не е казал на някого: „Тъй като те обичам, от теб не се изисква да спазваш Моите заповеди“.
12. Учение и завети 109:24.
13. Учение и завети 1:32.
14. Мосия 26:30.
15. Еламан 5:10–11, курсив добавен.
16. Алма 42:23; вж. също стихове 13–15, 22, 24–25.
17. 2 Нефи 28:8.
18. Вж. 2 Нефи 9:46.
19. Исаяй 53:5, вж. също Мосия 14:5.
20. Вж. Мосия 28:3.
21. Алма 13:27, 29, курсив добавен.
22. Ръсел М. Нелсън, „The Love and Laws of God“, с. 3.
23. Ръсел М. Нелсън, „The Love and Laws of God“, с. 3.
24. 1 Йоан 4:8.
25. 1 Йоан 4:11.
26. Учение и завети 59:5, курсив добавен.
27. Джой Д. Джоунс, „Заради Него“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 50.
28. Учение и завети 124:15.
29. 1 Йоан 5:3, вж. също Йоан 14:15, 2 Йоан 1:6.
30. Вж. Йоан 15:10.
31. 4 Нефи 1:15, курсив добавен.
32. Откровението на Йоан 22:14.

Да ставаме нещо повече в Христос – притчата за наклона

За Господ е от най-голямо значение не откъде започваме, а накъде сме тръгнали.

Когато бях момче, имах големи амбиции. Един ден след училище, попитах: „Мамо, какъв да стана, когато порасна – професионален баскетболист или рок звезда?“. За съжаление, аз, Кларк, не показвах заложи за бъдеща спортна или музикална слава. И въпреки че полагах големи усилия, многократно ми бе отказван прием в учебната програма за напреднали на моето училище. Накрая моите учители ми предложиха да се съсредоточа върху стандартната учебна програма. След време компенсирах, като развих навици за учене. След като отслужих мисията си в Япония, почувствах, че моите интелектуални и духовни способности започват да се проявяват. Продължавах да работя усилено. За пръв път в живота си системно включвах Господ в моето развитие и това даде резултат.

Братя и сестри, в тази Църква, ние вярваме в божествения потенциал на всички Божии чеда и в способността ни да станем нещо повече с помощта на Христос. За Господ е от най-голямо значение

не откъде започваме, а накъде сме тръгнали¹.

За да обясня този принцип, ще се позова на някои основни правила в математиката. Не се стресирайте, че чувате думата „математика“ на общата конференция. От математическия факултет към УБИ–Айдахо ме уверяват, че дори начинаещите ще могат да разберат основната идея в случая. Започва от равенството за права. За нашите цели приемаме, че пресечната точка е началото на правата. Пресечната точка може да бъде високо или ниско в графиката. Наклонът на правата може да бъде положителен или отрицателен.

Всички имаме различни пресечни точки – започваме на различни места с различни житейски дадености. Някои от нас се раждат на висока пресечна точка и с много възможности за успех. Други преживяват начални обстоятелства, които изглеждат несправедливи². След това поемаме по наклона на индивидуалния напредък. Бъдещето ни ще се определя много по-малко

от нашата начална точка и много повече от наклона ни. Исус Христос вижда божествения ни потенциал, независимо къде започваме. Той го вижда в просяка, в грешницата и в немощния. Вижда го в рибарите, в бирника и дори във фанатика. Без значение откъде започваме, за Христос е важно какво правим с това, което ни е дадено³. Светът обръща внимание на пресечната ни точка, а Бог – на нашия наклон. В Господната математика Той ще прави всичко възможно, за да ни помага да насочваме своите наклони към небесата.

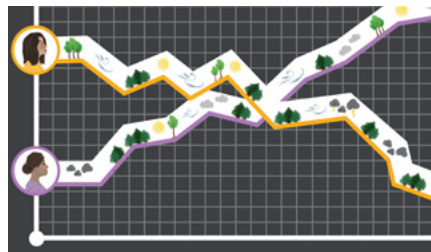
Този принцип трябва да дава утеха на хората, които изпитват трудности, и повод за *размисъл* на тези, които изглежда се радват на всякакви предимства. Нека се обърнем първо към хората, които започват от трудни обстоятелства, сред които бедност, ограничен достъп до образование и тежко положение на семейството. Други хора страдат от физически трудности, свързани с психичното здраве, ограничения или тежко наследствено обременяване⁴. С каквито и трудности да се борите, моля разберете, че Спасителят познава нашите проблеми. Той е взел „върху Си (нашите) немощи, за да (може) сърцето Му да се изпълни с милостта, ... та да узнае Той... как да (ни) подпомага според (нашите) немощи“⁵.

Нека споделя два насърчителни аспекта за хората, които се борят с трудни начални обстоятелства. Първо, гледайте накъде сте се насочили, а не откъде сте тръгнали. Не бива да игнорирате обстоятелствата си – те са действителни и трябва да бъдат отчитани. Но прекаленото съсредоточаване върху трудна начална точка може да

влияе на човека, който сте, и дори да *ограничава* способността ви да избирате⁶.

Преди години служих на група от новопокръстени младежи от централен квартал на град Бостън, щата Масачузетс, които още не бяха напълно запознати с Евангелието и очакванията в Църквата. Беше изкушаващо за мен, поради съпричастност и загриженост за техните проблеми, да понижа Божиите стандарти⁷. В крайна сметка осъзнах, че най-въздействащият начин да проявявам любовта си е никога да не понижавам очакванията си. С всичко, което знаех да правя, се съсредоточихме върху потенциала на младежите и всеки от тях започна да издига своя наклон. Техният напредък в Евангелието беше постепенен, но стабилен. Днес те са отслужили мисии, завършили са висше образование, сключили са брак в храма и имат забележителни успехи в личен и професионален план.

Второ, включвайте Господ в процеса на издигане на вашия наклон. Докато служих като президент на програмата BYU-Pathway Worldwide, си спомням, че присъствах на духовно послание в Лима, Перу, където говорител беше старейшина Карлос А. Годой.

Бъдещето ни ще се определя много по-малко от нашата начална точка и много повече от наклона ни.

Когато се загледа в събралата се конгрегация, изглеждаше изумен да види толкова много верни студенти от първо поколение. Вероятно позовавайки се на собствения си опит при такива трудни обстоятелства, старейшина Годой развълнувано заяви: Господ „ще ви помага повече, отколкото вие можете да си помогнете сами. (Затова) включвайте Господ в този процес“⁸. Пророкът Нефи учи: „Понеже ние знаем, че чрез благодат сме спасени, след всичко, което можем да сторим“⁹. Ние трябва да даваме най-доброто от себе си¹⁰, което включва покаяние, но само чрез Неговата благодат можем да постигнем божествения си потенциал¹¹.

Накрая, нека споделя два съвета за хората с по-високи начални точки. Първо, можем ли да проявяваме смирение по отношение на обстоятелствата, които вероятно не сме създали сами? Както бившият президент на УБЙ Рекс Е. Лий цитира пред своите ученици: „Всички ние сме пили вода от кладенци, които не сме изкопали, и сме се стопяли от огньовете, които не сме запалили“¹². След това призовава своите студенти от своя страна да пълнят образователните кладенци, изкопани от пионерите. Неуспехът да не засаждаме повторно полетата, на които други са сели, е равносилен на връщането на талант, без да бъде увеличен.

Второ, съсредоточаването върху добрата начална точка често може да ни заблуждава, че преуспяваме, когато развитието ни всъщност е спряло. Професорът от Харвард Клейтън М. Кристенсен учи, че най-успешните хора са най-смирнените, защото проявяват нужната готовност да бъдат поправяни и да

се учат от всеки¹³. Старейшина Д. Тод Кристоферсън ни съветва „с готовност да приемаме и дори да се стремим да бъдем поправяни“¹⁴. Дори когато изглежда, че животът ни протича успешно, трябва чрез молитви да търсим възможности за усъвършенстване.

Независимо дали започваме в изобилни или трудни обстоятелства, ще можем да постигнем пълния ни потенциал, само ако позволяваме на Бог да ни помага. Наскоро имах разговор с известен на национално ниво преподавател, който питаше за успеха на програмата BYU–Pathway. Той бе интелигентен и питаше искрено, но очевидно очакваше светски тип отговор. Споделих с него за нашите програми за задържане и за наставническите ни усилия. Но в заключение казах: „Всички тези практики са добри, но истинската причина нашите студенти да напредват е, че ги учим относно техния божествен потенциал. Представете си, че през целия ви живот ви е повтаряно, че никога няма да можете да успеете. След това обмислете влиянието на това да сте учени, че действително сте син или дъщеря на Бог с божествен потенциал“. Той се замисли и отговори просто: „Думите ви са въздействащи“.

Братя и сестри, едно от чудесата на тази Господна Църква е, че с помощта на Исус Христос всеки от нас може да бъде нещо повече в Христос. Не познавам друга организация, която да предоставя на членовете си повече възможности да служат, да допринасят, да се покаяват и да стават по-добри хора. Независимо дали започваме при изобилни или трудни обстоятелства, нека гледаме към небесата и

издигаме наклона си към тях. Като правим това, Христос ще ни издига на нови висоти. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Кларк Г. Гилбърт, „The Mismeasure of Man“ (Духовно послание в програмата BYU–Pathway Worldwide, 12 ян. 2021 г.), byupathway.org/speeches. В това послание изследвах как светът често преценява грешно човешкия потенциал. Дори доброжелателни хора, които се позовават на важната работа на утвърдени психолози, подкрепящи идеята за смелостта и усилията на личността (Анджела Дъкуърт) и нагласата за развитие (Каръл С. Дук), подценяват реалните човешки способности, като разчитат само на установени модели и пренебрегват божествения ни потенциал в Христос.
2. Вж. Дейв Г. Ренлънд, „Владяващи несправедливости“, *Лиакхона*, май 2021 г., с. 41–45.
3. Вж. Матей 25:14–30. В притчата за талантите, господарят дава различен брой таланти на всеки от слугите си. Но крайната му оценка не зависи от размера на даденото, а от начина, по който е било използвано. Именно поради *увеличението* господарят казва: „Хубаво, ти си добър и верен слуга! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя“ (Матей 25:21).
4. Вж. Мосия 3:19. Възможно тълкувание на този стих е, че предразположеността ни към влиянието на естествения човек е индивидуална, в зависимост от различни генетични предпоставки. Точно както всеки от нас е надарен с различни заложи, ние също имаме различни физически, психични и емоционални трудности, с които трябва да се научим да се справяме и които да преодоляваме.
5. Алма 7:11–12. Христос не само ни помага да преодоляваме греховете си чрез покаяние, но Той знае как да ни утешава сред трудностите на живота, защото чрез Единението е изпитал и преодолял всички човешки страдания.
6. Старейшина Дейвид А. Беднар ни напомня, че ние трябва да действваме сами за себе си. Когато определяме себе си според етикетите на света, ние ограничаваме божествения ни потенциал, а така ограничаваме способността си да избираме. (Вж. Дейвид А. Беднар, „За тях няма спънки, та да се препъват“, *Лиакхона*, ноем. 2006 г., с. 89–92.)
7. Вж. Ръсел М. Нелсън, „The Love and Laws of God“ (Духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 17 септ. 2019 г.), speeches.byu.edu. В това духовно послание в УБЙ, президент Нелсън учи, че *поради* Своята любов към нас, Бог и Неговият Син са ни дали закони и очаквания, които да ни помагат. „Божите закони са израз на свършената любов на Бог към всеки от нас. Неговите закони ни осигуряват духовна безопасност и подпомагат вечния ни напредък“ (страница 2).
8. Карлос А. Годой, BYU–Pathway Connections Conference, Лима, Перу, 3 май 2018 г.
9. 2 Нефи 25:23.
10. Родителите ми приеха като мото на семейство Гилбърт „ДАВАЙ НАЙ-ДОБРОТО ОТ СЕБЕ СИ“. Друг начин, по който можем да формулираме притчата за наклона, е като наблегнем на това, че когато даваме най-доброто от себе си, можем да се уповаваме, че Бог ще се намесва и ще добавя това, което не ни достига.
11. Вж. Кларк Г. Гилбърт, „From Grit to Grace“ (Духовно послание в програмата BYU–Pathway Worldwide, 25 септ. 2018 г.), byupathway.org/speeches. В това послание изследвам идеята, че освен да се научим да работим усърдно и да развиваме ефективни навики на дисциплина, за да постигнем пълния си потенциал в Исус Христос, трябва да се учим да черпим от Неговата благодат.
12. Рекс Е. Лий, „Some Thoughts about Butterflies, Replenishment, Environmentalism, and Ownership“ (Духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 15 септ. 1992 г.), с. 2, speeches.byu.edu; вж. също Второзаконие 6:11.
13. Вж. Клейтън М. Кристенсен, „How Will You Measure Your Life“, *Harvard Business Review*, юли–авг. 2010 г., hbr.org. Това послание първоначално е било отправено като обръщение по време на дипломиране във факултета по бизнес към Харвардския университет. В своето послание, професор Кристенсен предупреждава своите студенти да продължават да бъдат уверени и смирени, като им напомня, че за да продължават да се развиват през целия си живот, те трябва да бъдат достатъчно смирени да се стремят да бъдат поправяни и да се учат от другите.
14. Д. Тод Кристоферсън, „Ония, които любя, аз ги изобличавам и наказвам“, *Лиакхона*, май 2011 г., с. 97.

От старейшина Патрисио М. Джуфра
От Седемдесетте

Търсенето с вяра се възнаграждава

Каня всички нас непрестанно да увеличаваме своята вяра в Христос, Който продължава да променя живота на тези, които Го търсят.

Започвайки през 1846 г., хиляди пионери – мъже, жени и деца – потеглят на запад към Сион. Тяхната голяма вяра вдъхновява безкрайната им смелост. Някои от тях умират преди да завършат пътуването си. Други, срещайки големи трудности, продължават напред с вяра.

Поколения по-късно, благодарение на тези пионери, моето семейство се радва на благословиите на истинското Евангелие на Исус Христос.

Подобно на друг млад мъж, когото ще спомена по-късно, аз бях 14-годишен, когато започнах да имам въпроси относно религията и моята вяра. Посещавах църква от друга деноминация близо до дома си, но изпитвах желанието да посетя много други църкви.

Един следобед забелязах двама млади мъже в тъмни костюми и бели ризи да влизат в дома на моите съседи. Тези млади мъже изглеждат някак специални.

На следващия ден срещнах моята съседка, Леонор Лопез, и я попитах за тези двама мъже. Леонор обясни, че те са мисионери от Църквата на

Исус Христос на светиите от последните дни. Тя ми каза с радост, че преди година семейството ѝ е било кръстено в Църквата. Виждайки моя интерес, Леонор ме покани да се срещна с мисионерите и да науча за Църквата.

Два дни по-късно се присъединих към семейство Лопез, за да се срещна с мисионерите. Те се представиха като старейшина Джон Месерли от Огдън, Юта, и старейшина Кристофър Осорио от Уолнът Крик, Калифорния. Никога няма да ги забравя.

Тъй като бях само на 14 години, старейшина Месерли настоя да отидем в дома ми, за да може майка ми да узнае на какво ще ме учат. Там той учтиво обясни, че са дошли да споделят послание за Исус Христос и поиска позволение от нея да ме учат. Майка ми се съгласи и дори се присъедини към нас, докато ме учеха.

Мисионерите помолиха Леонор първо да се помоли. Тази молитва ми въздейства силно, защото не беше повторение на някакви наизустени думи, а идваше от сърцето ѝ.

Почувствах, че тя наистина говори на своя Небесен Отец.

След това мисионерите ни учиха за Исус Христос. Те показаха Негова рисунка, която ме впечатли, защото беше рисунка на възкръсналия жив Христос.

Те продължиха да ни учат как Исус основал Своята Църква в древни времена, която била ръководена от Него и дванадесет апостоли. Те ни учиха за Вероотстъпничеството – как истината и властта на Христос били отнети от земята след смъртта на Неговите апостоли.

Те ни казаха и за едно 14-годишно момче на име Джозеф Смит, което в началото на 19-и век посещавало различни църкви в търсене на истината. С течение на времето Джозеф се обърквал все повече. След като прочел в Библията, че можем „да иска(ме мъдрост) от Бога“¹, Джозеф, действайки с вяра, се оттеглил в една горичка, за да се моли и да попита към коя църква трябвало да се присъедини.

Един от мисионерите прочете разказа на Джозеф за това какво се случило, докато се молел:

„Видях точно над главата си стълб от светлина по-ярък от слънцето, който се спусна постепенно, докато се установи върху мен.

... Когато светлината се установи върху ми, аз видях над мен във въздуха две Личности, чиято яркост и слава не се поддават на никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като ме нарече по име и каза, посочвайки другия: *Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!*²

По време на този урок Духът ми потвърди няколко истини.

Първо, че Бог чува искрените молитви на всички Свои чеда и че

Мадагаскар

всеки може да получи отговор от небесата – не само неколцина.

Второ, че Бог Отец, Исус Христос и Светият Дух са три отделни Личности, обединени в Своята цел „да... осъществят безсмъртието и (вечния) живот на човека“³.

Трето, че сме сътворени по Божия образ. Нашият Небесен Отец и Неговият Син, Исус Христос, имат тела от плът и кости като нас, но Те са славни и съвършени, а Светият Дух е личност от Духа⁴.

Четвърто, че чрез Джозеф Смит, Исус Христос възстановява Своята Евангелие и истинската Църква на земята. Свещеническата власт, предадена на Христовите апостоли преди 2 000 години, е същото свещеничество, предадено на Джозеф Смит и Оливър Каудъри от Петър, Яков и Йоан⁵.

Накрая, ние научихме за още едно свидетелство за Исус Христос: Книгата на Мормон. Написана от древни пророци, в нея се разказва за хора, живели на Американския континент преди, по време и след раждането на Исус. От Книгата на Мормон научаваме за това как те познавали, обичали и се покланяли на Христос, Който се явил пред тях като възкресения Спасител.

Духът силно ме докосна, когато научих за следните слова на

Спасителя към тях: „Ето, Аз съм Исус Христос, за Когото пророците свидетелстваха, че ще дойде в света“⁶.

Мисионерите ни дадоха екземпляр на Книгата на Мормон. Ние прочетохме и приехме поканата, която се намира в края на Книгата на Мормон и която гласи:

„И когато получите тези неща, аз бих ви увещавал да попитате Бога Вечния Отец в името на Христа дали тези неща са истинни; и ако попитате с искрено сърце, с истинско намерение и вярвайки в Христа, Той ще ви изяви истината за тях чрез силата на Светия Дух.

И чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всичко“⁷.

Минаха почти 45 години, от както майка ми и аз за първи път научихме за радостта и силата да имаме вяра в Христос. Благодарение на своята вяра в Христос, семейство Лопез споделиха с мен новата си религия. Благодарение на своята вяра в Христос, мисионерите бяха напуснали домовете си в САЩ, за да намерят мен и майка ми. Вярата на всички тези скъпи приятели पोся синаповото семе на вярата в нас, което порасна в голямо дърво от вечни благословии.

През всички тези благословени години ние знаем, както президент Ръсел М. Нелсън заявява, че „всичко добро в живота, всяка потенциална благословия с вечна значимост, започва с вяра. Това да позволяваме на Бог да надделява в живота ни започва с вяра, че Той желае да ни води. Истинското покаяние започва с вяра, че Исус Христос има силата да ни пречиства, изцелява и укрепва“⁸.

Каня всички нас непрестанно да увеличаваме своята вяра в Христос, Който промени живота на моята скъпа майка и моя собствен и продължава да променя живота на всички, които Го търсят. Аз знам, че Джозеф Смит е пророкът на Възстановяването, че президент Нелсън е нашият пророк днес, че Исус е Живият Христос и наш Изкупител, и че Небесният Отец живее и отговаря на молитвите на всички Свои чеда. Свидетелствам за тези истини в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Послание на Яков 1:5.
2. Джозеф Смит – История 1:16–17.
3. Моисей 1:39.
4. Вж. Битие 1:26, Учение и завети 130:22.
5. Вж. Учение и завети 27:12.
6. 3 Нефи 11:10.
7. Мороний 10:4–5.
8. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще преместваме планини“, *Диахона*, май 2021 г., с. 102.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Необходимостта от църква

Писанията ясно учат за произхода и необходимостта от църква, направлявана чрез и с властта на нашия Господ Исус Христос.

Преди много години старейшина Марк Е. Питърсън, член на Кворума на дванадесетте апостоли, започна една своя реч със следния пример:

„Кенет и неговата съпруга Лусил са добри хора, честни и почтени. Те обаче не ходят на църква и смятат, че могат да бъдат достатъчно добри и без тази организация. Учат децата си на честност и добродетел и си казват, че това е всичко, което църквата би направила за тях.

И така, те настояват, че имат нужда от своите уикенди за семейни развлечения, ... а ходенето на църква наистина би им попречило за това¹.

Днес моето послание се отнася за такива добри и религиозно настроени хора, които са спрели да посещават и да вземат участие в своите църкви². Когато казвам „църкви“, включвам синагоги, джамии и други религиозни организации. Разтревожени сме от факта, че посещаемостта във всички тях намалява значително в цялата страна³. Ако спрем да ценим нашите църкви по каквато и да е причина, застрашаваме нашия личен

духовен живот, а когато значителен брой хора се отдалечават от Бог, това намалява Неговите благословии за нашите народи.

Посещаемостта и активността в църква ни помага да ставаме по-добри хора и да оказваме по-добро влияние в живота на другите. В църквата се учим как да прилагаме религиозни принципи. Учим се един от друг. Убедителният пример е много по-силен от една проповед. Подкрепяни сме от общуването с други хора с мислене като наше-то. При посещаване на църква и участие в нея, нашите сърца, както се казва в Библията, са „свързани заедно в любов“⁴.

I.

Писанията, които Бог е дал на християните в Библията, както и съвременните откровения ясно учат за необходимостта от църква. И двете показват, че Исус Христос е организирал църква и е мислил, че църквата ще продължи Неговото дело след Него. Той е призовал дванадесет апостоли и им е дал власт и ключове, за да я ръководят.

Библията учи, че Христос е „главата на Църквата“⁵ и че нейните служители са дадени „с цел да се усъвършенстват светиите, за делото на служението, за съзиждането на Христовото тяло“⁶. Със сигурност Библията говори ясно за произхода на църквата и необходимостта от нея сега.

Някои казват, че посещенията на църковни събрания не им помагат. Други казват: „Днес нищо не научих“ или „Никой не се държа приятелски“, или „Бях обиден“. Личните разочарования никога не бива да ни отдалечават от учението на Христа, който ни учи да служим, а не да ни бъде служено⁷. Имайки това предвид, един друг член описва основната цел на своето посещаване на църквата:

„Преди години промених отношението си относно ходенето на църква. Аз повече не ходя на църква заради себе си, а за да мисля за другите. Наблягам на това да кажа „здравей“ на хора, които седят сами, да посрещам с добре дошли посетители, ... да съм доброволец за разни задачи. ...

Накратко, всяка седмица ходя на църква с намерението да съм активен, не пасивен, и да внасям положителна промяна в живота на хората“⁸.

Президент Спенсър У. Кимбъл учи: „Не посещаваме неделните събрания, за да бъдем развличани или дори единствено да бъдем поучавани. Посещаваме ги, за да се покланяме на Господ. Това е лична отговорност. ... Ако мислите, че богослужението е провал за вас, това значи, че вие сте се провалили. Никой не може да се покланя вместо вас; трябва да извършвате собственото си служение пред Господ“⁹.

Нигерия

Посещаването на църковни събрания може да разтваря сърцата ни и да освещава душите ни.

В църквата ние не служим сами или според собственото ни желание или удобство. Обикновено служим в екип. По време на службата откриваме изпратени свише възможности да се въздигаме над индивидуализма на нашата ера. Службата, организирана от църквата, ни помага да преодоляваме собствения си егоизъм, който може да възпрепятства духовното ни израстване.

Има и други важни предимства, които да бъдат споменати, било то набързо. В църквата общуваме с чудесни хора, които се стремят да служат на Бог. Това ни напомня, че не сме сами в своята религиозна дейност. Всички ние имаме нужда от общуване с другите, а контактите в църквата са сред най-добрите за нас, нашите партньори и деца. Без тези контакти, особено между деца и верни родители, статистиките сочат нарастващи затруднения за родителите да отглеждат децата си в своята вяра¹⁰.

II.

Досега говорих за църквите като цяло. Сега ще говоря за конкретните причини за членство, посещение и участие във възстановената Църква на Спасителя – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Ние, разбира се, потвърждаваме факта, че Писанията, древни и съвременни, ясно учат за произхода и необходимостта от църква, направлявана чрез и с властта на нашия Господ Исус Христос. Ние също свидетелстваме, че възстановената Църква на Исус Христос е била

установена, за да учи на пълнотата на Неговото учение и, с Неговата свещеническа власт, да отслужва обредите, необходими за влизане в Божието царство¹¹. Членовете, които пренебрегват посещаването на събранията в Църквата и разчитат единствено на личната си духовност, се отдалечават от следните основни аспекти на Евангелието: властта и благословиите на свещеничеството, пълнотата на възстановеното учение и мотивацията и възможностите за прилагане на това учение. Те губят възможността да заслужат да бъдат със семейството си за вечността.

Друго голямо предимство на възстановената Църква е това, че ни помага да израстваме духовно. Израстването означава промяна. В духовен смисъл то включва покаяние и стремеж да се доближаваме до Господ. Във възстановената Църква имаме учение, процедури и вдъхновени помощници, които ни помагат да се покаяваме. Тяхната цел, дори и по време на съвети относно членството, не е наказание, подобно на резултата от наказателен съд. Съветите относно членството в Църквата по любящ начин ни помагат да достигнем до милостта на опрощението, направено възможно чрез Единението на Исус Христос.

Личната духовност рядко би могла да осигури мотивацията и организацията за безкористна служба, осигурена от възстановената Църква. Чудесен пример за това са младите мъже и жени, както и

възрастните членове, които оставят настрана дейностите, свързани с обучението или пенсионирането си, за да приемат призования за мисия. Те работят като мисионери при непознати хора, на непознати места, които не са избрали сами. Същото важи за верните членове, които участват в безкористната служба, която наричаме „храмова работа“. Подобна служба не би била възможна без Църквата, която я спонсорира, организира и направлява.

Религиозната вяра и църковната служба на нашите членове са ги научили как да работят с общи усилия за благото на цялата общност. Този опит и развитие не се получава в резултат на индивидуализма, който е така широко разпространен в практиките на сегашното ни общество. В географската организация на нашите местни райони ние общуваме и работим с хора, които иначе не бихме избрали, хора, от които се учим и чрез които сме изпитвани.

В допълнение към това, че развиваме духовни качества като любов, състрадание, прошка и търпение, ни се дават възможности да се учим как да работим с хора с много различни обстоятелства и предпочитания. Това предимство помага на много от нашите членове и много организации са благославяни от тяхната дейност. Светиите от последните дни са известни със своята способност да ръководят и да обединяват другите в колективни начинания. Тази традиция започва с нашите смели пионери, които колонизират междупланинския запад и установяват ценната ни традиция за безкористно сътрудничество за общото благо.

Канада

Повечето хуманитарни и благотворителни усилия трябва да бъдат осъществявани чрез набиране и управление на лични ресурси в големи мащаби. Възстановената Църква осъществява това с огромните си хуманитарни усилия по целия свят. Те включват раздаването на образователни и медицински консумативи, изхранване на гладувашите, грижа за бежанци, помощ при възстановяване от пристрастявания и много други инициативи. Членовете на нашата Църква са известни със своите проекти „Помагачи ръце“ при природни бедствия. Членството в Църквата ни дава възможност да бъдем част от подобни мащабни начинания. Членовете също така плащат дарения от пост, за да помагат на бедните в собствените си редици.

Освен усещането за мир и радост чрез спътничеството на Духа, нашите посещаващи Църквата членове се радват на плодовете на живота според Евангелието, като например благословиите от живота според Словото на мъдростта, както и материалния и духовен просперитет, следствие от живота според закона за десетъка. Също така имаме благословията да получаваме съвети от вдъхновени ръководители.

Над всичко това са отслужените с власт свещенически обреди, необходими за вечността, включително причастието, което приемаме всяка неделя. Върховният обред във възстановената Църква е вечният

завет на брака, който прави възможно увековечаването на славните семейни взаимоотношения. Президент Ръсел М. Нелсън учи за този принцип по един запомнящ се начин. Той казва: „Не можем да *желаем* нашият път да води до присъствието на Бог. Трябва да се подчиняваме на законите, на които тези благословии са основани“¹².

Един от тези закони е да участваме в богослужение в Църквата всяка неделя¹³. Нашето поклонение и прилагането на вечни принципи ни доближават до Бог и увеличават способността ни да обичаме. Парли П. Праг, един от първите апостоли в тази диспенсация, описва как се е почувствал, когато пророкът Джозеф Смит обяснил тези принципи: „Аз чувствах, че Бог наистина беше моят Небесен Отец, че Исус беше мой брат и че съпругата на моето сърце беше безсмъртна, вечна спътница, любяща, служеща ангел, който ми е даден да ме утешава, и корона от слава, която ми е дадена завинаги. Накратко, сега можах да обичам с духа и също с разбиране“¹⁴.

В заключение напомням на всички, че не вярваме в това, че доброто може да бъде постигнато единствено чрез църква. Виждаме милиони души, подкрепящи и извършващи множество добри дела, без да са свързани с някоя църква. Поотделно светиите от последните дни участват в много от тях. Виждаме тези дела като проявление

на вечната истина, че „Духът дава светлина на *всеки човек*, който идва на света“¹⁵.

Макар че добри дела могат да се осъществяват и без църква, пълнотата на учението и неговите спасителни и възвисяващи обреди са налични единствено във възстановената Църква. В допълнение към това, посещаването на Църквата ни дава сила и нарастване на вярата, които идват като резултат от общуването с други вярващи и от участието в богослужение заедно с хора, които също се стремят да останат на заветната пътека и да бъдат добри последователи на Христа. Моля се всички да бъдем непоклатими в тези църковни преживявания, в стремежа си към вечен живот, най-великият от всички дарове Божии, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Марк Е. Питърсън, „Eternal Togetherness“, *Ensign*, ноем. 1974 г., с. 48.
2. Вж. Д. Тод Кристоферсън, „Целта на Църквата“, *Луахона*, ноем. 2015 г., с. 108–111.
3. Вж. Джефри М. Джоунс, „U.S. Church Membership Falls below Majority for First Time“, *Gallup*, 29 март 2021 г., news.gallup.com/
4. Колосяните 2:2.
5. Вж. Ефесяните 5:23–24.
6. Ефесяните 4:12.
7. Вж. Послание на Яков 1:27.
8. Марк Скаусен до Далин Х. Оукс, 15 февр. 2009 г.
9. Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball 2006 г., с. 173–174.
10. Вж. Елизабет Вайс Озотак, „Social and Cognitive Influences on the Development of Religious Beliefs and Commitment in Adolescence“, *Journal for the Scientific Study of Religion*, год. 28, бр. 4 (дек. 1989 г.), с. 448–463.
11. Вж. Йоан 3:5.
12. Ръсел М. Нелсън, „Сега е времето да се приготвим“, *Луахона*, май 2005 г., с. 18.
13. Вж. Учение и завети 59:9.
14. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ред. Парли П. Праг-младши, 1938 г., с. 298.
15. Учение и завети 84:46, курсив добавен, вж. също Учение и завети 58:27–28.

Представен от президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители

Братя и сестри, както беше обявено, сега ще представя висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители за вашия вот на подкрепа.

Моля да изразите вота си по обичайния начин, където и да се намирате. Ако има членове, които са против което и да е от предложението, ги молим да се свържат със своя президент на кол.

Предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Който са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Който са „против“, може да го покажат по същия начин.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Който е „против“, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички, които са „за“,

Япония

моля да го покажат.

Който са „против“, ако има такива, да го покажат със същия знак.

Освобождаваме старейшини Дж. Девн Корниш, Тимъти Дж. Дайкс, Дейвид Ф. Еванс, Робърт К. Гай, Джеймс Б. Мартино и Терънс М. Винсън като висши ръководители седемдесетници и ги обявяваме за почетни седемдесетници.

Всички, които желаят да изразят благодарност към тези братя и към техните семейства за отдадената им служба, могат да го покажат с вдигната ръка.

Отбелязваме, че старейшина Дийн М. Дейвийс, който почина на 31 август 2021 г., щеше да бъде освободен като висш ръководител от Седемдесетте на тази конференция. Предаваме на сестра Дарла Дейвийс и на семейството му искрените си съболезнования и признателност за неговата неуморна служба.

Също така, изразяваме признателност към областните седемдесетници, които са приключили службата си през изминалата година.

Онези, които желаят да се присъединят към нас в израза на благодарност към тези братя за тяхната отлична служба, моля изявете го.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници – включително двама нови областни седемдесетници, обявени по-рано тази седмица в newsroom. ChurchofJesusChrist.org – и висшите служители в сегашния им състав.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има „против“, моля да го покажат.

Благодаря ви за вашата постоянна вяра и молитви в подкрепа на ръководителите на Църквата. ■

От старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

Със силата Божия във велика слава

(1 Нефи 14:14)

*Почитането на заветите ни въоръжава с
праведност и със силата Божия във велика слава.*

Моля се Светият Дух да просвещава и назидава всеки от нас, докато разглеждаме заедно чудното дело на спасение и възвисяване в диспенсацията на пълнотата на времената.

Първото посещение на Мороний при Джозеф Смит

Приблизително три години след Първото видение, през нощта на 21 септември 1823 г., младият Джозеф Смит се моли, за да получи опрощение на греховете си и да узнае за положението и репутацията си пред Бог¹. Една личност се явява до леглото му, назовава Джозеф по име и заявява, „че (е)

Таити

пратеник, изпратен от Божието присъствие... и че името му (е) Мороний“². Той обяснява, че Бог има за Джозеф работа, която трябва да изпълни², и тогава му дава указания за появата на Книгата на Мормон. Неслучайно Книгата на Мормон е една от първите теми, засегнати в посланието на Мороний.

Книгата на Мормон е още едно свидетелство за Исус Христос и велико средство за обръщане във вярата в последните дни. Нашата цел при споделяне на Евангелието е да каним всички да дойдат при Исус Христос³, да получат благословиите на възстановеното Евангелие и да устоят до края чрез вяра в Спасителя⁴. Да помагаме на хората да почувстват голямата промяна в сърцето си⁵ и да се обвързват с Господ чрез свещени завети и обреди са основните цели на проповядването на Евангелието.

Разяснението, дадено от Мороний на Джозеф Смит относно Книгата на Мормон, дава началото на делото на спасение и възвисяване за хората от *тази страна на завесата* в диспенсацията на пълнотата на времената.

Продължавайки своето разяснение за Джозеф, Мороний цитира от книгата на Малахия в Стария завет, с известна разлика от текста в нашите екземпляри на Библията:

„Ето, Аз ще ти разкрия Свещеничеството чрез ръката на Илия, пророка, преди да дойде великият и страшен ден Господен.

... И той ще посади в сърцата на децата обещанията, направени на бащите, и сърцата на децата ще се обърнат към бащите им. Ако не беше тъй, цялата земя би била напълно опустошена при Неговото пришествие“⁶.

Нашата цел при строежа на храмове е да правим достъпни светите места, където могат да се отслужват свещените обреди и завети, необходими за спасението и възвисяването на човешкия род, както за живите, така и за мъртвите. Разяснението, дадено от Мороний на Джозеф Смит, относно ключовата роля на Илия и свещеническата власт разширява делото на спасение и възвисяване от *тази страна на завесата* и дава начало в нашата диспенсация на работата за мъртвите от *другата страна на завесата*.

Като обобщение, ученията на Мороний през септември 1823 г., свързани с Книгата на Мормон и мисията на Илия, поставят доктриналната основа на делото на спасение и възвисяване от *двете страни на завесата*.

Ученията на пророка Джозеф Смит

Уроците, които Джозеф Смит научава от Мороний, повлияват на всеки аспект от неговото служение. Например на едно тържествено събрание, проведено в храма Къртлънд на 6 април 1837 г., пророкът заявява: „След всичко, което е било

казано, най-голям и важен дълг е да проповядваме Евангелието⁴⁷.

Седем години по-късно, на 7 април 1844 г., Джозеф Смит изнася проповед, известна днес като Речта Кинг Фолит. В това обръщение той заявява: „Най-голямата отговорност, която Бог ни е възложил в този свят, е да търсим нашите мъртви“⁴⁸.

Но как може както проповядването на Евангелието, така и издирването на нашите мъртви да бъдат нашият най-голям дълг и отговорност, които Бог ни е дал? Вярвам, че пророкът Джозеф Смит набляга в двете твърдения върху основополагащата истина, че заветите, сключени чрез отслужени с власт свещенически обреди, могат да ни обвържат с Господ Исус Христос и са същността на делото на спасение и възвисяване от двете страни на завесата.

Мисионерската работа, работата в храма и семейната история са допълващи се и взаимно свързани аспекти на едно велико дело, което е съсредоточено върху свещените завети и обреди, които ни дават възможност да получаваме силата на божествеността в живота си и в крайна сметка да се завърнем в присъствието на Небесния Отец. По този начин двете твърдения на пророка, които първоначално могат да изглеждат противоречиви, всъщност подчертават централната точка на това велико дело в последните дни.

Обвързани със Спасителя чрез завети и обреди

Спасителят казва:

„Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си.

Защото Моето иго е благо и Мое-то бреме е леко“⁴⁹.

Испания

Ние вземаме игото на Спасителя върху себе си, като учим, достойно приемаме и почитаме свещени завети и обреди. Обвързваме се здраво за и със Спасителя, когато с вяра си спомняме за Него и даваме всичко от себе си да живеем в съответствие със задълженията, които сме поели. И тази връзка с Него е източник на духовна сила във всеки етап от живота ни.

Заветният народ Господен

Каня ви да помислите за благословиите, обещани на учениците на Исус Христос, които спазват заветите си. Например Нефи видя „църквата на Агнеца Божий (в последните дни) и броят на членовете ѝ бе малък, ... светиите Божии бяха също по лицето на цялата земя; и (техните) владения... бяха малки“¹⁰.

Той също съзря „силата на Агнеца Божий, която слезе върху светиите на църквата на Агнеца и върху заветния народ Господен, ... и те бяха *въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава*“¹¹.

Изразът „въоръжени с праведност и със силата Божия във велика

слава“ не е просто добра идея или пример за красив изказ в Писанията. Тези благословии действително са лесно забележими в живота на безброй последователи на Господ в последните дни.

Моите ангажименти като член на Дванадесетте ме водят до четирите краища на света. И съм бил благословен да се срещам и да научавам запомнящи се уроци от много от вас. Свидетелствам, че заветният народ на Господ днес действително е въоръжен с праведност и със силата Божия във велика слава. Бил съм свидетел на вяра, кураж, перспектива, постоянство и радост, които далеч надвишават човешките възможности, и които само Бог може да даде.

Бил съм свидетел на праведността и силата Божия във велика слава, получени чрез вяроност на завети и обреди в живота на млад член на Църквата, който е бил частично парализиран в следствие на ужасна автомобилна катастрофа. След изтощителни месеци, прекарани от тази предана душа във възстановяване и адаптиране към нов начин на живот с ограничена подвижност, аз се срещнах и разговарях с него. По

време на нашия разговор попитах: „Това преживяване какво ти помогна да научиш?“. Без да се замисля, той отговори: „Не съм тъжен. Не съм ядосан. И всичко ще бъде наред“.

Бил съм свидетел на праведността и силата Божия във велика слава, получени чрез вярност на завети и обреди в живота на новопокръстени и наскоро потвърдени членове на Църквата. Тези нови членове изгарят от нетърпение да учат и да служат, имат желание, но често не знаят как да се откажат от стари навици и силни традиции и все пак са развълнувани да станат „съграждани на светиите и членове на Божието семейство“¹².

Бил съм свидетел на праведността и силата Божия във велика слава, получени чрез вярност на завети и обреди в живота на едно семейство, което нежно се грижи за брачен партньор и родител, страдащ от неизлечима болест. Тези доблестни ученици разказват за моменти, когато семейството им се е чувствало съвсем само, както и за моменти, когато са знаели, че ръката на Господ ги повдига и подкрепя. Това семейство изпитва искрена благодарност за трудните преживявания в смъртността, които ни позволяват да израстваме и да ставаме по-подобни на нашия Небесен Отец и нашия Изкупител, Исус Христос. Бог подкрепи и благослови това семейство със спътничеството на Светия Дух и направи дома им свято място и убежище, точно както храма.

Бил съм свидетел на праведността и силата Божия във велика слава, получени чрез вярност на завети и обреди в живота на член на Църквата, жена, преминала през мъките на развода. Духовното и емоционалното страдание на тази сестра

Англия

било задълбочено от усещането за несправедливост, свързано с нарушаването на заветите от страна на съпруга ѝ и разпадането на техния брак. Тя поискала справедливост и поемане на отговорност.

Докато тази вярна жена се борила с всичко, което ѝ се случило, тя изучавала и размишлявала върху Единението на Спасителя по-внимателно и задълбочено от когато и да е преди. Постепенно на душата ѝ било дадено по-дълбоко разбиране за изкупителната мисия на Христос – Неговото страдание за нашите грехове и също за нашите болки, слабости, разочарования и терзания. И тя била вдъхновена да си зададе дълбокия въпрос „След като цената вече е била платена за тези грехове, очакваш ли да бъде платена два пъти?“. Тя осъзнала, че подобно очакване не би било нито справедливо, нито милостиво.

Тази жена научила, че връзката ѝ със Спасителя чрез завети и обреди може да изцели раните, причинени от неправедно упражняваната морална свобода на избор на друг човек и да я направи способна да намери сили да прости и да получи мир, милост и любов.

Обещание и свидетелство

Заветните обещания и благословии са възможни единствено благодарение на нашия Спасител Исус

Христос. Той ни кани да поглеждаме към Него¹³, да дойдем при Него¹⁴, да се поучим от Него¹⁵ и да се обвързваме с Него¹⁶ чрез заветите и обредите на Неговото възстановено Евангелие. Свидетелствам и обещавам, че почитането на заветите ни въоръжава с праведност и със силата Божия във велика слава. И свидетелствам, че живият Господ Исус Христос е нашият Спасител. За тези истини с радост свидетелствам в свято име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Джозеф Смит – История 1:29.
2. Джозеф Смит – История 1:33.
3. Вж. Мороний 10:30–33.
4. Вж. *Преподавайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба* 2019 г., с. 1.
5. Вж. Алма 5:12–14.
6. Джозеф Смит – История 1:38–39.
7. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* (2008 г.), с. 352; вж. също реч на Джозеф Смит, 6 април 1837 г., в „Anniversary of the Church of Latter Day Saints“, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* год. 3, бр. 7 (април 1837 г.), с. 487; josephsmithpapers.org/paper-summary/discourse-6-april-1837/1.
8. *Учения: Джозеф Смит*, с. 507; вж. също Реч на Джозеф Смит, 7 април 1844, в „Conference Minutes“, *Times and Seasons* год. 5, бр. 15 (15 август, 1844 г.), с. 616; josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourses-6-7-april-1844-as-published-by-times-and-seasons/14.
9. Матей 11:29–30.
10. 1 Нефи 14:12.
11. 1 Нефи 14:14, курсив добавен.
12. Ефесяните 2:19.
13. Вж. Учение и завети 6:36.
14. Вж. 3 Нефи 12:20, Мороний 10:32–33.
15. Вж. Матей 11:29, Учение и завети 19:23.
16. Вж. Учение и завети 43:9, 82:10.

От старейшина Сиро Шмайл
От Седемдесетте

Вяра да действаме и да се превръщаме в нещо по-добро

Посредством молитви, изучаване на Писанията и действие можем да отключваме небесните благословии и да се превръщаме в по-добри последователи на Спасителя Исус Христос.

Скоро след като бях призован да служа като висш ръководител седемдесетник, имах възможността да поговоря за няколко минути с президент Ръсел М. Нелсън. Беше непланирана среща в столовата и той бе много мил да ме покани заедно със старейшина С. Марк Палмър да седнем с него да обядваме.

„За какво да си говорим по време на обяд с пророка?“ – бе мисълта, която ми хрумна. Затова реших да попитам президент Нелсън дали има някакви съвети или насоки за мен, тъй като бях нов в призованието си. Неговият отговор бе прост и пряк; той ме погледна и каза: „Старейшина Шмайл, призован сте

за това, в което можете да се превърнете“. Тръгнах си от тази случка, мислейки за това в какво иска Господ да се превърна. Докато мислех за това, осъзнах, че Той иска да се превърна в по-добър съпруг, баща и син, както и в по-добър служител. След това осъзнах, че всичко това може да бъде постигнато, като се старая да се превърна в по-добър ученик на Спасителя Исус Христос.

На миналата конференция президент Нелсън каза: „Необходими са усилия, за да вършим нещо добре. Превръщането в истински ученици на Исус Христос не е изключение“¹. Президент Нелсън ни кани да се трудим усърдно да се превърнем в по-добри ученици на Исус Христос. Той ни каза, че за да ставаме по-подобни на Спасителя, трябва да усилваме вярата си, като, освен всичко друго, се молим, действаме и изучаваме.

1. Молете се

Той каза: „Молете своя Небесен Отец за помощ в името на Исус Христос“². Молбата чрез молитва е един от ключовете да узнаем как да се превръщаме в по-добри ученици на Исус Христос.

Към края на Своето служение сред нефитите на Американския континент Исус Христос се възнася в небесата. По-късно Неговите ученици се събират заедно, „(обединени) в усърдна молитва и пост. И Исус им се яви отново, защото те се молеха на Отца в Неговото име“³. Защо Исус отново се показва на учениците Си? Защото те се молят; заради молбата им.

След това Той продължава:

„И сега, Аз отивам при Отца. И истина ви казвам, каквито и неща да поискате от Отца в Мое име, ще ви се дадат.

САЩ

Ето защо, искайте и ще получите; хлопайте и ще ви се отвори; защото този, който иска, получава, и на този, който хлопа, ще се отвори⁴⁴.

Трябва да се молим с вяра да узнаем волята на Господ и да приемаме, че Господ знае кое е по-добро за нас.

2. Действайте

Действието е още един важен ключ за превръщането ни в по-добри ученици на Исус Христос. Като действаме, Той ще ни дава насоки по пътя. Сигурен съм, че Нефи е търсел напътствие от Господ, за да узнае как да вземе пиринчените плочи от Лаван и въпреки това с братята нямат успех в първите два опита. Обаче те действат и Господ ги насочва по пътя. В крайна сметка Нефи постига успех третия път. Той си спомня: „Аз бях воден от Духа, без да зная предварително нещата, които трябваше да извърша“⁴⁵.

Ето така действа Господ, като полагаме усилия и действаме, дори когато нямаме ясно разбиране за това какво трябва да се направи. Господ заповядва на Нефи *какво* да направи: да тръгне и вземе плочите. Но Той не казва на Нефи *как* да го направи. Той оставя на Нефи да открие как и да търси Господната помощ – и често именно така Господ действа в нашия живот. Като действаме с вяра, Господ ни дава насока.

3. Изучавайте

В 3 Нефи учениците споделят със Спасителя, че сред хората има спорове относно името на Църквата. В отговор Спасителят учи на един важен принцип, когато пита: „Не са ли чели писанията?“⁴⁶. Следователно, изучаването е още един важен ключ за превръщането ни в по-добри ученици на Исус Христос. Молитвата и изучаването на Писанията вървят ръка за ръка. Те действат заедно за наша полза. Това е процесът, който Господ е установил. „Угощавайте се със словата на Христа; защото ето, словата на Христа ще ви кажат всичко това, което трябва да правите“⁴⁷.

Спасителят учи и на това, че не само трябва да изучаваме Писанията, но и да преподаваме от тях, както показва на нефитите: „И сега стана така, че когато Исус разясни всички писания наведнъж, които те бяха записали, Той им заповяда да проповядват нещата, които им беше разяснил“⁴⁸.

Това е една от причините да е толкова важно за Нефи да се върне и да вземе пиринчените плочи: неговото семейство се нуждае от Писанията не само за да им помагат по пътя им към обетованата земя, но и да им помагат да учат децата си. Ние също трябва да търсим напътствия от Писанията за нашето пътуване и трябва да преподаваме от тях в нашите домове и в призванията в Църквата.

4. Действайте, за да се превърщате в нещо по-добро

Много пъти отговорите на молитва няма да идват веднага. Но ние трябва да имаме вярата да продължаваме, да действаме в праведност и да бъдем постоянни като Нефи, когато той се опитва да вземе пиринчените

плочи. Господ ще ни показва малко по малко. Когато изучаваме Писанията, Господ ще ни дава отговорите или необходимата сила, за да преминем през още един ден, още една седмица и да се опитаме още един път. Старейшина Ричард Г. Скот казва: „Бъдете благодарни, че понякога Бог ви оставя да се борите дълго, преди отговорът да дойде. Така вашата вяра нараства и твърдостта на характера ви се укрепва“⁴⁹.

Посредством молитва и изучаване на Писанията Господ винаги ми е давал силата да действам и да устоя още един ден, още една седмица и да се опитам още веднъж. Много пъти отговорите не идваха веднага. Имам въпроси, които още не са получили отговор, но продължавам да се моля и да изучавам, и съм щастлив, че Господ продължава да ми дава силата да действам, докато чакам отговорите.

Старейшина Скот още казва: „Когато отидете отвъд границите на вашето разбиране в здрача на несигурността, като упражнявате вяра, вие ще бъдете водени до намирането на решения, които не бихте намерили по друг начин“⁴¹⁰.

Превръщането в по-добри последователи на Спасителя Исус Христос е продължаващо цял живот пътешествие и всички ние сме на различни етапи, движейки се с различна скорост. Трябва да имаме предвид, че това не е състезание и че сме тук, за да се обичаме и да си помагаме. Трябва да действаме, за да позволяваме на Спасителя да работи с нас в нашия живот.

Обръщайки се към Сидни Ригдън, Господ казва следното: „Аз наблюдавах теб и делата ти. Чух молитвите ти и те подготвих за по-велико дело“⁴¹¹. Свидетелствам, че

От Сюзън Х. Портър
Първа съветничка в Общото президентство
на Неделното училище за деца

Господ чува и отговаря на нашите молитви; Той ни познава и има велико дело за всеки един от нас. Посредством молитви, изучаване на Писанията и действие можем да отключваме небесните благословии и да се превръщаме в по-добри последователи на Спасителя Исус Христос.

Президент Далин Х. Оукс учи: „Последният съд не е само преценка на сбора на добрите и лошите дела – на това, което сме *извършили*. Той е признаване на окончателния резултат от нашите действия и мисли – в какво сме се *превърнали*“¹².

Благодарен съм за пророците, гледачите и откровителите. Те са стражите на кулата. Те виждат неща, които ние не виждаме. Свидетелствам, че чрез техните слова можем да се превръщаме в по-добри последователи на Спасителя Исус Христос и да достигнем своя потенциал. Свидетелствам, че Христос е жив и познава лично всеки един от нас. Това е Неговата Църква. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, *Лиахона*, май 2021 г., с. 103.
2. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, с. 103.
3. 3 Нефи 27:1–2.
4. 3 Нефи 27:28–29.
5. 1 Нефи 4:6.
6. 3 Нефи 27:5.
7. 2 Нефи 32:3.
8. 3 Нефи 23:14.
9. Ричард Г. Скот, „Трансформиращата сила на вярата и твърдостта на характера“, *Лиахона*, ноем. 2010 г., с. 44.
10. Ричард Г. Скот, „Трансформиращата сила на вярата и твърдостта на характера“, с. 44.
11. Учение и завети 35:3.
12. Далин Х. Оукс, „The Challenge to Become“, *Liahona*, ян. 2001 г., с. 40.

Божията любов: най-радостната за душата

Любовта на Бог не се открива в обстоятелствата на нашия живот, а в Неговото присъствие в живота ни.

Братя и сестри, знаете ли колко съвършено ви обича Бог, нашият Небесен Отец? Усещали ли сте дълбоко в душата си Неговата любов?

Нашето отношение и поведение се променят напълно, когато знаем и разбираме колко съвършено сме обичани като чеда на Бог. Това знание променя начина, по който се възприемаме, когато правим грешки. То променя чувствата ни, когато се случват трудни неща. То променя

отношението ни към Божиите заповеди. Променя отношението ни към другите и способността ни да им влияем положително.

Старейшина Джефри Р. Холанд учи: „Първата и най-велика *заповед* в цялата вечност е да обичаме Бог с цялото *си* сърце, мощ, ум и сила – това е първата и най-велика заповед. Но първата и най-велика *истина* на цялата вечност е, че Бог *ни* обича с цялото *Си* сърце, мощ, ум и сила“¹¹.

Русия

Как може всеки от нас да знае дълбоко в душата си тази велика истина на вечността?

На пророка Нефи е показано във видение най-силното доказателство за Божията любов. След като вижда дървото на живота, Нефи иска да узнае тълкуванието, свързано с него. В отговор, ангел показва на Нефи град, майка и бебе. Когато Нефи поглежда към град Назарет и праведната майка Мария, държаща в ръцете си Младенеца Исус, ангелът заявява: „Ето Агнецът Божий, да, тъкмо Синът на Вечния Отец!“².

В този свещен момент Нефи разбира, че с раждането на Спасителя, Бог изявява Своята чиста и всеотдайна любов. Нефи свидетелства, че Божията любов „се излива нашироко в сърцата на чедата човешки“³.

Можем да си представим Божията любов като светлина, излъчвана от дървото на живота, изливаща се нашироко над цялата земя в сърцата на чедата човешки. Божията светлина и любов проникват във всички Негови творения⁴.

Понякога погрешно мислим, че можем да чувстваме Божията любов само *след като* сме се държали за железния прът и сме взели от плода. Но Божията любов не се чувства само от тези, които идват до дървото, а е и самата сила, която ни мотивира да *търсим* това дърво.

„Ето защо, тя е най-желателна от всички неща“ – казва Нефи, а ангелът възкликва: „Да, и най-радостната за душата“⁵.

Преди двадесет години скъп член на семейството напусна Църквата. Той имаше много въпроси, на които не беше получил отговори. Съпругата му, обърната във вярата, остана вярна. Те работиха усърдно, за да запазят брака си по време на възникващите трудности.

Миналата година той написал три въпроса относно Църквата, с които му е било трудно да се помири, и ги изпратил до две семейства, негови приятели от години. Той ги поканил да размишляват над тези въпроси и да дойдат след това на вечеря, за да споделят какво мислят.

След срещата с приятелите си, той отишъл в стаята си и започнал да работи по един проект. В съзнанието му изплувал разговорът от вечерта и проявената към него любов от страна на приятелите му. По-късно написал, че бил подтикнат да спре работата си. Думите му гласят: „Ярка светлина изпълни душата ми. ... Познавах това дълбоко чувство на просветление, но в този случай то постепенно стана по-силно от преди и се задържа за няколко минути. Седях тихо с това чувство, което разбрах, че е проявление на Божията любов към

мен. ... Почувствах духовен подтик, който ми каза, че мога да се завърна в Църквата и да изразявам тази Божия любов чрез нещата, които ще върша там“.

След това той се зачудил за въпросите си. Получил усещането, че Бог е доволен от задаваните от него въпроси и че липсата на ясни отговори не трябвало да го спира да продължава напред⁶. Той следвало да споделя Божията любов с всички, докато не спирал да търси отговори. Действайки според този подтик, той почувствал близост с Джозеф Смит, който след своето Първо видение отбелязал: „Душата ми беше изпълнена с любов и в продължение на много дни изпитвах велика радост“⁷.

Изумително е, че няколко месеца по-късно, този член на семейството получи същото призвание, което имаше 20 години по-рано. Първият път, когато той служеше в призованието си, той изпълняваше отговорностите си като предан член на Църквата. Сега въпросът за него не бе „Как мога да изпълнявам призованието си?“, а „Как мога да изразявам Божията любов чрез службата си?“. С този нов подход той чувстваше радост, смисъл и цел във всички аспекти на своето призвание.

Сестри и братя, как можем да получаваме трансформиращата сила на Божията любов? Пророкът Мормон

ни кани да се „мол(им) на Отца с цялото си сърце, за да може(м) да бъде(м) изпълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос“⁸. Мормон ни кани не само да се молим, за да можем да бъдем изпълнени с Неговата любов към *другите*, но и да се молим, за да можем да познаваме чистата любов на Бог към *самите нас*⁹.

Когато получаваме Неговата любов, ние намираме по-голяма радост в стремежа си да обичаме и да служим като Него, ставайки по този начин „истински последователи на Неговия Син Исус Христос“¹⁰

Любовта на Бог не се открива в *обстоятелствата* на нашия живот, а в Неговото *присъствие* в живота ни. Оpozнаваме Неговата любов, когато получаваме сила отвъд своята собствена и когато Неговият Дух ни дава мир, утеха и напътствие. Понякога може да е трудно да чувстваме Неговата любов. Бихме могли да се молим очите ни да се отворят, за да виждаме

САЩ

Неговата ръка в живота си и да виждаме Неговата любов в красотата на творенията Му.

Когато размишляваме върху живота на Спасителя и Неговата безпределна жертва, ние започваме да разбираме Неговата любов към нас. С благоговение пеем словата на Илайза Р. Сноу: „Той Своята кръв за нас проля, безропотно умря“¹¹. Смирението на Исус в Неговото страдание за нас докосва душите ни, отваря сърцата ни да търсим прошка от Него и ни изпълва с желание да живеем като Него¹².

Президент Ръсел М. Нелсън пише: „Колкото повече се ангажираме да уподобяваме живота си на Неговия, толкова повече нашата любов става по-чиста и по-божествена“¹³.

Нашият син разказва: „Когато бях на 11 години, аз и приятелите ми решихме да се скрием от учителя и да пропуснем първата част на Неделното училище за деца. Когато влязохме накрая, за наше учудване, учителят топло ни поздрави. След това той каза една сърдечна молитва, по време на която изрази искрена благодарност към Господ, за това че *по своя собствена воля* сме решили да влезем в часа този ден. Не мога да си спомня какъв беше урокът или дори името на нашия учител, но сега, около тридесет години по-късно, аз все още съм духовно развълнуван от чистата любов, която той изрази в онзи ден“.

Преди пет години, докато присъствах на Неделно училище за деца в Русия, наблюдавах пример за божествена любов. Видях как една вярна сестра коленичи пред две деца и им свидетелства, че дори те да бяха единствените живи хора на земята, Исус щеше да страда и умре само за тях.

Свидетелствам, че нашият Господ и Спасител наистина умря за всеки един от нас. Това е израз на Неговата безгранична любов към нас и към Неговия Отец.

„Спасителят живее знам, Утеха е за мен това! ... Живее бди над (нас) с любов“¹⁴.

Нека разтваряме сърцата си за чистата любов, която Бог изпитва към нас, след което да излъчваме Неговата любов във всичко, което правим и което сме. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Джефри Р. Холанд, „Утре Господ ще извърши сред вас чудни дела“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 127.
2. 1 Нефи 11:21.
3. 1 Нефи 11:22, курсив добавен.
4. Вж. Учение и завети 88:13.
5. 1 Нефи 11:22, 23.
6. Вж. 1 Нефи 11:17.
7. Джозеф Смит, цитиран в Карън Лин Дейвидсън и други, *The Joseph Smith Papers, Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844* (2012 г.), с. 13; пунктуацията и главните букви са осъвременени.
8. Мороний 7:48.
9. Вж. Нийл Ф. Мериът, „Да пребиваваме в Бога и да възстановяваме развалините“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 11: „Животът ни в изпълнения с любов доземен свят вероятно е причината да жадуваме за истинска и трайна любов тук на земята. Ние сме божествено създадени да обичаме и да бъдем обичани, а любовта е най-дълбока, когато сме едно с Бог“.
10. Мороний 7:48.
11. „Със дивна мъдрост и любов“, *Химни*, № 116.
12. Вж. Линда Ш. Рийвз, „Да бъдем достойни за обещанията ни благословии“, *Лиахона*, ноем. 2015 г., с. 11: „Вярвам, че ако всеки ден си припомняме и забелязваме дълбочината на тази любов, която Небесният Отец и нашият Спасител изпитват към нас, ще желаем да правим всичко, за да се върнем отново в Тяхното присъствие, заобиколен от Тяхната обич завинаги“.
13. Ръсел М. Нелсън, „Divine Love“, *Liachona*, фев. 2003 г., с. 17.
14. „Спасителят живее, знам“, *Химни*, № 86.

От старейшина Ерих У. Копишке
От Седемдесетте

Да обсъдим психичното здраве

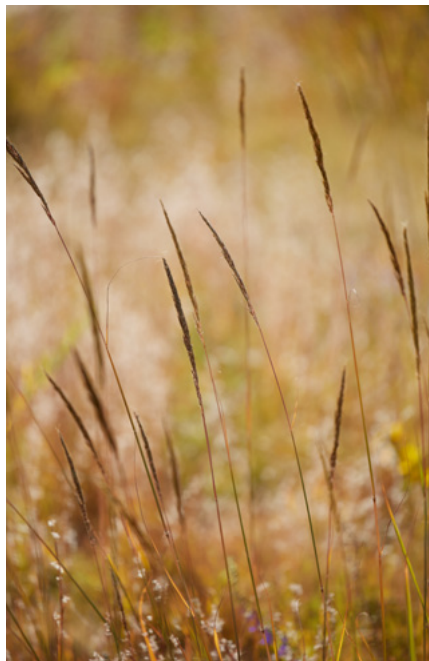
Позволете ми да споделя няколко свои констатации от времето, когато семейството ни преживяваше изпитания.

Въпреки че семейството ни е изобилно благословено, докато с радост вървим по заветната пътека, също така се борим и с големи трудности. Искам да споделя някои мои, много лични преживявания по отношение на психичните заболявания. Имам предвид болести като клинична депресия, страхова невроза, биполарно разстройство, синдром на дефицит на вниманието и хиперактивност – а понякога, комбинация от всички тях. Споделям тези деликатни преживявания със съгласието на участниците в тях.

По време на моето служение съм срещал стотици хора и семейства с подобни проблеми. Понякога се замислям дали опустошителната болест, покриваща земята¹, както се споменава в Писанията, не включва и психичните заболявания. Те са разпространени по целия свят, във всеки континент и култура, и засягат всякакви хора – млади, стари, богати и бедни. Членовете на Църквата не правят изключение.

В същото време, ученията на Църквата ни насърчават да се стремим да ставаме по-подобни на

Исус Христос и свършени в Него. Нашите деца пеят: „Като Исус аз (се опитвам) да бъда“². Ние желаем да бъдем свършени, както нашият Небесен Отец и Исус Христос са свършени³. Тъй като психичните заболявания може да пречат на нашето разбиране за свършенство,

обикновено хората избягват да говорят за тях. Вследствие на това има прекалено много невежество, несподелени страдания и отчаяние. Много хора се измъчват, че не отговарят на приетите стандарти и погрешно мислят, че мястото им не е в Църквата.

За да преодоляваме тази измама е важно да помним, че „Спасителят обича всяко от чедата на Своя Отец. Той напълно разбира болката и борбата на много хора, които имат множество проблеми, свързани с психичното здраве. Той е изстрадал „болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, ... взем(айки) върху Си болките и болестите на Своя народ“ (Алма 7:11, курсив добавен; вж. също Евреите 4:15–16, 2 Нефи 9:21). Тъй като разбира всички скърби, Той знае как „да изцелява съкрушените по сърце“ (Luke 4:18, вж. също Исайя 49:13–16)⁴. Психичните проблеми често изискват допълнителна помощ и лечение, а не са недостатъци на характера.

Позволете ми да споделя няколко свои констатации от времето, когато семейството ни преживяваше изпитания.

Първо, много хора ще скърбят с нас, а няма да ни съдят. Поради тежки пристъпи на паника, тревожност и депресия, синът ни се завърна у дома от мисията си само след четири седмици. Като негови родители, ни беше трудно да преодолеем разочарованието и тъгата, защото много се бяхме молили той да се справи. Подобно на всички родители, желаем децата ни да преуспяват и да бъдат щастливи. Мисията трябваше да бъде важен етап от живота на нашия син. Също така се притеснявахме какво ще си помислят другите хора.

Съвременен таван и снимка (вляво) на природата извън Центъра за конференции в Солт Лейк Сити

Неочаквано за нас, завръщането на сина ни му подежда извънредно съкрушаващо. Обърнете внимание, че той обичаше Господ и искаше да служи, но въпреки това не бе в състояние по причини, които се мъчеше да разбере. Скоро изпадна в състояние на пълна безнадеждност и изпитваше дълбоко чувство за вина. Вече не се чувстваше приет, а духовно вцепенен. Постоянно го измъчваше мисълта, че иска да умре.

Докато беше в това състояние на умопомрачение, синът ни бе убеден, че единственото, което му

остава, е да се самоубие. Нужна бе намесата на Светия Дух и на легиони ангели от двете страни на завесата, за да бъде спасен.

Докато синът ни се бореше за живота си през този изключително тежък период, наши роднини, ръководители на района, членове на Църквата и наши приятели даваха всичко от себе си, за да ни подкрепят и да ни служат.

Никога не бях изпитвал такова изобилие на любов. Никога не бях преживявал така въздействащо и лично какво означава да се утешат онези, които се нуждаят от

утешение. Семейството ни ще бъде вечно признателно за тази проява на любов.

Трудно ми е да опиша безбройните чудеса, които съпътстваха изброените събития. За щастие, нашият син оцеля, но имаше нужда от много време и много медицински, терапевтични и духовни грижи, за да оздравее и да приеме, че е обичан, ценен и необходим.

Съзнавам, че не всички подобни случаи завършват както при нас. Скърбя с онези, които са загубили свои близки твърде рано и все още скърбят, и имат въпроси, които не са получили отговори.

Моята следваща констатация е, че за нас като родители, може да е трудно да разбираме терзанията на децата си, но трябва да се образовваме. Как можем да правим разлика между трудностите, свързани с нормалното развитие и признаците на заболяване? Като родители, имаме свещената отговорност да помагаме на децата си да се справят с трудностите в живота, обаче малцина от нас са специалисти по психично здраве. Въпреки това, трябва да помагаме на нашите деца, като ги учим да бъдат доволни от усилията си да отговорят на умерените очаквания. Отчитайки личните си недостатъци, всеки от нас знае, че духовното израстване е продължителен процес.

Вече разбираме, че „няма универсален лек за емоционалното и психичното здраве. Ще преживяваме тревоги и несгоди, защото живеем в паднал свят и сме с несвършени тела. Освен това, много допринасящи фактори могат да ни причинят психично заболяване. Независимо какво е психичното ни и емоционално благосъстояние, по-здравословно

Гватемала

е да се съсредоточаваме върху израстването си, отколкото върху своите недостатъци⁵.

Единственото нещо, което винаги е помагало на мен и съпругата ми, е да бъдем възможно най-близо до Господ. Сега, поглеждайки назад във времето, разбираме как Господ търпеливо ни е наставлявал във времена на голяма несигурност. Неговата светлина ни е водила стъпка по стъпка в най-трудните моменти. Господ ни е помагал да разберем, че във вечния план ценността на една човешка душа е много по-голяма, отколкото всяка земна задача или постижение.

Отново, като се образоваме по отношение на психичните болести, се подготвяме да помагаме на себе си и на хора с подобни проблеми. Съвместните, открити и искрени обсъждания съдействат да се обръща нужното внимание на тази важна тема. В крайна сметка, знанието предшества вдъхновението и откровението. Всички тези, често незабележими проблеми, могат да засегнат всеки човек и когато се появят, изглеждат непреодолими.

Ето едно от първите неща, които трябва да научим – със сигурност не сме сами. Кая ви да изучавате темата за психичното здраве в раздела Житейска помощ на приложението Gospel Library. Чрез нейното изучаване ще придобивате повече разбиране, толерантност, състрадание и

любов. Изучаването може да намали трагедията и да ни помага да имаме разумни очаквания и общуване.

Моята последна констатация: ние трябва постоянно да се грижим един за друг. Трябва да се обичаме един друг и да бъдем по-малко осъдителни – особено когато очакванията ни не се изпълняват веднага. Трябва да помагаме на нашите деца и младежи да чувстват любовта на Исус Христос към тях, дори когато им е трудно да изпитват любов към себе си. Старейшина Орсън Ф. Уитни, който е служил като член на Кворума на дванадесетте апостоли, съветва родителите как да помагат на своите изпитващи трудности деца: „Молете се за своите... деца, дръжте се за тях с вярата си“⁶.

Често съм се замислял какво означава да се държим за тях с вяра. Вярвам, че това включва прости постъпки на обич, кротост, доброта и уважение. Означава да позволяваме на децата си да се развиват със своето темпо и да свидетелстваме, за да им помагаме да чувстват любовта на нашия Спасител. Нужно е да мислим повече за тях и по-малко за нас или другите. Това обикновено означава да говорим по-малко и да слушаме повече, много повече. Трябва да обичаме децата си, да им помагаме и често да ги поощряваме в усилията им да успяват и да бъдат верни на Бог. И накрая, трябва да правим всичко по силите си, за

да сме близо до тях – точно както следва да сме близо до Бог.

За всички, които са лично засегнати от психични заболявания, дръжте се здраво за сключените от вас завети, дори и да не усещате Божията любов в момента. Вършете всички неща, които са по силите ви и тогава „спре(те)... ще види(те) спасението Божие и ръката Му, която ще бъде открита“⁷.

Свидетелствам, че Исус Христос е нашият Спасител. Той ни познава. Обича ни и търпеливо ще ни подкрепя. По време на изпитанията на семейството ни, стигнах до знанието колко близо е Той. Неговите обещания са истинни:

*Не бой се, със теб съм, кураж не губи,
Аз Бог твой съм верен, ти твърд остани.
Любов и закрила аз ще ти даря, ...
с ръка всемогъща ще те поведе.*

Като познаваме основата на нашата вяра, нека радостно да заявим:

*В Исус мир потърси ли твойта душа,
Аз няма да те изоставя в беда.
От ада зловец ти не бой се дори, ...
Не ще те забравя, спасен ще си ти.⁸*

В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 45:31.
2. „Да бъда като Исус“, *Сборник детски песни*, с. 40–41.
3. Вж. 3 Нефи 12:48.
4. „Like a Broken Vessel“, Mental Health: General Principles, ChurchofJesusChrist.org.
5. Шелдън Мартин, „Strive to Be—A Pattern for Growth and Mental and Emotional Wellness“, *Liahona*, авг. 2021 г., с. 14.
6. Орсън Ф. Уитни, в Conference Report, апр. 1929 г., с. 110.
7. Учение и завети 123:17.
8. „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55.

От старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Нещата на моята душа

За какви неща потъвам в размисъл? Кои неща наистина са от значение за мен? Кои са нещата на моята душа?

Братя и сестри, изправяйки се отново в нашия любим конферентен център, си спомням думите на апостол Петър: „Господи, добре е да сме тук“¹.

Размислите ми днес са фокусирани върху думите на пророка Нефи, който води летописа на своя народ след смъртта на баща си Лехий. Нефи пише: „А върху тези аз пиша нещата на моята душа“².

Преди време преминавайки през този стих, си мислех, че думата *нещата* не е много изисквана, нито пък духовна, и не е достатъчно величествена, за да подхожда на израза „моята душа“. В последствие научих, че думата *неща* е използвана в Писанията 2 354 пъти³. Например в Моисей: „Аз съм Началото и Краят, Всемогъщият Бог. Чрез Моя Единороден Аз сътворих тези *неща*“⁴. И думите на Нефи: „Ето, душата ми се наслаждава в *нещата* Господни; и сърцето ми непрестанно потъва в размисъл за *нещата*, които съм видял и чул“⁵.

Думите на Нефи повдигат следните въпроси: „За какви неща потъвам в размисъл?“, „Кои неща наистина са от значение за мен?“ и „Кои са нещата на моята душа?“.

Нещата на душата ни често се разясняват и задълбочават чрез задаване на въпроси.

По време на пандемията се срещам с младежи от целия свят в множество духовни послания, малки и големи, чрез излъчвания и чрез социалните медии, и обсъждахме техните въпроси.

Четиринадесетгодишният Джоузеф Смит имал въпрос дълбоко в душата си и го задал на Господ. Президент Ръсел М. Нелсън подчертава: „Отнасяйте въпросите си към Господ и други достоверни източници. Изучавайте с желанието да *вярвате*, вместо с надеждата, че може да намерите недостатък в живота на даден пророк или несъответствие в Писанията. Спрете

Украйна

да увеличавате съмненията си, повтаряйки ги със... съмняващи се. Позволявайте на Господ да ви води по пътя ви към духовни открития“⁶.

Младежите често ме питат в какво вярвам и защо вярвам.

Спомням си виртуалния разговор с една млада жена в нейния дом. Попитах я дали за първи път апостол е в дома ѝ. Тя се усмихна и бързо отвърна: „Да“. Въпросът ѝ към мен беше добър: „Кои са най-важните *неща*, които трябва да знам?“.

Отговорих ѝ с „Нещата на моята душа“, нещата, които ме подготвят да се вслушвам в подтици, нещата, които въздигат погледа ми над светските пътища, нещата, които дават смисъл на работата ми в Евангелието и на целия ми живот.

Ще позволите ли да споделя с вас някои от „нещата на моята душа“? Тези неща се отнасят за всички, които се стремят да бъдат истински последователи на Исус Христос. Десет е добро, кръгло число. Днес ще ви дам седем неща с надеждата, че вие ще допълните осем, девет и десет от личен опит.

Първо, обичайте Бог Отец и Исус Христос, нашия Спасител.

Исус постановява първата голяма заповед: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум“⁷.

Президент Нелсън заяви своята отдаденост към Бог, нашия Вечен Отец, и към Неговия Син Исус Христос, когато беше призван да ръководи Църквата на Господ, казвайки: „Аз Ги познавам, обичам Ги и се посвещавам да служа на Тях, а също и на вас, до септия си дъх“⁸.

Затова първо обичайте Отца и Сина.

Второ, „Да възлюбиш ближния си“⁹.

Това не е просто добре звучаща идея; това е втората голяма заповед. Ваши близни са брачният ви партньор и семейството ви, членовете на вашия район, колегите на работа, съквартирантите ви, хората, които не споделят вашата вяра, тези, които имат нужда от помагачи ръце, и честно казано – всички. Същността на заповедта „да възлюбиш ближния си“ е изразена в химна: „В обич живеете“¹⁰.

Президент Нелсън ни напомня: „Когато обичаме *Бог* с цялото си сърце, Той обръща сърцата ни към това, което е добро за *другите*“¹¹.

Трето, обичайте себе си.

В това много хора се затрудняват. Не е ли странен фактът, че да обичаме себе си сякаш е по-трудно отколкото да обичаме другите? И все пак Господ казва: „Да възлюбиш ближния си, както себе си“¹². Той цени високо божественото в нас, затова и ние трябва да го ценим. Когато сме обременени от грешки, душевни болки, чувства за неспособност, разочарования, гняв или грях, силата на Единението на Спасителя е това, което по божествен промисъл повдига нашия дух.

Четвърто, спазвайте заповедите.

Господ ясно заявява: „Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди“¹³. Стремете се всеки ден да бъдете по-добри, да вършите повече добро и да бързате напред в праведност.

Пето, бъдете винаги достойни да отидете в храма.

Аз наричам това да бъдем препоръчани на Господ. Независимо

дали имате достъп до храм или не, да бъдете достойни за храмова препоръка ви помага неотклонно да се фокусирате върху важните неща, заветната пътека.

Шесто, бъдете радостни и весели.

„Дерзайте и не се бойте“¹⁴ – казва Господ. Защо? Как, когато трудностите са на всяка крачка? Поради обещанието, направено от Исус Христос: „Аз, Господ, съм с вас и ще застана до вас“¹⁵.

Президент Нелсън описва възстановеното Евангелие като „послание на *радостта*“¹⁶. И добавя: „Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни“¹⁷.

Седмо, следвайте Божия жив пророк.

Това може да е седмо поред в списъка ми, но е на първо място по важност днес в моето съзнание.

Днес на земята имаме Божий пророк! Никога не подценявайте значението на този факт за вас. Помните ли младата жена, която споменах в началото? Тя искаше да знае кои неща са най-важни. Аз казах: „Следвай живия пророк“ и днес наблягам на това отново.

Нашата Църква се откроява по това, че е водена от пророци, гледачи и откровители, призвани от Бог в това време. Обещавам ви, че като слушате и следвате техните съвети, никога няма да бъдете подведени. Никога!

Живеем във време, когато сме „блъскани и завличани“¹⁸, когато духовността, благоприличието, непорочността и уважението са подложени на атака. Трябва да правим избори. Имаме гласа Господен чрез Неговия пророк, който да успокоява страховете ни и да изправя погледа

ни, защото, когато президент Нелсън говори, той говори от името на Господ.

Благословени сме с Писания и учения, които ни напомнят: „Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ“¹⁹.

Така било и за Нееман, един велик военачалник в Сирия, но прокажен, на когото било казано, че пророкът Елисей може да го изцели. Елисей изпратил слугата си, за да каже на Нееман да се измие в реката Йордан седем пъти и ще бъде изцелен. Нееман се разгневил. Със сигурност имало и по-велики реки от Йордан, а и защо изпратил слугата си, след като той очаквал Елисей, пророкът, лично да го изцели? Нееман си отишъл, но слугите му все пак го убедили: „Ако пророкът ти беше заръчал нещо голямо, не би ли го извършил?“²⁰. Нееман накрая се потопил седем пъти в река Йордан и бил изцелен.

Разказът за Нееман ни напомня за опасността от това да си избираме и подбираме тези части от съветите на пророците, които съвпадат с нашето мислене, очаквания и днешните привички. Нашият пророк постоянно ни посочва нашата собствена река Йордан, за да бъдем изцелени.

Най-важните думи, които можем да чуваме, обмисляме и следваме, са тези, разкрити чрез нашия жив пророк. Давам свидетелството си, че съм присъствал в съвет с президент Нелсън, за да обсъждаме важни въпроси, свързани с Църквата и света, и съм виждал как откровението преминава през него. Той познава Господа, познава Неговите пътеки и желае всички Божии чеда да слушат Него, Господ Исус Христос.

В продължение на много години, слушахме пророка два пъти в годината по време на общата конференция. Но със сложните въпроси на нашето съвремие, президент Нелсън говори много по-често във форуми²¹, социални медии²², по време на духовни послания²³ и дори чрез съобщения в пресата²⁴. Виждал съм го да подготвя и представя дълбоки вдъхновени послания, които насърчават повече благодарност, повече приобщаване на всички наши братя и сестри на земята, повече мир, надежда, радост, здраве и изцеление в личния ни живот.

Президент Нелсън е надарен говорител, но по-важното е, че той е пророк Божий. Смайващо е, като се замислим, но е важно да осъзнаем, че ясните му напътствия ще ни предпазват от измами, лукавство и светски пътища, натрупващи популярност в днешния свят²⁵.

Същността на пророческата власт е в откровението. Във „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, дадена по време на общата конференция през април 2020 г., се подчертава факта, че Господ направлява това дело. В тази прокламация Първото президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли заявяват: „С радост заявяваме, че обещаното Възстановяване напредва чрез продължаващи откровения. Земята никога няма да бъде същата, защото Бог ще „събере в Христос всичко“ (Ефесяните 1:10)²⁶.

„В Христос всичко“²⁷ и „нещата на моята душа“²⁸ са в центъра на тази Църква, това Евангелие и този народ.

Ще завърша с покана към всеки от вас да помислите за тези седем „неща на моята душа“, които

изредих днес: обичайте Бог Отец и Исус Христос, нашия Спасител; обичайте ближния си; обичайте себе си; спазвайте заповедите; бъдете винаги достойни за храмова препокръка; бъдете радостни и весели; и следвайте Божия жив пророк. Каня ви да откриете вашите собствени номер осем, девет и десет. Обмислете начини, по които можете да споделяте съкровени „неща“ с другите и да ги насърчавате да се молят, да размишляват и да търсят напътствието на Господ.

„Нещата на моята душа“ са толкова ценни за мен, както вашите за вас. Тези неща подсилват нашата служба в Църквата и във всички сфери на живота. Те ни посвещават на Исус Христос, напомнят ни за нашите завети и ни помагат да се чувстваме сигурно в ръцете на Господ. Свидетелствам за това, че Той желае душите ни „никога да (не) гладува(т) нито да жадува(т), а (да) бъд(ат) изпълнен(и)“²⁹ с Неговата любов, докато се стремим да ставаме истински Негови последователи, да бъдем едно с Него, както Той е едно с Отца. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 17:4.
2. 2 Нефи 4:15.
3. Вж. Индекс на цитирани стихове, scriptures.byu.edu.
4. Моисей 2:1, курсив добавен.
5. 2 Нефи 4:16, курсив добавен.
6. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, *Лиакхона*, май 2021 г., с. 103
7. Матей 22:37.
8. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиакхона*, апр. 2018 г., с. 6–7.
9. Матей 22:39.
10. „В обич живеете“, *Химни*, № 193.
11. Ръсел М. Нелсън, „Втората голяма заповед“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 97.
12. Матей 22:39.
13. Йоан 14:15.
14. Учение и завети 68:6.

15. Учение и завети 68:6.
16. Ръсел М. Нелсън, „Приветствено послание“, *Лиакхона*, май 2021 г., с. 7.
17. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 82.
18. Ефесяните 4:14.
19. Исая 55:8.
20. 4 Царе 5:13.
21. Вж. например Friend to Friend Broadcast for Children: 2021 (20 фев. 2021 г.), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org, част 3, от 9:57 до 13:16.
22. Вж. например Ръсел М. Нелсън, Facebook, 23 юли 2021 г., facebook.com/russell.m.nelson; „Президент Ръсел М. Нелсън говори за изцелителната сила на благодарността“ (видео), ChurchofJesusChrist.org; Ръсел М. Нелсън, Twitter, 6 май 2021 г., twitter.com/NelsonRussellM.
23. Вж. например Ръсел М. Нелсън, „The Love and Laws of God“ (духовно послание в университета Бригъм Йънг, 17 септ 2019 г.), speeches.byu.edu.
24. Вж. например „First Presidency and NAACP Leaders Announce a Shared Vision to ‘Learn from and Serve One Another’,“ (новини от печата, 14 юни 2021 г.), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
25. Вж. Ефесяните 4:11–14.
26. „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, ChurchofJesusChrist.org.
27. Ефесяните 1:10.
28. 2 Нефи 4:15.
29. 3 Нефи 20:8.

Мадагаскар

От старейшина Кристофъл Голдън.
От Седемдесетте

Подготовка за Второто пришествие на Христос

*Повече от всякога преди е нужно да приемем
реалността, че се доближаваме все повече до
Второто пришествие на Исус Христос.*

Както е записано в Книгата на Мормон, шест години преди раждането на Исус Христос, един праведен ламанит на име Самуил пророкува на нефитския народ, голяма част от който вече е станал нечестив¹, за знаменията, които ще съпътстват раждането на Спасителя. Жалко е, че повечето нефити отхвърлят тези знамения, защото „не е разумно такова същество като Христос да дойде“².

За съжаление, според записаното в Писанията, много от юдеите по подобен начин не могат да приемат, че мъж на име Исус, от омазоваваната провинция Галилея, действително е дългоочакваният Месия³. Исус, Който в действителност дошъл, за да изпълни много от пророчествата на юдейските пророци, бил отхвърлен и дори разпнат, защото, както учи пророкът Яков от Книгата на Мормон, юдеите „(са гледали) отгатък знака“. Поради тази причина Яков свидетелства, че „Бог им е отнел яснотата Си и им е предал много неща, които те не могат да разберат, защото те го пожелаха. И понеже те го пожелаха, Бог го стори, така че да се препънат“⁴.

Колкото и странно да изглежда, нито поучаване, нито чудо, нито явяването на ангел от небесата, както Ламан и Лемуил виждат⁵, има въздействащата сила да убеди определени хора да променят своята посока, възгледите или вярванията си, че нещо е истинно. Това е особено вярно, когато ученията или чудесата не съвпадат с нечии предубедени

Уругвай

капризи или възприети преди това желания или идеи.

Моля за момент да направите съпоставка на следните два откъса от Писанията – в първия апостол Павел говори за последните дни, описвайки пътищата човешки, а във втория Алма показва как Бог върши Своето дело сред хората. Първо Павел:

„А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена.

Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви,

безсърдечни, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприязтели на доброто,

предатели, буйни, надути, повече обзети от сладострастие, отколкото от страст към Бога...

които все се учат, а никога не могат да достигнат до познание на истината“⁶.

А сега Алма, който изказва основен принцип в Евангелието на Исус Христос: „Сега, ти можеш да предположиш, че това е безумие от моя страна; но ето, аз ти казвам, че великите дела се осъществяват чрез малки и прости средства; и в много случаи малки неща объркват мъдрите“⁷.

Живеем в съвременен свят, изпълнен с широки познания и постижения. Обаче, твърде често те прикриват нестабилната основа, върху която са изградени. В крайна сметка те не водят към самата истина и към Бог, нито към силата за получаване на откровение, придобиване на духовно знание и развиване на вяра в Исус Христос, която води към спасение⁸.

Трогват ни дълбоко думите на Господ към Тома и останалите

Южна Африка

апостоли в навечерието на Неговото разгъване: „Исус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен“⁹.

От нас и онези, които имат очи, за да видят, уши, за да чуят, и сърца, с които да почувстват, повече от всякога преди е нужно да приемем реалността, че се доближаваме все повече до Второто пришествие на Исус Христос. Вярно, хората по земята ги очакват занапред големи трудности до Неговото завръщане, но в това отношение верните не трябва да се страхуват.

Сега ще цитирам какво пише в Gospel Topics (Евангелски теми) под заглавието „Второто пришествие на Исус Христос“:

„Когато Спасителят дойде отново, Той ще дойде в сила и слава да получи земята като Свое царство. Неговото Второ пришествие ще постави началото на Милениума.

Второто пришествие ще бъде страшно и скръбно време за нечестивите, но за праведните ще бъде ден на мир. Господ заявява:

„Тези, които са мъдри и са приели истината, и са взели Светия Дух за свой водач, и не са били измамени, истина ви казвам, те няма да бъдат отсечени и хвърлени в огъня, но ще преживеят деня.

И земята ще им бъде дадена за наследство, и те ще се умножат, и ще станат силни, и децата им ще растат без грях, за спасение.

„Защото Господ ще бъде посред тях и славата Му ще бъде над тях, и Той ще бъде техен цар и техен законодател“ (Учение и завети 45:57–59)¹⁰.

При подготовката ни за Второто пришествие на Исус Христос, правя едно важно и утешително пояснение към верните, предоставено ни от пророка Амос от Стария завет:

„Наистина Господ Йехова няма да направи нищо, докато не открие Своето намерение на слугите Си, пророците“¹¹.

В този дух Господният пророк за света днес, президент Ръсел М. Нелсън, ни е дал следния вдъхновяващ съвет: „Евангелието на Исус Христос е Евангелие на покаянието. Благодарение на Единението на Спасителя, Неговото Евангелие ни кани да продължаваме да се променяме, израстваме и ставаме по-чисти. То е Евангелие на надежда, изцеление и напредък. Следователно Евангелието е послание на *радостта*! Нашите духове се радват при всяка стъпка напред, която правим“¹².

Аз безрезервно свидетелствам и потвърждавам реалността на Бог и чудесата в ежедневието на безброй хора, без значение от социалното им положение. Вярно, рядко се говори за многото свещени преживявания, като отчасти това се дължи на божествените им източници и вероятността от подигравки от страна на ограничени в познанието си хора.

В това отношение последният пророк в Книгата на Мормон, Мороний, ни напомня:

„И още говоря на вас — вие, които отричате откровенията Божии и казвате, че те са премахнати и че няма откровения, нито пророчества, нито дарби, нито изцеление, нито говорене на езици или тълкуване на езици.

Ето, казвам ви, който отрича тези неща, не познава Евангелието на Христа; да, той не е чел писанията, а ако ги е чел, значи не ги разбира.

Защото не четем ли, че Бог е същият вчера, днес и навеки и че у Него няма изменчивост, нито сянка на промяна?“¹³

От старейшина Мойсес Вилиануева
От Седемдесетте

Завършвам своите бележки с едно наистина вдъхновено пророческо заявление от пророка Джозеф Смит, дадено в края на неговото служение, докато очаква с нетърпение Второто пришествие на Исус Христос: „Не трябва ли да продължаваме в такова едно велико дело? Вървете напред, а не назад. Кураж, братя (а нека добавя и сестри), и напред, напред към победата! Нека сърцата ви ликуват и бъдат извънредно радостни“¹⁴. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Еламан 13:12.
2. Еламан 16:18.
3. Вж. Йоан 7:47–52.
4. Яков 4:14.
5. Вж. 1 Нефи 3:29–31.
6. 2 Тимотей 3:1–4, 7.
7. Алма 37:6.
8. Вж. Еламан 5:12.
9. Йоан 14:6.
10. Gospel Topics, „Second Coming of Jesus Christ“, topics.ChurchofJesusChrist.org.
11. Преводът на Джозеф Смит, Амос 3:7 (в Амос 3:7, footnote a).
12. Ръсел М. Нелсън, „Приветствено послание“, *Лиахона*, май 2021 г., с. 7.
13. Мормон 9:7–9.
14. Учение и завети 128:22.

Норвегия

„Облагодетелстван от Господа във всичките ми дни“

Как реагираме на своите злощастия? Чувстваме ли се благодарни, защото сме по-съсредоточени върху своите благословии, отколкото върху проблемите си?

Пандемията от COVID-19 беше едно от многото изпитания, пред които Божиите чедра са се изправяли през човешката история. В началото на тази година аз и моето скъпо семейство преживяхме тежки времена. Пандемията и други причини донесоха смърт и болка в семейството ни чрез загубата на някои от скъпите ни близки. Въпреки медицинските грижи, пост и молитва, в течение на пет седмици моят брат Чарли, моята сестра Сузи и моят зет Джими преминаха от другата страна на завесата.

Понякога се чудя защо плаче Спасителят, когато вижда Мария натъжена от смъртта на брат си Лазар, въпреки че знае, че самият Той има силата да вдигне Лазар от мъртвите и че много скоро ще упражни тази сила, за да спаси Своя приятел от смъртта¹. Удивен съм от състраданието на Спасителя и съпричастността му към Мария. Той разбира неопикуемата болка, която

тя чувства при смъртта на своя брат Лазар.

Ние чувстваме същата силна болка, когато преживяваме временната

разделя с нашите любими хора. Спасителят изпитва съвършено състрадание към нас. Той не ни укорява за нашата краткосрочна перспектива, нито за това, че имаме ограничена представа за нашето вечно пътуване. Вместо това, Той изпитва състрадание за нашата мъка и страдание.

Небесният Отец и Неговият Син, Исус Христос, искат да имаме радост². Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни. Когато съсредоточим живота си върху Божия план на спасение, ... ние можем да чувстваме радост, независимо от случващото се – или неслучващото се – в живота ни“³.

Когато бях млад мисионер, си спомням как един невероятен мисионер, на когото се възхищавах, получи ужасна новина. Майка му и по-малкият му брат бяха загинали в трагичен инцидент. Президентът на мисия предложи на този старейшина възможността да се върне у дома за погребението. Въпреки това, след като говори по телефона с баща си, този мисионер реши да остане и да завърши мисията си.

Малко по-късно, когато служихме в една и съща зона, с колегата ми получихме спешно обаждане, че крадци са наранили с нож същия този мисионер и са откраднали колелото му. Той и колегата му трябваше да отидат в най-близката болница, където аз и моят колега се срещнахме с тях. На път за болницата скърбях за този мисионер. Представях си, че е паднал духом и че със сигурност след това трагично преживяване щеше да иска да се завърне у дома.

Тринидад и Тобаго

Въпреки това, когато пристигнахме в болницата, видях този мисионер да лежи в леглото си, в очакване да бъде отведен в операционната – а той се усмихваше. Помислих си: „Как може да се усмихва в такава ситуация?“. Докато се възстановяваше в болницата, той раздаваше с ентузиазъм брошури и екземпляри на Книгата на Мормон на лекари, сестри и пациенти. Той не искаше да се прибере у дома дори и след тези изпитания. Вместо това, той служи до последния ден на своята мисия с вяра, енергия, сила и ентузиазъм.

В началото на Книгата на Мормон Нефи заявява: „Бях видял много огорчения в течение на моите дни, въпреки това, бидейки много облагодетелстван от Господа във всичките си дни“⁴.

Замислям се за многото изпитания, които Нефи преживява, много

от които са включени в неговите писания. Неговите изпитания ни помагат да разберем, че всички имаме своите много трудни дни. Едно от тези изпитания се случва, когато е заповядано на Нефи да се върне в Йерусалим, за да се сдобие с плочите от пиринч, притежавани от Лаван. Някои от по-големите братя на Нефи имат слаба вяра, като дори го бият с пръчка. Нефи преживява друго изпитание, когато си чупи лъка и не може да осигури храна за семейството си. По-късно, когато на Нефи му е заповядано да построи кораб, братята му се подиграват и отказват да му помогнат. Въпреки тези и много други изпитания през живота си, Нефи винаги разпознава Божията доброта.

Докато семейството му прекосява океана на път за обетованата земя, някои от семейството на Нефи „започ(ват) да се веселят“,

Нигерия

да говорят грубо и да забравят, че силата на Господ е това, което ги защитава. Когато Нефи ги укорява, те се обиждат и го връзват с въже така, че да не може да се движи. В Книгата на Мормон се казва, че неговите братя „се отн(асят) с (него) с голяма жестокост“, китките и глезените му са „извънредно подути и големи (са) болките“⁵. Нефи е наскърбен от вкоравените сърца на братята си и понякога се чувства обзет от тъга⁶. „При все това – казва Нефи – аз обърнах очите си към моя Бог и Го славих през целия ден, и аз не роптаех срещу Господа поради злощастията си“⁷.

Скъпи братя и сестри, как реагираме на нашите злощастия? Роптаем ли пред Господа поради тях? Или като Нефи и моят приятел бивш мисионер – чувстваме ли се благодарни на думи, мисли и дела, защото сме по-съсредоточени върху своите благословии, отколкото върху проблемите си?

По време на земното Си служение, нашият Спасител Исус

Христос ни е дал пример. Във времена на трудности и изпитания, няма много действия, които ни дават повече мир и удовлетворение от това да служим на нашите ближни. Евангелието на Матей разказва какво се случва, когато Спасителят научава, че Неговият братовчед, Йоан Кръстител, е обезглавен от цар Ирод, за да угоди на дъщерята на Иродиада:

„А учениците му, като дойдоха, взеха тялото и го погребяха; и отидоха и казаха на Исус.

И Исус, като чу това, се оттегли оттам с лодка на уединено място настрана; а народът, като разбра, отиде след Него пеша от градовете.

И Той, като излезе, видя голямо множество, смили се над тях и изцели болните им.

А като се свечери, учениците дойдоха при Него и казаха: Мястото е уединено и времето вече напредна; разпусни народа да отиде по селата да си купи храна.

А Исус им каза: Няма нужда да ходят; дайте им вие да ядат“⁸.

Исус Христос ни показва, че във времена на изпитания и несгоди, ние можем да забелязваме трудностите на другите. Подтиквани от състрадание, ние можем да им помагаме и да ги подкрепяме. И като правим това, ние също сме подкрепяни от нашата Христова служба. Президент Гордън Б. Хинкли заявява: „Най-добрата противотрова срещу тревогата е работата. Най-добрият лек за отчаянието е службата. Най-доброто лекарство за умората е да помогнеш на човек, който е още по-изморен“⁹.

В резултат на членството си в Църквата на Исус Христос съм имал много възможности да служа и помагам на моите ближни. В такива моменти чувствам, че Небесният Отец облекчава бремето ми. Президент Ръсел М. Нелсън е Божият пророк на земята, той е голям пример за това как трябва да служим на другите по време на трудни изпитания. Аз добавям моето свидетелство към това на много други светии, че Бог е нашият любящ Небесен Отец. Чувствах Неговата безкрайна любов по време на моите трудни изпитания. Нашият Спасител Исус Христос разбира нашите болки и злощастия. Той иска да облекчи нашето бреме и да ни утеши. Трябва да следваме примера Му, като служим на тези с по-тежко бреме от нашето. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Йоан 11:1–44.
2. Вж. 2 Нефи 2:25.
3. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 82.
4. 1 Нефи 1:1.
5. 1 Нефи 18:9, 11, 15.
6. Вж. 1 Нефи 15:4–5.
7. 1 Нефи 18:16.
8. Матей 14:12–16.
9. *Учения на президентите на Църквата: Гордън Б. Хинкли*, 2016 г., с. 215.

От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

„По прост начин красиво и по красив начин просто“

*Нека запазим Евангелието просто, като поемаме
своите небесно възложени отговорности.*

Въведение

Сърдечно приветствам всички вас с добре дошли на тази конференция.

Днес се надявам да опиша два елемента на възстановеното Евангелие на Исус Христос, последвани от четири вълнуващи разказа на светии от последните дни от целия свят, които демонстрират приложението на тези принципи. Първият елемент на възстановеното Евангелие – Божието дело на спасение и възвисяване, е съсредоточен върху божествено възложени отговорности. Вторият елемент ни напомня, че Евангелието е ясно, ценно и просто.

Божествено възложени отговорности

За да получим вечен живот, ние трябва „да дойдем“ в Христа и (да станем) свършени в Него¹. Когато се доближаваме до Христа и помагаме на другите да правят същото, ние участваме в Божието дело на спасение и възвисяване, което е съсредоточено върху божествено възложени отговорности². Тези божествени отговорности са в съгласие както с ключовете на свещеничеството, възстановени от Моисей, Илияс и Илия,

както е записано в раздел 110 на Учение и завети³, така и с втората голяма заповед, дадена ни от Исус Христос, да обичаме ближните си както себе си⁴. Те се намират на първите две страници в обновения *Общ наръчник*, достъпен за всички членове.

Ако звученето на думите „Общ наръчник“ или „божествено възложени отговорности“ ви кара да потръпвате от страх от сложността, моля недейте. Тези отговорности са прости, вдъхновяващи, мотивиращи и постижими. Ето ги:

Боливия

1. Живот според Евангелието на Исус Христос
2. Грижа за нуждаещите се
3. Отправяне на покана към всички да приемат Евангелието
4. Свързване на семействата за вечността

Можете да гледате на тях като мен – като карта, показваща пътя обратно към нашия любящ Небесен Отец.

Евангелието е ясно, ценно и просто

Казано е, че Евангелието на Исус Христос е „по прост начин красиво и по красив начин просто“⁵. Светът не е. Той е объркан, сложен и изпълнен със смут и съперничество. Благословени сме, когато внимаваме да не допускаме така обичайната в света сложност да ни пречи да приемаме Евангелието и да го прилагаме.

Президент Далин Х. Оукс отбелязва: „В Евангелието на Исус Христос сме учени на множество малки и прости средства. Трябва да ни се напомня, че в своята цялост и в продължение на значителен период от време привидно незначителните действия осъществяват велики неща“⁶. Самият Исус Христос казва, че Неговото иго е благо и Неговото бреме е леко⁷. Всички ние трябва да се стремим да запазваме Евангелието просто – в живота си, в семействата си, в нашите класове и кворуми и в нашите райони и колове.

Докато слушате следните истории, които ще споделя с вас, помнете, че са били внимателно избрани от една страна да вдъхновяват, а от друга – да информират. Действията на всеки от тези светии от последните дни се превръща в модел за всеки от нас за прилагане на Евангелието по ясни, ценни и

прости начини, изпълнявайки една от божествено възложените отговорности, които представих.

Живот според Евангелието на Исус Христос

Първо, живот според Евангелието на Исус Христос. Йенс от Дания се моли всеки ден да живее според Евангелието и да забелязва подтиците от Светия Дух. Той се е научил да действа бързо, когато се почувства направляван от Духа.

Йенс споделя следното:

„Живеем в идилична фахверкова къща със сламен покрив в центъра на уютно малко село, в близост до водохранилището на селото.

Една вечер през най-красивото датско лятно време, което човек може да си представи, вратите и прозорците бяха отворени и всичко излъчваше мир и тишина. Поради нашите прекрасни светли и дълги летни нощи, не бързах да сменя една изгоряла крушка в килера.

Внезапно добих силното усещане, че трябва веднага да я сменя! В същия момент чух моята съпруга Мариан да вика мен и децата да си мием ръцете, защото вечерята е готова!

Бях женен достатъчно дълго, за да знам, че това не е моментът да започна да правя нещо друго, различно от миене на ръце, но се чух

да казвам на Мариан, че ще отскоча до магазина да купя нова крушка. Почувствах силен подтик да тръгна незабавно.

Супермаркетът беше близо – от другата страна на водохранилището. Обикновено ходим пеша, но в този ден взех колелото си. Докато карах покрай водохранилището, с периферното си зрение забелязах малко момче на около две години, което вървеше само близо до ръба на водохранилището, много близо до водата – внезапно той падна вътре! В единия момент беше там, а в следващия го нямаше!

Никой друг освен мен не видя това. Хвърлих колелото си на земята, изтичах и скочих в езерото, което беше с дълбочина до кръста ми. Повърхността на водата беше изцяло покрита с водна леща, което правеше невъзможно да се вижда през водата. Тогава усетих движение от едната страна. Бръкнах с ръка във водата, хванах тениска и издърпах малкото момченце. Той започна да се дави, да кашля и да плаче. Скоро след това момченцето се събра отново с родителите си“.

Когато брат Йенс се моли всяка сутрин за помощ да разпознава подтиците от Светия Дух, дори нещо толкова необичайно като това веднага да смени крушка, той също се

моли да бъде използван като инструмент да благославя Божиите чедра. Йенс живее според Евангелието, като търси божествено напътствие всеки ден, стреми се да е достоен и да дава най-доброто от себе си, за да следва напътствието, когато то дойде.

Грижа за нуждаещите се

Ето един пример за грижа за нуждаещите се. Един ден президентът на кол Кукута в Колумбия придружил президентката на Младите жени в кола да посети две млади жени и техния по-голям брат тийнейджър, които преминавали през ужасни трудности. Неотдавна баща им бил починал, а майка им починала година по-рано. Тримата останали съвсем сами в своя малък, скромен подслон. Стените били направени от груба дървесина, покрита с найлонови торби, а гофрирания ламаринен покрив покривал само мястото, където спели.

След своето посещение, тези ръководители знаели, че трябва да помогнат. Чрез съвета на района планът за помощ започнал да се оформя. Ръководителите в района и клоната – на Обществото за взаимопомощ, кворума на старейшините, Младите мъже, Младите жени и много семейства – всички се отдали на задачата да благословят това семейство.

Организациите в района се свързали с някои членове, които работели в сферата на строителството. Някои помогнали с дизайна, други отдали време и труд, други приготвяли храна, а други дарили необходимите материали.

Денят, когато малката къща била завършена, бил радостен както за хората, които помагали, така и за тримата млади членове на района. Тези осиротели деца почувствали

Филипини

топлите и успокояващи връзки със своето семейство в района, за да знаят, че не са сами и че Бог винаги е с тях. Тези, които помогнали, почувствали любовта на Спасителя към това семейство и били Неговите ръце, докато им служили.

Отпращане на покана към всички да приемат Евангелието

Мисля, че ще ви хареса примера за отпращане на покана към всички

да приемат Евангелието. Седемнадесетгодишният Клейтън от Кабо Верде нямал представа какво ще се случи, когато един ден влязъл в клас на Семинара в своя район. Но неговият живот и животът на други хора завинаги щял да се промени, защото той влязъл.

Клейтън, заедно с майка си и по-големия си брат, бил кръстен в Църквата преди време, но семейството му спряло да я посещава.

Неговото еднократно посещение на Семинара щяло да се окаже повратна точка за неговото семейство.

Другите младежи в класа на Семинара били мили и гостоприемни. Накарали го да се почувства у дома си и го насърчили да посети още една дейност. Той го направил и скоро започнал да посещава и останалите църковни събрания. Един мъдър епископ забелязал духовен потенциал в Клейтън и го поканил

да му бъде помощник. „От този момент нататък – казва епископ Круз – Клейтън се превърна в пример и влияние за други млади хора“.

Първият човек, когото Клейтън поканил да се върне в Църквата, била майка му, а след това по-големият му брат. След това разширил кръга си към приятелите. Един от тези приятели бил млад мъж на неговата възраст на име Уилсън. Още на първата си среща с мисионерите Уилсън изразил желание да бъде кръстен. Мисионерите били впечатлени и удивени колко много Клейтън вече бил споделил с Уилсън.

Усилията на Клейтън не спрели дотам. Освен че споделял Евангелието с приятели от други вероизповедания, той помагал на други слабоактивни членове да се завърнат. Днес районът има 35 активни младежи и процъфтяваща програма за Семинар, в голяма степен благодарение на усилията на Клейтън да обича, споделя и кани. Клейтън и по-големият му брат Клебър заедно се подготвят да отслужат пълновременни мисии.

Свързване на семействата за вечността

Накрая нека споделя един красив пример за свързване на семействата за вечността. Лидия от Харков,

Украйна, за първи път чула за храма от мисионерите. Лидия веднага почувствала желание да посети храма и след своето кръщение започнала да се подготвя да получи храмова препоръка.

Лидия посетила храма Фрайберг Германия, където получила своето надаряване, и след това прекарала няколко дни там в работа като заместник. След като храмът Киев Украйна бил осветен, Лидия посещавала храма по-често. Тя и нейният съпруг Анатоли били запечатани за вечността там и по-късно призовани да служат като храмови мисионери. Заедно те открили повече от 15 000 имена на предци и са се трудили, за да осигурят храмови обреди за тях.

Когато бъде попитана за чувствата ѝ, свързани с храма, Лидия казва: „Какво получих в храма? Сключих нови завети с Бог. Свидетелството ми укрепна. Научих се да получавам лично откровение. Мога да извършвам спасителни обреди за починалите ми предци. И мога да обичам другите хора и да им служа“. Тя завършва със следното твърдение, което е много вярно: „Господ желае да ни вижда в храма често“.

Заклучение

Вдъхновен съм от добротата на тези светии от последните дни в тези четири истории, всеки от които с различни и разнообразни обстоятелства. Много може да се научи от чудните резултати от простото прилагане на прости евангелски принципи. Направеното от тях е също така и в нашите възможности.

Нека запазим Евангелието просто, като поемаме своите небесно възложени отговорности: *Да живеем според Евангелието на Исус Христос*, като бъдем чувствителни към

подтици, като Йенс от Дания. Да се *грижим за нуждаещите се*, както ни е показано от членовете на кол Кукута в Колумбия, които осигурили подслон на осиротели членове на района. Да *каним всички да приемат Евангелието* по начина, по който Клейтън от африканската островна държава Кабо Верде го е направил за своите приятели и семейство. И накрая, да *свързваме семействата за вечността*, както сестра Лидия от Украйна илюстрира чрез своите собствени храмови обреди, свързаните си със семейната история усилия и службата си в храма.

Това със сигурност ще донесе радост и мир. Обещавам и ви свидетелствам за това и за Исус Христос като наш Спасител и Изкупител, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Мороний 10:32.
2. Вж. *Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 1.2, ChurchofJesusChrist.org.
3. Вж. Учение и завети 110:11–16. Вж. също Даалин Х. Оукс, „Свещеничеството на Мелхиседек и ключовете“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 70: „След освещаването на първия храм в тази диспенсация, в Къртланд, Охайо, трима пророци, Моисей, Илияс и Иаия, възстановяват „ключовете на тази диспенсация“, в това число ключовете, свързани със събирането на Израил и работата на Господните храмове“. Вж. също Куентин А. Кук, „Подгответе се да срещнете Бога“, *Лиакхона*, май 2018 г., с.114: „Древни пророци възстановяват свещенически ключове за вечните спасителни обреди на Евангелието на Исус Христос. ... Тези ключове осигуряват „сила свише“ (Учение и завети 38:38) за божествено постановени отговорности, които представяват основните цели на Църквата“.
4. Вж. Матей 22:36–40.
5. Из *Matthew Cowley Speaks: Discourses of Elder Matthew Cowley of the Quorum of the Twelve of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* 1954 г., xii.
6. Даалин Х. Оукс, „Малки и прости средства“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 89.
7. Вж. Матей 11:30.

Съботна вечерна сесия | 2 октомври 2021 г.

От старейшина М. Ръсел Балард

Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

„Обичаш ли Ме повече, отколкото... тези?“

Какви неща можете да правите в живота си, за да показвате, че любовта ви към Господ е на първо място?

През ноември 2019 г. мой приятел и аз посетихме Светите земи. Докато бяхме там, ние преглеждахме и изучавахме стихове за живота на Исус Христос. Една сутрин стояхме на северозападния бряг на Галилейското езеро на мястото, където вероятно Исус е срещнал учениците Си след Своето Възкресение.

След Възкресението на Исус, според написаното в 21-ва глава на Йоан, Петър и другите ученици безуспешно ловят риба цяла нощ¹. На сутринта те виждат на брега мъж, който им казва да хвърлят мрежата си от другата страна на лодката. За тяхно изумление, мрежата по чудо се напълва с риба².

Те веднага разпознават, че мъжът е Господ и се втурват към Него да Го поздравят.

Когато издърпват гъланата мрежа на брега, Исус казва: „Елате да закусите“³. Йоан пише, че „като закусиа, Исус каза на Симон Петър: Симоне Йоанов, *обичаш ли Ме повече, отколкото... тези?*“⁴.

Докато стоях на същия този бряг, осъзнах, че въпросът на Спасителя е един от най-важните въпроси,

които Той може да ми зададе някой ден. Почти чувах как ме пита: „Ръсел, обичаш ли Ме повече от тези?“

Чудите ли се какво има предвид Исус, когато задава въпроса на Петър: „Обичаш ли Ме повече, отколкото... тези?“

Отнасяйки въпроса към нас в наши дни, Господ може да ни пита колко сме заети и за многото положителни и отрицателни влияния, които се борят за нашето внимание и време. Той може да пита всеки от нас дали Го обичаме повече от светските неща. Това може да е въпрос какво наистина ценим в живота, кого следваме и как гледаме на отношенията си с нашите роднини и съседни. Или Той може би ни пита какво наистина ни носи радост и щастие.

Дали светските неща ни носят радостта, щастиято и мира, които Спасителят предлага на Своите ученици и на нас? Само Той може да ни дава истинска радост, щастие и мир чрез нашата обич към Него и живот според ученията Му.

Как бихме отговорили на въпроса: „Обичаш ли Ме повече, отколкото... тези?“

Когато открием по-дълбокия смисъл на този въпрос, можем да се превърнем в по-добри роднини, съседи, граждани, членове на Църквата – синове и дъщери Божии.

Тъй като съм на възраст, съм присъствал на много погребения. Сигурен съм, че много от вас са забелязали същото, което и аз. Когато отдаваме последна почит на починал роднина или приятел и говорим за живота му, рядко някой споменава размера на дома му, броя коли или сумата в банковата му сметка. Обикновено не се говори и за публикации в социалните медии. На повечето погребения, на които съм присъствал, вниманието се съсредоточава върху взаимоотношенията на починалите с близките им, службата за другите, житейските уроци и преживявания, както и за тяхната любов към Исус Христос.

Не ме разбирайте погрешно. Не казвам, че притежаването на хубав дом или кола е грешно или че използването на социалните медии е лошо. Това, което *казвам*, е, че накрая тези неща са много по-маловажни в сравнение с любовта към Спасителя.

Бразилия

Когато Го обичаме и следваме, ние имаме вяра в Него. Покайваме се. Следваме примера Му чрез кръщение и получаване на Светия Дух. Устояваме до края и оставаме на заветната пътека. Прощаваме на роднини и съседи, като се освобождаваме от лошите чувства, които може би сме натрупали. Искрено се стремим да спазваме Божиите заповеди. Стараем се да се подчиняваме. Сключваме и спазваме завети. Почитаме баща си и майка си. Оставаме настрана отрицателното светско влияние. Подготвяме се за Неговото Второ пришествие.

В „Живият Христос: свидетелството на апостолите“ четем: „(Исус) някой ден ще се върне на земята. ... Той ще управлява като Цар на Царете и ще царува като Господар на Господарите, и всяко коляно ще се преклони пред Него, и всеки език ще Го славослови. Всеки един от нас ще застане пред Него, за да бъде съден според делата си и според желанията на сърцето си“⁵.

Като един от апостолите, подписали документа „Живият Христос“, мога да заявя, че знанието, че Исус „е светлината, животът и надеждата на света“⁶ ми дава по-голямо желание да Го обичам повече с всеки изминал ден.

Свидетелствам, че Небесният Отец и Исус Христос са живи. Свидетелствам, че Те ни обичат. Писанията учат, че „Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“⁷. Писанията също така учат, че Исус „толкова възлюби света, че даде собствения Си живот, тъй че всички, които повярват, да могат да станат Божии синове (и дъщери)“⁸.

Небесният Отец толкова ни

обича, че подготвя Своя план на спасение със Спасител, заемащ централна роля в него. А Исус толкова ни обича, че по време на великия съвет в небесата, когато Небесният Отец пита: „Кого да изпратя?“⁹, Исус, Който е Първородният сред духовните чеда на Отца, отговаря: „Ето Ме, изпрати Мен“⁹. Той казва на Отца: „Отче, да бъде волята Ти и да бъде Твоя славата, завинаги“¹⁰. Исус доброволно предлага да бъде наш Спасител и Изкупител, за да можем да станем като Тях и да се завърнем в Тяхното присъствие.

Освен това, тези два стиха ни учат, че за да се завърнем в присъствието Им, ние трябва да *вярваме*. Трябва да вярваме в Исус и в Божия план на щастие. Да *вярваме* означава да обичаме и да следваме нашия Спасител и да спазваме заповедите, дори сред изпитания и спорове.

Днешният свят е несигурен. Има разочарования, несъгласия, нещастия и неща, които отвличат вниманието.

Президент Далин Х. Оукс, в обръщение през 2017 г., отбелязва следното: „Времената са трудни, изпълнени с големи тревоги: войни и слухове за войни, възможни епидемии от инфекциозни заболявания, засушавания, наводнения и глобално затопляне“¹¹.

Не трябва да губим любовта си към Исус и вярата си в Него, дори ако сме изправени пред наглед непреодолими трудности. Небесният Отец и Исус никога не ще ни забравят. Те ни обичат.

Миналия октомври, президент Ръсел М. Нелсън ни учи за важноста на това да поставяме Небесния Отец и Исус Христос на първо място в живота си. Президент Нелсън ни учи, че едно от значенията на думата

Израил е „Нека Бог надделее“¹².

Той зададе на всеки от нас следния въпрос: „*Вие* желаете ли да позволявате на Бог да надделява в живота ви? *Вие* желаете ли да позволявате на Бог да бъде най-важното влияние в живота ви? Ще позволявате ли на Неговите слова, Неговите заповеди и на Неговите завети да влияят ежедневно на действията ви? Ще позволявате ли на гласа Му да се извисява над всеки друг? *Вие желаете ли* да Му позволявате да замества всяка друга ваша амбиция с това, което Той желае от вас да вършите? *Желаете ли* вашата воля да бъде погълната от Неговата?“¹³

Винаги трябва да помним, че истинското ни щастие зависи от нашата връзка с Бог, с Исус Христос и помежду ни.

Един от начините да проявяваме любовта си, е като заедно със семейството, приятелите и съседите си вършим малки неща, за да си служим по-добре един на друг. Вършете неща, които правят този свят едно по-добро място.

Какви неща можете да правите в живота си, за да показвате, че любовта ви към Господ е на първо място?

Когато се съсредоточаваме върху това да обичаме ближните си, както Той ги обича, ние започваме наистина да обичаме хората около себе си¹⁴.

Отново питам как бихте отговорили на въпроса на Спасителя: „Обичаш ли Ме повече, отколкото... тези?“

Като размишлявате върху този въпрос, както направих аз, моля се да можете да отговорите подобно на Петър толкова отдавна: „Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам“¹⁵, след което да го показвате, като обичате и служите на Бог и на всички хора около себе си.

От Шарън Юбанк

Първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ

Свидетелствам, че сме благословени да имаме Евангелието на Исус Христос, което да ни напътства как да живеем и да се отнасяме помежду си. Чрез Исус Христос ние откриваме, че всички дъщери и синове на Бог са безценни за Него.

Свидетелствам, че Исус Христос е нашият възлюбен Спасител. Той е Единородният Божий Син. Казвам смирено тези неща в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Йоан 21:3.
2. Вж. Йоан 21:11.
3. Йоан 21:12.
4. Йоан 21:15, курсив добавен.
5. „Живият Христос: свидетелството на апостолите“, ChurchofJesusChrist.org.
6. „Живият Христос“, ChurchofJesusChrist.org.
7. Йоан 3:16.
8. Учение и завети 34:3.
9. Авраам 3:27.
10. Моисей 4:2.
11. Далин Х. Оукс, „Push Back against the World“ (реч по време на връчването на дипломите в Университета „Бригъм Йънг“ – Хаваи, 25 фев. 2017 г.), speeches.byuh.edu.
12. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 92; вж. също Bible Dictionary, „Israel“.
13. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, с. 94.
14. Вж. Йоан 15:12–13; Ефесяните 5:1–2; 1 Йоан 3:2–3, 16–18, 23–24; 4:7, 9–11, 20–21; Моисей 1:39.
15. Йоан 21:15.

САЩ

Моля се да сме Му в ПОМОЩ

Съвкупността от малки усилия оказва голямо влияние, увеличавайки многото индивидуални наши действия като последователи на Исус Христос.

Тази бисквитка, направена от кори за баница и шам фъстък, е израз на благодарност. Направена е от семейство Кададо, които в продължение на десетилетия са собственици на три пекарни в Дамаск, Сирия. Когато започнала войната, блокадите спрели доставките на храна и продукти до тяхната част на града. Семейство Кададо започнали да гладуват. В пика на тази отчайваща ситуация Latter-day Saint Charities (Хуманитарните служби на светиите от последните дни) и някои много смели служители от организацията Rahma Worldwide започнали да осигуряват топла храна, а също и мляко за децата. След един труден период, семейството възобновило начина си на живот – както и своята пекарна – в друга страна.

Неотдавна една кутия с бисквитки пристигна в офиса на Църквата със следното послание: „Повече от два месеца получавахме храна от кухнята, управлявана съвместно от организациите Rahma Worldwide и Latter-day Saint Charities. Без нея щяхме да умрем от глад. Моля да

приемете тази мостра от моята пекарна в израз на благодарност. Моля Всемогъщия Бог да ви благославя... във всичко, което правите“¹.

Една бисквитка за благодарност и възпоменание. Тя е за вас. За всички, които се молихте, след видян по телевизията репортаж, за всички, които станяхте доброволци в неудобно за вас време или които щедро дарихте финансови средства за хуманитарния фонд с вяра в тази добра кауза – благодаря ви!

Божествената отговорност да се грижим за бедните

Църквата на Исус Христос има божественото поръчение да се грижи за бедните². Това е един от стълбовете в делото на спасение и възвисяване³. Нещата, валидни в дните на Алма, несъмнено са валидни и за нас: „И тъй, при своето благосъстояние, те не отправяха никой от тези, които бяха голи, или които бяха гладни, или които бяха жадни, или които бяха болни, или онези, които не бяха нахранени; и сърцата им не ламтяха за богатства;

ето защо, те бяха великодушни към всички: и стари, и млади, и роби, и свободни, и мъже, и жени, в църквата или извън църквата, без лицеприветие към нуждаещите се⁴.

Църквата откликва на това поръчение по много различни начини, сред които:

- служението, което извършваме чрез Обществото за взаимопомощ, кворумите на свещеничеството и класовете;
- поста и използването на свързаните с него дарения;
- фермите по благосъстояние и консервените фабрики;
- приемателните центрове за имигранти;
- службата за намиращите се в затвора;
- хуманитарните усилия на Църквата;
- както и приложението JustServe, което свързва доброволци с възможности за служба.

Всичко това са начини, организирани от свещеничеството, по които съвкупността от малки усилия оказва голямо влияние, увеличавайки многото индивидуални наши действия като последователи на Исус Христос.

Пророците са настойници за цялата земя

Пророците отговарят за цялата земя, не само за членовете на Църквата. Мога да свидетелстват от собствен опит колко лично и отдадено членовете на Първото президентство приемат тази задача. С нарастването на нуждите, Първото президентство ни е дало поръчението да увеличаваме значително нашата хуманитарна служба. Те

Боливия

се интересуват както от големите тенденции, така и от най-малките подробности.

Наскоро им представихме една от защитните медицински престилки, които бяха ушити от Beehive Clothing (търговска компания, собственост на Църквата, за производство и разпространение на одежди и облекло) за употреба в болниците по време на пандемията. В качеството си на лекар, президент Ръсел М. Нелсън прояви голям интерес. Той не просто искаше да я види. Искаше да я изпробва – да провери маншетите, дължината и начина, по който се завързва на гърба. По-късно той ни каза с развълнуван глас: „Когато се срещате с хората по време на поръченията си, благодарете им за постенето, даренията и служението им в името на Господ“.

Отчет за хуманитарната дейност

По молба на президент Нелсън, ще ви представя отчет как откликва Църквата на Исус Христос на светите от последните дни при урагани, земетресения, изселване на бежанци – дори по време на пандемия – благодарение на добрината на светите от последните дни и многото приятели. Въпреки че основният фокус на Църквата през последните 18 месеца бяха повече от 1 500-те проекта, свързани с COVID-19, Църквата също така откликна и на 933 природни бедствия и на бежанската

криза в 108 страни. Но статистическите данни не предават цялата картина. Нека споделя четири кратки примера, за да предам малка част от това, което се случва.

Помощ по време на COVID в Южна Африка

Шестнадесетгодишната Дике Мпути от Уелком, Южна Африка, изгубила родителите си преди години и сама започнала да се грижи за своите по-малки братя и сестри. Винаги било много трудно за нея да намира храна, а свързаните с COVID недостиг на провизии и карантини направили това почти невъзможно. Децата често били гладни, оцелявайки единствено чрез щедростта на съседите.

В един слънчев ден през август 2020 г. на вратата на Дике изненадващо се почукало. Тя отворила и видяла двама непознати – единият бил представител на Църквата от офиса на областта в Йоханесбург, а другият бил представител на Отдела за социално развитие в Южна Африка.

Двете организации обединили сили да разнасят храна на домакинства в риск. Какво облекчение изпитала Дике, докато гледала пакетите с царевично брашно и други основни продукти, закупени с благотворителни средства от Църквата. Те щели да ѝ помогнат да храни семейството си няколко седмици, докато получи помощен пакет от държавата.

Историята на Дике е едно от хилядите подобни преживявания, случили се по света по време на пандемията от COVID, благодарение на вашите посветени дарения.

Помощ за афганистанки в Рамщайн

Всички сме виждали по новините

репортажи за хилядите бежанци, бягащи от Афганистан. Много пристигат в авиобазите или други временни места в Катар, Съединените щати, Германия и Испания, преди да продължат към крайните си дестинации. Нуждите им са спешни и Църквата откликва с продукти и доброволци. В авиационната база Рамщайн в Германия, Църквата прави големи дарения от памперси, сухо мляко за бебета, храна и обувки.

Някои сестри от Обществото за взаимопомощ забелязали, че много жени от Афганистан използвали блузите на мъжете си, за да покриват своите глави, тъй като традиционните им забрадки били изпокъсани в претърпаното летище на Кабул. В израз на приятелство, простиращо се отвъд всякакви религиозни или културни граници, сестрите от Първи район в Рамщайн се събрали, за да ушийт традиционното мюсюлманско облекло за жените от Афганистан. Сестра Бетани Холс споделя: „Чухме, че жените се нуждаят от молитвени одежди и така започнахме да шием, за да могат да се чувстват (удобно) по време на молитва“⁵.

Помощ при земетресението в Хаити

Следващият пример показва, че не трябва да сме богати или стари, за да бъдем инструменти за вършене на добро. Осемнадесетгодишната Мари „Джаджу“ Жак е от клон Кавайон в Хаити. Когато опустошаващото земетресение ударило близо до града ѝ през август, къщата на нейното семейство била една от десетките хиляди сгради, които се срутили. Почти невъзможно е да си представим отчаянието при загубата на дом. Но вместо да се поддаде

на това отчаяние, Джаджу, като по чудо, започнала да помага.

Тя видяла възрастна съседка да страда и започнала да се грижи за нея. Помагала на други да почистват отломките. Въпреки изтощението си, тя се присъединила към други членове на Църквата, за да разнася храна и хигиенни комплекти на хората. Историята на Джаджу е само един от многото въздействащи примери за служба, предоставяна от младежи и пълнолетни младежи в стремежа им да следват примера на Исус Христос.

Помощ при наводнението в Германия

Само няколко седмици преди земетресението, друга група пълнолетни младежи, отвъд Атлантическия океан, извършвала служба по подобен начин. Обхваналите Западна Европа наводнения през юли месец бяха най-сериозните от векове.

Когато водите най-накрая спаднали, един търговец от разположената край реката област Арвайлер в Германия, оценил щетите и напълно се отчаял. Този скромен човек, отдаден католик, се помолил на Бог да изпрати някого, който да му помогне. На следващата сутрин президент Дан Хамън от мисия Франкфурт Германия дошъл на неговата улица с малка група мисионери, облечени в жълти жилетки с надпис „Помагачи ръце“. Водата била достигнала 3 метра в магазинчето, оставяйки дебел слой кал. Доброволците изринали калта, махнали мокета и гипсокартона и натрупали всичко на улицата, за да бъде откарано. Изпълненият с радост търговец работил наравно с тях в продължение на часове, удивен от това, че Господ бил изпратил

група Свои служители в отговор на молитвата му – и то само в рамките на 24 часа!⁶

„Моля се да сме Му в помощ“

Говорейки за хуманитарните усилия на Църквата, старейшина Джефри Р. Холанд веднъж отбелязва: „Бог отговаря на молитвите... почти винаги... чрез други хора. Моля се да сме Му в помощ. Моля се ние да бъдем отговорът на молитвите на други хора“⁷.

Братя и сестри, чрез вашето служение, дарения, време и обич вие сте ставали отговор на толкова много молитви. Но все още има толкова много за вършене. Като кръстили се членове на Църквата, ние сме склучили завет да се грижим за нуждаещите се. Не е задължително нашите лични усилия да включват пари или отдалечени места⁸; но те задължително изискват напътствието на Светия Дух и изпълнено с желание сърце, което да каже на Господ: „Ето ме, изпрати мене“⁹.

„Благоприятната Господна година“

В Лука 4 е записано, че Исус се връща в Назарет, където е отраснал, и влиза в синагогата, за да чете. Това става към началото на Неговото служение и Той цитира от книгата на Исая:

„Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господна година. ...

... Днес се изпълни това писание пред вас“¹⁰.

Свидетелствам, че тези думи

От старейшина Брент Х. Нилсън
От Президентството на седемдесетте

се изпълняват и в наши дни. Свидетелствам, че Исус Христос е дошъл, за да изцели съкрушените по сърце. Неговото Евангелие възвръща зрението на слепите. Неговата Църква има за цел да прогласява „освобождение на пленниците“, а последователите Му по света полагат усилия „да пусна(т) на свобода угнетените“.

Нека завърша, като повтора зададения от Исус въпрос към Неговия апостол Симон Петър: „Обичаш ли Ме?“¹¹. Същността на Евангелието се крие в това как ние отговаряме за себе си на този въпрос и дали „пас(ем) овците (Му)“¹². С голямо почитание и обич към Исус Христос, нашия Господ, аз каня всеки един от нас да участва в Неговото великолепно служение и се моля да сме Му в помощ. В свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Абдул Разак, лична кореспонденция, май 2021 г.
2. Вж. Учение и завети 104:11–18.
3. Вж. *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни*, 1.2.2, ChurchofJesusChrist.org.
4. Алма 1:30.
5. Бетани Холс, цитирана в „Aiding Afghan Evacuees“, Информационен бюлетин за благосъстоянието и разчитането на собствените сили в Европа, авг. 2021 г.
6. От Дан Хамън (президент на мисия Франкфурт Германия), имейл до Тай Джонсън, 2021 г.
7. Джефри Р. Холанд, „Neonatal Resuscitation with Elder Holland“ (видео), Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, 10 ноем. 2011 г., youtube.com.
8. Вж. Шарън Юбанк, „16 Things You Can Do to Be a Humanitarian“, 3 окт. 2021 г., ChurchofJesusChrist.org.
9. Исая 6:8; вж. също Авраам 3:27.
10. Лука 4:18–19, 21.
11. Вж. Йоан 21:15–17.
12. Йоан 21:15–17.

„Няма ли балсам в Галаад?“

Изцелителната сила на Спасителя не е само способността Му да лекува телата ни, а, вероятно по-важното – способността Му да изцелява нашите сърца.

Скоро след мисията ми, докато бях студент в Университета Бригъм Йънг, моят баща ми се обади по телефона. Каза ми, че му е поставена диагноза рак на панкреаса и че макар шансовете му за възстановяване да не са добри, той е решен да се излекува и да се завърне към ежедневните си дейности. Това обаждане бе отрезвяващ момент за мен. Баща ми бе мой епископ, мой приятел и мой наставник. Когато с моите майка, братя и сестри си мислехме за бъдещето, то изглеждаше тъжно. По-малкият ми брат, Дейв, служеше на мисия в Ню Йорк и участваше от разстояние в тези тежки семейни събития.

Лекарите, с които се консултирах, предложиха операция, за да се опитат да ограничат разпространението на рака. Семейството ни искрено постеше и се молеше за чудо. Чувствах, че имаме достатъчно вяра, за да може баща ми да бъде изцелен. Точно преди операцията, с моя по-голям брат, Норм, дадохме на татко благословия. С цялата вяра, която можехме да съберем, се молихме той да може да бъде изцелен.

По план, операцията трябваше да продължи много часове, но след кратко време, лекарят дойде в чакалнята, за да се срещне със

Австралия

семейството ни. Той ни каза, че като започнали операцията, видели, че ракът се е разпространил из цялото тяло на баща ми. Въз основа на видяното от тях, баща ми имал само няколко месеца живот. Бяхме съкрушени.

Когато баща ми се събуди от операцията, бе нетърпелив да научи дали процедурата е била успешна. Казахме му тъжната новина.

Продължихме да постим и да се молим за чудо. Тъй като здравето му бързо се влоши, ние започнахме да се молим той да няма болки. В крайна сметка, когато състоянието му стана критично, ние молихме Господ да му позволи бързо да си отиде. Само няколко месеца след операцията, както предрече хирургът, баща ми действително почина.

Семейството ни получи много обич и грижи от страна на членове на района и семейни приятели. Имахме прекрасно погребение, на което бе отдадена почит на живота на баща ми. Докато времето минаваше обаче и ние чувствахме болката от отсъствието му, аз започнах да се чудя защо той не беше изцелен. Чудех се дали моята вяра не бе достатъчно силна. Защо някои семейства получават чудо, а нашето семейство не получи? На мисията си се научих да се обръщам към Писанията за отговори, затова започнах да изследвам Писанията.

Старият завет учи относно една ароматна подправка или мехлем, използван за лекуване на рани, който се прави от храст, растящ в Галаад. В старозаветни времена мехлемът е известен като „балсамът от Галаад“¹. Пророкът Йеремиа скърби за бедствията, които наблюдава сред своя народ и се надява на изцеление. Йеремиа задава въпроса: „Няма

ли балсам в Галаад? Няма ли там лекар?“². В литературата, музиката и изобразителното изкуство Спасителят Исус Христос често е наричан Балсамът на Галаад, поради Своята забележителна изцелителна сила. Подобно на Йеремиа, аз се чудех: „Няма ли балсам в Галаад за семейство Нилсън?“

Във втора глава на Марк в Новия завет намираме Спасителя в Капернаум. Разчуло се е за изцелителната Му сила и много хора пътуват към Капернаум, за да бъдат изцелени от Него. Събрали се около къщата, в която е Спасителят, са толкова много, че няма място Той да приеме всички. Четирима души донасят един мъж, болен от парализа, за да бъде изцелен от Спасителя. Не успяват да преминат през тълпата, затова отварят покрива на къщата и спускат мъжа, за да се срещне със Спасителя.

Докато четях този разказ, се изненадах от думите на Спасителя, когато Той среща този човек: „Синко, прощават ти се греховете“³. Помислих си, че ако аз бях един от четиримата души, носили мъжа, щях да кажа на Спасителя: „Ние всъщност го доведохме да бъде изцелен“. Вероятно Спасителят щеше да отговори: „Аз го изцелих“. Възможно ли е да не съм разбрал напълно, че изцелителната сила на Спасителя не е само способността Му да лекува телата ни, а, вероятно по-важното – способността Му да изцелява нашите сърца и съкрушените сърца на близките ми?

Спасителят преподава важен урок чрез този случай, като накрая изцелява физически мъжа. Стана ми ясно, че Неговото послание е, че Той може да докосне очите на слепите и те да прогледнат. Той

Уругвай

може да докосне ушите на глухите и те да започнат да чуват. Той може да докосне нозете на онези, които не могат да ходят, и те да проходим. Той може да изцелява нашите очи, уши и нозе, но най-важното е, че може да изцелява сърцата ни, като ни пречиства от греха и ни помага в трудни изпитания.

Когато Спасителят се явява на хората в Книгата на Мормон след Своето Възкресение, Той отново говори за изцелителната Си сила. Нефитите чуват Неговия глас от небесата да казва: „Не искате ли сега да се върнете към Мене и да се покаете за греховете си, и да се обърнете, за да може да ви изцеля?“⁴. По-късно Спасителят учи: „Защото вие не знаете дали те не ще се върнат и покаят, и дойдат при Мене с пълно намерение на сърцето си, и *Аз ще ги изцеля*“⁵. Спасителят не говори за физическо изцеление, а за духовно изцеление на техните души.

Мороний внася допълнително разбиране, като споделя думите на баща си, Мормон. След като говори за чудеса, Мормон обяснява: „Христос е казал: Ако вие имате вяра в Мене, ще имате сила да вършите всичко, което Ми е необходимо“⁶. Научих, че целта на моята вяра трябва да бъде Исус Христос и че трябва да приемам това, което Му е необходимо, като упражнявам вяра в Него. Сега разбирам, че кончината на баща ми бе необходима за Божия план. Сега, когато полагам ръцете си върху главата на някого, за да го благословя, моята вяра

е в Исус Христос и разбирам, че човек може и ще бъде физически изцелен, ако това е необходимо за Христос.

Единението на Спасителя, което прави достъпна както Неговата изкупителна, така и Неговата даваща възможности сила, е върховната благословия, която Исус Христос предлага на всички нас. Когато се покаяваме с цялостно намерение в сърцето, Спасителят ни пречиства от греха. Когато с желание покриваме волята си на Отца, дори и в най-трудните ни обстоятелства, Спасителят ще облекчава тегобите ни и ще ги прави леки⁷.

Но ето по-важния урок, който научих. Погрешно смятах, че изцелителната сила на Спасителя не е действала за моето семейство. Сега, като гледам назад с по-зрял поглед и с повече опит, виждам, че изцелителната сила на Спасителя е била явна в живота на всеки от близките ми. Толкова наблягах на физическото изцеление, че не виждах чудесата, които се бяха случили. Господ укрепил и помогнал на майка

ми отвъд способностите ѝ през това трудно изпитание и тя живя дълъг и продуктивен живот. Тя оказала забележително положително влияние върху децата и внуците си. Господ благослови мен и братята и сестрите ми с любов, сплотеност, вяра и устойчивост, които и досега са важна част от живота ни.

А моя татко? Както става с всички, които се покаяват, той бе духовно изцелен, докато търсеше и получаваше благословиите, които са възможни благодарение на Единението на Спасителя. Той получи опрощение за своите грехове и сега чака чудото на Възкресението. Апостол Павел учи: „Защото както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще живеят“⁸. Разбирате ли, аз казвах на Спасителя: „Доведохме татко при Теб да бъде изцелен“ и сега ми става ясно, че Спасителят наистина го е изцелил. Балсамът на Галаад подейства в семейство Нилсън – не по начина, по който очаквахме, а по един още по-значим начин, който и досега благославя нашия живот.

В 6-а глава на Йоан в Новия завет Спасителят извършва изключително интересно чудо. Само с няколко риби и няколко хляба, Той нахранва 5 000 души. Чел съм тази история много пъти, но има една част от нея, която пропусках и която сега е много важна за мен. След като Спасителят нахранва 5 000 души, Той моли учениците Си да съберат остатъците и те напълват 12 коша. Чудил съм се защо Спасителят отделя време за това. Стана ми ясно, че една от покупките, които можем да си вземем от този случай е следната: Той успява да нахрани 5 000 души и има остатъци. „Моята благодат е достатъчна за всички човеци“⁹. Изкупващата и изцелителната сила на Спасителя може да обхващат всички грехове, рани или изпитания – независимо колко големи или трудни са те – и ще има остатъци. Благодатта Му е достатъчна.

Имайки това знание, ние можем да напредваме с вяра, знаейки, че когато дойдат трудни времена – а те със сигурност ще дойдат – или когато грях обхване живота ни, Спасителят ще стои с „изцеление в крилата си“¹⁰ и ще ни кани да дойдем при Него.

Свидетелствам ви за Балсма на Галаад, Спасителя Исус Христос, нашия Изкупител и за Неговата чудна изцелителна сила. Свидетелствам за Неговото желание да ви изцелява. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръководство към Писанията, „Балсам от Галаад“.
2. Йеремия 8:22.
3. Марк 2:5.
4. 3 Нефи 9:13, курсив добавен.
5. 3 Нефи 18:32, курсив добавен.
6. Мороний 7:33.
7. Вж. Мосия 24:15.
8. 1 Коринтяните 15:22.
9. Етер 12:27.
10. Малахия 4:2.

Канада

От старейшина Арнулфо Валенсуела
От Седемдесетте

Задълбочаване на нашето обръщане към Исус Христос

Писанията и нашето знание за Бог са дарове – дарове, които ние често взимаме за даденост. Нека ценим тези благословии.

Много ви благодаря старейшина Нилсън за вашето красиво послание. Имахме нужда от него.

Скъпи мои братя и сестри, наскоро президент Ръсел М. Нелсън ни каза: „Необходими са усилия, за да вършим нещо добре. Превръщането в истински ученици на Исус Христос не е изключение. Увеличаването на вярата и упованието ви в Него изисква усилия“. Сред препоръките, които ни даде той, за да увеличаваме вярата си в Исус Христос, е да бъдем отдадени на изучаването, да се потапяме в Писанията, за да разбираме по-добре мисията и служението на Христос. (Вж. „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, *Лиакхона*, май 2021 г., с. 103.)

В Книгата на Мормон учим, че Писанията са били важна част от семейството на Лехий – толкова важна, че Нефи и неговите братя се връщат в Йерусалим, за да вземат плочите от пиринч (вж. 1 Нефи 3–4).

Писанията разкриват волята на Бог за нас, също както Лиакхоната прави това за Нефи и неговия баща. След като счупва лъка си, Нефи има нужда да узнае къде да отиде, за да се сдобие с храна. Баща му, Лехий, поглежда в Лиакхоната и вижда написаните неща. Нефи вижда, че показалците действат според вярата, усърдието и вниманието, които им се отдават. Той също така вижда текст, който е лесен за четене и който им дава разбиране относно Господните пътища. Разбира, че Господ осъществява велики неща с помощта на малки средства. Той се подчинява на указанията, дадени от Лиакхоната. Изкачва се на планината и намира храна за близките си, които са страдали толкова много поради липсата на такава. (Вж. 1 Нефи 16:23–31.)

Струва ми се, че Нефи е ученик, посветил се на Писанията. Четем, че Нефи се наслаждава на Писанията, сърцето му потъва в размисъл за тях и той ги пише за

полза и поучение на децата си (вж. 2 Нефи 4:15–16).

Президент Ръсел М. Нелсън казва:

„Ако „бърза(м)е напред, угощавайки се със словото Христово и устои(м) до края, ... ще има(м)е вечен живот“ (2 Нефи 31:20).

Да се угощаваме означава повече от това да опитаме от нещо. Означава да вкусим цялостно. Ние вкусваме цялостно от Писанията, като ги изучаваме и преоткриваме в дух на удоволствие и предано подчинение. Когато се угощаваме със словата на Христа, те са написани на „плочи от плът – на сърцето“ (2 Коринтяните 2:3). Те стават неотменна част от нашата природа“ („Living by Scriptural Guidance“, *Liakhona*, ян. 2001 г.).

Кои са някои от нещата, които ще правим, ако душите ни се наслаждават на Писанията?

Желанието ни да сме част от събирането на Израил от двете страни на завесата ще се увеличава. За нас

Уругвай

ще бъде нормално и естествено да каним близките и приятелите си да слушат мисионерите. Ще сме достойни и ще имаме валидна храмова препоръка, за да посещаваме храма възможно най-често. Ще се стараем да намираме, подготвяме и предаваме в храма имената на нашите предци. Ще бъдем верни в спазването на Господния ден, ще посещаваме църковните събрания всяка неделя, за да подновяваме заветите си с Господ, докато участваме достойно във вземането на причастието. Неотменно ще оставаме на заветната пътека, като живеем чрез всяко слово, което излиза от Божиите уста (вж. Учение и завети 84:44).

Какво означава за вас да се наслаждавате на нещата Господни?

Наслаждаването на Писанията е повече от гладуване и жадуване за знание. Нефи изпитва голяма радост през живота си. Обаче също така изпитва трудности и тъга (вж. 2 Нефи 4:12–13). „Въпреки това – казва той, – аз знам на кого съм се доверил“ (2 Нефи 4:19). Като изучаваме Писанията, ще разбирате по-добре плана на Бог за спасение и възвисяване и ще се уповаваме на обещанията, които Той ни е дал в

Писанията, както и на обещанията и благословиите на съвременните пророци.

Един следобед със съпругата ми бяхме поканени в дома на приятел. Техният седемгодишен син Дейвид никога не бе чувал библейската история за Давид и Голиат и искаше да я чуе. Като започнах да я разказвам, той бе трогнат как Давид, със своята вяра и в името на Бога Израилев, ранява и убива филистимеца с прашка и камък, без да има меч в ръката си (вж. 1 Царе 17).

Като ме погледна с огромните си черни очи, той твърдо ме попита: „Кой е Бог?“. Обясних му, че Бог е нашият Небесен Отец и че научаваме за Него в Писанията.

След това той ме попита: „Какво са Писанията?“. Казах му, че Писанията са Божието слово и че в тях ще намери прекрасни истории, които ще му помогнат да опознае Бог по-добре. Помолих майка му да използва Библията, която имат в дома си, и да не остави Дейвид да заспи, без да му е прочела цялата история. Той бе възхитен, докато я слушаше. Писанията и нашето знание за Бог са дарове – дарове, които ние често взимаме за даденост. Нека ценим тези благословии.

Докато отслужвах мисия като младеж, забелязах, че като преподаваме с Писанията, животът на много хора се променяше. Осъзнах силата в тях и как те могат да променят живота ни. Всеки човек, на когото преподавахме възстановеното Евангелие, бе уникална личност с различни потребности. Светите Писания – да, пророчествата, написани от светите пророци – ги отвеждаха към вяра в Господ, към покаяние и променяха сърцата им.

Писанията ги изгълваха с радост, докато получаваха вдъхновение, насока, утеха, сила и отговори на техните нужди. Мнозина от тях решиха да направят промени в живота си и започнаха да спазват Божиите заповеди.

Нефи ни насърчава да се наслаждаваме на словата на Христос, защото словата на Христос ще ни кажат всичко това, което трябва да правим (вж. 2 Нефи 32:3).

Каня ви да имате постоянен план да изучавате Писанията. *Следвайте Ме, елате с Мен* е страхотен материал, който имаме за преподаване и изучаване на Евангелието, за задълбочаване на нашето обръщане във вярата към Исус Христос, и който ни помага да ставаме по-подобни

Брат Брадли Р. Уилкокс
Втори съветник в Общото президентство на Младите мъже

на Него. Когато изучаваме Евангелието, ние не просто търсим нова информация, а се стремим да станем „ново създание“ (2 Коринтяните 5:17).

Светият Дух ни насочва към истината и ни свидетелства за истината (вж. Йоан 16:13). Той осветлява умовете ни, подновява разбирането ни и докосва сърцата ни чрез Божието откровение, източника на цялата истина. Светият Дух пречиства сърцата ни. Той вдъхновява в нас желанието да живеем съгласно истината и ни нашепва начини как да правим това. „Светият Дух... ще ви научи на всичко“ (Йоан 14:26).

Говорейки за словата, които разкрива на пророка Джозеф Смит, нашият Спасител казва:

„Тези слова не са от човеци, нито от човек, а от Мен; ...

Моят глас е, който ви ги говори; защото те са ви дадени чрез Моя Дух...

Затова можете да свидетелствате, че сте чули гласа Ми и познавате словата Ми“ (Учение и завети 18:34–36).

Трябва да се стремим да имаме спътничеството на Светия Дух. Тази цел трябва да направлява решенията ни и да насочва нашите мисли и действия. Трябва да се стремим към всичко, което кани влиянието на Духа, и да отхвърляме всичко, което ни отклонява от това влияние.

Свидетелствам, че Исус Христос е възлюбеният Син на нашия Небесен Отец. Обичам моя Спасител. Благодарен съм за Неговите Писания и за Неговите живи пророци. Президент Нелсън е Неговият пророк. В името на Исус Христос, амин. ■

Да сме достойни не означава да сме безпогрешни

Когато чувствате, че сте се провалили твърде много пъти в това да продължавате да се стараете, спомнете си, че Единението на Христос и благодатта, която то прави възможна, са реални.

Веднъж изпратих съобщение на дъщеря ми и зет ми като използвах функцията на телефона си за превръщане на глас в текст. Аз казах: „Здравейте вие двамата. Обичам ви“. („Hate you two. Sure love you.“) Те получиха: „Мразя ви. Трябва да ви обичам“. („Hate you two. Should love you.“) Не е ли удивително колко лесно може да бъде разбрано по погрешен начин едно позитивно и добронамерено послание? Именно това се получава понякога с Божиите послания за покаянието и достойнството.

Някои възприемат погрешното послание, че покаянието и промяната са ненужни. Божието послание е, че те са наистина важни¹. Но не ни ли обича Бог въпреки всичките ни недостатъци? Разбира се! Той ни обича съвършено. Обичам своите внуци с всичките им несъвършенства, но това не означава, че не искам да стават по-добри и да постигат всичко, на което са способни. Бог ни обича такива, каквито сме, но

също така ни обича твърде много, че да ни остави в това несъвършено състояние². Целта на земния живот е да израстваме в Господа³. Целта на Христовото Единение е промяната. Христос не само може да възкресява, пречиства, утешава и изцелява, но чрез всичко това Той може да ни превръща в по-подобни на Него⁴.

Някои възприемат погрешното послание, че покаянието е

Бразилия

еднократно събитие. Както учи президент Ръсел М. Нелсън, Божието послание е: „Покаянието... е процес“⁵. Покаянието и възстановяването може да отнемат време⁶, така че изоставянето на греха⁷ и липсата на „склонност да вършим зло, а да вършим добро непрестанно“⁸ са цели за цял живот⁹.

Животът е като пътуване с кола през цялата страна. Не можем да достигнем до края с един резервоар гориво. Трябва отново и отново да го зареждаме. Вземането от участието е като спирането на бензиностанция. Като се покаяваме и подновяваме заветите си, ние заявяваме своята готовност да спазваме заповедите, а Бог и Христос ни благославят със Светия Дух¹⁰. Накратко, ние обещаваме да напредваме по пътя си, а Бог и Христос обещават да зареждат резервоара.

Някои възприемат погрешното послание, че не са достойни да участват изцяло в Евангелието, защото не са изоставили напълно лошите навици. Божието послание е, че да сме достойни не означава да сме безпогрешни¹¹. Да сме достойни означава да сме честни и да се стараем. Трябва да сме честни към Бог, свещеническите ръководители и другите хора, които ни обичат¹², и трябва да се стремим да спазваме Божиите заповеди и никога да не се отказваме просто защото сме се изкушили¹³. Старейшина Брус С. Хейфън казва, че развиването на характер, подобен на Христовия, „изисква повече търпение и постоянство, отколкото безпогрешност“¹⁴. Господ казва, че даровете на Духа са „дадени в полза на онези, които Ме обичат и спазват всички Мои заповеди, и на оня, който се старае да върши това“¹⁵.

Един млад мъж, когото ще нарека Деймън, пише: „През младежките си години имах проблем с порнографията. Винаги се чувствах толкова засрамен, че не можех да постъпя правилно“. Всеки път, когато Деймън се отклонявал, болката от съжалението ставала толкова силна, че той остро се критикувал, че е недостоен за каквато и да е благодат, прошка или още възможности от Бог. Той казва: „Реших, че просто заслужавам да се чувствам ужасно през цялото време. Прецених, че Бог вероятно ме мрази, защото не желая да се постарая повече и да се справя с това веднъж завинаги. Издържах по седмица, а понякога дори месец, но после се връщах към изкушението и си мислех: „Никога няма да бъда достатъчно добър, струва ли си дори да се опитвам?“.

В един такъв депресиращ момент Деймън казва на свещеническия си ръководител: „Може би просто трябва да спра да идвам на църква. Писна ми да съм такъв лицемер“.

Неговият ръководител отговаря: „Не си лицемер заради това, че имаш лош навик, който се опитваш да спреш. Ти си лицемер, ако го криеш, лъжеш за него или се опитваш да убедиш себе си, че проблемът е в Църквата, че поддържа такива високи стандарти. Да си честен относно действията си и да предприемаш стъпки да продължаваш напред, не означава да си лицемер. Означава, че си ученик“¹⁶. Този ръководител цитира старейшина Ричард Г. Скот, който учи: „Господ гледа на слабостите по-различно, отколкото на бунта. ... Щом Господ говори за слабости, Той винаги го прави с милост“¹⁷.

Тази гледна точка дава надежда на Деймън. Той осъзнава, че Бог не

казва: „Деймън пак се провали“. Напротив, Той вероятно казва: „Колко е напреднал Деймън“. Този млад мъж в крайна сметка престана да свежда поглед от срам или да си търси извинения и оправдания. Той потърси божествена помощ и я намери¹⁸.

Деймън казва: „В миналото се обръщах към Бог само да моля за прошка, но сега помолих и за благодат – Неговата „сила, която дава възможност“ (Ръководство към писанията, „Благодат“). Никога не бях правил това. През тези дни отделях много по-малко време да мразя себе си за това, което съм направил, и много повече време, за да обичам Исус за това, което Той е направил“.

Имайки предвид колко дълга е борбата на Деймън, не е полезно или реалистично родителите и ръководителите, които му помагат, твърде рано да казват „никога повече“ или своеволно да постановяват някакъв стандарт за въздържание, за да бъде счетен за „достоеен“. Вместо това те започват с малки, постижими цели. Вместо да имат очаквания за всичко или нищо, те наблягат на постепенния растеж, който позволява на Деймън да надгражда върху поредица от успехи, вместо провали¹⁹. Подобно на поробения народ на Лимхий, той научава, че може „постепенно да (преуспява)“²⁰.

Старейшина Д. Тод Кристоферсън съветва: „За да се справим с нещо (много) голямо, може да се наложи да работим върху него на малки, ежедневни порции. ... Включването на нови и полезни навици в нашия характер или преодоляването на лоши навици или пристрастявания най-често означава полагане на усилие днес, последвано от друго утре и после още едно, вероятно в продължение на много дни, дори

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи светецник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори светецник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джефри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Гонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТЕ

Патрик Кийрън

Карл Б. Кук

Жозе А. Тейксейра

Карлос А. Годой

Брент Х. Нилсън

Пол В. Джонсън

С. Марк Палмгър

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА ЕПИСКОПСТВО

Л. Тод Бъфд
Втори светецник

Жералд Косе
Председателстващ епископ

У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

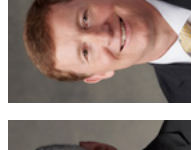
У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

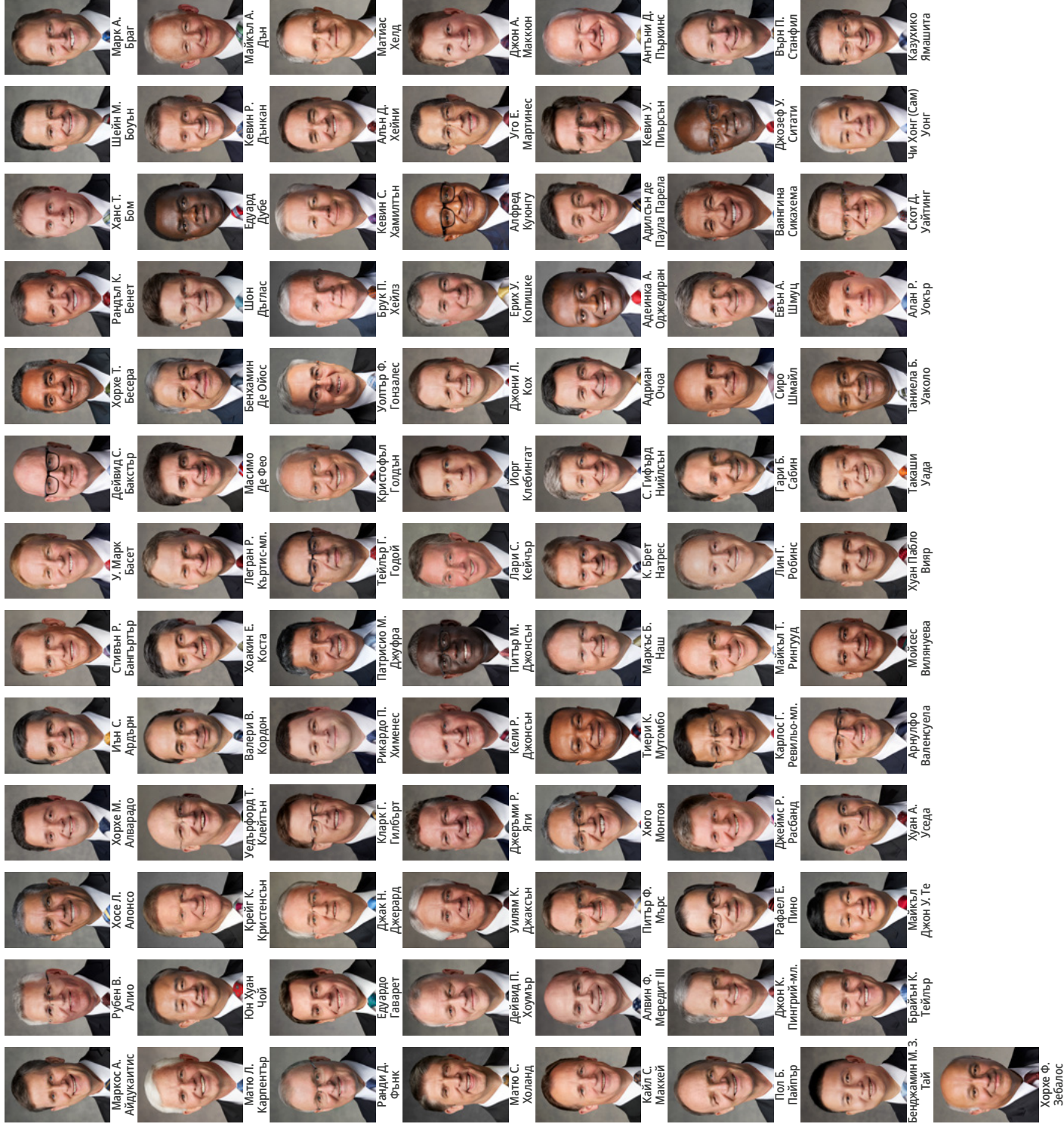
У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

У. Кристофер Уордъл
Първи светецник

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ СЕДЕМДЕСЕТНИЦИ

(по азбучен ред)

Маркос А. Айдукаитис
 Рубен В. Алио
 Хосе Л. Алонсо
 Хорхе М. Алварado
 Иън С. Ардърн
 Стивън Р. Бангъртър
 У. Марк Басет
 Дейвид С. Бакстър
 Хорхе Т. Бесера
 Рандъл К. Бенет
 Ханс Т. Бом
 Шейн М. Боуън
 Марк А. Браг
 Матко Л. Карлентър
 Юн Хуан Чой
 Крейг К. Кристенсън
 Джек Н. Джерада
 Едуардо Гаварет
 Ранди Д. Фънк
 Ранди С. Холауд
 Матко С. Холауд
 Дейвид П. Хоумър
 Алвин Ф. Мередит III
 Кайл С. Маккей
 Пол Б. Пайър
 Бенджамин М. З. Тай
 Хорхе Ф. Зебалос

Хоаким Е. Коста
 Валери В. Кордон
 Рикардо П. Хименес
 Рикардо Г. Гилбърт
 Кларк Г. Гилбърт
 Джаръми Р. Яги
 Уилям К. Джаксън
 Питър Ф. Мърс
 Алвин Ф. Мередит III
 Джон К. Пингрий-мл.
 Брайън К. Тейлър
 Хуан Пабло Виняр
 Такаши Уада
 Таниела Б. Уаколо
 Алан Р. Уокър
 Скот Д. Уайтинг
 Чи Хонг (Сам) Уонг
 Казукико Ямашита

Легран Р. Къртис-мл.
 Гейлър Г. Годой
 Лари С. Кейчър
 К. Брет Натрес
 Лин Г. Робис
 Хуан Пабло Виняр
 Такаши Уада
 Таниела Б. Уаколо
 Алан Р. Уокър
 Скот Д. Уайтинг
 Чи Хонг (Сам) Уонг
 Казукико Ямашита

Уолтър Ф. Гонзалес
 Джорни Л. Кох
 Йорг Клебінгат
 С. Гифърд Нийлсън
 Гари Б. Сабин
 Такаши Уада
 Таниела Б. Уаколо
 Алан Р. Уокър
 Скот Д. Уайтинг
 Чи Хонг (Сам) Уонг
 Казукико Ямашита

Брук П. Хейлз
 Ерих У. Колпшике
 Адлеман А. Оржедиран
 Ебън А. Шмуц
 Алан Р. Уокър
 Скот Д. Уайтинг
 Чи Хонг (Сам) Уонг
 Казукико Ямашита

Алфонс Д. Хейни
 Уго Е. Мартинес
 Кевин У. Пийрън
 Джозеф У. Сигати
 Чи Хонг (Сам) Уонг
 Казукико Ямашита

Майкъл А. Дън
 Матиас Хелд
 Джон А. Максън
 Антъни Д. Пъркинс
 Варн П. Станфил
 Казукико Ямашита

Майкъл А. Дън
 Матиас Хелд
 Джон А. Максън
 Антъни Д. Пъркинс
 Варн П. Станфил
 Казукико Ямашита

ВИСШИ СЛУЖИТЕЛИ

ОБЩЕСТВО ЗА ВЗАИМОПОМОЩ

Шарън Юбанк
 Първа съветничка

Джийн Б. Бингам
 Президентка

Рейна И. Абурто
 Втора съветничка

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

Микълън Камарго
 Първи съветник

Марк Л. Пейс
 Президент

Джан Е. Нюман
 Втори съветник

МЛАДИТЕ ЖЕНИ

Мишел Д. Крейг
 Първа съветничка

Бони Х. Кордан
 Президентка

Ребека Л. Крейвън
 Втора съветничка

МЛАДИ МЪЖЕ

Ахмад С. Корбит
 Първи съветник

Стивън Дж. Пънд
 Президент

Брадли Р. Уилкокс
 Втори съветник

НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА

Сюзън Х. Портьър
 Първа съветничка

Камил Н. Джонсън
 Президентка

Ейми А. Райт
 Втори съветник

месеци и години. ... Но ние можем да се справим, защото можем да молим Бог... за помощта, от която се нуждаем всеки ден²¹.

Братя и сестри, пандемията COVID-19 не беше лека за никого, но изолацията, свързана с карантинните изисквания, особено затрудни живота на хората, които се борят с лоши навици. Помнете, че промяната е възможна, покаянието е процес, а да сме достойни не означава да сме безпогрешни. Най-вече помнете, че Бог и Христос желаят да ни помагат точно тук и сега²².

Някои възприемат погрешното послание, че Бог ни помага чак след като се покаем. Божието послание е, че Той ще ни помага, *докато* се покаяваме. Неговата благодат е на наше разположение, „независимо къде се намираме по пътя на подчинението“²³. Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф казва: „Бог не се нуждае от хора, които са безпогрешни. Той търси онези, които ще предложат („сърце) и драговолен ум“ (Учение и завети 64:34), а Той ще ги направи „съвършени в Христа“ (Морони 10:32–33)²⁴.

Толкова много хора са наранени от разбити и напрегнати взаимоотношения, че за тях е трудно да повярват в Божието състрадание и дълготърпение. На тях им е трудно да гледат на Бог такъв, какъвто е – любящ Баща, който ни посреща в нуждата ни²⁵ и знае как да дава „блага на тези, които искат от Него“²⁶. Неговата благодат не е награда само за достойните. Даваната от Него „божествена помощ“ е това, което ни помага да станем достойни. Тя не е награда само за праведните. Даваното от Него „надаряване със сила“ е това, което ни помага да станем праведни²⁷. Ние не просто

вървим към Бог и Христос. Ние вървим *заедно* с Тях²⁸.

Из цялата Църква младите хора рецитират темата на Младите жени и кворума на свещеничеството на Аарон. От Нова Зеландия до Испания, Етиопия и Япония младите жени казват: „Цена дара на покаянието“. От Чили до Гватемала, та до Мороний, щата Юта, младите мъже казват: „Като се стремя да служа, да упражнявам вяра, да се покаявам и да се усъвършенствам всеки ден, аз ще се подготвям да получа благословиите на храма и трайната радост на Евангелието“.

Аз ви обещавам, че тези благословии и тази радост са реални и достижими за онези, които спазват всички заповеди и за „оня, който се старее да върши това“²⁹. Когато чувствате, че сте се провалили твърде много пъти в това да продължавате да се стараете, спомнете си, че Единението на Христос и благодатта, която то прави възможна, са реални³⁰. „Неговата) ръка на милост е протегната към вас“³¹. Вие сте обичани, днес, след 20 години и завинаги. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Йоан 3:3–6, Мосия 27:25.
2. Вж. Вж. Нийл А. Максвел, „I Will Arise and Go to My Father“, *Ensign*, септ. 1993 г., с. 65–68.
3. Вж. Еламан 3:21.
4. Вж. 2 Коринтяните 5:17, Мосия 3:19.
5. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 67.
6. Вж. Мосия 26:30, Мороний 6:8, Учение и завети 1:31–32.
7. Вж. Учение и завети 58:43.
8. Мосия 5:2.
9. Вж. Яков 6:11, Алма 15:17.
10. Вж. 2 Нефи 31:20, Мосия 18:10, Учение и завети 20:77.
11. Вж. Лука 15:11–32, Римляните 3:23–25. Старейшина Герит У. Гонг казва: „Да бъдем достойни не означава да бъдем съвършени“ („Да си спомняме винаги за Него“, *Лиакхона*,

май 2016 г., с. 109). Обръщайки се към студентите в Университета Бригъм Йънг, президент Сесил О. Самюълсън обяснява: „Човек може да бъде съвсем достоен в евангелския смисъл и все още да израства, докато се бори с лични несъвършенства. ... Достойнството е много важно, но не е същото като съвършенството“ („Be Ye Therefore Perfect“, духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 6 септ. 2011 г., с. 1, 5 speeches.byu.edu). Старейшина Марвин Дж. Ашгън казва: „Достойнството е процес, а съвършенството е вечно пътешествие. Можем да бъдем достойни, за да се наслаждаваме на конкретни привилегии, без да сме съвършени“ („On Being Worthy“, *Ensign*, май 1989 г., с. 20).

12. Старейшина Нийл А. Андерсън призовава за „безкомпромисна честност“ и учи: „Честността е сърцевината на духовността и трябва да бъде в центъра на истинското и трайно покаяние“ (*The Divine Gift of Forgiveness*, 2019 г., с. 193, 48).
13. Старейшина Нийл А. Андерсън пише: „Понякога може да повторим грешка от миналото, но нека бързо и смирено се връщаме на колена и продължаваме отново в правилната посока“ (*The Divine Gift of Forgiveness*, с. 208).
14. Брус С. Хейфън, *The Broken Heart*, 1989 г., с. 186.
15. Учение и завети 46:9, курсив добавен.
16. Вж. Учение и завети 10:67.
17. Ричард Г. Скот, „Лична сила чрез Единението на Исус Христос“, *Лиакхона*, ноем. 2013 г., с. 83.
18. Вж. Учение и завети 6:35–37.
19. Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Господ не очаква съвършенство от нас на този етап от вечното ни развитие. Но Той очаква да *увеличаваме нашата святост*“ („Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 68), курсив добавен.
20. Мосия 21:16.
21. Д. Тод Кристоферсън, „Recognizing God's Hand in Our Daily Blessings“, *Liahona*, Jan. 2012 г. с. 28–29; вж. също Д. Тод Кристоферсън, „Божественият дар на покаянието“, *Лиакхона*, ноем. 2011 г., с. 38–41.
22. Вж. Исус Навин 1:5, 9, Исая 41:10, Матей 11:28–30, 2 Нефи 28:32, Учение и завети 24:8.
23. Д. Тод Кристоферсън, „Завинаги свободни да действат сами за себе си“, *Лиакхона*, ноем. 2014 г., с. 19.

От старейшина Алфред Куяунгу
От Седемдесетте

24. Дитер Ф. Ухтдорф, „Five Messages That All of God's Children Need to Hear“ (Духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 17 авг. 2021 г.), с. 3, speeches.byu.edu.
25. Вж. Етер 1:42–43.
26. 3 Нефи 14:11.
27. Дитер Ф. Ухтдорф, „Дарът на благодатта“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 107), вж. също 2 Нефи 2:3, Яков 4:7. Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Господ не изисква *съвършена* вяра, за да получаваме от Неговата *съвършена* сила“ („Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, *Лиакхона*, май 2021 г., с. 102).
28. Вж. Второзаконие 2:7, Матей 1:23, Учение и завети 100:12. Старейшина Робърт Е. Уелс пише: „Нашият Небесен Отец не е отсъстващ Бог, нито Исус е мъртъв. Те са актуални днес повече от всякога“ (*The Mount and the Master*, 1991 г., с. 26).
29. Учение и завети 46:9.
30. Вж. Шери Дю, *Amazed by Grace*, 2015 г., с. 4.
31. 3 Нефи 9:14.

Боливия

Да бъдем последователи на Христос

Да бъдем последователи на Христос означава да се стремим да съобразяваме своите действия, поведение и живот с тези на Спасителя.

При моето лично изучаване на Писанията, бях впечатлен от обръщането на Савел от Тарс, който по-късно става известен като Павел, както е описано в Библията.

Той усилено преследвал Църквата и християните. Но благодарение на силата на небесата и Единението на Исус Христос, се променил напълно и станал един от великите служители на Бог. Неговият пример в живота бил Исус Христос.

В едно от своите послания към коринтяните, Павел ги кани да бъдат негови подражатели, така както самият той е последовател на Христос (вж. 1 Коринтяните 11:1). Това е искрена и актуална покана от времето на Павел до наши дни: да бъдем последователи на Христос.

Започнах да размишлявам какво означава да бъдем последователи на Христос. И още повече, започнах да се питам: „По какъв начин трябва да Му подражаваме?“

Да бъдем последователи на Христос означава да се стремим

да съобразяваме своите действия, поведение и живот с тези на Спасителя. Означава да възпитаваме добродетели. Означава да бъдем истински ученици на Исус Христос.

Изучавах някои страни на живота на Спасителя и за днешното си послание се спрях на четири Негови качества, които се стремя да развивам и ще споделя с вас.

Първото качество на Спасителя е смирението. Исус Христос бил много смирен още от доземния живот. На съвета в небесата Той направил така, че Божията воля да надделее в плана на спасение за човечеството. „Отче, да бъде волята Ти и да бъде Твоя славата, завинаги“ (Моисей 4:2).

Знаем, че Исус Христос проповядвал смирение и се смирявал, за да прослави Своя Отец.

Нека бъдем смирени, защото това носи мир (вж. Учение и завети 19:23). Смирението предшества славата и ни дава Божията благодат: „Облечете се със смирение; защото Бог се противи на горделивите, а на

смирението дава благодат“ (1 Петър 5:5). Смирението дава нежни отговори. То е източник за праведен характер.

Старейшина Дейл Г. Ренлнд учи:

„Хората, които ходят смирено с Бог, помнят това, което Небесният Отец и Исус Христос са направили за тях“.

„Ние сме почитени спрямо Бог, като ходим смирено с Него“ („Да вършим праведното, да обичаме милостта и да ходим смирено с Бог“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 111, 109).

Второто качество на Спасителя е смелостта. Когато си мисля за 12-годишния Исус Христос, Който седи в Божия храм сред законоучителите и ги учи на божествени принципи, забелязвам, че Той много рано в живота Си проявява смелост, забележителна смелост. Докато мнозина очакват да видят как законоучителите преподават на Малкото Момче, Исус поучава законоучителите, като „те Го слушаха, и Му задаваха въпроси“ (Преводът на Джозеф Смит, Лука 2:46).

Аз и съпругата ми отслужихме пълновременна мисия в мисия Мбужи-Майи, Демократична Република

Австралия

Конго, от 2016 до 2019 г. Начинът за пътуване от една зона до друга в мисията, беше по път. В тази област се случваха нападения на бандити с хладни оръжия, които пречеха на придвижването на пътниците.

Петима мисионери, които пътуваха за прехвърляне от една зона към друга, преживяха подобни нападения. Понеже това се е случвало също на мен и съпругата ми преди, започнахме да се страхуваме за живота и безопасността на всички ни, дори се колебаехме дали да пътуваме по този път, за да посещаваме мисионерите и да провеждаме зонов конференции. Не знаехме колко време ще продължат тези инциденти. Изготвих и изпратих доклад до Областното президентство, в който споделих, че се страхуваме

да продължим да пътуваме, въпреки че пътят бе единственият начин да стигаме до нашите мисионери.

Старейшина Кевин Хамилтън, който беше нашият президент на област Югоизточна Африка, ми отговори: „Моят съвет е да давате най-доброто от себе си. Бъдете мъдри и се молете. Не излагайте съзнателно себе си или вашите мисионери на опасност, но в същото време продължавайте напред с вяра. „Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение“ (2 Тимотей 1:7).

Това увещание укрепи вярата ни и ни окуражи да продължим да пътуваме и да служим смело до края на нашата мисия, благодарение на напътствието, което чухме от нашия Отец в небесата чрез споменатия стих от Писанията.

В съвременните Писания четем вдъхновяващите слова на пророка Джозеф Смит: „Братя, не трябва ли да продължаваме в такова едно велико дело? Вървете напред, а не назад. Кураж, братя, и напред, напред към победата!“ (Учение и завети 128:22).

Нека имаме смелостта да постъпваме правилно, дори когато това не е популярно, смелостта да отстояваме вярата си и да действваме с вяра. Нека имаме смелостта да се покайваме ежедневно, да приемаме

Уругвай

JESUS TEACHING HIS DISCIPLES AT EVENING (ИСУС ПРОПОВЯВА ЕДНА ВЕЧЕР НА СВОИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛИ БЛИЗО ДО ИЕРУСАЛИМ), ОТ ДЖЪСТИН КЪНЦ

волята на Бог и да се подчиняваме на Неговите заповеди. Нека имаме смелостта да живеем праведно и да правим това, което се очаква от нас в различните ни отговорности и позиции.

Третото качество на Спасителя е прощката. По време на земното Си служение, Спасителят помага на жена, която е била хваната в прелюбодеяние, да не бъде убита с камъни. Той ѝ казва: „Иди си, отсега нататък не съгрешавай вече“ (Йоан 8:11). Това помага на жената да се покае и впоследствие да получи прощка, защото според Писанията, „от този час жената славеше Бога и повярва в Неговото име“ (Joseph Smith Translation, John 8:11).

По време на коледно духовно послание през декември 2018 г., нашият скъп президент Ръсел М. Нелсън сподели за четири дара, които сме получили от Спасителя. Той каза, че един от даровете, който Спасителят предлага, е способността да *прощаваме*.

„Чрез Неговото безпределно Единение можете да прощавате на тези, които са ви наранили и може никога да не поемат отговорност за жестокостта си към вас.

Обикновено е лесно да прощавате на хората, които искрено и

смирено търсят нашата прощка. Но Спасителят ще ви дава способността да прощавате на всички, които са ви наранили по някакъв начин“ („Четири дара, които Исус Христос ви предлага“ (Коледно духовно послание на Първото Президентство, 2 дек. 2018 г.) broadcasts. ChurchofJesusChrist.org).

Нека искрено да си прощаваме един на друг, за да получаваме прощка от Отца. Прощката ни освобождава и ни прави достойни да вземаме от причастието всяка неделя. За да бъдем истински ученици на Исус Христос, се изисква да прощаваме.

Четвъртото качество на Спасителя е жертвата. Тя е част от Евангелието на Исус Христос. Спасителят прави върховната жертва, като дава живота Си за нас, за да можем да бъдем изкупени. Усещайки страданието при тази жертва, Той моли Своя Отец тази чаша да Го отмени, но прави всичко необходимо, за да изпълни докрай вечната жертва. Тази жертва е Единението на Исус Христос.

Президент М. Ръсел Балард учи следното: „Жертвата е проява на чистата любов. Степента на нашата любов към Господ, към Евангелието и към ближните ни може да се

измери с онова, което сме готови да жертваме за тях“ („The Blessings of Sacrifice“, *Ensign*, май 1992 г., с. 76).

Можем да жертваме от времето си за служение, да служим на другите, да вършим благодеяния, да работим по семейната история и да увеличаваме църковните си призвания.

Можем да даряваме част от своите финансови средства като плащаме десетък, дарения от пост и други дарения с цел изграждане на Божието царство на земята. Имаме нужда от жертва, за да спазваме заветите, които сме сключили със Спасителя.

Моля се, като следваме Исус Христос и черпим от благословиите на Неговото Единение, да ставаме все по-смирени, все по-смели, все по-прощавачи и да жертваме все повече за Неговото царство.

Свидетелствам, че нашият Невесен Отец е жив и че индивидуално познава всеки от нас, че Исус е Христос, че президент Ръсел М. Нелсън е Божият пророк днес. Свидетелствам, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е царството Божие на земята и че Книгата на Мормон е истинна. В името на Исус Христос, нашия Изкупител, амин. ■

От старейшина Марк Б. Наш
От Седемдесетте

Вдигнете светлината си

Моята покана днес е проста: Споделяйте Евангелието. Бъдете непринудени и вдигнете светлината.

Преди няколко години, по време на полет до Перу, седях до човек, определящ себе си като атеист. Той ме попита защо вярвам в Бог. По време на последвалия чудесен разговор му казах, че вярвам в Бог, защото Джозеф Смит Го е видял, а след това добавих, че познанието ми за Бог също така е следствие от мое лично, истинско духовно преживяване. Споделих убеждението си, че „всички неща свидетелстват, че има Бог“¹ и го попитах какво е неговото разбиране за възникването на Земята – този оазис на живота сред вакуума на космоса. Мъжът ми отговори, че „случайни събития“ може да са ставали в продължение на много дълго време. Когато обясних колко невероятно би било една „случайност“ да създаде такава красота и такъв ред, той помълча известно време и след това добродушно каза: „Хванахте ме“. Попитах го дали би прочел Книгата на Мормон. Мъжът изяви желание и по-късно му изпратих един екземпляр на книгата.

Години по-късно се сприятелих с друг мъж на летището в Лагос, Нигерия. Запознахме се, когато той проверяваше паспорта ми. Попитах го за религиозните му вярвания и

той изрази силна вяра в Бог. Споделих му колко щастлив и жизнен се чувствам благодарение на възстановеното Евангелие на Исус Христос и го попитах дали би желал да научи повече по темата от мисионерите. Той се съгласи, беше учен и се кръсти. Година или две по-късно, докато бях на летището в Либерия, някой ме повика по име. Обърнах се и същият млад мъж се приближи широко усмихнат. Радостно се прегърнахме и той ми сподели, че е активен в Църквата и работи заедно с мисионерите, за да учат неговата приятелка.

И така, не знам дали приятелят ми, който бе атеист, прочете Книгата на Мормон или се присъедини към Църквата. Вторият ми приятел го направи. И при двамата, имах една и съща отговорност² и възможност: да споделям Евангелието – да обичам, споделя и покания всеки от тях по нормален и непринуден начин³.

Братя и сестри, получавал съм благословиите от споделянето на Евангелието и те са забележителни. Ето някои от тях:

Споделянето на Евангелието дава радост и надежда

Вие и аз знаем, че сме живели

като чеда на Небесния Отец, преди да дойдем на земята⁴ и че земята е създадена с цел да се даде възможност на всеки човек да получи тяло, да придобие опит, да се учи и да израства, за да получи вечен живот, който е Божият живот⁵. Небесният Отец е знаел, че ще страдаме и грешим на земята, затова е изпратил Своя Син, чиито „несравним живот“⁶ и безпределна единителна жертва⁷ правят възможно за нас да бъдем опрощавани, изцелявани и възстановявани⁸.

Знанието за изброените истини променя живота ни! Когато човек научи славната цел на живота, разбира, че Христос опрощава и подпомага хората, които вярват по стъпките Му и след това избират да Го последват във водите на кръщението, което променя живота им към по-добро

Австралия

– дори когато външните обстоятелства в живота не се подобряват.

Една лъчезарна сестра, която срещнах в Онитша, Нигерия, ми каза, че откакто е научила за Евангелието и е била кръстена, (използвам нейните думи): „Всичко е наред при мен. Щастлива съм. Сякаш съм в небесата“⁹. Споделянето на Евангелието поражда радост и надежда в душите на споделящия и слушащия. Наистина, „колко огромна ще бъде радостта ви“¹⁰, като споделяте Евангелието! Споделянето на Евангелието носи радост след радост и надежда след надежда¹¹.

Споделянето на Евангелието кани Божията сила в живота ни

Когато сме кръстени, всички ние встъпваме във вечен¹² завет с Бог „да Му служи(м) и да спазва(ме) Неговите заповеди“¹³, което включва да „бъде(м) свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място“¹⁴. Докато „пребъдваме“ в Него чрез спазването на този завет, ожитворяващата, подкрепяща и освещаваща сила на божествеността се влива в живота ни от Христос, подобно на пръчка, която се храни от лозата¹⁵.

Споделянето на Евангелието ни защитава от изкушение

Господ заповядва:
„Прочее, вдигнете светлината си, за да свети на света. Ето, Аз съм светлината, която вие трябва да издигнете – това, което Ме видяхте да правя.

... Аз ви заповядах... да дойдете при Мене, за да можете да пипнете и видете; тъкмо тъй ще правите и вие в света; и който наруши тази заповед, оставя се да бъде отведен в изкушение“¹⁶.

Обединени Арабски Емирства

Когато избираме да не издигаме светлината на Евангелието, попадаме в тъмнина, където ставаме податливи на изкушения. Важното е, че и обратното е вярно: Когато издигаме светлината на Евангелието, получаваме повече от тази светлина и от защитата срещу изкушения, която тя ни дава. Каква огромна благословия е това в днешния свят!

Споделянето на Евангелието дава изцеление

Сестра Тифани Майлоун приела поканата да помага на мисионерите, въпреки изключително големите си лични трудности, включително въпроси, свързани с нейната вяра. Наскоро тя ми каза, че съвместната служба с мисионерите е възобновила вярата ѝ и усещането ѝ за благополучие. По нейните думи „мисионерската работа е така целебна“¹⁷.

Радост. Надежда. Подкрепяща сила от Бог. Защита от изкушения. Изцеление. Всичко това и още много (включително прошка за греховете)¹⁵ – поръсва душите ни от небесата, когато споделяме Евангелието.

Да се възползваме от тази велика възможност

Братя и сестри, „има мнозина по земята сред всички секти, общества

и деноминации(,) ... които са възпирани да стигнат до истината, само защото не знаят къде да я намерят“¹⁹. Никога в цялата човешка история не е била по-голяма нуждата да споделяме нашата светлина. И никога истината не е била по-достъпна.

Джими Тон, който израснал като будист, бил впечатлен от едно семейство, което разказвало за живота си в YouTube. Когато разбрал, че те са членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, той сам изучавал Евангелието онлайн, прочел Книгата на Мормон в евангелското приложение и бил кръстен, след като се срещал с мисионерите в колежа²⁰. Сега самият старейшина Тон служи като пълно-временен мисионер.

Той и другите мисионери по целия свят са Господният батальон, както казва пророкът²¹. Тези мисионери се отличават от световната тенденция: докато проучванията съобщават, че родените между 2000-та и 2010-та година младежи се *отдалечават* от Бог²², нашите смели воители²³, старейшини и сестри, помагат на хората да вярват в Бог. Все по-голям брой членове на Църквата се включват да споделят Евангелието заедно с мисионерите, помагайки на все повече свои приятели да идват в Христос и Неговата Църква.

Нашите светии от последните дни в Либерия, помагат на 507 свои приятели да влязат във водите на кръщението през 10-те месеца, в които няма служещи пълновременни мисионери в тяхната страна. Когато един от прекрасните президенти на кол там чува, че пълновременните мисионери може да се завърнат, той отбелязва: „О, добре, те вече ще могат да ни помагат в *нашата* работа“.

Той е прав: събирането на Израил – най-великата кауза на тази земя²⁴ – е *наша* заветна отговорност. И това е *нашето* време! Моята покана днес е проста: Споделяйте Евангелието. Бъдете непринудени и вдигнете светлината си. Молете се за помощта на небесата и следвайте подтиците от Духа. Споделяйте за живота си по нормален и естествен начин, канете другите хора да

дойдат и да видят, да дойдат и да помагат и да дойдат и да останат²⁵. И тогава се радвайте, когато вие и вашите близки получавате обещаните благословии.

Знам, че чрез Христос тези благи вести се известяват на кротките, чрез Христос се превързват съкрушените сърца, чрез Христос се провъзгласява освобождение на пленниците и чрез Христос, и само чрез Него, на наскърбените се дава венец вместо пепел²⁶. Затова е толкова необходимо да обясняваме тези неща!²⁷

Свидетелствам, че Исус Христос е Начинателят и Завършителят на нашата вяра²⁸. Той ще завършва и усъвършенства нашата вяра – колкото и несъвършена да е тя – когато споделяме Евангелието. Спасителят ще извършва чудеса в живота ни и в живота на всички,

които идват при Него, защото Той е Бог на чудесата²⁹. В чудотворното име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Алма 30:44.
2. Вж. Етер 12:36–37.
3. Вж. *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, глава 23, за да изучавате учения и принципи, и да гледате видеоклипове, съдържащи примери как да вдигате светлината си и да споделяте Евангелието.
4. Вж. „Семейството: прокламация към света“, ChurchofJesusChrist.org, see also Йов 38:4–7, Деяния 17:29, Римляните 8:16–17, Евреите 12:9, Авраам 3:18–25.
5. Вж. Алма 12:30, Учение и завети 14:7, Моисей 1:39, Авраам 3:22–25.
6. „Живият Христос: свидетелството на апостолите“, ChurchofJesusChrist.org.
7. Вж. 2 Нефи 9:7.
8. Вж. Лука 22:39–46, 1 Нефи 15:34, Алма 7:11–12, Авраам 3:27.
9. Видео интервю, 23 ноем., 2019 г.
10. Вж. Учение и завети 18:10–16, вж. също Алма 36:24–28.
11. Вж. Алма 26:11, 13, 35; Учение и завети 18:10–16.
12. Вж. Йеремиа 50:4–6.
13. Мосия 18:10.
14. Мосия 18:9, вж. също стихове 8–13.
15. Вж. Йоан 15:4–5.
16. 3 Нефи 18:24–25.
17. Лична кореспонденция.
18. Вж. Учение и завети 62:3.
19. Учение и завети 123:12, вж. също 1 Коринтяните 14:8.
20. Лична кореспонденция.
21. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
22. Вж. „Atheism Doubles among Generation Z,” Barna Group research release, 24 ян. 2018 г., barna.com.
23. Вж. Алма 53:20–21, 56:46–47, 57:19–27.
24. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“.
25. Вижте share.ChurchofJesusChrist.org за апостолски учения и видеоклипове с примери, показващи какво правят светиите по света, за да обичат, споделят и канят другите хора да се радват на благословиите на Църквата и Евангелието на Исус Христос.
26. Вж. Исайя 61:1–3.
27. Вж. 2 Нефи 2:8.
28. Вж. Мороний 6:4.
29. Вж. Мормон 9:18–21.

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Вярата да искаме и след това да действаме

Вярата в Исус Христос е ключът за получаване на откровения за истината.

Мои възлюбени братя и сестри, благодарен съм за възможността да се обърна към вас на тази съботна вечерна сесия от общата конференция. В своето въведение към конференцията тази сутрин президент Ръсел М. Нелсън каза, че „чистото откровение в отговор на въпросите в сърцата ви ще направи тази конференция удовлетворяваща и незабравима. Ако все още не сте потърсили служението на Светия Дух, което ще ви помогне да чуете това, което Господ желае да чуете през тези два дни, ви каня да направите това сега“¹. Търсих тази благословия, докато се подготвах, за да получа откровение за това обръщение към вас. Най-сърдечната ми молитва е вие да можете да получавате откровение от Бог.

Начинът да получаваме откровения от Бог не се е променил от времето на Адам и Ева. Той е бил един и същ за всички призвани Господни служители от началото до наши дни. Същият е за мен и за вас. Той винаги включва упражняване на вяра².

Като тийнейджър Джозеф Смит има достатъчно вяра да зададе въпрос на Бог, вярвайки, че Бог ще отговори на нуждата на сърцето му.

Отговорът, който получава, променя света. Той желае да узнае към коя църква да се присъедини, за да бъде очистен от греха. Полученият отговор го насърчава да продължава да задава все по-добри въпроси и да действа според току-що започналия и продължаващ поток от откровения³.

Възможно е да имате подобни преживявания по време на тази конференция. Имате въпроси, на които търсите отговори. Имате вяра, която е достатъчна поне да се надявате, че ще получите отговори от Господ чрез Неговите служители⁴. Няма да имате възможността да зададете въпросите си на глас на говорителите, но можете да помолите своя любящ Отец в молитва.

Знам от опит, че отговорите ще дойдат според нуждите ви и духовната ви подготовка. Ако се нуждаете от отговор, който е важен за вашето вечно благосъстояние или това на другите, е много вероятно да получите такъв. При все това, дори и тогава, подобно на Джозеф Смит, полученият отговор може да е да бъдете търпеливи⁵.

Ако вашата вяра в Исус Христос е довела до смекчаване на сърцето

ви чрез Неговото Единение, ще сте по-способни да усетите нашепванията на Духа в отговор на молитвите ви. Моят личен опит е, че тихият, нежен глас, който е истинен, е ясен и отчетлив в ума ми, когато изпитвам вътрешен покой и готовност да се подчиня на Господната воля. Това чувство на смирение може най-добре да бъде описано с думите: „Не Моята воля, а Твоята да бъде“⁶.

Този процес на получаване на откровения е причината да чувате говорители по време на тази конференция да преподават така нареченото учение на Христа⁷. Откровения ни се дават според степенята, в която се стремим да приемем учението на Христа в сърцата си и да го прилагаме в живота си.

Спомнете си от Книгата на Мормон, че Нефи учи, че вярата в Исус Христос е ключът за получаване на откровения за истината и за това да имаме увереността, че действаме под ръководството на Спасителя. Нефи записва следните думи векове

Кения

Съединените щати

преди раждането на Исус Христос на земята:

„Ангелите говорят чрез силата на Светия Дух; затова те говорят словата на Христа. Ето защо, аз ви казах, угощавайте се със словата на Христа; защото ето, словата на Христа ще ви кажат всичко това, което трябва да правите.

Ето защо, ако след като ви казах сега тези слова, вие не можете да ги разберете, това ще е, защото не питате, нито пък чукате. Ето защо, вие не сте доведени в светлината, а трябва да погинете в тъмнината.

Защото ето, аз ви казвам отново, че ако желаете да влезете в пътя и приемете Светия Дух, Той ще ви покаже всичко, което трябва да правите.

Ето, това е учението на Христа и няма да бъде дадено друго учение, докато Той не ви се яви в плътта. И когато Той ви се яви в плътта, нещата, които Той ще ви каже, вие ще трябва да съблюдавате⁸.

Господ ще казва неща чрез Своите служители на вас и на мен, днес и занаяпред. Ще ни казва всички неща, които трябва да правим⁹. Спасителят няма да крещи заповеди на вас и на мен. Точно както Той учи Илия:

„Тогава Господ му каза: Излез и застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше и силен вятър цепеше хълмовете

и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не беше във вятъра. А след вятъра имаше земетресение, но Господ не беше в земетресението.

А след земетресението – огън, но Господ не беше в огъня. А след огъня – тих и нежен глас¹⁰.

Ще можем да чуваме този глас в резултат на вярата ни в Него. С достатъчно вяра ще молим за напътствия с намерението да отидем и да сторим каквото и да поиска Той¹¹. Ще сме развили вярата да знаем, че каквото и да поиска Той, то ще благославя другите и че в процеса ние можем да бъдем пречиствани поради любовта Му към нас.

Тъй като вярата ни в Исус Христос ще ни е довела до там да молим Отца за отговори, тази вяра също така ще е донесла смекчаващото докосване на Спасителя за нас дотолкова, че да чуем Неговите напътствия и да сме решени и развълнувани да се подчиняваме. Тогава с радост ще пеем думите на химна, дори и когато работата е трудна: „Боже мой, сладък е труда“¹².

Колкото по-вкоренено е учението на Христа в живота и сърцата ни, толкова повече усещаме любов и състрадание към тези, които никога не са имали благословиите на вярата в Исус Христос или трудно

я поддържат. Трудно е да спазваме заповедите на Господ без вяра и упование в Него. Докато някои хора губят вярата си в Спасителя, те може да се противопоставят на Неговите съвети, наричайки доброто зло, а злото – добро¹³. За да избягваме тази ужасна грешка, е от съществено значение всяко получено лично откровение да е в хармония с ученията на Господ и Неговите пророци.

Братя и сестри, нужна е вяра, за да се подчиняваме на Господните заповеди. Нужна е вяра в Исус Христос, за да служим на другите за Него. Нужна е вяра, за да отиваме и да преподаваме Неговото Евангелие и да го предлагаме на хора, които може да не усещат гласа на Духа или дори да отрекат истинността на посланието. Но когато упражняваме вяра в Христа и следваме Неговия жив пророк, вярата ще се увеличава по целия свят. Благодарение на технологиите, може би повече от чедата на Бог ще чуят и разпознаят Божието слово през тези два дни, отколкото през които и да било други два дни в историята.

С увеличаваща се вяра, че това е Господната Църква и царство на земята, повече членове плащат десятък и даряват в помощ на тези в нужда, дори докато същите тези членове имат свои собствени изпитания. С вяра, че са призвани от

Исус Христос, мисионери по целия свят са открили начини да преодоляват породените от пандемията трудности, като правят това със смелост и радост. А с полагането на допълнителни усилия, вярата им е станала по-силна.

Противопоставянето и изпитанията отдавна са основа за израстването на вярата. Това винаги е било така, особено от началото на Възстановяването и основаването на Господната Църква¹⁴.

Казаното от президент Джордж К. Кенън отдавна е валидно и ще продължава да бъде, докато Спасителят не дойде лично да ръководи Своята Църква и народ: „Животът според Евангелието води (хората) към много близки и дълбоки взаимоотношения с Господ. Така се установява близка връзка между хората на земята и нашия велик Творец в небесата. Човешкият ум достига до усещане за съвършена увереност във Всемогъщия и в Неговата готовност да се вслушва в молбите на тези, които се уповават в Него, и да им отговаря. Тази увереност е безценна в моменти на изпитания и трудности. Беди може да връхлитат отделни хора или цели народи, бедствия може да надвисват застрашително, а надеждата на всеки човек може да изглежда напразна, при все това там, където хората се ползват от привилегиите, които носи животът според Евангелието, те могат да имат сигурна основа, нозете им са на канара, която не може да бъде помръдната“¹⁵.

Свидетелствам, че канарата, върху която стоим, е нашето свидетелство, че Исус е Христос, че това е Неговата Църква, която Той лично води и че президент Ръсел М. Нелсън е Неговият жив пророк днес.

Президент Нелсън търси и получава напътствия от Господ. За мен той е пример за търсене на такива напътствия с решимостта да ги следва. Същата решимост да се подчиняват на Господните напътствия е в сърцата на всички, които говориха или ще говорят, ще се молят или ще пеят по време на тази обща конференция на Неговата Църква.

Моля се тези по земята, които гледат или слушат тази конференция, да усетят любовта на Господ към тях. Небесният Отец отговори на моята молитва да мога да усетя поне частичка от любовта на Спасителя към вас и към Неговия Небесен Отец, Който е нашият Небесен Отец.

Свидетелствам, че Исус Христос е жив. Той е нашият Спасител и Изкупител. Това е Неговата Църква. Той е начело. Той, заедно със Своя Небесен Отец, се яви на Джозеф Смит в горичка в щата Ню Йорк. Евангелието на Исус Христос и Неговото свещеничество бяха възстановени чрез небесни пратеници¹⁶. Чрез силата на Светия Дух знам, че това е истина.

Моля се и вие да можете да имате същото свидетелство. Моля се да молите Небесния Отец за вярата в Исус Христос, от която се нуждаете, за да сключвате и спазвате завети, които ще позволяват Светият Дух да бъде ваш постоянен спътник. Оставям ви моята любов и сигурното ми свидетелство в святото името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Чиста истина, чисто учение и чисто откровение“, *Лиакхона*, ноем. 2021 г., с. 6–7.
2. Вж. Матей 7:7–8, Лука 32:26–43.
3. Вж. Джозеф Смит – История 1:13–26.
4. Вж. Евреите 11:1, Алама 32:21.
5. Вж. Джозеф Смит – История 1:53; Учение и завети 24:8, 121:1–8.
6. Лука 22:42.
7. Вж. 2 Нефи 31, 3 Нефи 11:31–39.
8. 2 Нефи 32:3–6.
9. Вж. Учение и завети 1:38.
10. 3 Царете 19:11–12; вж. също Учение и завети 85:6.
11. Вж. 1 Нефи 3:7, 4:6.
12. „Сладък е трудът“, *Химни*, № 95.
13. Вж. Исая 5:20, Мороний 7:12–19.
14. Вж. 2 Нефи 2:1–2, 11.
15. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, подбрано от Джерълд А. Нюкуист, 1987 г., с. 116.
16. Вж. Джозеф Смит – История 1:17, 30–42, 68–72; вж. също Учение и завети 27:12–13, 110.

От старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

Всекидневно възстановяване

Имаме нужда от постоянно, всекидневно преливане на небесна светлина. Имаме нужда от „освежителни времена“. Времена на лично възстановяване.

Събрали сме се тази прекрасна неделна сутрин, за да говорим за Христа, да се радваме в Неговото Евангелие и да се поддържаме и подкрепяме взаимно, докато вървим в „пътя“ на нашия Спасител¹.

Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни ние се събираме с тази цел всяка неделя през годината. Ако не сте член на Църквата, приветстваме ви най-сърдечно и ви благодарим, че сте тук с нас, за да се покланяме на Спасителя и да учим за Него. Също като вас и ние се стремим, макар и несъвършено, да бъдем по-добри приятели, съседи и хора² и се стараем да правим това, като следваме нашия Пример, Исус Христос.

Надяваме се, че ще можете да почувствате искреността на нашето свидетелство. Исус Христос е жив! Той е Синът на Живия Бог и Той направлява пророци на земята в наши дни. Каним всички да дойдат, да чуят словото Божие и да вземат от Неговата добрина! Давам личното си свидетелство, че Бог е сред нас и че със сигурност ще се доближава до всички, които се доближават до Него³.

За нас е чест да вървим с вас в Господната стеснена и тясна пътека на ученичеството.

Изкуството да вървим в права линия

Има една добре известна теория, че хората, които са се загубили, се въртят в кръг. Неотдавна учени от Института за биологична кибернетика Макс Планк са изпробвали тази теория. Те завели участниците в гъста гора и им дали прости инструкции: „Вървете в права линия“. Нямаło никакви видими ориентири. Участниците в експеримента трябвало да разчитат единствено на чувството си за ориентация.

Как мислите са се справили? Учените заключили: „Хората действително се въртят в кръг, когато не разполагат с надеждни ориентири за посоката си на вървене“⁴. Когато в последствие били запитани, някои от участниците самоуверено твърдели, че не са се отклонили ни най-малко. Въпреки силната им увереност, данните от GPS показвали, че те вървели в полукръгове, достигащи 20 метра в диаметър.

Защо ни е толкова трудно да вървим в права линия? Някои изследователи изказват предположението, че малки и привидно незначителни отклонения в терена дават отражение. Други изтъкват факта, че при всички хора единият крак е малко по-силен от другия. „По-вероятно“ е, обаче, да се затрудняваме да вървим направо, „поради увеличаващата се несигурност относно това къде е направо“⁵.

При липсата на ориентири ние се отклоняваме от пътя (вж. бележка 5).

Независимо коя е причината, това е в човешката ни природа: без надеждни ориентири се отклоняваме от правилната посока.

Отклоняване от пътеката

Не е ли интересно как малки, привидно незначителни фактори могат да оказват голямо влияние в живота ни?

Знам това от личния си опит като пилот. Всеки път, когато започвах заход за кацане на летище, знаех, че голямата част от работата, която ми остава, се състои в това да правя постоянни малки корекции в курса, за да насочвам безопасно самолета към желаната писта за кацане.

Може да имате подобен опит от управлението на автомобил. Вятър, неравности по пътя, несъвършен реглаж на ходовата част, невнимание, да не говорим за действията на

другите шофьори – всичко това може да ви отклони от предварително набелязания път. Ако не обръщате внимание на тези фактори, това може накрая да вгорчи деня ви⁶.

Това важи за нас във физическия смисъл.

Важи също и в духовен смисъл.

Повечето промени в духовния ни живот, както положителни, така и отрицателни, се случват постепенно – стъпка по стъпка. Както участниците в експеримента на Макс Планк, възможно е да не осъзнаваме, когато се отклоняваме от правилната посока. Възможно е дори да сме твърдо убедени, че вървим в права линия. Но факт е, че без помощта на ориентири, които да ни водят, неизбежно ще се отклоним от желаната посока и ще се озовем някъде, където никога не сме препологали, че ще отидем.

Това е вярно за хората поотделно. Вярно е също за обществата и народите като цяло. Писанията са пълни с примери.

В книгата Съдии е записано, че след като Исус Навин умира „дойде друго поколение, което не познаваше Господа, нито делата които беше извършил за Израил“⁷.

Въпреки удивителните небесни намеси, посещения, избавления и чудни победи, които чедата на Израил виждат по времето на Моисей и Исус Навин, в рамките на едно поколение хората изоставят Пътя и започват да вървят според собствените си желания. И разбира се, не след дълго плащат цената за това поведение.

Понякога това отпадане продължава за поколения наред. Понякога се случва за години или дори месеци⁸. Но ние всички сме податливи. Независимо колко силни са били нашите духовни преживявания в миналото,

като човешки същества, ние имаме навика да се лутаме. Такъв е бил моделът от дните на Адам до сега.

Ето и добрата новина

Но не всичко е изгубено. За разлика от лутащите се участници в експеримента, ние имаме надеждни, видими ориентири, които можем да използваме, за да оценяваме своята посока.

И кои са тези ориентири?

Със сигурност някои от тях са всекидневната молитва, размишляването над Писанията и използването на вдъхновени средства като *Следвайте Ме, елате с Мен*. Всеки ден можем да се обръщаме към Божия престол със смирение и честност. Можем да размишляваме върху действията си и да преосмисляме моментите от деня, разглеждайки своята воля и желания в светлината на Неговите. Ако сме се отклонили, молим Бог да ни възстанови и обещаваме да сме по-добри.

Това време за самооценка е възможност за сверяване на часовника. То е градина за размишляване, където можем да вървим с Господ и да бъдем поучавани, назидавани и пречиствани от написаното и

Гватемала

разкритото чрез Духа слово на нашия Небесен Отец. Това е свещено време, когато си спомняме своите тържествени завети да следваме добрия Христос, когато оценяваме напредъка си и коригираме посоката си спрямо духовните ориентири, които Бог е осигурил на Своите чедата.

Помислете за това като за вашето лично *всекидневно възстановяване*. В нашето пътуване като пилигрими по пътя на славата, ние знаем колко е лесно да отпадем. Но както малките отклонения могат да ни отдалечат от Пътя на Спасителя, също така малки и прости корекции в посоката без съмнение ни водят обратно. Когато тъмнината се промъква в живота ни, както често става, нашето всекидневно възстановяване отваря сърцата ни за небесната светлина, която озарява нашите души, прогонва сенките, страха и съмненията.

Малко кормило, голям кораб

Ако го търсим, със сигурност „Бог ще (ни) даде познание чрез Своя Свети Дух, да, чрез неизказуемия дар на Светия Дух“⁹. Винаги, когато питаме, Той ще ни показва пътя и ще ни помага да го следваме.

За това, разбира се, е нужно постоянно усилие от наша страна. Не бива да се задоволяваме с духовни преживявания от миналото. Имаме нужда от постоянен поток.

Не можем вечно да разчитаме на чужди свидетелства. Трябва да изграждаме собственото си.

Имаме нужда от постоянно, всекидневно преливане на небесна светлина.

Имаме нужда от „освежителни времена“¹⁰. Времена на лично възстановяване.

„Движещите се води“ не могат за дълго да „останат нечисти“¹¹. За да

Англия

запазваме мислите и действията си чисти, трябва да продължаваме да се движим!

В крайна сметка Възстановяването на Евангелието и на Църквата не е нещо, което се е случило веднъж и е приключило. То е *продължителен процес* – ден след ден, сърце след сърце.

Както преминават дните ни, така преминава животът ни. Един автор изразява това по следния начин: „Един ден е като цял един живот. Започвате да правите нещо, но в крайна сметка преминавате на нещо друго, планирате да свършите нещо, но така и не успявате. ... И в края на живота ви, цялото ви съществуване има същия случаен характер. Целият ви живот придобива същия вид, като един единствен ден“¹².

Желаете ли да промените вида на своя живот?

Променете вида на своя ден.

Желаете ли да промените своя ден?

Променете този час.

Променете това, което мислите, чувствате и правите точно в този момент.

Едно малко кормило може да управлява голям кораб¹³.

Малки тухли могат да се превърнат във величествени сгради.

Малки семенца могат да се превърнат във внушителни секвои.

Добре оползотворените минути и часове са градивните частици на добре изживяния живот. Те могат да вдъхновяват доброта, да ни избавят от пленничеството на несъвършенствата и да ни водят напред към изкупителния път на опрощението и освещаването.

Богът на новите начала

Заедно с вас, издигам сърцето си с благодарност за великолепия дар на новите възможности, новия живот и новата надежда.

Издигаме гласовете си във възхвала на нашия щедър и всепощаващ Бог. Защото със сигурност Той е Бог на нови начала. Върховната цел на всички Негови дела е да помогне на нас, Неговите чеда, да имаме успех в стремежа си към безсмъртие и вечен живот¹⁴.

Можем да станем нови създания в Христа, защото Бог е обещал: „Всеки път, когато Моят народ се покайва, Аз ще прощам простъпките им против Мене“¹⁵ и „повече (няма да) ги помня“¹⁶.

Мои възлюбени братя и сестри, скъпи приятели, ние всички се отклоняваме от време на време.

Но можем да се върнем обратно в правилната посока. Можем да се ориентираме през тъмнината и изпитанията на този живот и да намираме пътя си обратно към нашия любящ Небесен Отец, ако търсим и приемаме духовните ориентири, които Той ни е дал, ако се възползваме от личното откровение и се стремим към *всекидневно възстановяване*. По този начин ставаме истински последователи на нашия възлюбен Спасител, Исус Христос.

Когато правим това, Бог ще ни се усмихва. „Господ ще ... те благославя в земята, която Господ, твоя Бог, ти дава. Господ ще те утвърди като свят народ за Себе Си“¹⁷.

Да търсим всекидневно възстановяване и винаги да се стремим да вървим в Пътя на Исус Христос е моята молитва. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Исус учи: „Аз съм пътят и истината, и животът“ (Йоан 14:6). *The NIV First-Century Study Bible (Нова международна версия на Библията за изучаване от първи век)* съдържа следното обяснение: „Образът на пътека или път в еврейската Библия често е символ на спазването на заповедите или ученията на Бог (вж. Псалми 1:1, 16:11, 86:11). Това е често срещана древна метафора за активно участие в дадени вярвания, учения и практики. Общността, свързана с Кумранските ръкописи, нарича себе си последователи на „пътя“, с което имат предвид, че са последователи на собственото си тълкуване за пътя, който е угоден на Бог. Павел и първите християни също наричат себе си „последователи на Пътя“ (вж. Деянията 24:14)“ (в „What the Bible Says about the Way, the Truth, and the Life“, Bible Gateway, biblegateway.com/topics/the-way-the-truth-and-the-life).

През 1873 г. древна книга, наречена *Дудахе*, била открита в библиотеката на патриарха на Йерусалим в Константинопол. Много учени вярват, че е била написана и използвана в края на първи век (80–100 сл. Хр.). *Дудахе* започва с тези думи: „Два пътя има, един на живот и един на смърт, но има голяма разлика между двата пътя. Пътят на живота е този: Първо, да възлюбиш Бога, който те е създал; второ, ближния си както себе си“ (*Teaching of the Twelve Apostles*, превод. Розуел Д. Хичкок и Франсис Браун (1884 г.), с. 3).

В други източници, като например *The Expositor's Bible Commentary*, се изтъква, че „по време на ранното съществуване на Църквата, хората, които приемат Исус като Месия и Го смятат за свой Господ, наричат себе си хората на „Пътя“ (вж. Деянията 19:9, 23, 22:4, 24:14, 22)“ (ред. Франк Е. Гебелайн и други (1981 г.), 9:370).

2. Вж. Мосия 2:17.

3. Вж. Учение и завети 88:63.

4. Общество Макс Планк, „Walking in Circles“, 20 авг. 2009 г., mpg.de.

Камил Н. Джонсън
Обща президентка на Неделното училище за деца

5. "Walking in Circles," mpg.de. Това изображение показва проследяването чрез GPS на четирима от участниците в експеримента. Трима от тях ходили в облачен ден. Един от тях (СМ) започва да ходи, докато слънцето е скрито от облаци, но след 15 минути облаци се разсейват и участникът може да вижда слънчевите лъчи. Обърнете внимание как, когато слънцето се вижда, ходещият много по-успешно върви в права линия.
6. За един трагичен пример за това как грешка в посоката само с два градуса, причинява разбиването на пътнически самолет във връх Еребус в Антарктида, отнемайки живота на 257 души, вижте Дитер Ф. Ухтдорф, „Въпрос на няколко градуса“, *Лиакхона*, май 2008 г., с. 57–60.
7. Съдии 2:10.
8. След посещението на Христос на Американския континент хората искрено се покаяли за греховете си, били кръстени и получили Светия Дух. Макар да са били преди това конфликтен и горд народ, сега „нямаше нито раздори, нито спорове сред тях и всички люде постъпваха справедливо едни към други“ (4 Нефи 1:2). Този период на праведност продължава близо два века преди гордостта да започне да кара хората да се отклоняват от Пътя. Обаче духовното отклоняване може да се случва и много по-бързо. Например векове по-рано, през 50-ата година от управлението на съдиите в Книгата на Мормон, има „непрестанен мир и голяма радост“ сред народа. Но поради гордостта, която навализа в сърцата на членовете на Църквата, след кратък период от четири години „се появиха много разногласия в църквата, имаше също и раздор между людето дотолкова, че станаха големи кръвопролития“ (вж. Еламан 3:32–4:1).
9. Учение и завети 121:26.
10. Деянията 3:19.
11. Учение и завети 121:33.
12. Майкъл Крайтън, *Jurassic Park*, 2015 г., с. 190.
13. „Ето, и корабите, ако и да са толкова големи и са тласкани от силните ветрове, пак с едно мъничко кормило се обръщат накъдето желае кормчията“ (Послание на Яков 3:4).
14. Вж. Моисей 1:39.
15. Моисей 26:30.
16. Учение и завети 58:42.
17. Второзаконие 28:8–9, вж. също стихове 1–7.

Поканете Христос да напише вашата история

Нека вашата история е история на вяра, като следвате вашия Пример, Спасителя Исус Христос.

Започвам с няколко въпроса, върху които да размишляваме:

- Какъв вид лична история създавате от живота си?
- Описаната от вас пътека в тази история стеснена ли е?
- Завършва ли историята ви там, където е започнала – в небесния ви дом?
- Има ли пример в историята ви и той Спасителят Исус Христос ли е?

Свидетелствам, че Спасителят е „Начинателя(т) и Завършителя(т) на нашата вяра“¹. Ще Го поканите ли да бъде Авторът (Начинателят) и Завършителят на вашата история?

Той знае началото от края. Той е Създателят на небесата и земята. Той желае ние да се завърнем при Него и при нашия Небесен Отец. Той е дал всичко за нас и желае да успеем.

Какво според вас ни пречи да Му поверим историите си?

Вероятно следният пример ще улесни вашата самооценка.

Един добър съдебен адвокат знае, че при кръстосан разпит почти никога не се задава въпрос на свидетеля, за който не се знае отговора. Подобен въпрос кани

свидетеля да каже нещо на вас – както и на съдията, и на съдебните заседатели – което все още не знаете. Може да получите отговор, който да ви изненада и да е в разрез с историята, която вече сте подготвили за случая си.

Въпреки че да се задава въпрос с неизвестен отговор на свидетеля, като цяло е неразумно за един съдебен адвокат, противоположното на това е върно за нас. Можем да задаваме въпроси на нашия любящ Небесен Отец в името на нашия милостив Спасител, а свидетелят, който отговаря на въпросите ни, е Светият Дух, и Той винаги свидетелства за истината². Тъй като Светият Дух действа в съвършено единство с Небесния Отец и Исус Христос, ние знаем, че проявленията на Светия Дух са благонадеждни. Защо тогава понякога ни е трудно да молим за този вид небесна помощ, за истината, която ни се разкрива чрез Светия Дух? Защо отлагаме задаването на въпрос, на който не знаем отговора, при условие, че свидетелят е не само приятелски настроен, но и винаги казва истината?

Може би това е така, защото ни липсва вярата да приемем отговора,

който ще получим. Може би е защото естественият човек в нас се противопоставя да предаде нещата *изцяло* в Господните ръце и да Му се уповава *безусловно*. Може би затова избираме да се придържаме към историята, написана от самите нас – удобна версия, която не е „редактирана“ от Великия Автор. Не желаем да задаваме въпрос и да получаваме отговор, който не се вписва в историята, която пишем за себе си.

Честно казано, малко от нас ще включат в историята си изпитанията, които ни усъвършенстват. Но не обичаме ли славната кулминация в една история, когато главният герой преодолява трудностите? Изпитанията са елементи от сюжета, като те правят любимите ни истории завладяващи, вечни, пораждащи вяра и струващи си да бъдат разказвани. Красивите трудности, записвани в *нашите* истории, са това, което ни доближава до Спасителя и ни усъвършенства, като ни прави подобни на Него.

За да можел Давид да победи Голиат, той трябвало да се опълчи на гиганта. За Давид щяло да бъде по-лесно да се върне и да пасе овце. Но вместо това, той се замислил върху преживяването си да спасява агънцата от лъвове и мечки. И като надграждал върху тези героични подвизи, той изградил вярата и смелостта да позволи на Бог да напише неговата история, заявявайки: „Господ, Който ме отърва от лапата на лъв и от лапата на мечка, ще ме отърве и от ръката на този филистимец“⁴³. Вслушвайки се в Светия Дух и с желанието да позволява на Бог да надделява, а на Спасителя да бъде Авторът и Завършителят на неговата история, момчето Давид победил Голиат и спасил народа си.

Възвишеният принцип на свободата на избор, разбира се, ни позволява да пишем нашите *собствени* истории – Давид е могъл да се прибере у дома и да пасе овцете. Но Исус Христос стои в готовност да ни използва като божествени инструменти, като перо в ръката Си, за да създаде шедевър! Той така милостиво е готов да използва мен, толкова несъвършена, като инструмент в ръцете Си, ако имам вярата да Му позволя да бъде авторът на моята история.

Естир е друг красив пример за това как позволява на Бог да надделява в живота ѝ. Вместо да се придържа към внимателно написана история за самосъхранение, тя упражнила вяра, като се отдала изцяло на Господ. Аман планирал унищожението на всички юдеи в Персия. Мардохей, роднина на Естир, разбрал за заговора и ѝ писал, като я насърчил да говори с царя от името на народа си. Тя му споделила, че всеки, който се явял пред царя без да бъде повикан, бил подлаган на смърт. Но проявявайки огромна вяра, тя помолила Мардохей да събере юдеите и да постят за нея. „И аз и момичетата ми ще постим подобно – казала тя, – тогава ще вляза при царя, което не е според закона, и ако загина, нека загина“⁴⁴.

Естир имала желанието да позволи на Спасителя да напише нейната история, въпреки че през призмата на смъртността, краят ѝ можел да бъде трагичен. За щастие, царят приел Естир и юдеите в Персия били спасени.

Разбира се, смелост като тази на Естир рядко се очаква от нас. Но за да позволяваме на Бог да надделява, да бъде Авторът и Завършителят на нашите истории, от нас се изисква да спазваме заповедите Му и сключените от нас завети. Това да

Боливия

живеем според заповедите и заветите ще ни осигурява връзка да получаваме допълнително откровение от Светия Дух. И чрез проявленията на Духа ние ще чувстваме ролята на Учителя, Който пише съвместно с нас историите ни.

През април 2021 г. нашият пророк, президент Ръсел М. Нелсън, ни помоли да помислим какво бихме могли да правим, ако имаме повече вяра в Исус Христос. С повече вяра в Исус Христос можем да задаваме въпроси, на които не знаем отговорите – да молим нашия Небесен Отец, в името на Исус Христос, да ни изпраща отговори чрез Светия Дух, Който свидетелства за истината. Ако имаме повече вяра, ще задаваме въпроси и ще сме готови да приемаме отговорите, дори и да не се вписват в удобния сюжет от историята ни. А обещаната благословия, която ще идва, като действат с вяра в Исус Христос, е нарастване на вярата ни в Него като наш Автор и Завършител. Президент Нелсън заявява: „*Получавайте повече* вяра, като правите неща, *изискващи повече* вяра“⁴⁵.

Една бездетна двойка може да пита с вяра дали да си осиновят деца и да имат желанието да приемат отговора, въпреки че в собствената си история може да са включили раждане като по чудо.

Една възрастна двойка може да пита дали е дошло времето да отслужат мисия и да имат желанието да го направят, дори в собствената си история да са записали по-късно пенсиониране. Или може отговорът да е „все още не“, а в по-късни глави от историята си да разберат, че те са нужни още малко време у дома.

Един млад мъж или млада жена може да пита с вяра дали ще е най-целесъобразно да се занимава със спорт, наука или музика и да има желанието да последва подтиците на съвършения свидетел – Светия Дух.

Защо искаме Спасителят да бъде Авторът и Завършителят на нашата история? Защото Той познава съвършено нашия потенциал; Той

ще ни отвежда на места, надхвърлящи представите ни. Той може да ни превърне в Давид или Естир. Той ще ни помага да израстваме духовно и да ставаме по-подобни на Него. Нещата, които ще постигаме, като действаме с повече вяра, ще увеличават вярата ни в Исус Христос.

Братя и сестри, само преди година нашият скъп пророк попита: „*Вие* желаете ли да позволявате на Бог да надделява в живота ви? ... *Вие желаете ли* да Му позволявате да замества всяка друга ваша амбиция с това, което Той желае от вас да вършите?“⁶. Смирено добавям към тези пророчески питання: „Ще позволите ли на Бог да бъде Авторът и Завършителят на вашата история?“.

В книгата Откровението научаваме, че ще застанем пред Бог и ще бъдем съдени от Книгата на живота, според нашите дела⁷.

Ще бъдем съдени според нашата Книга на живота. Можем да изберем да напишем „удобен“ разказ за живота си. Или може да позволим на Великия Автор и Завършител да напише заедно с нас нашата история, като позволим ролята, която Той има нужда да изиграем, да вземе превес над други амбиции.

Нека Христос бъде Авторът и Завършителят на вашата история!

Нека Светият Дух бъде вашият свидетел!

Напишете история, в която пътеката, на която се намирате, е стеснена и води обратно към небесния ви дом в присъствието на Бог.

Нека несгодите и огорченията, които съществуват във всяка една история, бъдат средството, което ще ви доближава повече до Исус Христос и ще ви прави по-подобни на Него.

Разказвайте история, в която си давате сметка, че небесата са отворени. Задавайте въпроси, на които не знаете отговорите, със знанието, че Бог желае да ви изяви волята Си чрез Светия Дух.

Нека вашата история е история на вяра, като следвате вашия Пример, Спасителя Исус Христос. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Евреите 12:2, вж. също Мороний 6:4.
2. Вж. Йоан 14:16–17, Яков 4:13.
3. 1 Царе 17:37.
4. Естир 4:16.
5. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, *Лиахона*, май 2021 г., с. 103.
6. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 94.
7. Вж. Откровението 20:12.

Мадагаскар

От старейшина Дейл Г. Ренлърнд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Христовият мир прогонва враждебността

Когато любовта Христова е в основата на живота ни, подходяме към неразбирателствата с кротост, търпение и доброта.

Мои скъпи братя и сестри, по време на сърдечно-съдов стрес тест натоварването върху сърцето се увеличава. За сърце, което се справя с ходенето, може да е трудно да поддържа темпото, нужно за тичане нагоре по хълм. Така стрес тестът може да разкрие скрити заболявания, които иначе остават незабелязани. След това могат да бъдат взети мерки по отношение на откритите проблеми преди те да доведат до сериозни трудности в живота.

Пандемията от COVID-19 със сигурност е един световен стрес тест! А този тест показва разнообразни резултати. Бяха разработени безопасни и ефективни ваксини¹. Медицински специалисти, учители, болногледачи и други направиха героични жертви и продължават да ги правят. Много хора проявиха щедрост и доброта, и продължават да правят това. При все това се проявиха и скрити проблеми. Уязвими хора страдаха и продължават да страдат. Тези, които работят за справяне с това скрито неравенство, са насърчавани и получават благодарност.

Пандемията също е и един духовен стрес тест за Църквата на Спасителя и нейните членове. Резултатите тук също са разнообразни. Ние сме благославяни чрез служение по един „по-висш и по-свят начин“², програмата *Следвайте Ме, елате с Мен* и съсредоточено върху дома и подкрепяно от Църквата изучаване на Евангелието. Мнозина предоставиха състрадателна помощ и утеха през тези трудни времена и продължават да правят това³.

При все това, в някои случаи духовният стрес тест разкри склонност към раздори и разделение.

Това означава, че трябва да полагаме усилия, за да променяме сърцата си и да ставаме по-единни като истински ученици на Спасителя. Това не е нов призив, но има съществено значение⁴.

Когато посещава нефитите, Спасителят учи: „Няма да има повече никакви спорове между вас... Този, който има духа на раздора, не е от Мене, но е от дявола, който е бащата на раздора и който подтиква сърцата на хората да спорят гневно едни с други“⁵. Когато гневно спорим едни с други, Сатана се смее, а Богът на небесата плаче⁶.

Сатана се смее, а Бог плаче, поради поне две причини. Първо, раздорите отслабват нашето общо свидетелство пред света за Исус Христос и изкуплението, което идва чрез „заслугите, ... милостта и благодатта“⁷ Му. Спасителят казва: „Нова заповед ви давам, да се обичате един друг. ... По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“⁸. Обратното също е вярно – всички знаят, че не сме Негови ученици, когато не проявяваме любов един към друг. Осъществяването на Неговото дело в последните дни се възпрепятства, когато има раздори

Обединени Арабски Емирства

Япония

и враждебност⁹ между учениците Му¹⁰. Второ, раздорите са духовно нездравословни за нас като хора. Те ни отнемат мира, радостта и покоя, ограничават способността ни да усещаме Духа.

Исус Христос обяснява, че Неговото учение не е „да се подтикват сърцата на хората към гняв един срещу друг; а (че Неговото) учение е това, че такива неща трябва да бъдат премахнати“¹¹. Ако бързо се засягаме или отвърщаме на различията в мнението с гняв и осъждане, ние се „проваляме“ на духовния стрес тест. Този провал не означава, че за нас няма надежда. По-скоро ни показва, че трябва да се променим. И е добре да знаем това.

След посещението на Спасителя на Американския континент хората са единни и „няма раздори в цялата земя“¹². Мислите ли, че хората са единни, защото всички са еднакви или защото нямат различия в мнението? Съмнявам се! Вместо това, раздорите и враждебността изчезват, защото за хората е най-важно, че са ученици на Спасителя. Различията бледнеят в сравнение със споделяната им любов към Спасителя и те са единни като „наследници на царството Божие“¹³. Резултатът е, че „не може да съществува по-щастлив народ, ... сътворен от ръката Божия“¹⁴.

За единство са нужни усилия¹⁵. То се увеличава, когато развиваме любовта Божия в сърцата си¹⁶ и се съсредоточаваме върху своята вечна съдба¹⁷. Ние сме обединени от

нашата обща основна същност като Божии чеда¹⁸ и от отдадеността ни на истините на възстановеното Евангелие. От своя страна, нашата любов към Бог и това, че сме ученици на Исус Христос, поражда искрена загриженост към другите. Ние ценим цветния калейдоскоп от качества, перспектива и таланти на другите¹⁹. Ако това да сме ученици на Исус Христос не може да бъде по-важно от личните ни интереси и мнения, трябва да преразгледаме приоритетите си и да се променим.

Може да сме склонни да кажем: „Разбира се, че можем да имаме единство, но само ако се съгласиш с мен!“ По-добрият подход е да попитаме: „Какво мога да правя аз, за да изградя единство? Как мога да отговоря, за да помогна на този човек да се приближава до Христос? Какво мога да правя, за да намалявам раздорите и да изградя състрадателна и загрижена Христова общност?“

Когато любовта Христова е в основата на живота ни²⁰, подхождаме към неразбирателствата с кротост, търпение и доброта²¹. Тревожим се по-малко за собствените си чувства и повече за тези на другите. „Стремим (се) да поддържаме умерен и обединяващ тон“²². Не се включваме в оспорване на мнения, не осъждаме тези, с които не сме съгласни, и не се опитваме да поставяме спънки пред тях²³. Вместо това предполагаем, че тези, с които не сме съгласни, правят най-доброто, което могат

въз основа на опита си.

Съпругата ми предоставяше правни услуги в продължение на над 20 години. Като адвокат тя често работеше с хора, които ясно отстояваха противоположни виждания. Но тя се научи да изразява несъгласие без да е груба или да се ядосва. Тя би казала на ответната страна: „Виждам, че няма да постигнем съгласие по този въпрос. Харесвам ви. Уважавам мнението ви. Надявам се да се отнесете към мен със същата учтивост“. Това често е довеждало до взаимно уважение и дори приятелство въпреки различията.

Може да има единство дори между бивши врагове поради това, че са ученици на Спасителя²⁴. През 2006 г. присъствах на освещаването на храма Хелзинки Финландия, за да почета своите баща, баба и дядо, които са сред ранните обрънати във вярата в Църквата във Финландия. Финландците, включително баща ми, мечтаели за храм във Финландия в продължение на десетилетия. Тогава храмовият район включвал Финландия, Естония, Латвия, Литва, Беларус и Русия.

По време на освещаването научих нещо изненадващо. През първия ден след отварянето на храма било предвидено членовете от Русия да извършват храмови обреди. Трудно ми е да обясня колко удивително беше това. Между Русия и Финландия са водени много войни през вековете. Баща ми нямаше доверие и не харесваше не само Русия, но и всички руснаци. Той разпалено изразяваше чувствата си и те обикновено отразяваха характерната за финландците враждебност към Русия. Беше научил наизуст епичните поеми, описващи войните между финландци и руснаци през

19-и век. Преживяванията му през Втората световна война, през която Финландия и Русия отново бяха противници, по никакъв начин не промениха мнението му.

Година преди осветяването на храма Хелзинки Финландия храмовият комитет, включващ основно членове от Финландия, се събрал, за да обсъди планове за осветяването. По време на събирането някой отбелязал, че светиите от Русия ще пътуват няколко дни, за да присъстват на осветяването и може да се надяват да получат храмови благословии преди да се завърнат у дома. Председателят на комитета, брат Свен Еклънд, предложил финландците да изчакаят още малко, за да могат руснаците да бъдат първите членове, които да извършат обреди в храма. Всички членове на комитета се съгласили. Верни финландци-светии от последните дни отложили получаването на храмови благословии в полза на светиите от Русия.

Президентът на областта, който присъствал на това събрание на храмовия комитет, старейшина Денис Б. Нюншуондър, по-късно записва: „Никога не съм бил толкова горд от финландците, колкото в онзи момент. Тежката история между Финландия и техния източен съсед... и вълнението (на членовете), че най-накрая храм е изграден на тяхна земя бяха оставени на заден план. Това, че позволиха руснаците да влязат в храма първи, (беше) израз на любов и жертва“²⁵.

Когато разказах на баща си за тази добрина, сърцето му се смекчи и той се разплака, а това се случваше изключително рядко с този финландец-стоик. От този момент до смъртта си, три години по-късно, той никога не каза нищо отрицателно

по отношение на Русия. Вдъхновен от примера на своите другари финландци, баща ми избра това, че е ученик на Исус Христос, да бъде над всичко останало. Финландците не бяха по-малко финландци, руснаците не бяха по-малко руснаци, никоя група не загърби своята култура, история или преживявания, за да прогони враждебността. Това не беше нужно. Вместо това те избраха това, че са ученици на Исус Христос, да бъде най-важно за тях²⁶.

Ако те могат да направят това, ние също можем. Можем да допринасяме към Църквата на Исус Христос със своето наследство, култура и опит. Самуил не се срамува от това, че е ламанит²⁷, нито Мормон се срамува, че е нефит²⁸. Вместо това всеки от тях поставя на първо място това, че е ученик на Спасителя.

Ако не сме едно, не сме Негови²⁹. Поканата ми е да бъдем доблестни в това да поставяме любовта към Бог и това да сме ученици на Спасителя над всичко останало³⁰. Нека се придържаме към завета, който е неразделна част от нашето ученичество – завета да сме едно.

Нека следваме примера на светиите по целия свят, които успешно са се превърнали в Христови ученици. Можем да разчитаме на Исус Христос, Който „е нашият мир, Който... събори средната стена, която (ни) разделяше, като (чрез Своята единителна жертва) унищожи враждата“³¹. Свидетелствата ни за Исус Христос пред света ще бъде укрепвани, а ние ще бъдем духовно здрави³². Свидетелствам, че когато „избягваме раздорите“, „подражаваме на Господ в любовта си и ставаме едно с Него с вяра“³³, Неговият мир ще бъде наш. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. „The First Presidency Urges Latter-day Saints to Wear Face Masks When Needed and Get Vaccinated Against COVID-19,” Newsroom, Aug. 12, 2021, newsroom.ChurchOfJesusChrist.org; „Vaccines Explained,” World Health Organization, who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/covid-19-vaccines/explainers; „Safety of COVID-19 Vaccines,” Centers for Disease Control and Prevention, Sept. 27, 2021, cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/vaccines/safety/safety-of-vaccines.html; „COVID-19 Vaccine Effectiveness and Safety,” *Morbidity and Mortality Weekly Report*, Centers for Disease Control and Prevention, cdc.gov/mmwr/covid19_vaccine_safety.html.
2. Президент Ръсел М. Нелсън, „Участието на сестрите при събирането на Израил“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 69.
3. Вж. Учение и завети 81:5.
4. През годините много апостоли и пророци са говорили за единството и раздорите. Вж. например: Марвин Дж. Ашгън, „No Time for Contention“, *Ensign*, май 1978 г., с. 7–9; Марион Г. Ромни, „Unity“, *Ensign*, май 1983 г., с. 17–18; Ръсел М. Нелсън, „The Canker of Contention“, *Ensign*, май 1989 г., с. 68–71; Ръсел М. Нелсън, „Children of the Covenant“, *Ensign*, май 1995 г., с. 32–35; Хенри Б. Айринг, „That We May Be One“, *Ensign*, май 1998 г., с. 66–68; Д. Тод Кристоферсън, „Елате в Сион“, *Лиахона*, ноем. 2008 г., с. 37–40; Джефри Р. Холанд, „Служението на помирение“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 77–79; Куентин А. Кук, „Сърца, обвързани в праведност и единство“, *Лиахона*, ноем. 2020 г., с. 18–22; Гари Е. Стивънсън, „Сърца, обвързани в единство“, *Лиахона*, май 2021 г., с. 19–23.
5. 3 Нефи 11:28–29.
6. Вж. Моисей 7:26, 28, 33. Тук не се предполага, че единителната жертва на Спасителя продължава или че Той продължава да страда. Исус Христос е завършил Единението. Въпреки това, Неговата безпределна и свършена съпричастност и състрадание, които Той изпитва като резултат от извършването на единителната жертва, Му позволяват да чувства разочарование и тъга.
7. 2 Нефи 2:8.
8. Йоан 13:34, 35.
9. *Враждебността* е състояние, при което някой или нещо активно ни се противопоставя, или усещане, че е така. Тя предполага неприязън, антагонизъм, ненавист, злоба и дълбоко недоволство или недоброежелателност. Гръцката дума, която се превежда като „враж-

От старейшина Ваянгина Сикахема
От Седемдесетте

дебност“, означава също и омраза. Тя е противоположна по значение на думата *agape*, която се превежда като „любов“. Вж. Джеймс Стронг, *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible*, 2010 г., раздел гръцки речник, номер 2189.

10. Вж. Йоан 17:21, 23.
11. 3 Нефи 11:30.
12. 4 Нефи 1:18.
13. 4 Нефи 1:17.
14. 4 Нефи 1:16.
15. Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Господ обича усилията“ (цитиран в Джой Д. Джоунс, „Изключително благородно призвание“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 16).
16. Вж. 4 Нефи 1:15. Има хора, които са постигнали такова единство. В дните на Енох „Господ нар(ича) Своите хора Сион, защото те (са) едно сърце и един ум, и живе(ят) в праведност, и няма бедни сред тях“ (Моисей 7:18).
17. Вж. Мосия 18:21.
18. Вж. Деянията 17:29, Псалми 82:6.
19. Вж. 1 Коринтяните 12:12–27.
20. Вж. Мороний 7:47–48.
21. Вж. Учение и завети 107:30–31.
22. Вж. Далин Х. Оукс, „Да защитаваме нашата божествено вдъхновена конституция“, *Лиахона*, май 2021 г., с. 107.
23. Вж. Аама 14:1–3, 13, 21.
24. Спасителят казва с порицание: „Учениците Ми в древните дни, търсеха повод едни срещу други и не си прощаваха едни други в сърцата си; и поради това зло, те бяха огорчавани и тежко укорявани. Затова – Исус увещава Своите ученици в последните дни, – Аз ви казвам, че трябва да си прощавате едни на други“ (Учение и завети 64:8–9).
25. Старейшина Денис Б. Нюншуондър, лични бележки.
26. По характерен за финландците начин, когато брат Екълънд обсъжда решението си, той казва, че то е било просто логично. Вместо да похвали великодушието на финландците, той показва, че цени руснаците. Финландците са благодарни за значимия принос на руснаците към делото, което се извършва в храма Хелзинки Финландия. (Свен Екълънд, лични бележки.)
27. Вж. Еламан 13:2, 5.
28. Вж. 3 Нефи 5:13, 20.
29. Вж. Учение и завети 38:27.
30. Вж. Лука 14:25–33.
31. Ефесяните 2:14–15.
32. Вж. Ефесяните 2:19.
33. Ръсел М. Нелсън, „The Canker of Contentation“, *Ensign*, май 1989 г., с. 71.

Дом на последователен ред

„Последователният ред“ е прост, естествен и ефективен начин, по който Господ учи нас, Неговите чеда, на важни принципи.

В моя професионален живот и по време на службата ми в Църквата съм правил това хиляди пъти, но никога с тези 15 мъже, седящи директно зад мен. Чувствам вашите молитви и техните.

Братя и сестри, роден съм в Кралство Тонга, в южната част на Тихия океан, но съм отгледан в Северна Америка. Пандемията попречи на стотици, вероятно хиляди млади тонгански мисионери, служещи по целия свят, да се завърнат в обичната им родина, заради затворените ѝ граници. Някои тонгански мисионери служат на мисията си от три години, а някои сестри от над две години! Те търпеливо чакат с вярата, с която е известен нашия народ. Междувременно, не се стряскайте, ако някои от тях, служещи във вашите райони и колове, започват все повече да изглеждат като мен – възрастни и посивели. Благодарни сме за мисионерите по целия свят и за тяхната отдадена служба, дори когато тя е по-дълга или по-кратка от очакваното от тях, заради пандемията.

Една неделя, когато бях дякон, бях във фойейто с поднос вода, раздаващ

причастието, когато една жена влезе в сградата. Прилежно се доближих до нея и ѝ подадох подноса. Тя кимна и взе чашка с вода. Бе пристигнала твърде късно, за да получи от хляба. Скоро след тази случка моят домашен учител, Нед Бримли, ме научи, че много аспекти и благословии на Евангелието на Исус Христос ни се дават в последователен ред.

По-късно същата седмица Нед и неговият колега дойдоха в дома ни

Филипини

Украйна

със запомнящ се урок. Нед ни напомни, че съществува ред, в който Бог е сътворил земята. Господ много старателно обяснява на Мойсей реда, в който е сътворил земята. Първо, Той започва като разделя светлината от тъмнината, после водата от сушата. Добавя растителен живот и животни преди да въведе на новосформираната планета Своето най-велико творение: човечеството, започващо с Адам и Ева.

„И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде...“

И Бог видя всичко, което сътвори; и ето, беше твърде добро“ (Битие 1:27, 31).

Господ е доволен. И след това Той си почива на седмия ден.

Последователният ред, в който е сътворена земята, не само ни показва какво е най-важно за Бог, но и защо и за кого Той е сътворил земята.

Нед Бримли подчерта вдъхновенния си урок с едно просто твърдение: „Ваи, Божият дом е дом на ред. Той очаква да водиш живота си съгласно ред. В правилна последователност. Той иска да отслужиш мисия преди да се ожениш“. И сега ръководителите на Църквата учат, че „Господ очаква всеки способен млад мъж да се подготви да служи. ... Младите жени, ... които желаят да служат, също трябва да

се подготвят“ (*Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светите дни от последните дни*, 24.0, ChurchofJesusChrist.org). Брат Бримли продължи: „Бог иска да се ожениш преди да имаш деца. И иска да продължиш да развиваш талантите си, като получиш образование“. Ако изберете да водите живота си в различен ред, ще откриете, че животът е по-труден и хаотичен.

Брат Бримли учи също, че благодарение на единителната Си жертва, Спасителят ни помага да възстановим реда в живота си, който е станал хаотичен или непоследователен поради нашите или чужди лоши решения.

Оттогава съм удивен от „последователния ред“. Създадох си навик да търся модели на последователност в живота и в Евангелието.

Старейшина Дейвид А. Беднар учи на следния принцип: „Като учим, изучаваме и живеем според Евангелието на Исус Христос, често настъпва определена поучителна последователност. Погледнете например уроците, които учим за духовните приоритети от реда на главните събития, случили се с възстановяването на Евангелието на Спасителя в тези последни дни“.

Старейшина Беднар нарича Първото видение и първоначалните

явявания на Мороний пред Джозеф Смит неща, които учат момчето пророк първо на естеството и личността на Бог, после на ролята, която Книгата на Мормон и Илия ще играят за събирането на Израил от двете страни на завесата в тази последна диспенсация.

Старейшина Беднар заключава: „Този вдъхновяващ ред от събития е показателен кои са духовните дела от първостепенна важност за Божеството“ („Сърцата на децата ще се обърнат към бащите им“, *Лиакхона*, ноем. 2011 г.).

Забелязах, че „последователният ред“ е прост, естествен и ефективен начин, по който Господ учи нас, Неговите чеда, на важни принципи.

Дошли сме на земята, за да се учим и придобием опит, който не бихме имали по друг начин. Нашето израстване е уникално при всеки един от нас и е важна част от плана на Небесния Отец. Нашето физическо и духовно израстване започва на етапи и се развива бавно, докато последователно придобиваме опит.

Алма произнася силна проповед за вярата – позовавайки се на аналогията с едно семе, което при полагане на грижи и правилно подхранване, израства от малко семе в напълно пораснало зряло дърво, което дава вкусен плод (вж. Алма 32:28–43). Поуката е, че вашата вяра ще се увеличава, ако осигурявате място за семето – или словото Божие – и го подхранвате в сърцата си. Вашата вяра ще се увеличава, когато словото Божие започне „да набъбва в гърдите ви“ (стих 28). Това, че то „набъбва, пониква и започва да расте“ (стих 30), е както визуално, така и поучително. Също и последователно.

Господ учи всеки от нас според нашата способност да учим и начина,

по който се учим. Нашето израстване зависи от нашата готовност, естественото ни любопитство, нивото на нашата вяра и разбирането ни.

Нефи е учен на това, което Джозеф Смит научава в Къртлънд, Охайо, над 2 300 години по-късно: „Защото ето, така казва Господ Бог: Аз ще давам на чедата човешки ред по ред, правило след правило, тук малко и там малко; и благословени са онези, които се вслушат в Моите учения и дават ухо на Моя съвет, защото ще се научат на мъдрост“ (2 Нефи 28:30).

Това, че се учим „ред по ред, правило след правило, тук малко и там малко“, също е последователно.

Обмислете следните твърдения, които сме чували през живота си: „Първо най-важните неща“ или „Храни ги първо с мляко, а после с месо“. А какво ще кажете за „Трябва да се научим да вървим преди да можем да бягаме“? Всяка от тези аксиоми описва нещо, което е последователно.

Чудесата действат съгласно ред на последователност. Чудесата се случват, когато първо упражняваме вяра. Вярата предшества чудото.

Ръкополагането на младите мъже в сановите на свещеничеството на Аарон също се случва последователно, според възрастта на ръкополагания човек: дякон, учител и след това свещеник.

Обредите за спасение и възвисяване са последователни по своето естество. Биваме кръстени преди да получим дара на Светия Дух. Храмовите обреди също се извършват последователно. Разбира се, както моят приятел Нед Бримли мъдро ме учи, причастието е последователно – то започва с хляба, последвано от водата.

„И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови и го разчупи, и като го даваше на учениците, каза: Вземете, яжте – това е Моето тяло.

Взе и чашата и като благодари на Бога, даде им и каза: Пийте от нея всички!

Защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за прощаване на греховете“ (Матей 26:26–28).

В Йерусалим и в Америка Спасителят постановява причастието в същия ред.

„Ето, Моят дом е дом на ред, казва Господ Бог, а не дом на безреди“ (Учение и завети 132:8).

Покаянието е последователно. То започва с вяра в Исус Христос, дори и само частица. Вярата изисква смирение, което е важен елемент на притежаването на „съкрушено сърце и разкаян дух“ (2 Нефи 2:7).

Действително, първите четири принципа на Евангелието са последователни. „Ние вярваме, че първите принципи и обреди на Евангелието са: първо, вяра в Господ Исус Христос; второ, покаяние; трето, кръщение чрез пълно потапяне за опрощение на греховете; четвърто, полагане на ръце за даване дара на Светия Дух“ (Символът на вярата 1:4).

Цар Вениамин учи народа си на следната важна истина: „И гледайте всичко това да се изпълнява с мъдрост и в порядък; защото не е нужно човек да бяга по-бързо, отколкото има сила. И отново, необходимо е той да бъде усърден, за да може да заслужи наградата; ето защо, всички неща трябва да се изпълняват в порядък“ (Мосия 4:27).

Нека има ред в начина, по който водим живота си, и нека се стремим да следваме последователността, която Господ е начертал за нас. Ще бъдем благославяни, когато търсим и следваме моделите и последователността, чрез които Господ учи кое е най-важно за Него. В светото име на Исус Христос, амин. ■

Канада

От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

Личен мир в трудни времена

Никога не е било по-важно да се стремим към личен мир.

Наскоро ми беше възложено да осветя част от историческия Наву. Като част от това назначение можах да посетя затвора Либърти в Мисури. Докато го разглеждах, размишлявах над събитията, които го правят важна част от историята на Църквата. Животът на светиите тогава е в опасност в резултат на заповед за изстребление, издадена от губернатора на Мисури. В допълнение, пророкът Джозеф и няколко избрани съмишленици са несправедливо хвърлени в затвора Либърти. Една от причините за жестокото противопоставяне срещу нашите членове е, че повечето от тях не одобряват робството¹. Това изключително преследване на Джозеф Смит и неговите последователи е краен пример за несправедливото упражняване на свободата на избор, което повлиява на праведните. Престоят на Джозеф в затвора Либърти разкрива, че негодите не са доказателство за неодобрение от страна на Господ или за това, че Той оттегля Своите благословии.

Бях дълбоко развълнуван, докато четях какво заявява пророкът Джозеф Смит, докато е в затвора Либърти: „О, Боже, къде си Ти? И

къде е шатрата, която покрива тайното Ти място?“². Джозеф пита колко дълго Господният народ ще „страда... от тези неправди и незаконно подтисничество“³.

Стойки в затвора Либърти, бях дълбоко трогнат, когато прочетох отговора на Господ: „Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие

и твоите страдания ще бъдат краткотрайни, и тогава, ако ти им устоиш добре, Бог ще те възвиси горе“⁴. Ясно е, че противопоставянето може да ни пречиства за една вечна небесна съдба⁵.

Скъпоценните думи на Спасителя „сине Мой, мир на душата ти“⁶ имат специално значение за мен и са изключително важни за нашите дни. Те ми напомнят за Неговите учения към учениците Му по време на земното Му служение.

Преди да страда в Гетсиманската градина и на кръста, Христос заповядва на Своите апостоли да се обичат един друг, както Той ги е възлюбил⁷, а впоследствие ги утешава със следните думи: „Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да се не смуцава сърцето ви, нито да се бои“⁸.

Едно от най-ценените звания на нашия Господ и Спасител е „Княз на

мира⁴⁹. В крайна сметка, Неговото царство ще бъде установено и ще включва мир и любов¹⁰. Очакваме с нетърпение хилядолетното царуване на Месията.

Въпреки това разбиране за хилядолетното царуване, ние знаем, че мирът и хармонията не преобладават в света днес¹¹. През целия си живот досега не съм виждал толкова масова липса на култура. Бомбардирани сме с гневен, заядлив език и провокативни, разрушителни действия, които унищожават мира и спокойствието.

Не ни е обещан или гарантиран мир в света до Второто пришествие на Исус Христос. Спасителят учи Своите апостоли, че Неговата земна мисия не е постигане на мир навсякъде. Той учи: „Да не мислите, че дойдох да донеса мир на земята“¹². Повсеместният мир не е цел на първоначалното земно служение на Спасителя. Днес не съществува световен мир.

Обаче *личен* мир може да бъде постиган, въпреки гнева, раздорите и разделението, които вредят на света днес и го покваряват. Никога не е било по-важно да се стремим към личен мир. Един красив и обичан нов химн, написан за съвременните младежи от брат Ник Дей и озаглавен „Мир в Христа“, гласи: „В този размирнен свят, има мир в Христа“¹³. Бяхме благословени с този химн точно преди световната пандемия от COVID-19.

Този химн красиво описва стремението към мир и набляга по подходящ начин, че в основата на мира стоят животът и мисията на Исус Христос. Джозеф Ф. Смит заявява: „Този дух на мир и любов няма да дойде на света, ... докато човечеството не приеме Божията истина и

Кения

посланието на Бог... и не признае Неговата божествена сила и власт“¹⁴.

Въпреки че никога няма да се откажем от усилията си за постигане на световен мир, ни е обещано, че, както учи Христос, можем да имаме личен мир. Този принцип е изложен в Учение и завети: „Но научете, че който върши делата на праведността, ще получи наградата си, тъкмо мир в този свят и вечен живот в идния свят“¹⁵.

Кои са някои „дела на праведността“, които ще ни помагат да се справяме със споровете, да намаляваме раздорите и да намираме мир в този свят? Всички учения на Христос ни показват посоката. Ще спомена само няколко, които вярвам, че са особено важни.

Първо: Обичайте Бог, живейте според Неговите заповеди и прощавайте на всички

Президент Джордж Албърт Смит става президент на Църквата през 1945 г. През годините си като апостол е познат като ръководител, който обича мира. През 15-те години преди да стане президент трудностите и изпитанията на тежка световна депресия, последвана от смъртта и унищожението на Втората световна война носят всичко друго, но не и мир.

Към края на войната, по време на своята първа конференция като президент, през октомври 1945 г.,

президент Смит напомня на светиите за поканата на Спасителя да обичат ближните си и да прощават на враговете си и след това учи: „Това е духът, към който трябва да се стремят всички светиите от последните дни, ако се надяват някой ден да застанат в Неговото присъствие и ръцете Му славно да ги приветстват у дома“¹⁶.

Второ: Търсете плодовете на Духа

В посланието си към галатяните апостол Павел излага разликата между делата на праведността, чрез които се подготвяме да наследим Божието царство, и делата, които, освен ако не се покаем, могат да ни направят недостойни. Сред тези, които ни подготвят, са плодовете на Духа – „любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяроност, кротост (и) себеобуздание“¹⁷. Павел също така включва това да носим един на друг тежобите си и да не ни дотяга да вършим добро¹⁸. Сред онези дела, които са на неправедност, той включва вражди, ярости и *раздори*¹⁹.

Един от най-великите уроци от времето на Стария завет е свързан с татко Авраам. Авраам и неговият племенник Лот са богати, но разбират, че не могат да живеят заедно. За да избегне раздорите, Авраам позволява на Лот да избере коя земя иска. Лот избира равнината на река Йордан, която е както добре

напоявана, така и красива. Авраам избира по-малко плодородната равнина Мамврий. В Писанията четем, че после Авраам премества шатратата си и издига „жертвеник на Господа“²⁰. Лот, от друга страна, „премества шатрите си, докато стига Содом“²¹. Урокът е ясен – трябва да сме готови да правим компромиси и да избягваме раздорите по отношение на несвързани с праведността въпроси, за да имаме мирни взаимоотношения. Както учи цар Вениамин: „И няма да имате помисли да се наранявате един друг, а да живеете в мир“²². Но по отношение на поведение, свързано с праведността и доктринални повеления, трябва да оставаме твърди и непоклатими.

Ако искаме да имаме мира, който е наградата за делата на праведността, *няма* да преместваме шатрите си към света. Ще ги преместваме към храма.

Трето: Упражнявайте своята свобода на избор, за да избирате праведността

Мирът и свободата на избор са взаимно свързани като съществени елементи от плана на спасение. Както е описано в темата от Евангелието „Свобода на избор и отговорност“, „свободата на избор е способността и привилегиите, които Бог ни дава да избираме и да действаме сами за себе си“²³. Така свободата на избор е в основата на личното израстване и опита, които ни носят благословии, когато следваме Спасителя²⁴.

Свободата на избор е била основен въпрос по време на доземния съвет в небесата и при противопоставянето между тези, които са избрали да следват Христос, и последователите на Сатана²⁵. Да се освобождаваме от гордостта и контрола

и да избираме Спасителя щяло да ни позволява да имаме Неговата светлина и Неговия мир. Но изпитването на личен мир щяло да бъде затруднено, когато хората упражняват своята свобода на избор по начини, които вредят или нараняват.

Аз съм уверен, че чувството на сигурност и мир, което сме изпитвали, е било укрепено от знанието, което сме имали за това какво е щяло да осъществи Спасителят на света за нас. Това е прекрасно представено в *Проповядвайте Моето Евангелие*: „Когато се осланяме върху Единението на Исус Христос, Той може да ни помогне да издържим на изпитания, болести и болка. Можем да бъдем изпълнени с радост, *мир* и утешение. Всичко, което в живота е несправедливо, може да бъде поправено чрез Единението на Исус Христос“²⁶.

Четвърто: Изграждайте Сион в сърцата и домовете си

Ние сме чеда на Бог и част от Неговото семейство. Също така сме част от семейството, в което сме родени. Семейството като институция е основата както на щастието, така и на мира. Президент Ръсел М. Нелсън учи, а по време на тази пандемия и

ние научихме, че съсредоточеното върху дома и подкрепяното от Църквата религиозно поклонение може да „дава сила на семействата, ... за да превръща(т) своя дом в убежище на вярата“²⁷. Ако имаме такова религиозно поклонение в домовете си, ще имаме също и Христовия мир²⁸. Знаем, че много от вас не са благословени с изпълнени с праведност домове и редовно спорят с тези, които избират неправедността. Спасителят може да ви осигурява защита и мир, за да ви води в крайна сметка към безопасност и убежище от бурите в живота.

Уверявам ви, че радостта, любовта и удовлетворението, изпитвани от любящите праведни семейства, носят както мир, така и щастие. Любовта и добротата са в основата на това Сион да е в сърцата и домовете ни²⁹.

Пето: Следвайте настоящите увещания на нашия пророк

Нашият мир се задълбочава значително, когато следваме Господния пророк, президент Ръсел М. Нелсън. Скоро ще имаме възможността да чуем словата му. Той е бил подготвян за това призование от Сътворението на света.

Австралия

Филипини

Неговата лична подготовка е наистина изключителна³⁰.

Той ни учи, че можем да „чувстваме трайна радост и мир, дори и в бурни времена“, докато се стремим да ставаме по-подобни на нашия Спасител Исус Христос³¹. Той ни е съветвал да се покаяваме всеки ден, да получаваме Господното пречистване, изцеление и укрепваща сила³². Аз съм пряк свидетел, че нашият възлюбен пророк е получавал и продължава да получава откровения от небесата.

Когато го почитаме и подкрепяме като наш пророк, ние се покланяме на нашия Небесен Отец и на нашия Спасител Исус Христос. Получаваме служението на Светия Дух.

Свидетелствам и давам своето лично свидетелство на апостол, че Исус Христос, Спасителят и Изкупителят на света, е начело на Своята възстановена Църква и я ръководи. Неговият живот и единителна мисия са истинският източник на мир. Той е Князът на мира. Споделям моето сигурно и тържествено свидетелство, че Той живее. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „На хората в Индепендънс не се харесва, че светиите проповядват на индианците и изразяват неодобрение към робството“ (*Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, том 1, *The Standard of Truth, 1815–1846*, 2018 г., с. 172).
2. Учение и завети 121:1.
3. Учение и завети 121:3.

4. Учение и завети 121:7–8.
5. Вж. 2 Нефи 2:11–15.
6. Учение и завети 121:7.
7. Йоан 13:34.
8. Йоан 14:27.
9. Исайя 9:6, 2 Нефи 19:6. В Своите Блаженства Спасителят също така учи: „Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии синове“ (Матей 5:9).
10. „Чрез правосъдие и правда... довека“ (вж. Исайя 9:6–7; 2 Нефи 19:6–7; вж. също Галатяните 5:22).
11. Вж. Учение и завети 1:35. Президент Уилфърд Уудръф заявява това през 1894 г. и отново през 1896 г. (вж. *The Discourses of Wilford Woodruff*, изд. Г. Хоумър Дърхам, 1946 г., с. 251–252; вж. също Марион Г. Ромни, в Conference Report, апр. 1967 г., с. 79–82; Езра Т. Бенсън, „The Power of the Word“, *Ensign*, апр. 1986 г., с. 79; Далин Х. Оукс, „Подготовка за Второто пришествие“, *Лиакхона*, май 2004 г., с. 9).
12. Матей 10:34.
13. Ник Дей, „Мир в Христа“, песен с темата на младежите за 2018 г., *Liakhona*, ян. 2018 г., с. 54–55; *New Era*, ян. 2018 г., с. 24–25. От химна „Мир в Христа“ учим: *В стъпките Му ходим ми, има мир в Христа. Надежда е в бедите ни. Укрепва ни, щом безилни сме. Убежище е за нас в бурите. В тоз размирен свят има мир в Христа.*
14. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith*, 1998 г., с. 400.
15. Учение и завети 59:23.
16. Джордж Албърт Смит, в Conference Report, апр. 1945 г., с. 169–170.
17. Галатяните 5:22–23
18. Вж. Галатяните 6:2, 9.
19. Вж. Галатяните 5:20.
20. Битие 13:18.
21. Битие 13:12.
22. Мосия 4:13.
23. Gospel Topics, „Agency

and Accountability“, topics. ChurchofJesusChrist.org.

24. Ние сме „свободни да избер(ем) свобода и вечен живот чрез Великия Ходатай на всички човеци“ (2 Нефи 2:27). Свободата на избор също така позволява ужасните, лоши избори на другите да причиняват болка и страдание, а понякога дори и смърт. От Писанията става ясно, че Господ Бог е дал свободата на избор, така че човек да може да избира доброто или злото (вж. 2 Нефи 2:16).
25. Gospel Topics, „Agency and Accountability“, topics. ChurchofJesusChrist.org.
26. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 56; ChurchofJesusChrist.org; курсив добавен.
27. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в свети от последните дни за пример“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 113.
28. Вж. Учение и завети 19:23.
29. Имах късмета да израсна в дом, изпълнен с мир. Основната причина беше влиянието на нашата майка, която бе верен член на Църквата. Баща ми беше изключителен във всяко едно отношение, но беше слабо активен. Майка почиташе баща ни и избягваше раздорите. Като деца, тя ни учеше да се молим и да посещаваме събранията в Църквата. Тя също така ни учеше да се обичаме и да си служим един на друг (вж. Мосия 4:14–15). Това да израсна в такъв дом ми носеше мир и беше велика благославия в живота ми.
30. Ръсел М. Нелсън завършва пръв в своя клас от медицинския факултет на Университета на Юта, когато е на 22 г. Той отдавна желае да стане хирург и получава най-доброто обучение, достъпно в признати медицински институти. С вяра изпълнява военни назначения в Корея и Япония. В продължение на много години той е пионер в отворената сърдечна хирургия и получава световно признание. Колкото и удивителна да е тази подготовка за това да благославя хора по целия свят със своите медицински умения, духовната подготовка на президент Нелсън е дори по-важна. Той е бащата в голямо семейство от деца, внуци и правнучи. Вярно служи на семейството си и Църквата през целия си живот.
31. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 6; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 81–84.
32. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, с. 6.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос на светиите
от последните дни

Храмът и вашите духовни основи

Когато настъпи каквато и да е нестабилност в живота ви, най-безопасното духовно място е да живеете в рамките на вашите храмови завети!

Мои скъпи братя и сестри, благодарен съм да бъда с вас тази сутрин, за да споделя съкровения си чувства.

Както знаете, правим основен ремонт на историческия храм Солт Лейк. Този сложен проект включва основно подсилване на първоначалните основи, които са издържали добре повече от цял век. Но този храм трябва да устои още по-дълго. Към края на май месец проверих напредъка на този огромен проект. Реших, че ще ви хареса да видите това, което видяхме със съпругата ми Уенди. Смятам, че ще разберете

защо химнът „Основа на нашата вяра“¹ е придобил нов смисъл за нас.

Видео от строителната площадка на храма Солт Лейк:
„Виждаме първоначалните основи на храма Солт Лейк. Застанал съм на място, намиращо се под стаята, някога наречена „Градината“. Докато оглеждам изработката на цялата тази сграда, се удивлявам от постиженията на пионерите. Така удивен съм, като се замисля, че този храм е построен единствено с инструменти и техники, достъпни на членовете преди повече от един век.

Така както се налага физическите основи на храма Солт Лейк да бъдат укрепени, всеки от нас трябва да предприеме извънредни мерки за укрепването на нашата лична духовна основа.

Но толкова десетилетия по-късно, обаче, ако направим близък оглед на тези основи, можем да видим влиянието на ерозията, пукнатините в оригиналните каменни блокове, както и намаляване на здравината в зидарията.

Сега, виждайки какво могат да постигат съвременните инженери, архитекти и строителни експерти по отношение на подсилване на първоначалните основи, напълно се удивлявам. Работата им е изумителна!

Основите на която и да е сграда, особено на такава с подобни размери, трябва да са здрави и достатъчно устойчиви на земетресения, корозия, силни ветрове и неизбежното потъване, което съпътства всички сгради. Предприетата сега сложна задача ще подсили този свещен храм с основи, които могат и които ще издържат във времето“.

Не пестим никакви усилия да предоставим на този почитан храм, който е ставал все по-уязвим, основи, които ще издържат на природните сили чак до Милениума. По подобен начин, сега е времето всеки от нас да положи неимоверни усилия – може би усилия, никога полагани преди това – да укрепи своите *лични духовни* основи. Невижданите времена изискват невиджани мерки.

Мои скъпи братя и сестри, това са последните дни. Ако вие и аз трябва да устоим на задаващите се опасности и видове натиск, е наложително всеки от нас да има *здрави* духовни основи, изградени върху канарата на нашия Изкупител, Исус Христос².

И така, аз питам всеки от вас: Колко здрави са *вашите* основи? Какъв вид „подсилване“ на вашето свидетелство и разбирането ви на Евангелието е нужно?

Бразилия

Храмът заема централно място в укрепването на нашата вяра и духовна сила, защото Спасителят и Неговото учение са най-важната част от храма. Всичко преподавано в него, чрез наставление и чрез Духа, увеличава разбирането ни за Исус Христос. Важните храмови обреди ни свързват с Него чрез свещените завети на свещеничеството. След което, като спазваме заветите си, Той ни предоставя *Своята* изцелителна, укрепваща сила³. И само колко ще се нуждаем от Неговата сила в предстоящите дни!

Обещано ни е, че „ако (сме) подготвени, (ние) няма да се бои(м)“⁴. Това уверение има дълбоко значение в наши дни. Господ е заявил, че независимо от невиджаните трудности, онези, които полагат основите си върху Исус Христос и са се научили как да черпят от Неговата сила, няма нужда да се поддават на характерните за тази епоха тревоги.

Храмовите обреди и завети съществуват от древни времена. Господ наставявал Адам и Ева да се молят, да сключват завети и да принасят жертви⁵. Наистина „винаги, когато Господ е имал народ на земята, който се вслушвал в Неговото слово, на тях им било заповядвано да строят храмове“⁶. Стандартните произведения са пълни с препратки към учения в храма, храмово облекло, език и т.н.⁷. *Всички* наши вярвания и *всяко* дадено от Бог обещание на

Неговия заветен народ се сливат в храма. През *всяка* епоха, в храма се наблягало на скъпоценната истина, че онези, които сключват завети с Бог и ги спазват, са чеда на завета.

Така, в дома Господен, можем да сключваме същите завети с Бог, които Авраам, Исаак и Яков сключвали. И можем да получаваме същите благословии!

Храмовете са част от *тази* диспенсация още от ранните й години⁸. Илия предава ключовете за запечатващата сила на Джозеф Смит в храма Къртланд. Пълнотата на свещеничеството е възстановена в храма Наву⁹.

До момента на своето мъченичество, Джозеф Смит продължил да получава допълнителни откровения, които допълвали възстановяването на обредите за надаряване и запечатване¹⁰. Обаче той си дал сметка, че било нужно допълнително подобрение. След като извършил надаряването на Бригъм Йънг през май 1842 г., Джозеф казал на Бригъм: „Редът не е съвсем правилен, но направихме най-доброто според обстоятелствата, в които се намираме, и бих искал ти да поемеш в свои ръце този въпрос – да организираш и систематизираш всички тези церемонии“¹¹.

След смъртта на пророка, президент Йънг се заел със завършването на храма Наву¹² и по-късно построил храмове на територията

на Юта. По време на освещаването на долните етажи на храма Сейнт Джордж, Бригъм Йънг ентусиазирано заявил спешността на храмовата работа чрез заместник, когато казал: „Когато размишлявам над този въпрос, ми се иска грохотът на седем гръмотевици да събуди хората“¹³.

От този момент нататък храмовите обреди биват постепенно усъвършенствани. Президент Харолд Б. Лий обяснява защо правила и процедури, и дори отслужването на храмовите обреди, продължават да подлежат на промени във възстановената Църква на Спасителя. Президент Лий казва: „Принципите на Евангелието на Исус Христос са божествени. Никой не променя принципите и (учението) на Църквата освен Самият Господ чрез откровение. Но методите се променят с получаването на вдъхновено напътствие от онези, които председателстват в даден момент“¹⁴.

Замислете се как раздаването на причастието се е променило през годините. В ранните дни водата на причастието се предлагаше на конгрегацията в един голям съд. Всички пиеха от него. Сега използваме индивидуални чашки за еднократна употреба. Процедурата се е променила, но заветите си остават същите.

Размишлявайте над следните истини:

1. Възстановяването е процес, а не събитие, и този процес ще продължи, докато Господ дойде отново.
2. Крайната цел на събирането на Израил¹⁵ е да предоставя благословиите на храма за верните чеда на Бог.
3. Като се стремим да изпълняваме *тази* цел по-ефективно, Господ

ще разкрива допълнителни прозрения. Продължаващото Възстановяване се нуждае от продължаващо откровение.

Първото президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли често питат Господ дали има по-добри начини, по които да предоставят храмовите благословии на Неговите верни чеда. Редовно търсим напътствие за това как да осигуряваме точност и последователност по целия свят по отношение на храмово наставление, завети и обреди, независимо от езиковите и културни различия.

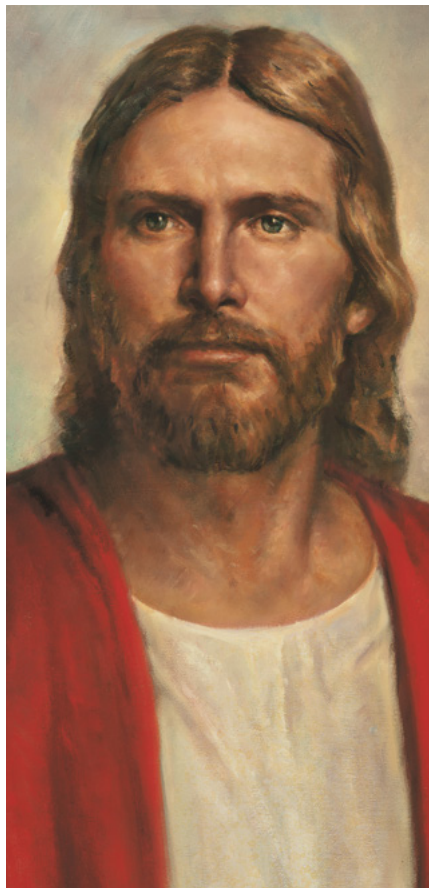
Под ръководството на Господ и в отговор на нашите молитви, наскоро бяха направени процедурни промени. *Той* е Този, Който желае вие да разбирате с пълна яснота какво точно сключвате завети да правите. *Той* е Този, Който желае вие изцяло да изпитвате в живота си *Неговите* свещени обреди. *Той* желае вие да сте наясно с вашите привилегии, обещания и отговорности. *Той* желае вие да имате духовни прозрения и „пробуждания“, които никога не сте имали преди. *Той* желае тези неща за *всички* посетители в храма, без значение къде живеят.

Настоящите промени в храмовите процедури и други подобни, които ще последват, са продължаващо доказателство, че Господ дейно направлява Своята Църква. Той предоставя възможности на всеки от нас да укрепваме своите духовни основи по-ефективно, като съсредоточаваме живота си върху Него и върху обредите и заветите на Неговия храм. Когато идвате в Господния дом, за да се учите, с храмова препоръка, съкрушено сърце и буден ум, *Той* ще ви учи.

Ако разстояние, здравословни проблеми или други обстоятелства възпрепятстват известно време посещенията ви в храма, аз ви каня редовно да отделяте време да си повтаряте наум сключените от вас завети.

Ако все още нямате силното желание да ходите в храма, посещавайте го по-често, а не обратното. Нека Господ, чрез Своя Дух, ви учи и вдъхновява там. Обещавам ви, че с времето храмът ще се превърне в място на безопасност, утеха и откровение.

Ако беше възможно за мен да си поговоря лице в лице с всеки пълнолетен младеж, бих ви умолявал

да си намерите брачен партньор, с когото да бъдете запечатани в храма. Може да се чудите как това ще повлияе на живота ви. Уверявам ви, че влиянието ще е *огромно!* Когато сключите брак в храма и го посещавате редовно, вие ще бъдете укрепвани и напътствани в решението си.

Ако можех да си поговоря с всеки съпруг и съпруга, които *все още* не са били запечатани в храма, бих ви умолявал да предприемете нужните стъпки да получите този ценен, променящ живота обред¹⁶. Ще бъде ли от значение? Само, ако желаете да имате вечно развитие и да бъдете заедно за вечността. *Мечтата сама по себе си* да бъдете заедно завинаги, не води до резултат. Няма друг вид церемония или договор, който би довел до това¹⁷.

Ако можех да си поговоря с всеки мъж или жена, които копнеят за брак, но все още не са открили своя вечен партньор, бих ви насърчил да не изчаквате да сключите брак, за да получите своето надаряване в Господния дом. Започнете сега да учите и чувствате за себе си какво означава да се въоръжите със свещеническа сила.

А към всеки от вас, сключил храмови завети, аз ви умолявам да се стремите – в молитва и с постоянство – да разбирате храмовите завети и обреди¹⁸. Ще се разтварят духовни врати. Ще разбирате как да преминавате завесата между небесата и земята, как да молитте Божиите ангели да ви съдействат и как по-добре да получавате напътствие от небесата. Вашите старателни усилия за това ще укрепват и подсилват духовните ви основи.

Мои скъпи братя и сестри, когато завърши ремонтът на храма Солт

Лейк, няма да има *по-безопасно* място по време на земетресение в долината Солт Лейк, от вътрешността на храма.

Подобно на това, когато настъпи каквато и да е нестабилност в живота ви, най-безопасното *духовно* място е да живеете *в рамките* на вашите храмови завети!

Моля, вярвайте ми, когато ви казвам, че като построите духовните си основи здраво върху Исус Христос, вие *нямате причина да се страхувате*. Като бъдете верни на сключените от вас завети в храма, вие ще бъдете укрепвани от Неговата сила. Тогава, когато стават духовни земетресения, вие ще можете да оставате *непоклатими*, защото духовните ви основи са здрави и непоклатими.

Обичам ви, скъпи братя и сестри. Знаем следните истини: Бог, нашият Небесен Отец желае *вие* да изберете да се завърнете при Него у дома. Неговият план на вечно развитие не е сложен, той почита вашата свобода на избор. Свободни сте да изберете какви ще бъдете – и с кого да бъдете – в идния свят!

Бог е жив! Исус е Христос! Това е Неговата възстановена Църква, която ще ви помага да изгъаните божествената си съдба. Свидетелствам за това, в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. "How Firm a Foundation," *Hymns*, no. 85.
2. И така, „когато дяволът... изпрати мощните си ветрове, ... той (няма да има) сила над (нас)... поради канарата, върху която (сме) изградени и която е *сигурна основа*, основа, върху която ако хората градят, не могат да паднат“ (Еламан 5:12, курсив добавен).
3. Вж. Учение и завети 109:15, 22.
4. Учение и завети 38:30, вж. също Учение и завети 121:29.
5. Вж. Моисей 5:5–6.

6. Bible Dictionary, „Temple“.

7. Например вижте Изход 28, 29; Левит 8. Скиннията на Моисей била известна като „шатъра за плочите на свидетелството“ (Числа 9:15) и „скиннията за плочите на свидетелството“ (Изход 38:21). Храмът на Соломон бил разрушен през 587 г. пр. Хр., няколко години след като семейството на Лехий напуснало Йерусалим. Възстановяването на този храм от Зоровавел станало около 70 години по-късно. След това бил повреден от пожар през 37 г. пр. Хр. Ирод разширил храма около 16 г. пр. Хр. След това този храм, който Исус е познавал, бил разрушен през 70 г. сл. Хр. Нефи имал преживявания, наподобяващи на тези в храма, като „ход(ел) в планината“, за да се моли (1 Нефи 18:3) и по-късно на американския континент построил храм, „по начина на храма на Соломон“, въпреки че не бил украсен в такава степен (вж. 2 Нефи 5:16).

8. Вж. Учение и завети 88:119, 124:31.

9. Вж. Учение и завети 110:13–16, 124:28. Крайгълният камък на храма Наву е поставен на 6 април 1841 г., само няколко месеца след като Джозеф Смит получава откровение за неговия строеж. Храмът Наву имал разширени функции. Например Господ обяснил, че светилото се нуждаело от басейн за кръщения за техните починали (вж. Учение и завети 124:29–30).

10. Вж. Учение и завети 131; 132. Учение и завети 128 съдържа написано от Джозеф Смит послание до светиите относно кръщението за мъртвите. В него той заявил, че спасението на мъртвите е „нежно и е от основно значение за нашето спасение... (защото) без нас те не могат да бъдат сторени съвършени, нито пък ние можем да бъдем сторени съвършени без нашите мъртви“ (стих 15).

11. Джозеф Смит в *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, том 1, *The Standard of Truth*, 1815 – 1846 (2018 г.), с. 454.

12. Историкът на Църквата Джордж А. Смит споделя, че 5 634 братя и сестри получили своето надаряване в отчасти завършения храм Наву между декември 1845 г. и януари 1846 г. Запечатването на двойките продължило до 7 февруари 1846 г., като дотогава над 2 000 двойки били запечатани чрез свещеничеството за времето и за вечността“ (Брус А. Ван Ордън, „Temple Finished before Exodus“, *Deseret News*, 9 дек. 1995 г., deseret.com; вж. също Ричард О. Коуън, „Endowments Bless the Living and Dead“, *Church News*, 27 авг. 1988 г.,

thechurchnews.com).

13. „Какво предполагате биха казали бащите, ако можеха да говорят от прахта? Не биха ли казали: „Положени сме тук от хиляди години, тук, в този затвор, в очакване на тази диспенсація“? ... Не биха ли ни говорили с глас, подобен на грохот от небесата, така че да осъзнаем важността на делото, в което участваме. Всички небесни ангели поглеждат към тази малка шепа хора и ги насърчават за спасението на човешкото семейство. ... Когато размишлявам над този въпрос, ми се иска грохотът на седем гръмотевици да събуди хората“ (*Discourses of Brigham Young*, избр. от Джон А. Уидсоу, 1954 г., с. 403–404).

14. Харолд Б. Лий, „God's Kingdom—A Kingdom of Order“, *Ensign*, ян. 1971 г., с. 10. Също така, в свое изказване през 1896 г., президент Уилфърд Уудръф заявява: „Искам да кажа, като президент на Църквата на Исус Христос на светлите от последните дни, че трябва да продължаваме и да се развиваме. Не сме приключили с откровенията. ... Президент (Бригъм) Йънг, който последва президент Джозеф Смит, ни доведе тук. Той организира тези храмове и осъществи целите на призованието и службата си. ... Но той не получи всички откровения, свързани с това дело, нито пък президент Тейлър или Уилфърд Уудръф. Това дело не ще има край, докато не бъде съвършено завършено“ (*The Discourses of Wilford Woodruff*, избр. от Г. Омър Дърам, 1946 г., с. 153–154).

15. Вж. 3 Нефи 29:8–9.

16. Вж. Учение и завети 131:2, 4.

17. Вж. Учение и завети 132:7.

18. Старейшина Джон А. Уидсоу пише: „На мъжа или жената, които отиват в храма с отворени очи, вниквайки в символите и заветите, и полагащи постоянни и прилежни усилия да разбират тяхното значение, Бог им дава Своето слово, както и откровения. Надаряването е толкова символично, че само един безумец би правил опити да го опише; то е така пропито с откровения за онези, които упражняват силата си да търсят и да виждат, че няма човешки думи, които могат да обяснят или разяснят съгъствашите службата в храма възможности. Надаряването, което е дадено чрез откровение, може да бъде най-добре разбрано чрез откровение“ (в Арчибад Ф. Бенет, *Saviors on Mount Zion*, наръчник за Неделното училище, 1950 г., с. 168).

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да се доверим отново

Доверието в Бог и един в друг носи благословии от небесата.

Веднъж, когато бях много малък, за кратко си мислех да избягам от вкъщи. По детински, имах чувството, че никой не ме обича.

Наблюдателната ми майка ме изслуша и ме увери, че съм обичан. Бях в безопасност у дома.

Някога чувствали ли сте се сякаш бягате от вкъщи? Често бягството означава, че доверието е било накарнено или нарушено – доверието в самите нас, в другите и в Бог. Когато доверието ни бъде накарнено, се чудим как да се доверим отново.

Посланието ми днес е, че без значение дали се завръщаме или прибираме у дома, Бог ще дойде да ни посрещне¹. В Него можем да намираме вяра и смелост, мъдрост и проникателност, за да се доверим отново. По подобен начин Той ни моли да сме светлина един за друг, да прощаваме повече и да съдим по-малко себе си и другите, така че Неговата Църква да може да бъде място, където се чувстваме у дома, без значение дали идваме за пръв път или се връщаме.

Доверието е проява на вяра. Бог винаги има вяра в нас. При все това, човешкото доверие може да бъде подкопано или разрушено, когато:

- Приятел, бизнес партньор или друг човек, на когото вярваме, не

казва истината, наранява ни или се възползва от нас².

- Брачен партньор изневери.
- Може би неочаквано обичан човек почине, наранен е или се разболе.
- Се натъкнем на неочакван свързан с Евангелието въпрос, може би нещо по отношение на историята или правило на Църквата и някой каже, че Църквата е скрила истината или не я казва.

Други ситуации може да са по-малко конкретни, но също толкова тревожни.

Може би не виждаме себе си в Църквата, не чувстваме, че мястото ни е там, или усещаме, че другите ни осъждат.

Или, въпреки че сме направили всичко, което се е очаквало от нас, нещата не са се получили. Въпреки че сме имали лични преживявания със Светия Дух, може все още да не усещаме, че знаем, че Бог е жив или че Евангелието е истинно.

Мнозина днес изпитват голяма нужда от възстановяване на доверието в човешките взаимоотношения и съвременното общество³.

Докато размишляваме над доверието, знаем, че Бог е Бог на истината и „не може да лъже“⁴. Знаем, че истината е познание за

нещата такива, каквито са и каквито са били, и каквито ще бъдат⁵. Знаем, че продължаващото откровение и вдъхновение дават неизменни истини при променливи обстоятелства.

Знаем, че нарушените завети съкрушават сърцата. „Направих глупост – казва той. Можеш ли някога да ми простиш?“ Съпругът и съпругата може да се хванат за ръце с надеждата доверието да бъде възстановено. На друго място един затворник размишлява: „Ако бях спазвал Словото на мъдростта, нямаше да съм тук днес“.

Ние познаваме радостта от заветната пътека на Господ, а призоваванията да служим в Неговата Църква са покана да усещаме доверието на Бог към нас и един към друг. Членове на Църквата, включително несемейни, редовно служат в нея и в нашите общности.

Чрез вдъхновение епископство призовава млада двойка да служи в яслата в района. Първоначално съпругът седи в ъгъла, неангажиран и сдържан. Постепенно започва да се усмихва заедно с децата. По-късно тази двойка изразява своята благодарност. Те казват, че по-рано съпругата е искала деца, но съпругът – не. Сега, поради това, че служат, са променени и по-единни. Това също така донася радостта от децата в брака и дома им.

В друг град млада майка с малки деца и съпругът ѝ са изненадани и затруднени, но приемат, когато тя е призована да служи като президентка на Обществото за взаимопомощ в района. Скоро след това ледени бури прекъсват електрозахранването, а това води до празни рафтове в магазините и леденостудени домове. Тъй като имат захранване и топлина, това младо семейство

Филипини

щедро отваря дома си за няколко души и семейства, докато положението се нормализира.

Доверието става реално, когато вършим трудни неща с вяра. Службата и жертвата увеличават способностите и пречистват сърцата. Доверието в Бог и един в друг носи благословии от небесата.

След като преживява рака, един верен брат е блъснат от кола. Вместо да се самосъжалява, той пита в молитва: „Какво мога да науча от това преживяване?“. В стаята си в интензивното отделение, той се чувства подтикнат да обърне внимание, че една сестра се тревожи за съпруга и децата си. Един изпитващ болка пациент намира отговори, като се доверява на Бог и помага на другите.

Докато брат с притеснения относно порнографията чака пред офиса на своя президент на кол, президентът се моли за разбиране как да помогне. Получава ясен подтик: „Отвори вратата и покани този брат да влезе“. С вяра и упование, че Бог ще помогне, свещеническият ръководител отваря вратата и прегръща своя брат. Всеки изпитва променяща го любов и доверие в Бог и в другия. Укрепен, този брат може да започне да се покаява и да се променя.

Въпреки че обстоятелствата, в които се намираме, са лични, принципите на Евангелието и

Светият Дух могат да ни помагат да знаем дали, как и кога отново да се доверим на другите. Когато доверието е накърнено или предадено, разочарованието и загубата на вяра са реални, но е такава и нуждата от проникателност, за да знаем кога си заслужава да проявим вяра и смелост, за да повярваме отново в човешките взаимоотношения.

При все това, по отношение на Бог и личното откровение, президент Ръсел М. Нелсън ни уверява: „Не е нужно да се чудите на Кого е безопасно да се доверите“⁶. Винаги можем да се доверяваме на Бог. Господ ни познава по-добре и ни обича повече, отколкото ние можем да се познаваме или обичаме. Неговата съвършена любов и съвършено знание за миналото, настоящето и бъдещето правят заветите и обещанията Му постоянни и сигурни.

Вярвайте в така нареченото в Писанията „течение на времето“⁷. С Божията благословия, с течение на времето и продължаваща вяра и подчинение можем да намираме облекчение и мир.

Господ ни утешава:

„Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост“⁸.

„Товара свой отдай на Господ и се довери“⁹ на непрестанната Му грижа.

Няма земна мъка, неизлечима за небесата¹⁰.

Уповавайте се на Бог¹¹ и на Неговите чудеса. Можем да променяме себе си и своите взаимоотношения. Чрез Единението на Христос Господ можем да отхвърляме своя егоистичен естествен човек и да ставаме Божии чеда, кротки, смирени¹², изпълнени с вяра и нужното доверие. Когато се покаяваме, когато изповядваме греховете си и се отричаме от тях, Господ казва, че не си ги спомня повече¹³. Не че ги забравя, а вместо това, по един удивителен начин сякаш избира да не ги помни, ние също не трябва.

Имайте доверие, че чрез вдъхновение от Бог можете да сте мъдри и проникателни. Можем да прощаваме на другите в правилния момент и по правилния начин, както Господ казва, че трябва¹⁴, докато сме „разумни като змиите и незлобливи като гълъбите“¹⁵.

Понякога, когато сърцата ни са най-съкрушени и каещи се, сме най-готови да приемем утехата и напътствията на Светия Дух¹⁶. Както осъждането, така и прощката започват с осъзнаване на неправда. Осъждането често се съсредоточава върху миналото. Прощката гледа освобождаващо към бъдещето. „Понеже Бог не е пратил Сина на света, за да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него“¹⁷.

Апостол Павел пита: „Кой ще ни отлъчи от Христовата любов?“. И

отговаря: „Нито смърт, нито живот, ... нито височина, нито дълбочина, ... не може да ни отлъчи от Божиата любов, която е в Христос Исус, нашия Господ“¹⁸. При все това има някой, който може да ни отдели от Бог и Исус Христос, и това сме ние, самите ние. Както казва Исая: „Вашите грехове са скрили лицето Му от вас“¹⁹.

Чрез божествена любов и божествен закон ние сме отговорни за своите избори и техните последици. Но единителната жертва на Спасителя е „безпределна и вечна“²⁰. Когато сме готови да се завърнем у дома, дори когато сме „още далеч“²¹, Бог е готов да ни посрещне с огромно състрадание, като с радост ни предложи най-доброто, което има²².

Президент Дж. Рубен Кларк казва: „Вярвам, че Небесният Отец желае да спаси всяко едно от Своите чеда, ... че в Своята справедливост и милост Той ще ни даде максималната награда за деянията ни, ще ни даде всичко, което може да ни даде, а от друга страна вярвам, че ще ни наложи минималното наказание, което може да наложи“²³.

На кръста, дори изпълнената с милост молба на нашия Спасител до Неговия Отец не е безусловна: „Отче, прости им“, а по-скоро: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“²⁴. Нашият свободен избор и свобода имат значение, защото сме отговорни пред Бог и пред себе си за това, което сме, което знаем и правим. За щастие, можем да се уповаваме на съвършената справедливост и милост на Бог да отсъди съвършено за нашите намерения и действия.

Завършвам така, както започнах – със състраданието на Бог, докато

всеки се връща у дома при Него и при другите.

Помните ли притчата на Исус Христос за човека, който имал двама синове?²⁵ Единият напуснал дома си и пропилял наследството си. Когато се осъзнал, този син решил да се върне у дома. Другият син, считайки, че е спазвал заповедите „толкова години“, не желаел да посрещне брат си у дома²⁶.

Братя и сестри, бихте ли приели, че Исус ни моли да отворим сърцата и разбирането си, да сме по-състрадателни и смирени и да се виждаме и в двете роли?

Подобно на първия син или дъщеря, може да се отклоним, а покъсно да решим да се завърнем у дома. Бог чака, за да ни посрещне.

И подобно на другия син или дъщеря, Бог нежно ни моли да се радваме заедно, докато всеки един от нас се завърне при Него. Той ни кани нашите конгрегации, кворуми, класове и дейности да бъдат отворени, неподправени, безопасни, подобни на дом за всеки. С доброта, разбиране и взаимно уважение всеки от нас смирено търси Господ, моли се и приема благословиите на Неговото възстановено Евангелие за всички.

Всеки от нас има личен път в живота, но можем да се върнем при Бог, нашия Отец и Неговия Възлюбен Син чрез доверие в Бог, един в друг и в себе си²⁷. Исус ни кани: „Не бой се, само вярвай“²⁸. Подобно на пророка Джозеф, нека непоколебимо се доверяваме на нашия Небесен Отец²⁹. Скъпи брат, скъпа сестра, скъпи приятелю, моля ви, потърсете отново вярата и доверието – чудото, което Той ви обещава днес. В святото и свещено име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Лука 15:20.
2. Аз, например, познавам и се възхищавам на хора, които работят почтено в продължение на години, за да изплатят тежки бизнес дългове, оставени им от други хора.
3. Доверието е съществен елемент от човешкия капитал в обществото и допринася за икономическото, социално и политическо благоденствие и благополучие (вж. например Франсис Фукуяма, *Доверие: Обществени ценности и създаването на благосъстояние*, 1995 г., с. 3–59).
4. Етер 3:12, вж. също Енос 1:6.
5. Вж. Учение и завети 93:24, вж. също Яков 4:13.
6. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 95.
7. „Сион в течение на времето беше вдигнат в небето“ (Моисей 7:21).
8. Псалми 30:5.
9. „Поведите на Бог“, *Химни*, № 79; вж. също думите на Псалми 55:22: „Възложи на Господа това, което ти е възложил, и Той ще те подпре“, които са цитирани в „Cast Thy Burden upon the Lord“, *Hymns*, № 110.
10. „Come, Ye Disconsolate“, *Hymns*, no. 115.
11. Вж. Алма 5:13.
12. Вж. Мосия 3:19.
13. Вж. Учение и завети 58:42–43.
14. Вж. Учение и завети 64:10.
15. Матей 10:16, вж. също Матей 18:22.
16. Вж. 3 Нефи 9:20.
17. Йоан 3:17.
18. Римляните 8:35, 38–39.
19. Исая 59:2.
20. Алма 34:10.
21. Лука 15:20.
22. Най-хубавата премяна, пръстен, обувки, дори угоено теле, така да се каже (вж. Лука 15:22–23).
23. Дж. Рубен Кларк-мл., в Conference Report, окт. 1953 г., с. 84.
24. Лука 23:34, вж. също Матей 6:12 – „Прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници“ – което прави връзка между нашата способност да получаваме прошка и готовността ни да прощаваме.
25. Вж. Лука 15:11–32.
26. Лука 15:29.
27. Както учим от Учение и завети 84:20, можем да получаваме благословиите на „силата на божествеността“ чрез възстановените обреди и завети.
28. Марк 5:36, вж. също Лука 8:50.
29. Вж. „Първата молитва на Джозеф Смит“, *Химни*, № 19.

От епископ Л. Тод Бъдж
Втори съветник в Председателстващото епископство

Да отдаваме святост на Господа

Жертвата не е толкова „отказване от“ нещо, колкото „даване на“ Господ.

Миналата година, докато служех в президентството на област Азия Север, получих обаждане от президент Ръсел М. Нелсън с покана да служа като втори съветник в Председателстващото епископство. Той любезно покани съпругата ми, Лори, да се присъедини към разговора. След неговото приключване, когато все още ни беше трудно да повярваме, съпругата ми попита: „С какво всъщност се занимава Председателстващото епископство?“. Помислих за момент и отвърнах: „Не съм много сигурен!“.

Година по-късно – с дълбоко смирение и благодарност – мога да отговоря на въпроса ѝ с по-голямо разбиране. Наред с много други неща, Председателстващото епископство ръководи дейностите на Църквата по благосъстоянието и хуманитарната работа. Тази работа обхваща вече целия свят и прославя повече Божии чедата от когато и да било.

Като Председателстващо епископство, ние сме подпомагани от прекрасни служители на Църквата и други, в това число общото президентство на Обществото за взаимопомощ, което служи с

нас в Изпълнителния комитет на Църквата по благосъстоянието и разчитането на собствените сили. В качеството ни на членове на този комитет, Първото президентство помоли мен, както и сестра Шарън Юбанк, която ни говори вчера, да споделим с вас актуална информация за последните хуманитарни дейности на Църквата. Те специално помолиха да изразим тяхната неизмерима благодарност, защото, братя и сестри, вие сте тези, които направихте възможни тези хуманитарни дейности.

Докато наблюдавахме със гриженост началния икономически ефект на кризата COVID-19 по света, лесно можеше да очакваме спад в паричните дарения, които светиите можеха да си позволят да правят. Все пак, нашите членове не бяха имунизирани срещу затрудненията, свързани с пандемията. Представете си какво изпитахме, когато установихме точно обратното! Хуманитарните дарения през 2020 г. се оказаха най-големите досега – и се очертава да бъдат още по-големи тази година. В резултат на вашата щедрост, Църквата успя да отреагира в най-голям мащаб от създаването

на Хуманитарния фонд, с повече от 1 500 проекта за облекчаване на последствията от COVID в над 150 държави. Тези дарения, които вие толкова чистосърдечно сте дали на Господ, бяха преобразувани в животоподдържащи неща – храна, кислород, медицински консумативи и ваксини за хора, които иначе нямаше да имат достъп до тях.

Огромната вълна от време и енергия, предоставени от членовете на Църквата на хуманитарната кауза, са също толкова важни, колкото и осигуряването на стоки. Дори в разгара на пандемията, природните бедствия, гражданските конфликти и икономическата нестабилност продължаваха да принуждават милиони хора да напускат домовете си. Обединените нации вече докладват за над 82 милиона принудително разселени в света¹. Добавете към тях милиони други, които избират да избягат от бедността и подтисничеството в търсене на по-добър живот за себе си или децата си, и ще започнете да придобивате бегла представа за положението в световен мащаб.

Имам удоволствието да съобщя, че благодарение на времето и талантите на толкова много доброволци, Църквата управлява центрове за бежанци и посрещане на имигранти на много места в Съединените щати и Европа. И благодарение на вашия принос, ние осигуряваме стоки, средства и доброволци в помощ на подобни програми, ръководени от други организации по целия свят.

Искам да изразя своята сърдечна благодарност към светиите, протягали ръка да хранят, обличат, подкрепят и помагат на тези бежанци да се установят и да си стъпят на краката.

Вчера вечерта, сестра Юбанк сподели с вас някои от забележителните усилия на светиите в тази връзка. Размишлявайки върху тях, мислите ми често се насочват към принципа за жертвата и пряката му връзка с двете големи заповеди – да обичаме Бог и да обичаме ближния си.

В съвременната употреба на термина *жертва* се загатва идеята за „отказване“ от неща в полза на Господ и Неговото царство. Но в древни дни значението на думата *жертва* (на английски *sacrifice*) е било по-тясно свързано с латинските корени на думата: *sacer*, което означава „свещен“ или „свят“ и *facere*, което означава „правя“². Така в древността думата *жертва* буквално е означавала „да направи(м) нещо или някого свят“³. Погледнато от този ъгъл, жертването е процес на освещаване и опознаване на Бог, а не събитие или ритуално „отказване“ от неща заради Господ.

Господ казва: „Защото милосърдие) искам, а не жертва, и познаване на Бога – повече от всеизгаряния“⁴. Господ иска да бъдем свети⁵, да притежаваме милосърдие⁶ и да Го опознаваме⁷. Както учи апостол Павел: „И ако раздам целия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползва“⁸. В крайна сметка Господ иска сърцата ни; Той иска да станем нови създания в Христа⁹. Както той напътства нефитите: „Вие ще *Ми* принесете в жертва съкрушено сърце и разкаян дух“¹⁰.

Жертвата не е толкова „отказване *от*“ нещо, колкото „даване *на*“ Господ. Издълбани над входа на всеки храм са думите „Свят на Господа, домът Господен“. Като спазваме сключените от нас завети

Русия

чрез жертви, ние биваме освещавани чрез благодатта на Исус Христос и на олтарите в светия храм, със съкрушено сърце и разкаян дух, ние отдаваме своята святост на Господа. Старейшина Нийл А. Максвел учи: „Да подчиним волята си (или сърцето си“¹¹) е наистина единственото лично нещо, което имаме да положим на Божия олтар. ... Обаче, когато вие и аз се подчиняваме, позволявайки на личната си воля да бъде погълната от Божията воля, тогава наистина *Му* даваме нещо!“¹².

Когато гледаме на жертвите си в полза на другите като на „отказване“ от нещо, те може да ни се струват като товар и ние да се обезсърчаваме, когато те не биват признани или възнаграждавани. Когато обаче гледаме на тях като на „даване“ на Господ, нашите жертви за другите се превръщат в дарове, а самата радост от щедрот даване се превръща в награда. Без потребността от любовта, одобрението или признанието на другите, нашите жертви стават най-чистосърдечния и дълбок израз на нашата благодарност и любов към Спасителя и нашите

ближни. Всяко изпъване с гордост от саможертвата отстъпва място на чувства на благодарност, великодушие, удовлетвореност и радост¹³.

Нещо става свято – дали ще бъде животът, притежанията, времето или талантите ни – не просто като се откажем от него, а като го посветим¹⁴ на Господ. Хуманитарната работа на Църквата е такъв дар. Тя е продукт на колективния, осветен принос на светиите – проява на нашата любов към Бог и Неговите чед¹⁵.

Стив и Анита Канфийлд са пример за свети от последните дни по целия свят, които са изпитали преобразяващите благословии на това да дават на Господ. Като мисионери по благосъстоянието и разчитането на собствените сили, семейство Канфийлд били помолени да осигуряват помощ на бежански лагери и центрове за имигранти из Европа. По професия сестра Канфийлд е интериорен дизайнер от световна класа и е работила със заможни клиенти за подобряване естетичността на техните луксозни домове. Изведнъж тя се озовава в напълно противоположен на нейния свят,

докато служи сред хора, загубили почти всичките си земни притежания. По думите ѝ, тя заменя „мраморни алеи за подове от пръст“, като по този начин намира неизмеримо удовлетворение, когато заедно със съпруга си започват да се сприятеляват, а скоро да обикват и приемат нуждаещите се от помощта им хора.

Семейство Канфийлд отбелязват: „Не смятаме, че сме се „отказали“ от каквото и да било, за да служим на Господ. Нашето желание бе просто да Му „дадем“ времето и силите си за благославяне на Неговите чеда по какъвто начин Той сметне за нужно. Докато работехме заедно с нашите братя и сестри, техният външен облик – всички различия, свързани с произхода и притежанията – престана да бъде от значение за нас, важна бе само любовта в сърцата ни. Никакви успехи в кариерата или материални придобивки не биха могли да се сравнят с начина, по който тези преживявания, тази служба сред най-скромните Божии чеда, ни обогатиха“.

Историята на семейство Канфийлд и много други като нея ми помогнаха да вникна в думите на една простичка, но съдържаща дълбок смисъл песен от Неделното училище за деца:

*„Давай“, поточето „давай ти“, казва то, бързайки да тече то по склона надалеч.
(„Малко съм, зная, но където и да отида), пак ще расте зеленина“.*

Да, всеки от нас е малък, но заедно, като даваме на Бог и нашите близки, животът на хората, където

Гватемала

и да отиваме, бива обогатяван и благославян.

Третият куплет на песента е по-малко известен, но завършва със следната любяща покана:

*„Давай като Исус, дай и ти се раздай.
Нещичко има в’нас да дадем на света
като поточето и дъжда,
за живота и за Бог“¹⁶.*

Скъпи братя и сестри, когато живеем за Бог и другите хора, като даваме от своите средства, време, и да, дори от самите себе си, ние правим света малко по-зелен, правим Божиите чеда малко по-щастливи, като междуременно и ние ставаме малко по-свети.

Нека Господ ви благославя изобилно за жетвите, които правите за Него от сърце.

Свидетелствам, че Бог е жив. „Неговото име е Свят Човек“¹⁷. Исус Христос е Неговият Син и всяка добра дарба идва от Него¹⁸. Чрез Неговата благодат и като спазваме сключените от нас завети чрез жертви, нека бъдем освещавани и винаги даваме повече любов и святост на Господ¹⁹. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. „Global Trends: Forced Displacement in 2020“, доклад на UNHCR, 18 юни 2021 г., unhcr.org.
2. Английската дума за жертва е *sacrifice*. Според речника *Merriam-Webster Dictionary* (вж. merriam-webster.com) тя произхожда от латинското *sacrificium*, което се състои от два латински корена: *sacer* и *facere*. Според речника *Latin English Dictionary* (вж. latin-english.com) думата *sacer* означава свещен или свят, а думата *facere* означава да правим или вършим.
3. Ръководство към Писанията, „Жертва“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
4. Осия 6:6; думата за *милост* от иврит означава „милосърдие“. Вж. също Матей 9:10–13, 12:7.
5. Вж. Левит 11:44.
6. Вж. Мороний 7:47.
7. Вж. Мосия 5:13.
8. 1 Коринтяните 13:3, вж. също Мосия 2:21.
9. Вж. 2 Коринтяните 5:17.
10. 3 Нефи 9:20, курсив добавен; вж. също стих 19.
11. Думата *сърце* тук е добавена като синоним на *воля*.
12. Нийл А. Максвел, „Swallowed Up in the Will of the Father“, *Ensign*, ноем. 1995 г., с. 24, курсив добавен. Вж. също Омний 1:26, Римляните 12:1.
13. Вж. Мороний 10:3.
14. Според *American Heritage Dictionary* *посвещавам* означава „предназначавам, отдавам“.
15. Вж. Матей 22:36–40.
16. „Давай“, казва малкото поточе“, *Сборник детски песни*, с. 116–117.
17. Моисей 6:57.
18. Вж. Мороний 10:18.
19. Вж. Учение и завети 97:8.

От старейшина Антъни Д. Пъркинс
От Седемдесетте

„Спомни си за Твоите страдащи светии, о, Боже наш“

Спазването на завети отключва силата на единителната жертва на Исус Христос да дава сили и дори радост на вас, страдащите.

Планът на щастие на Небесния Отец включва земно съществуване, където всички Негови чеда да бъдат изпитвани и да срещат трудности¹. Преди пет години бях диагностициран с рак. Изпитвах и все още изпитвам физическата болка от операциите, лъчетерапията и страничните ефекти на медикаментите. Преживях емоционални страдания през мъчителните безсънни нощи. Медицинските статистики сочат, че най-вероятно ще напусна смъртния живот по-рано, отколкото някога съм очаквал, оставяйки за известно време след себе си семейството, което означава всичко за мен.

Независимо къде живеете, физическото и емоционалното страдание от множеството изпитания и човешки слабости е било, в момента е или някой ден ще бъде част от вашия живот.

Физическото страдание може да бъде в следствие на естественото остаряване, неочаквано заболяване и случайни инциденти, глад, липса

на дом или малтретиране, актове на насилие и война.

Емоционалното страдание може да възникне в следствие на тревожност или депресия, предателство от страна на брачен партньор, родител или доверен ръководител, служебни или финансови обрати, несправедлива оценка на другите за

вас, решения взети от приятели, деца или други членове на семейството, насилие в различните му форми, неосъществени мечти за брак или семейство, сериозно заболяване или ранната смърт на близки, както и много други източници.

Как изобщо бихме могли да издържим на неповторимото и често омаломощаващо страдание, което спохожда всеки от нас?

За щастие, надежда има в Евангелието на Исус Христос и тя може да бъде част и от вашия живот. Днес ще споделя четири принципа на надежда, извлечени от Писанията, ученията на пророците, множество посещения, свързани със служението, както и с моите собствени здравословни проблеми. Тези принципи не са само широко приложими, но те са също изключително индивидуални.

Първо, страданието не означава, че Бог не е доволен от вашия живот. Преди две хиляди години учениците на Исус виждат един слепец при храма и задават въпроса: „Учителю, поради чий

Тринидад и Тобаго

Таити

грях – негов ли или на родителите му, той се е родил спял“.

Учениците очевидно погрешно вярвали, както и твърде много хора днес, че всички трудности и страдания в живота са в резултат от грях. Но Спасителят отговаря: „Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се изявят в него Божиите дела“².

Делото на Бог е да се осъществят нашето безсмъртие и вечен живот³. Но как биха могли изпитанията и страданията, особено тези, причинени от греховното упражняване на свободата на избор на друг човек⁴, в крайна сметка да придвижват Божието дело напред?

Господ казва на своя заветен народ: „Очистих те(;) ... изпитах те в пещта на скръбта“⁵. Каквато и да е причината за вашите страдания, вашият любящ Небесен Отец може да ги използва, за да пречистват душата ви⁶. Очистените души могат да носят тежестите на другите с истинска съпричастност и състрадание⁷. Очистените души, които са излезли „от голямата скръб“, са подготвени радостно да живеят в Божието присъствие завинаги и „Бог ще обърше всяка съза от очите им“⁸.

Второ, Небесният Отец отблизо познава вашето страдание. Докато сме затънали в изпитания, е възможно погрешно да си мислим, че Бог е далеч и не се интересува от нашата болка. Дори

пророкът Джозеф Смит изпитва това усещане в един от тежките моменти в живота си. Когато е в затвора в Либърти, докато хиляди светии от последните дни са прогонвани от домовете си, Джозеф търси разбиране чрез молитва: „О, Боже, къде си Ти? И къде е шатрата, която покрива тайното Ти място?“. Той завършва със следната молба: „Спомни си за Твоите страдащи светии, о, Боже наш“⁹.

Отговорът на Господ дава увереност на Джозеф и на всички страдащи:

„Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни;

и тогава, ако ти им устоиш добре, Бог ще те възвиси горе“¹⁰.

Много страдащи светии са споделяли с мен как са чувствали Божиата любов по време на изпитанията си. Ясно си спомням едно от моите преживявания в един етап от борбата ми с рака, когато лекарите не бяха диагностицирали причината за една силна болка. Седях с моята съпруга, с намерението да кажа обичайната молитва за нашия обяд. Вместо това всичко, което успях да направя е да изплача: „Небесни Отче, моля, помогни ми. Толкова ми е зле“. За следващите 20 до 30 секунди бях заобиколен от Неговата любов. Не ми беше казана причината за моята болест, нито какъв ще е изходът от нея, нито пък получих

облекчение на болката си. Просто почувствах Неговата чиста любов и това беше и продължава да е достатъчно.

Свидетелствам, че нашият Небесен Отец, Който забелязва падането дори на едно врабче, е наясно с вашето страдание¹¹.

Трето, Исус Христос предлага Своята подпомагаша сила, за да ни помага да имаме сили да устояваме на страданията си добре. Тази подпомагаша сила е възможна чрез Неговото Единение¹². Опасявам се, че твърде много членове на Църквата мислят, че ако са само с малко по-силен характер, ще могат да преминават през всякакви изпитания сами. По този начин е трудно да се живее. Вашият временен момент на сила никога не може да се сравнява с безкрайната сила на Спасителя да укрепва душата ви¹³.

Книгата на Мормон учи, че Исус Христос ще „вземе върху Си“ нашите болки, болести и немощи, за да може да ни подпомага¹⁴. Как можете да се възползвате от силата, която Исус Христос ви дава, за да ви подпомага и укрепва във време на страдание? Ключът е в това да се обвързвате със Спасителя, като спазвате заветите, които сте сключили с Него. Сключваме тези завети, когато получаваме свещенически обреди¹⁵.

Народът на Алма встъпва в кръщелния завет. По-късно те страдат в робство и им е забранено да се покланят на Бог публично и дори да се молят на глас. Все пак те спазват заветите си, по най-добрия възможен начин, като изливат сърцата си пред Него. Поради това идва божествена сила. „Господ ги усили, за да могат да понесат тежестите си с лекота“¹⁶.

В наши дни Спасителят ни кани: „Поглеждайте към Мене във всяка мисъл; не се съмнявайте, не се бойте“¹⁷. Когато спазваме завета на участието да си спомняме винаги за Него, Той обещава, че Неговият Дух ще бъде с нас. Духът ни дава сила да устояваме на изпитанията и да правим това, което не бихме могли да направим сами. Духът може да ни изцелява, макар че, както президент Джеймс Е. Фауст учи: „Част от изцелението може да стане в един друг свят“¹⁸.

Благославяни сме също от храмови завети и обреди, където „силата на божествеността е видна“¹⁹. Посетих една жена, която беше загубила своята дъщеря тийнейджърка в тежка катастрофа, а след това и своя съпруг, който починал от рак. Попитах как успява да понася толкова загуби и страдания. Тя отговори, че силата идва от духовните потвърждения за вечното семейство, получени по време на редовната ѝ служба в храма. Както е обещано, обредите в дома Господен са я въоръжили с Божията сила²⁰.

Четвърто, избирайте да намирате радост всеки ден. Тези, които страдат, често имат чувство, че нощта продължава вечно и дневната светлина никога няма да дойде. Нормално е да плачете²¹. При все това, ако откриете, че се намирате в тъмнината на нощта от страдание, избирайки вярата, можете да се събудите в ярката сутрин на радостта²².

Например аз посетих една млада майка, подложена на лечение за рак, усмихната величествено в своя стол, въпреки болката и липсата на коса. Срещнах една двойка на средна възраст, която с

радост служат като ръководители на младежи, въпреки че те самите не са могли да имат деца. Прекарах време с една мила жена – млада баба, майка и съпруга, която беше на път да почине в рамките на броени дни, при все това между сълзите на семейството имаше смях и щастливи спомени.

Тези страдащи светии са пример за това, което президент Ръсел М. Нелсън учи:

„Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни.

Когато съсредоточим живота си върху Божия план на спасение... и Исус Христос и Неговото Евангелие, ние можем да чувстваме радост, независимо от случващото се – или неслучващото се – в живота ни“²³.

Свидетелствам²⁴, че нашият Небесен Отец помни Своите страдащи светии, обича ви и отблизо ви познава. Нашият Спасител знае как се чувствате. „Той наистина понесе нашата печал и се натовари със скърбите ни“²⁵. Като редовен получател²⁶, аз знам – спазването на завети отключва силата на единителната жертва на Исус Христос да дава сили и дори радост на вас, страдащите.

За всички, които страдат, аз се моля, „Дано Бог да даде тегобите ви да са леки чрез радостта в Неговия Син“²⁷. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 1 Петър 4:12–13.
2. Вж. Йоан 9:1–3.
3. Вж. Моисей 1:39.
4. Видовете греховно упражняване на свободата на избор, което причинява страдание на другите, са твърде много, за да бъдат изброени, но със сигурност включват: брачен партньор, който извършва прелюбодеяние,

човек, който упражнява насилие върху дете или възрастен, пиян шофьор, който наранява или убива ваш близък, или масов стрелец или терорист с бомба, който осакатява или убива много хора.

5. Исая 48:10, вж. също Захария 13:9.
6. Вж. 2 Нефи 2:1–2.
7. Старейшина Робърт Д. Хейлз учи: „Ние трябва да изградим способността да сме загрижени за другите, докато самите ние страдаме. Това е ключов елемент от нашето духовно израстване. Ако отдаваме живота си в служба на нашите близки, намираме себе си“ („Your Sorrow Shall Be Turned to Joy“, *Ensign*, ноем. 1983 г., с. 66).
8. Вж. Откровението 7:13–17, 21:3–4.
9. Учение и завети 121:1, 6.
10. Учение и завети 121:7–8.
11. Вж. Матей 10:29–31.
12. Вж. Ръководство към Писанията, „Благодат“.
13. Вж. Филипяните 4:13, 19, Алма 26:12, вж. също 2 Летописи 32:7–8.
14. Вж. Алма 7:11–13, вж. също 2 Нефи 9:21.
15. Вж. *Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 3.5, ChurchofJesusChrist.org.
16. Вж. Мосия 24:13–15.
17. Учение и завети 6:36.
18. Джеймс Е. Фауст, „Каква позиция заемам?“, *Лиахона*, ноем. 2004 г., с. 21.
19. Учение и завети 84:20.
20. Вж. Учение и завети 109:22, вж. също 1 Нефи 14:14.
21. Вж. Йоан 11:35, Учение и завети 42:45.
22. Тази идея е вдъхновена от посланието на Джозеф Б. Уъртлайн „Неделята ще дойде“, *Лиахона*, ноем. 2006 г., с. 28–30. Вж. също Послание на Яков 1:2–4 (включително Joseph Smith Translation в бележка под линия 2а), 5:10–11.
23. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 82.
24. Преди двадесет години апостолът старейшина Нийл А. Максвел размишлява върху своето мъчително заболяване, което в крайна сметка довежда до смъртта му. Духът му нашепва: „Дадох ти левкемия, за да можеш да учиш моя народ достоверно“ (вж. Брус К. Хейфън, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell*, 2002 г., с. 562).
25. Мосия 14:4, вж. също Исая 53:4.
26. По-подходящата дума от Писанията за *получател* е *участник* (вж. Етер 12:6–9).
27. Алма 33:23.

Старейшина Майкъл А. Дън
От Седемдесетте

С един процент по-добри

Всяко усилие за промяна, което полагаме, независимо колко малко ни се струва то, може изцяло да промени живота ни.

В продължение на повече от един век националните отбори по колоездене на Великобритания били прицел на подигравки в колоездачните среди. Затънали в посредственост, британските колоездачи имали само няколко златни медала за 100 години участие в олимпийски игри и били дори по-незабележителни от всякога в най-важното колоездачно събитие – 3-седмичната обиколка на Франция, в която британски състезател не бил побеждавал от 110 години. Толкова жалко било положението на британските колоездачи, че дори някои производители на велосипеди отказвали да им продават велосипеди, заради опасението, че това би опетнило завинаги изградената им с много труд репутация. И въпреки огромните ресурси, инвестирани в последните технически нововъведения и изпробването на всички най-актуални режими за тренировки, нищо не помагало.

Нищичко, чак до 2003 г., когато настъпва една малка, почти незабележима промяна, която завинаги променя пътя на британското

колоездене. Този нов подход разкрива също и един вечен принцип с обещание, свързан с нашия често пъти объркващ човешки стремеж към подобрене. И така, какво се случва в британското колоездене, което има голямо приложение в нашия стремеж да сме по-добри дъщери и синове на Бог?

През 2003 г. е нает сър Дейв Брейлсфорд. За разлика от предишните треньори, които се опитвали да правят драматични и резки промени, сър Брейлсфорд залага на стратегия, която нарича „натрупване на пределни печалби“. Това включва осъществяване на малки

Подобно на британските колоездачи, ние можем да постигаме „голяма промяна“, като правим малки, но постоянни подобрения.

подобрения във всичко. Означава постоянно измерване на ключови статистики и работа по конкретни слабости.

Донякъде е сходно с изказаната от пророка Самуил Ламанита мисъл „(да) ходят благоразумно“¹. Тази широка, по-цялостна гледна точка предпазва от капана на късогледото концентриране единствено върху очевидния проблем или грях. Брейлсфорд казва: „Целият принцип дойде от идеята, че ако разбиеете всичко, за което можете да се сетите, което е свързано с карането на колело, и след това го подобрите с 1 процент, когато ги съберете всички заедно, ще получите значително подобрене“².

Неговият подход се припокрива с този на Господ, който ни учи за важността на този 1 процент – дори за сметка на другите 99 процента. Разбира се, Той учи за евангелското задължение да търсим хората в нужда. Защо да не приложим същия принцип върху много сладкия и горчив втори принцип на Евангелието – покаянието? Вместо да сме затруднени от лутането и драматичните обрати между грях и покаяние, защо да не възприемем подход на съсредоточаване върху детайлите, като едновременно с това разширяваме кръгозора си? Вместо да се опитваме да усъвършенстваме всичко, защо да не се преборим само с едно нещо?

Възможно ли е например с новото си широкообхватно усещане да сте забелязали, че сте пренебрегвали ежедневно четене на Книгата на Мормон? Ами вместо отчаяно да прегледаме през всичките 531 страници за една нощ, защо вместо това не се ангажираме да четем само 1 процент от нея – това са само пет

страници на ден или друга постижима цел за вашата ситуация? Възможно ли е натрупването на малки, но постоянни *пределни печалби* в живота ни в крайна сметка да бъде пътят към победата дори и над най-досадните ни лични недостатъци? Може ли подходът на малките хапки действително да върши работа в борбата със слабостите ни?

Утвърденият автор Джеймс Клиър заявява, че тази стратегия накланя везните категорично в наша полза. Той твърди, че „навиците са „сложната лихва на самоусъвършенстването“. Ако ставаме само с един процент на ден по-добри в нещо, за една година... ще сме 37 пъти по-добри“³.

Малките печалби на Брейлсфорд започват с очевидни неща като оборудване, материи на екипировката и тренировъчни модели. Но неговият отбор не спира до там. Те продължават да откриват място за подобрение с по 1 процент в неочаквани и дотогава пренебрегвани аспекти като например храненето и дори поддръжката на велосипедите. С времето тези безбройни микро подобрения се натрупват, за да дадат смайващи резултати, които идват по-бързо отколкото някой е очаквал. Действително те прилагат вечния принцип „ред по ред, правило след правило, тук малко и там малко“⁴.

Малките настройки ще доведат ли до „тази голяма промяна“⁵, която желаете? Ако бъдат приложени правилно, съм 99 процента сигурен, че ще се получи! Единствената уговорка при този подход е, че за да могат малките печалби да се натрупват, трябва да се полагат постоянни, всекидневни усилия. И макар че най-вероятно няма

да сме съвършени, трябва да сме решени да подплатим постоянството си с търпение. Правете това и сладките награди на увеличената праведност ще ви носят радостта и мира, които търсите. Както учи президент Ръсел М. Нелсън: „Няма нищо по-освобождаващо, облагодаряващо или по-съществено за личното ни развитие от това да се покайваме редовно и всекидневно. Покаянieto не е събитие; то е процес. То е ключът към щастие и спокойствие. Когато е придружено от вяра, покаянieto ни дава достъп до силата на Единението на Исус Христос“⁶.

Относно вярата като необходимо условие за покаянieto, Писанията са ясни. Всичко, което първоначално е нужно, е просто „частица вяра“⁷. Ако можем да градим това мислене на „синапеното зърно“⁸, ние също можем да очакваме неочаквани и необикновени подобрения в живота си. Но помнете, както не бихме се опитали да се превърнем от Атила, владетеля на хуните, в Майка Тереза за една нощ, по същия начин трябва да променяме моделите си на подобрение постепенно. Дори и необходимите промени в живота ви да са огромни, започнете с малките неща. Това важи с особена сила, ако се чувствате претоварени и обезсърчени.

Този процес не винаги преминава праволинейно. Дори пред най-решителните може да има пречки. Тъй като съм изпитвал чувство на безсилие в живота си, знам, че понякога сякаш напредваме с 1 процент, а се връщаме с 2 процента. Все пак ако останем непоколебими в своята решителност постоянно да изстискваме тези печалби от 1 процент, Този, Който „със скърбите ни се

натовари“⁹ със сигурност ще ни повдигне.

Разбира се, ако сме въвлечени в тежки грехове, Господ е ясен и недвусмислен; трябва да спрем, да се обърнем за помощ към епископа си и да се отвърнем незабавно от такива практики. Но както старейшина Дейвид А. Беднар твърди: „Малки, постоянни и увеличаващи се духовни подобрения са стъпките, които Господ иска ние да направим. Да се подготвим да ходим невинни пред Бог е една от основните цели на смъртността и стремеж на цял един живот; това не се постига с единични изблици на съсредоточена духовна активност“¹⁰.

И така, върши ли наистина работа този минималистичен подход към покаянieto и истинската промяна? Така да се каже, изпитанието във въртенето на педалите ли е? Вижте какво се случва с британското колоездене в последните две десетилетия, откакто прилагат тази философия. Британски колоездачи са печелили славната обиколка на Франция невероятните шест пъти. През последните четири олимпиади, Великобритания е най-успешната държава във всички колоездачни дисциплини. А на наскоро завършилите олимпийски игри в Токио, Обединеното кралство спечели повече златни медали в колоезденето от която и да е друга държава.

Но много по-ценно от светското сребро или злато е нашето безценно обещание по пътя ни към вечността, че действително ще бъдем водени „в победително шествие в Христос“¹¹. И ако вземем решение да правим малки, но постоянни подобрения, имаме обещанието, че ще получим „венеца на славата, който не повяхва“¹². С призив, радваш се на това неугасващо сияние, аз ви каня да преразгледате живота си и да видите какво ви спира или забавя вашия напредък по заветната пътека. След това разширете кръгозора си. Потърсете малки, но постижими решения, които могат да доведат до сладката радост да сте само малко по-добри.

Помнете, Давид е използвал само един малък камък, за да събори привидно непобедимия великан. Но той е имал още четири камъка на разположение. По подобен начин нечестивите наклонности и вечната съдба на Алма-младши били променени само от една проста, забележителна мисъл – споменът за ученията на баща му за спасителната благодат на Исус Христос. Това се отнася и за нашия Спасител, който макар и безгрешен „първоначално не получи от пълнотата, а продължи от благодат към благодат, докато не получи пълнота“¹³.

Именно Този, Който знае кога пада врабче, за Когото са еднакво

важни обикновените минути и грандиозните моменти в живота ни, е готов веднага да ни помогне с който и да е наш 1 процент, в който бихме вложили усилия след тази конференция. Защото всяко усилие за промяна, което полагаме, независимо колко малко ни се струва то, може изцяло да промени живота ни.

С тази цел старейшина Нийл А. Максвел учи: „Всяко изразяване на праведни желания, всеки жест на служба и всяка форма на поклонение, колкото и малки и незначителни да са те, допринасят за нашата духовна сила“¹⁴. Наистина великите дела могат да се осъществяват чрез малки и прости средства и да, дори само с по 1 процент¹⁵. Победата накрая е 100 процента сигурна „след всичко, което можем да сторим“¹⁶ чрез силата, заслугите и милостта на нашия Господ и Спасител, Исус Христос. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Еламан 15:5.
2. Вж. Джеймс Клиър, „This Coach Improved Every Tiny Thing by 1 Percent and Here's What Happened“, jamesclear.com/marginal-gains.
3. Джеймс Клиър, из Уитни Джонсън, „James Clear: Just One Percent Better“, whitneyjohnson.com/james-clear.
4. 2 Нефи 28:30.
5. Алма 5:14.
6. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 67.
7. Алма 32:27.
8. Матей 17:20.
9. Исая 53:4.
10. Дейвид А. Беднар, „Чисти ръце и непорочно сърце“, *Лиахона*, ноем. 2007 г., с. 82.
11. 2 Коринтяните 2:14.
12. 1 Петър 5:4.
13. Учение и завети 93:13.
14. Нийл А. Максвел, „According to the Desire of [Our] Hearts“, *Ensign*, ноем. 1996 г., с. 22.
15. Вж. Алма 37:6.
16. 2 Нефи 25:23.

Испания

От старейшина Шон Дъглас
От Седемдесетте

Да посрещаме нашите духовни урагани с вяра в Христос

*Посрещаме най-добре духовните си урагани, като
вярваме в Христос и спазваме Неговите заповеди.*

През последните шест години скъпата ми съпруга Ан и аз живяхме в щата Тексас, намиращ се на южното крайбрежие на Съединените щати, където бушуват някои от най-големите урагани за страната, оставящи опустошителни разрушения и дори изгубени човешки животи. За голямо съжаление, през последните месеци подобни опустошителни събития не са рядкост. Отправляме нашите обич и молитви към всички онези, които са били повлияни по някакъв начин. През 2017 г. ние лично се сблъскахме с урагана Харви, който изля рекордното количество валежи от близо 150 см.

Образуването на урагани се влияе от природните закони. Температурата на океанската вода трябва да е поне 27°C в дълбочина на около 50 метра под повърхността на океана. Когато въздушните маси се сблъскат с топлата океанска вода, това води до изпарения, които се издигат в атмосферата и се втечняват. След това се формират облаци, а ветровете образуват нещо като спирали над повърхността на океана.

Ураганите са с колосални размери, като се издигат над 15 000 метра в атмосферата и имат диаметър от поне 200 км. Интересното е, че когато ураганите достигнат сушата, те започват да отслабват, защото вече не се намират над топлата вода, която е нужна, за да поддържа силата им¹.

Може никога да не изпитате опустошителната сила на природен ураган. Обаче, всеки от нас е изпитвал и ще изпитва силата на духовните урагани, които заплашват нашия мир и изпитват вярата ни. В съвременния свят тези урагани изглеждат нарастват по сила и честота. За щастие, Господ ни е предоставил сигурен начин, по който да ги преодоляваме с радост. Като живеем според Евангелието на Исус Христос, ние имаме уверение, че „ако облаци черни надвиснат и заплашват те нашия мир, озарява ни светла надежда“².

Президент Ръсел М. Нелсън обяснява:

„Светиите могат да бъдат щастливи при всякакви обстоятелства.

Можем да чувстваме радост, дори когато имаме лош ден, лоша седмица или дори лоша година!

... Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни.

Когато съсредоточим живота си върху Исус Христос и Неговото Евангелие, ние можем да чувстваме радост, независимо от случващото се – или неслучващото се – в живота ни“³.

Точно както природните закони обуславят ураганите в природата, така божествените закони определят начина, по който да чувстваме радост по време на нашите духовни урагани. Радостта или страданието, които изпитваме, докато преминаваме през житейските бури, са свързани с определените от Бог закони. Президент Нелсън споделя: „Те се наричат „заповеди“, но са също толкова истинни, колкото законът за взаимодействието си тела, законът за гравитацията и законът, който определя ударите на сърцето“.

Президент Нелсън продължава: „Формулата е доста простичка: Ако желаете да сте щастливи, спазвайте заповедите“⁴.

Съмнението е враг на вярата и на радостта. Точно както топлата вода е среда за образуването на урагани, така съмнението е среда, в която се образуват духовни урагани. Точно както вярата е избор, така е и със съмнението. Когато избираме да се съмняваме, ние избираме да ни бъде въздействано, което дава сила на противника и така ние ставаме слаби и уязвими⁵.

Сатана се стреми да ни въвлече в среда, подхранвана от съмнения. Той се стреми да вкоравява сърцата

Руби е винаги щастлива.

ни, за да не вярваме⁶. Подхранваната от съмнения среда може на пръв поглед да изглежда приятна. Когато сме в „топли води“, от нас не се изисква да „живее(м) чрез всяко слово, което излиза от Божиите уста“⁷. В подобни „води“ Сатана ни изкушава да сме по-лежерни по отношение на духовната си бдителност. Това невнимание може да доведе до липсата на интерес в духовен план, състояние в което ние сме „нито горещ(и), нито студен(и)“⁸. Ако Христос не е като котва за нас, съмненията и свързаните с тях съблазни ще ни отведат към апатия, в което състояние няма да намираме нито чудеса, нито трайно щастие, нито „покой на душите си“⁹.

Точно както ураганите отслабват над сушата, съмнението се измества от вярата, когато изграждаме основата си върху Христос. След това сме в състояние да гледаме на духовните урагани в полагащата им се перспектива, а способността ни да се справяме с тях се увеличава. И така, „когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, ... той да няма сила ... да (ни) завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която (сме) изградени и която е сигурна основа“¹⁰.

Президент Нелсън учи:

„Вярата в Исус Христос е основата на всички вярвания и проводник на божествена сила. ...

Господ не изисква *съвършена* вяра, за да получаваме от Неговата *съвършена* сила. Но Той иска от нас да вярваме“¹¹.

От общата конференция през април до сега, семейството ми и аз полагаме усилия да укрепваме вярата си в Исус Христос и в Неговото Единение, което да ни помага да „превърща(ме) трудностите в несравними възможности и моменти на израстване“¹².

Нашата внучка Руби е благословена със силна воля и уменията да овладява всяка ситуация. При раждането хранопроводът ѝ не беше свързан със стомаха. Дори като бебе, с помощта на своите родители, Руби посрещна това изпитание с необикновена решителност. Тя е вече на пет години. Въпреки че все още е много малка, тя е въздействащ пример за това как обстоятелствата не определят щастието ѝ. Тя е винаги щастлива.

Миналият месец май Руби посрещна с вяра още един ураган в своя живот. Тя се роди също и с недоразвита ръчичка, която се нуждаеше от реконструктивна хирургия. Преди тази сложна операция ние я посетихме и ѝ подарихме една красива рисунка, изобразяваща ръката на дете, която държи тази на Спасителя. Когато я попитахме дали се притеснява, тя отвърна: „Не, щастлива съм!“.

След това я попитахме: „Руби, как така?“.

Тя отговори с увереност: „Защото знам, че Исус ще държи моята ръка“.

Възстановяването на Руби е чудо и тя продължава да е щастлива. Каква разлика само между чистотата на детската вяра и глупостта на съмненията, които толкова често могат

да ни изкушават с напредването на възрастта¹³! Но всички ние можем да станем като малките дечица и да избираме да оставяме неверието си настрана. Това е простичък избор.

Един грижовен баща усърдно умолява Спасителя, казвайки: „Но ако можеш, направи нещо, ... и ни помогни“¹⁴.

Исус тогава му казва:

„Ако можеш да повярваш! Всичко е възможно за този, който вярва.“

Веднага бащата на детето извик(в)а и каз(в)а: „Вярвам, Господи! Помогни на моето неверие“¹⁵.

Този смирен баща мъдро избира да се уповава на вярата си в Христос, а не на своите съмнения. Президент Нелсън споделя: „Само *вашето* неверие ще пречи на Бог да ви благославя с чудесата да преместват планините в *своя* живот“¹⁶.

Колко милостив е нашият Бог, за да вдига летвата до ниво вяра, а не до ниво знание!

Алма учи:

„Благословен е, който вярва в словото Божие“¹⁷.

„(Защото) Бог е милостив към всички, които вярват в Неговото име; ето защо, Той иска първо да повярвате“¹⁸.

Да, на първо място Бог желае да вярваме в Него.

Посрещаме най-добре духовните си урагани, като вярваме в Христос и спазваме Неговите заповеди. Нашите вяра и послушание ни свързват със сили, надхвърлящи нашите собствени, да преодоляваме „(всичко) случващ(о) се – или неслучващ(о) се – в живота ни“¹⁹. Да, Бог ни „благославя незабавно“²⁰ за това, че вярваме и изпълняваме. Всъщност, с времето ние ставаме щастливи и биваме „сторени живи в Христа“, като упражняваме вярата

си в Него и спазваме Неговите заповеди²¹.

Братя и сестри, нека изберем днес да „не се съмнява(ме), а (да) вярва(ме)“²². „Правият път е да повярва(ме) в Христа“²³. Ние сме връзани на Неговите длани²⁴. Той е нашият Спасител и Изкупител, Който стои на самата ни врата и хлопа²⁵. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Лий Кук, „What Weather Conditions Create a Hurricane“, 29 юли 2019 г., Sciencing, sciencing.com.
2. „За пророка ни славим Те, Боже“, Химни, № 12.
3. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 82.
4. Ръсел М. Нелсън, в „Eternal Laws: From Scrabble to the Commandments“ (видео), *Church News*, 31 авг. 2019 г., thechurchnews.com; вж. също Мосия 2:41, Учение и завети 130:20–21.
5. Вж. 2 Нефи 2:26–27.
6. Вж. Учение и завети 10:32–33.
7. Учение и завети 84:44, вж. също Второзаконие 8:3, Матей 4:4, Учение и завети 98:11.
8. Откровението 3:15–16.
9. Вж. 2 Нефи 28:21–26. За съпоставка разгледайте Матей 11:28–30 и обърнете внимание на „поко(я)“, който Христос ще ни дава, като идваме при Него.
10. Еламан 5:12.
11. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, *Лиахона*, май 2021 г., с. 102.
12. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, с. 104.
13. Вж. 2 Нефи 9:28–29.
14. Марк 9:22. Забележете, че бащата умолява Спасителя да „ни“ помогне – и на родители, и на деца, като търси любовта и изцелителната сила на Спасителя.
15. Марк 9:23–24.
16. Ръсел М. Нелсън, „Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини“, с. 103.
17. Аама 32:16. В първия стих се казва: „Ето защо, благословени са, които се смиряват, без да бъдат заставяни да бъдат смирени; или по-скоро, с други слова, благословен е, който вярва в словото Божие и се кръщава без съпротивление на сърцето, да, без да е принуден да узнае словото или даже да е заставен да го узнае, преди да повярва“ (курсив добавен). Обърнете внимание, че Господ желае да вярваме без да бъдем заставяни да се смиряваме, без да се съпротивяваме, без да бъдем принуждавани да узнаем и без да бъдем заставяни да узнаем преди да повярваме.
18. Аама 32:22.
19. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, с. 82.
20. Мосия 2:24, вж. също Мосия 2:41, Етер 12:4.
21. Вж. 2 Нефи 25:24–25.
22. Мормон 9:27, вж. също 1 Нефи 4:3.
23. 2 Нефи 25:28.
24. 1 Нефи 21:16.
25. Вж. Откровението 3:20. Обърнете внимание на обещанието в стих 21 за онзи, „който победи“.

Хондурас

Старейшина Карлос Г. Ревильо-мл.
От Седемдесетте

Чудеса на Евангелието на Исус Христос

Знам, че Неговото Евангелие може да ни носи надежда, мир и радост, не само сега, но ще продължава да благославя и безброй други в бъдещите поколения.

Mabuhay! Изпращам ви любовта и топлиите усмивки на прекрасните светии във Филипините. Тази година се отбелязват 60 години откакто първите мисионери пристигат на Филипинските острови. Днес има 23 мисии и над 800 000 членове на Църквата в 123 кола. Понастоящем има седем храма, които са действащи, в процес на строеж или обявени. Това е истинско чудо. Свидетели сме на изпълнението на пророчеството във 2 Нефи 10:21: „Велики са обещанията Господни за онези,

които са на островите в морето“.

Това чудо е и изпълнение на даденото в молитва пророчество от служещия в Манила през 1961 г. старейшина Гордън Б. Хинкли. В тази молитва старейшина Хинкли казва: „Ние призоваваме Твоите благословии върху народа по тези земи, така че да бъдат приятелски настроени, гостоприемни, мили и благосклонни към онези, които ще дойдат тук, и да има много, да, Господи, молим се да има много, много хиляди, които ще приемат това послание и ще бъдат благословени чрез него. Благослови ги с възприемчив ум и разбиращо сърце, и с вярата да приемат, и със смелостта да живеят според принципите на Евангелието“ (молитва за освещаване, American War Memorial Cemetery, Philippines, 28 април 1961 г.).

Освен за многото хиляди верни светии от последните дни, чудото на Евангелието е внесло положителни промени за страната и нейния народ. Аз съм жив свидетел за това. Бях на шестгодишна възраст, когато родителите ми се присъединиха към

Църквата в южния остров Минданао. По онова време имаше само една мисия в цялата страна и нямаше коле. Вечно ще бъда благодарен за смелостта и отдадеността на моите родители да следват Спасителя. Почитам тях и всички пионери на Църквата във Филипините. Те прокараха пътя за последвалите поколения да бъдат благославяни.

Цар Вениамин в Книгата на Мормон казва: „И нещо повече, аз бих пожелал да помислите за благословеното и щастливо състояние на онези, които спазват Божиите заповеди. Защото ето, те са благословени във всички неща, и тленни, и духовни“ (Мосия 2:41).

Като живеем според принципите и обредите на Евангелието, ние сме благославяни, променяни и ставаме по-подобни на Исус Христос. По този начин Евангелието промени и благослови филипинските светии, в това число и моето семейство. Евангелието наистина е пътят към един щастлив и изобилен живот.

Първият принцип на Евангелието е вяра в Господ Исус Христос. Много филипинци по природа вярват в Бог. За нас е лесно да се уповаваме на Исус Христос и да знаем, че можем да получаваме отговори на молитвите си.

Семейство Обедоза са голям пример за това. Брат Обедоза беше моят президент на клон, когато бях млад мъж. Голямото желание на брат и сестра Обедоза бе да се запечатат като семейство в храма Манила. Те живееха в град Генерал Сантос, на около 1 600 км разстояние от Манила. За деветчленното семейство пътуването до храма изглеждаше невъзможно. Но подобно на търговеца, който отишъл и продал всичко, което имал, за да си

Норвегия

купи един скъпоценен бисер (вж. Матей 13:45–46), това семейство решили да продадат къщата си, за да платят за пътуването. Сестра Обедоза била притеснена, защото нямали да имат дом, в който да се завърнат. Но брат Обедоза я уверил, че Господ ще се погрижи.

Те се запечатали в храма като семейство за времето и за цялата вечност през 1985 г. В храма намерили несравнима радост – техния безценен бисер. И думите на брат Обедоза се изпълнили – Господ се погрижил. След като се върнали от Манила, добри познати ги приютявали, докато накрая успели да се сдобият със свой дом. Господ се грижи за онези, които засвидетелстват вярата си в Него.

Вторият принцип на Евангелието е покаяние. Покаянието е отвръщане от греха и обръщане към Бог за прошка. Това е промяна на ума и сърцето. Както учи президент Ръсел М. Нелсън, нещата се случват, „като се справяме малко по-добре и сме малко по-добри всеки ден“ („Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 67).

Покаянието наподобява много на сапуна. Като млад инженер-химик, работих във фабрика за сапун във Филипините. Научих се как се прави сапун и каква е цялата технология. Когато се смеси мазнина с алкална основа и се добавят антибактериални вещества, се получава силно средство, което може да унищожава бактерии и вируси. Подобно на сапуна, покаянието действа като пречистващо средство. То ни позволява да се освобождаваме от останалата в нас нечистотия и примесите на грях, така че да бъдем достойни да бъдем с Бог, защото

Нигерия

нищо нечисто не може да наследи царството Божие (Алма 11:37).

Чрез покаянието ние черпим от пречистващата и освещаваща сила на Исус Христос. То е ключов елемент в процеса на обръщане във вярата. Това се случва с антинефити-лехитите в Книгата на Мормон. Това били ламанити, които така дълбоко се обърнали във вярата, че никога повече не отпаднали (вж. Алма 23:6–8). Заровили оръжията си за бунт и никога повече не ги вдигнали. Предпочитали да умрат, отколкото да нарушат сключения завет. И доказали това на дело. Знаем, че жертвата им довела до чудеса; хиляди от тези, които воювали срещу тях, захвърлили оръжията си и били обърнати във вярата. Години по-късно, синовете им, известни ни като могъщите млади воители, всички били защитени в битка, въпреки нищожната вероятност за това!

Моето семейство и много филипинци-светии сме преминали през подобен процес на обръщане във вярата. Когато приехме Евангелието на Исус Христос и се присъединихме към Църквата, ние променихме навиците си и нашата култура, за да отговорят на Евангелието. Трябваше да се освободим от погрешните традиции. Видях как това се случва с баща ми, когато научи за Евангелието и се покая. Той беше заклет пушач, но захвърли цигарите и никога повече не ги

докосна. Поради решението му да се промени, четири поколения след него са благословени.

Покаянието ни води към сключването и спазването на завети чрез свещени обреди. Първият обред на спасението и възвисяването е кръщението чрез потапяне за опрощение на греховете. То ни позволява да получим дара на Светия Дух и да встъпим в завет с Господ. Може да подновяваме този кръщелен завет всяка седмица, като вземаме от причастията. Това също е чудо!

Братя и сестри, каня ви това чудо да стане част от живота ви. Елате при Исус Христос и избирайте да упражнявате вярата си в Него, да сключвате и да спазвате заветите, съдържащи се в обредите на спасение и възвисяване. Това ще ви позволи да бъдете впрегнати с Христос и да получавате силата и благословиите на божествеността (вж. Учение и завети 84:20).

Свидетелствам за реалността на Исус Христос и за това, че Той е жив и обича всеки един от нас. Знаем, че Неговото Евангелие може да ни носи надежда, мир и радост, не само сега, но ще продължава да благославя и безброй други в бъдещите поколения. Това е източникът на красивите и топли усмивки на филипинските светии. Това е чудото на Евангелието и учението на Христос. Свидетелствам за това в святото име на Исус Христос, амин. ■

От старейшина Алвин Ф. Мередит-трети
От Седемдесетте

„Гледай пътя напред“

Съсредоточаването върху нещата, които са най-важни, особено онези, „които предстоят напред“, онези вечни неща, е ключ към маневрирането през живота.

Когато навърших 15 години, получих разрешително за шофиране, което ми позволяваше да шофирам кола, ако един от родителите ми е с мен. Когато баща ми ме попита дали искам да излезем с колата, бях въодушевен.

Той шофира няколко километра до покрайнините на града, до една дълга, права, двулентова отсечка на път, който малко хора използваша – трябва да отбележа, че това вероятно бе единственото място, което той считаше за безопасно. Той спря в аварийното платно на пътя и си разменихме местата. Даде ми малко напътствия и след това ми каза: „Потегли внимателно и просто карай, докато не ти кажа да спреш“.

Спазих точно инструкциите му. Обаче след около 60 секунди той каза: „Сине, спри колата. Става ми лошо. Караш на зиг-заг“. Той ме попита: „Какво гледаш?“

С известно раздражение казах: „Гледам пътя“.

Тогави той каза следното: „Следя очите ти и ти гледаш само това, което е точно пред капака на колата. Ако гледаш само това, което е непосредствено пред теб, никога няма да караш по права линия“. После

подчерта: „Гледай пътя напред. Това ще ти помогне да караш на право“.

Като 15-годишен счетоводител, че това е добър урок по кормуване. От тогава насам осъзнах, че това е и един страхотен житейски урок. Съсредоточаването върху нещата, които са най-важни, особено онези „които предстоят напред“, онези вечни неща, е ключ към маневрирането през живота.

В един случай от живота на Спасителя, Той пожелава да бъде сам, затова се „изкач(ва) ... на хълма да се помоли насаме“¹. Той отправя учениците Си с указания да прекосят езерото. През нощта лодката, с която плават учениците, попада в силна буря. Исус им помага, но по необичаен начин. Библейският разказ гласи: „А в четвъртата стража на нощта Той дойде към тях, като вървеше по езерото“². Когато Го виждат, те започват да се страхуват, защото си мислят, че фигурата, която ги приближава, е някакъв вид призрак или фантом. Исус, като усеща колебанието им и желае да успокои техните умове и сърца, им казва: „Дерзайте! Аз съм; не бойте се!“³

Петър се чувства не само облекчен, но и окрилен. Петър, който

винаги е смел и често прибързан, казва на Исус: „Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата“⁴. Исус отговаря с познатата си и вечна покана: „Ела!“⁵.

Петър, който определено е развълнуван от идеята, слиза от лодката и тръгва, но не във водата, а по водата. Докато е съсредоточен върху Спасителя, той може да върши невъзможното, дори да върви по водата. Първоначално Петър е необезпокоен от бурята. Но „силният“⁶ вятър в крайна сметка го разсейва. Страхът се завръща. Впоследствие, неговата вяра намалява и той започва да потъва. Той извиква: „Господи, избави ме!“⁷ Спасителят, който винаги желае да спасява, протяга ръка и го изважда от водата.

Безброй са уроците, които можем да научим от тази чудна история, но ще спомена три.

Съсредоточавайте се над Христос

Първият урок: съсредоточавайте се над Христос. Докато Петър е съсредоточен над Исус, той може да върви по водата. Бурята, вълните и вятърът не му пречат, докато той е съсредоточен над Спасителя.

Разбирането на нашата крайна цел ни помага да решим над какво трябва да се съсредоточаваме. Не можем да изиграем успешна игра, без да знаем целта, нито можем да водим смислен живот, без да знаем неговата цел. Една от великите благословии на възстановеното Евангелие на Исус Христос е, че то, освен всичко друго, отговаря и на въпроса: „Каква е целта на живота?“ „Нашата цел в този живот е да имаме радост и да се подготвим да се върнем в присъствието на Бог“⁸. Ако помним, че сме тук на земята, за да се подготвим да се завърнем да

Уругвай

живеем с Бог, това ни помага да се съсредоточаваме над нещата, които ни водят към Христос.

Съсредоточаването над Христос изисква дисциплина, особено относно малките и прости духовни навици, които ни помагат да ставаме по-добри ученици. Без дисциплина няма ученичество.

Нашето съсредоточаване над Христос става все по-ясно, когато гледаме към това, което искаме да постигнем и какви искаме да станем, и след това намираме време всеки ден да вършим нещата, които ще ни помогнат да постигнем това. Съсредоточаването над Христос може да опростява решенията ни и да ни дава насока за това как най-добре да използваме времето и ресурсите си.

Макар че има много неща, за които си струва да мислим, от примера на Петър научаваме колко е важно винаги в центъра на вниманието ни да е Христос. Единствено чрез Христос можем да се завърнем да живеем с Бог. Разчитаме на благодатта на Христос, когато се стремим

да ставаме подобни на Него и търсим Неговата прошка и укрепваща сила, когато нещо не ни достига.

Пазете се от разсейващите фактори

Вторият урок: пазете се от разсейващите фактори. Когато Петър, вместо да мисли за Исус, обръща внимание на вятъра и вълните, които се разбиват в нозете му, той започва да потъва.

Има много неща „пред капака“, които могат да ни разсейват от това да мислим за Христос и вечните неща, които са пред нас. Дяволът умее великолепно да разсейва. От видението на Лехий научаваме, че гласовете от величественото и обширно здание се стремят да ни примамят към неща, които ще ни отклонят от това да се подготвим да се завърнем да живеем с Бог⁹.

Обаче има и други разсейващи фактори, които не са толкова очевидни, но могат да са също толкова опасни. Както казват: „Единственото нужно нещо за триумфа на злото е добрите хора да не правят нищо“. Противникът изглежда решен да

кара добрите хора да не правят нищо или поне да губят времето си за неща, които ще ги разсейват от извисените им цели. Например, някои неща, които са добри развлечения, ако са в разумни граници, могат да станат вредни разсейващи фактори, ако са неконтролирани. Противникът разбира, че не е нужно разсейващите фактори да са лоши или безнравствени, за да са ефективни.

Можем да бъдем избавяни

Третият урок: можем да бъдем избавяни. Когато Петър започва да потъва, той извиква: „Господи, избави ме!“ И Исус веднага протяга ръка и го хваща¹⁰. Когато се окаже, че потъваме, когато имаме трудности или се колебаем, ние също можем да бъдем избавяни от Него.

Когато сте наред трудности или изпитания, може да сте като мен и да се надявате, че помощта ще дойде веднага. Но помнете, че Спасителят идва на помощ на апостолите в четвъртата стража на нощта, след като са прекарали повечето от нощта в борба с бурята¹¹. Може да се молим, ако помощта няма да дойде незабавно, то поне да дойде във втората или дори третата стража на въпросната нощ. Когато трябва да чакаме, трябва да знаем, че Спасителят винаги бди, грижейки се да не се наложи да изтърпим повече от това, което можем да понесем¹². Вие, които чакате в четвъртата стража на нощта, вероятно все още в страдание, не губете надежда. Верните винаги биват избавяни, независимо дали в земния живот или във вечността.

Понякога нашето потъване се случва поради наши грешки и прегрешения. Ако се окаже, че

От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

потъвате поради такива причини, вземете ведрото решение да се покаете¹³. Вярвам, че са малко нещата, които радват Спасителя повече от това да избавя онези, които се обръщат към Него или завръщат при Него¹⁴. Писанията са пълни с истории за хора, които някога са прегрешавали, но които са се покаяли и са станали непоклатими във вратата си в Христос. Мисля, че тези истории са в Писанията, за да ни напомнят, че любовта на Спасителя и Неговата сила да ни изкупва са безгранични. Не само че Спасителят се радва, когато се покаяваме, но и ние получаваме велика радост.

Заклучение

Каня ви да пожелаете да „гледа-те пътя напред“ и да започнете в по-голяма степен да се съсредоточавате над нещата, които наистина имат значение. Нека Христос бъде в центъра на мислите ни. Насред всички разсейващи фактори, нещата „пред капака“ и вихрушките, които ни заобикалят, свидетелствам, че Исус е нашият Спасител, Изкупител и Избавител. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 14:23.
2. Матей 14:25.
3. Матей 14:27.
4. Матей 14:28.
5. Матей 14:29.
6. Матей 14:30.
7. Матей 14:30.
8. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 54.
9. Вж. 1 Нефи 8:26–27, 12:18.
10. Матей 14:30–31.
11. Вж. Марк 6:48.
12. Вж. 1 Коринтяните 10:13.
13. Вж. Дейл Г. Ренълд, „Покаянието: един радостен избор“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 121–124.
14. Вж. Учение и завети 18:13.

Името на Църквата не подлежи на преговори

Когато с готовност следваме Господното напътствие, така както е разкривано чрез Неговия жив пророк (особено ако противоречи на нашето мнение и така са необходими смирение и жертва), Господ ни благославя с допълнителна духовна сила.

По време на пресконференция на 16 август 2018 г., президент Ръсел М. Нелсън заявява: „Господ ми е показал колко е важно името, което Той е открил за Своята Църква, именно Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни¹. Предстои ни работа, за да приложим Неговата воля“².

Два дни по-късно, на 18 август, бях с президент Нелсън в Монреал, Канада. След нашата среща с членове във впечатляващия Палè дьо конгрè, президент Нелсън отговори на репортерски въпроси. Той призна, че „няма да е лесно да (се установи отново името на Църквата и) да се прекрати повече от стогодишна традиция“. Но и добави: „Името на Църквата не подлежи на преговори“³.

Седем седмици по-късно, на общата конференция, президент Нелсън каза: „Господ ми показа колко е важно името, с което Той

е заповядал да се нарича Неговата Църква – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. ... Сам Спасителят каза: „Защото тъй ще се нарича Моята църква“. След това президент Нелсън добави: „Името на Църквата не подлежи на преговори“⁴.

Добър въпрос

Възникна въпросът: „Защо сега?“, когато в продължение на десетилетия сме използвали прякора „мормон“? „Мормонският хор на Табернакъл“, видеата „Аз съм мормон“, песента от Неделното училище за деца „I Am a Mormon Boy“ (Аз съм мормонско момче).

Учението на Христос е неизменно и вечно. При все това, конкретни и важни стъпки от делото на Спасителя биват разкривани чрез откровение в определеното за тях време. Тази сутрин президент Нелсън каза: „Възстановяването е процес, а не

събитие“⁵. А Господ казва: „Всички неща трябва да стават във времето им“⁶. Сега е времето и ние наново установяваме даденото чрез откровение име на Църквата.

Същността и предназначението на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни налага ни да бъдем наричани с Неговото име. Неотдавна бях в Къртланд, Охайо, където пророкът Джо-зеф Смит, заедно само с няколко членове на Църквата, пророкува: „Тази Църква ще изпълни Северна и Южна Америка – тя ще изпълни света“⁷. Господ описва делото на тази диспенсация като „чудно дело и изумление“⁸. Той говори за „завета, който (ще) бъде изпълнен в последните дни“, давайки възможност на цялата земя да бъде благословена⁹.

Тази конференция се превежда на живо на 55 езика. Впоследствие, произнесените на нея слова ще бъдат чути и прочетени на 98 езика в над 220 държави и територии.

Когато Спасителят се завърне във величие и слава, верните членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни ще бъдат измежду всички народи, раси и култури по света.

Растящото влияние на Църквата

Възстановената Църква на Исус Христос няма да оказва влияние единствено върху хората, които са членове на Църквата. Благодарение на небесните проявления в наши дни, благодарение на възстановеното на земята свещено писание и могъщия дар на Светия Дух, ние ще бъдем ярката светлина на хълма, докато мрачните сенки на неверието в Исус Христос затъмняват света. Въпреки че мнозина може да позволят на света да замгли

вярата им в Изкупителя, ние „няма да бъде(м) помръднат(и) от мястото си“¹⁰. Християните, които не са сред членовете ни, ще приветстват нашата роля и нашето сигурно свидетелство за Христос. Дори и тези християни, които са ни гледали със скептицизъм, ще ни възприемат като приятели. В тези предстоящи дни, ние ще бъдем наричани с името на Исус Христос.

Благодарим ви за вашите благодарни усилия да разпространявате истинското име на Църквата. На конференцията преди три години, президент Нелсън ни обеща, „че нашето усърдие и внимание да използваме правилното име на Църквата на Спасителя... ще (ни дават) увеличена вяра и достъп до по-голяма духовна сила“¹¹.

Отдадени ученици по целия свят правят това обещание реалност¹².

Брат Лаури Ахола от източните щати споделя, че понякога намира за странно да произнася цялото име на Църквата. Но поради съвета на пророка, той го прави. Веднъж той посещава приятел в друга църква. Ето и неговите думи:

Един познат ме попита: „Ти мормон ли си?“

„Да, аз съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“ – казах аз. „Той започна да ми задава въпроси, като всеки от тях започваше с: „В мормонската църква вярвате ли, че...?“ И всеки път отговарях с изречение: „Във възстановената Църква на (Исус) Христос вярваме, че...“

... Когато забеляза, че не бях съгласен с етикета „мормон“, той ме попита направо: „Ти не си ли мормон?“

Затова го попитах дали знае кой е Мормон – той не знаеше. Казах му,

че Мормон е пророк... (и че) за мен е чест да бъда свързан с (него).

„Но – продължих, – не Мормон е умрял за греховете ми. Не Мормон... е страдал в Гетсимания, нито е умрял на кръста (за мен). ... Исус Христос е мой Бог и Спасител. ... И с Неговото име желая да ме свързват“... .

... След няколко секунди мълчание, (човекът възкликна): „Значи си християнин!“¹³.

Спомнете ли си думите на президент Нелсън: „Обещавам ви, че ако полагаме най-добрите си усилия да налагаме правилното име на Господната Църква, Този, на Когото тази Църква принадлежи, Той ще излива Своята сила и благословии върху светиите от последните дни, по начин, невидан досега“¹⁴.

Господ винаги проправя път

Господ винаги спазва Своите обещания. Той отваря пътя пред нас, когато вършим делото Му.

Години наред се надявахме да закупим интернет домейните за сайтовете ChurchofJesusChrist.org (ЦъркватанаИсусХристос.org) и ChurchofJesusChrist.com (ЦъркватанаИсусХристос.com). Нито един от тях не се продаваше. Приблизително по времето на обявлението на президент Нелсън, и двата изведнъж се оказаха свободни. Това беше чудо¹⁵.

Господ е подпомагал също и усилията ни при подбора на имена, които от дълго време се свързват с Църквата.

Продължавайки напред с вяра, името на Мормонския хор на Табернакъл бе променено на Хора на Табернакъл при Храмовия площад. Уеб сайтът LDS.org, който получаваше повече от 21 милиона посещения всеки месец, бе променен

Новият символ на Църквата се съсредоточава върху Исус Христос.

на ChurchofJesusChrist.org¹⁶. Името на LDS Бизнес Колидж бе променено на Енсайт Колидж. Уеб сайтът Mormon.org беше пренасочен към ChurchofJesusChrist.org. Имената на повече от хиляда продукта, в чиито имена се съдържаха „мормон“ или „lds“, бяха променени. Верни светии от последните дни приведоха в съответствие своите уеб сайтове, подкастове и акаунти в Twitter.

Приехме нов символ, съсредоточен върху Исус Христос.

„В центъра на символа е изображение на мраморната статуя на Торвалдсен *Христос*. Тя показва възкръсналия, *жив* Господ, протягащ ръце към всички, които идват при Него.

Символично, Исус Христос е застанал под една арка, (напомняйки ни) за възкресения Спасител, излизащ от гробницата¹⁷.

Символът на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е адаптиран на повече от 50 езика. Нови имена на домейни бяха получени по целия свят.

Благодарност за помощта на другите

Благодарни сме на многото добри и великодушни хора, които уважиха желанието ни да бъдем наричани с правилното си име. Наскоро прочетох статия, в която един католически кардинал бе цитиран да говори за „светиите от последните дни“¹⁸. Докато беседвах с един

ръководител на християнска църква в източните щати преди месец, първоначално той нарече Църквата с цялото ѝ име, а след това няколко пъти с „Църквата на Исус Христос“.

Дадохме си сметка, че добавянето на шест думи към нашето име няма да е идеално за медиите, но както президент Нелсън предрече: „Отговорните медии ще бъдат съпричастни към нашата молба“¹⁹. Благодарим ви, че проявявате към нас същото уважение, както към културни, атлетически, политически или обществени организации, като използвате предпочитаното от нас име.

Ще има и някои, които, надявайки се да принизят или омаловажат сериозността на нашата мисия, ще продължават да ни наричат „мормони“ или „мормонска църква“. Учи-во, ние отново молим обективните медии да уважават желанието ни да бъдем наричани с нашето почти 200-годишно име.

Смелостта на светиите от последните дни

Има хиляди светии от последните дни, които смело прогласяват името на Църквата. Когато вършим своята част, другите ще следват примера ни. Обичам следната история от Таити.

Десетгодишната Ириура Жан решава да следва съвета на президент Нелсън.

„В час учениците обсъждали заниманията си през събота и неделя... и Ириура говорела... за Църквата.

Учителката ѝ, Ваите Пифао, каза: „А, значи ти си мормонка?“

Ириура смело заявила: „Не, ... аз съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни!“.

Топографията на името на Църквата е адаптирано на повече от 50 езика.

Учителката отвърнала: „Да, ... ти си мормонка“.

Ириура подчертала: „Не Госпожице, аз съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни!“.

Госпожица Пифао била удивена от увереността на Ириура и се зачудила защо тя толкова настоятелно използвала дългото име на Църквата. (Тя решила да научи повече за Църквата.)

(По-късно, когато сестра) Ваите Пифао била кръстена, (тя изразила благодарност), че Ириура последвала съвета на президент Нелсън²⁰.

„Името на Църквата не подлежи на преговори“. Нека продължаваме напред с вяра. Когато с готовност следваме Господното напътствие, така както е разкривано чрез Неговия жив пророк (особено ако противоречи на нашето мнение и така са необходими смирение и жертва), Господ ни благославя с

Ваите Пифао и Ириура Жан

допълнителна духовна сила и изпраща Своите ангели да ни подкрепят и да стоят до нас²¹. Получаваме потвърждението и одобрението на Господ.

Аз съм свидетел на небесната сила, която притежава нашият обичан пророк, президент Ръсел М. Нелсън. Неговото най-искрено желание е да изпълнява волята на Господ и да благославя чедата на нашия Небесен Отец. От свещен, личен опит свидетелствам за Господната обич към него. Той е пророкът на Бог.

Свидетелствам, че Исус е Христос, Синът на Бог. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 3 Нефи 27:7-9, Учение и завети 115:4.
2. Ръсел М. Нелсън, цитиран в „President Nelson Discusses the Name of the Church“, Newsroom, 16 авг. 2018 г., newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
3. „President Nelson Discusses the Name of the Church“, Newsroom, 21 авг. 2018 г., newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 87.
5. Ръсел М. Нелсън, „Храмът и вашите духовни основи“, *Лиахона*, ноем. 2021 г., с. 116.
6. Учение и завети 64:32.
7. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 147.
8. 2 Нефи 27:26.
9. 1 Нефи 15:18.
10. Учение и завети 101:17.
11. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светици от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 114.
12. Вж. Хенри Б. Айринг, „Тъй ще се нарича Моята църква“, *Лиахона*, септември/октомври 2021 г., с. 8-11.
13. Лаури Ахола, „Употребата на пълното име на Църквата беше неовко, но си заслужаваше“ (статия само в дигитален формат), *Лиахона*, апр. 2020 г., ChurchofJesusChrist.org.
14. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, с. 89.
15. Църковният отдел за интелектуална собственост наблюдава името на домейна ChurchofJesusChrist.org

от 2006 г., но то винаги е заето. Забележителен е фактът, че името на домейна е предложено за продажба приблизително по времето на обявлението на президент Нелсън и Църквата го купува на много ниска цена.

По същия начин, от 2011 г. насам Църквата започва да следи статуса и наличността на домейна ChurchofJesusChrist.com. Изненадващо, той също се освобождава през август 2018 г. и бива закупен.

16. На общата конференция през октомври 2018 г., президент Нелсън казва: „Братя и сестри, има множество светски аргументи против налагането на правилното име на Църквата. Поради случващото се в нашия дигитален свят и сайтовете, които почти мигновено ни помагат да открием търсената информация – в това число информация за Господната Църква – критиците казват, че поправка на името точно сега не е особено мъдро. ...

... Обещавам ви, че ако полагаме най-добрите си усилия да налагаме правилното име на Господната Църква, Този, на Когото тази Църква принадлежи, ще излива Своята сила и благословии върху светиите от последните дни, по начин, невидян досега“ („Правилното име на Църквата“, с. 88, 89).

Откакто LDS.org става ChurchofJesusChrist.org, тежестта на домейна (способността и силата на един сайт да се позиционира в търсачките) е по-голяма отпреди. Например началната страница на ChurchofJesusChrist.org е вече, и е така от повече от година, първият резултат, който излиза в Google в Съединените щати, когато някой напише в търсачката „църква“, докато преди за подобно отличаване не може и дума да става.

17. Ръсел М. Нелсън, „Отваряне на небесата за помощ“, *Лиахона*, май 2020 г., с. 73.
18. Вж. Тад Уош, „If we can't get along, it's downright sinful“: The partnership between Catholics and Latter-day Saints“, *Deseret News*, 1 юли 2021 г., www.deseret.com.
19. Ръсел М. Нелсън, „Правилното име на Църквата“, с. 89.
20. „The Correct Name of The Church: A Tahitian Story“, Pacific Newsroom, 15 септ. 2019 г., news-nz.ChurchofJesusChrist.org.
21. Вж. Учение и завети 84:88.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос на светиите
от последните дни

Отделяйте време за Господ

Днес ви умолявам да се противопоставяте на примамките на света, като отделяте време от живота си за Господ всеки един ден.

Мои скъпи братя и сестри, в продължение на два дни бяхме учени добре от служители на Господ, които усърдно са се стремили да узнаят какво Той би желал да споделят.

Беше ни казано какво трябва да правим през следващите шест месеца. Сега въпросът е: „Как ще се

променим поради това, което сме чули и усетили?“

Пандемията ни показва колко бързо може да се промени животът, понякога поради обстоятелства извън нашия контрол. Въпреки това има много неща, които *можем* да контролираме. Сами подреждаме приоритетите си и определяме как да използваме своята енергия, време и средства. Ние решаваме как ще се отнасяме един към друг. Избираме тези, към които ще се обръщаме за истина и напътствия.

Гласовете и натискът на света са многобройни и завладяващи. Но твърде много гласове са заблуждаващи, съблазняващи и могат да ни отдалечат от заветната пътека. За да избягвате неизбежната сърдечна болка в резултат на това, днес ви умолявам да се противопоставяте на примамките на света, като отделяте време от живота си за Господ всеки ден.

Ако повечето от информацията, която получавате, идва от социалните или други медии, способността ви да чувате нашепванията на Духа ще отслабва. Ако също така не

търсите Господ чрез ежедневна молитва и изучаване на Евангелието, ще станете уязвими на философии, които може да бъдат заинтригуващи, но и неверни. Дори свети, които са по принцип верни, може да бъдат отклонени от неспирния натиск на света.

Мои братя и сестри, умолявам ви да отделяте време за Господ! Грижете се духовната ви основа да е стабилна и способна да устои на изпитанията на времето, като правите нещата, които позволяват Светият Дух да бъде *винаги* с вас.

Никога не подценявайте дълбоката истина, че „Духът казва...

нешата такива, каквито са *в действителност* и каквито ще станат *в действителност*¹. „Той ще ви пока(зва) всичко, което трябва да правите“².

Нищо не кани Духа повече от това да се съсредоточавате върху Исус Христос. Говорете за Христа, радвайте се в Христа, угощавайте се със словата на Христа и бързайте напред с увереност в Христа³. Превръщайте деня на Господ в наслада, като Му се покланяте, вземате от участието и освещавате този ден⁴.

Както подчертах тази сутрин, моля, отделяйте време за Господ в Неговия свят дом. Нищо няма да укрепва

духовната ви основа така, както службата и поклонението в храма.

Благодарим на всички, които работят по нашите нови храмове. Такива се изграждат по целия свят. Днес имам удоволствието да обява планове за изграждането на още храмове на следните места или близо до тях: Гаосюн, Тайван; Таклобан, Филипини; Монровия, Либерия; Кананга, Демократична република Конго; Антананариву, Мадагаскар; Кулиакан, Мексико; Витория, Бразилия; Ла Пас, Боливия; Сантяго Запад, Чили; Форт Уърт, Тексас; Коуди, Уайоминг; Рексбърг Север, Айдахо; Хибър Вали, Юта;

също така реконструкция на храма Прово Юта, след освещаването на храма Оръм Юта.

Обичам ви, скъпи братя и сестри. Господ ви познава и ви обича. Той е вашият Спасител и Изкупител. Той ръководи Своята Църква. Той ще *води* и *напътства* в живота, ако *отделяте време за Него* всеки един ден.

Нека Бог да е с вас, докато се срещнем отново. За това се моля, в светото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Яков 4:13, курсив добавен.
2. 2 Нефи 32:5.
3. Вж. 2 Нефи 31:20.
4. Вж. Изход 31:13, 16; Исайя 58:13.

Обявени 13 храма и 1 основен ремонт

Планове за изграждане на 13 нови храма и ремонт на още един бяха обявени от президент Ръсел М. Нелсън в заключителните му слова на общата конференция.

Новите храмове ще бъдат изградени в или в близост до следните места:

- Гаосюн, Тайван
- Таклобан, Филипините
- Монровия, Либерия
- Кананга, Демократична република Конго
- Антананариву, Мадагаскар
- Кулиакан, Мексико
- Витория, Бразилия
- Ла Пас, Боливия
- Сантяго Запад, Чили
- Форт Уърт, Тексас, САЩ
- Коуди, Уайоминг, САЩ
- Рексбърг Север, Айдахо, САЩ
- Хибър Вали, Юта, САЩ

Президент Нелсън също обяви, че храмът Прово Юта ще бъде реконструиран, след като храмът Оръм Юта бъде завършен.

Президент Нелсън вече е обявил 83 храма, откакто стана президент на Църквата през 2018 г. ■

Можете да намерите посланието на президент Нелсън относно начина, по който храмовите завети могат да укрепват нашите духовни основи, на страница 93. Вижте също заключителните му бележки, където тези 13 храма бяха обявени, на страница 120.

Първи копки на храма Салвадор Бразилия – един от 13-те храма в Бразилия, които са в строеж, обявени за изграждане или вече действащи.

Семейство се радва по време на първите копки на храма Найроби Кения.

Продължава напредъкът при новите храмове

С подобряването на местните пандемични условия, вече се провеждат отворени врати и освещавания на храмове. Поетапното отваряне на храмовете продължава, адаптирано според местните условия, където е необходимо.

Отворени врати се провеждат за храма в Уинипег, Манитоба, Канада, който ще бъде осветен на 31 октомври 2021 г. и за храма в Покатело, Айдахо, САЩ, който ще бъде осветен на 7 ноември 2021 г.

Новият център за посетители към храма Меса Аризона беше осветен през август 2021 г., отворени

врати за храма ще се проведат от 16 октомври до 20 ноември, а повторното освещаване ще се състои на 12 декември.

Обновеният исторически район около храма Наву в Илинойс, САЩ, беше осветен и предстои в последствие да бъдат добавени още фази.

Отворени врати са планирани за храма във Вашингтон, окръг Колумбия, САЩ, преди да бъде повторно осветен на 19 юни 2022 г.

През май тази година беше обявен храм в Ефрем, Юта, САЩ, и първа копка беше направена за

Първите копки официално поставят началото на изграждането на храма Пном Пен Камбоджа.

храмовете в Салвадор, Бразилия; Найроби, Кения; Пном Пен, Камбоджа; Неяфу, Тонга; Талахаси, Флорида; Туилъ, Юта; Сиракуз, Юта; Хелена, Монтана и Питсбърг, Пенсилвания, САЩ.

След общата конференция, на 9 октомври 2021 г. беше направена първа копка за храма в Каспър, Уайоминг, САЩ, а на 30 октомври 2021 г. – за храма в Паго Паго, Американска Самоа.

Продължава работата по обновяването на храмовете в Хамилтън, Нова Зеландия; Хонконг, Китай; Токио, Япония; Кълъмбъс, Охайо, САЩ; както и Манти, Солт Лейк Сити и Сейнт Джордж, Юта, САЩ.

Продължава строителната дейност по още 40 други храмове по света. ■

Нова система за храмови препоръки

Считано от 25 октомври 2021 г., ръководителите в определени колове ще издават храмовите препоръки, с изключение на тези за обреди за живите, като използват Ресурси за ръководители и чиновници (LCR), за да разпечатват препоръките. Свещеническите ръководители могат да поставят дигитални подписи върху тези препоръки или да ги подписват, както се е правило досега.

Използването на дигитални подписи е най-сигурният метод за издаване на храмови препоръки и е редно те да бъдат използвани там, където това е възможно. Църковните ръководители очакват, че до 13 декември 2021 г. всички единици на Църквата ще използват LCR.

В допълнение към това е обнорено оформлението на препоръките, които ненадарените членове използват, за да участват в кръщения и потвърждавания за мъртвите. Определението „храмова препоръка за ограничено ползване“ няма да се използва повече.

Членовете, които са получили препоръка със старото оформление, могат да продължат да я използват, докато изтече. ■

Повторно отваряне на храмовете: внимателно, предпазливо

Храмовете се отварят отново по предпазлив, внимателен начин, включващ пет фази и базиран на местните условия и правителствените ограничения, свързани с пандемията COVID-19. Фазите намаляват риска, отговарят на търсенето и капацитета на храма и спазват здравните ограничения в храмовия окръг.

През септември 2021 г. Първото президентство публикува писмо, в което изисква всички посетители на храма и храмови работници винаги да носят маска, докато са в храма. Писмото гласи: „Тези протоколи за безопасност са временни, въз основа на условията, породени от COVID-19, и ще бъдат отменени веднага, когато обстоятелствата позволят това. Моля правете всичко по силите си да предпазвате себе си и другите хора, за да може Господното дело да продължава и от двете страни на завесата“.

Първото президентство също така призова членовете на Църквата да се ваксинират и да предпазват себе си и другите от разпространението на болестта. ■

Положително влияние по целия свят

Докато пророците и апостолите продължават своето служение, тяхното положително влияние благославя живота на много хора и подхранва един световен дух на служба, сътрудничество и надежда. Ето някои акценти от това служение през последните шест месеца.

По време на летните олимпийски игри в Токио президент Ръсел М. Нелсън публикува статии в социалните медии относно необходимостта да премахнем раздорите и относно стойността на приятелството, уважението и сътрудничеството.

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли се включи в глобална видео конференция, проведена в Уиндзор, Англия. Говорителите на конференцията обсъдиха психическото и емоционално здраве на милионите хора в бежански лагери. Старейшина Холанд призова за подкрепа, за да могат бежанците да изразяват „тази религиозна вяра, която им дава идентичност“. Сестра Шарън Юбанк, първи съветник в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ и президент на Latter-day Saint Charities, също взе участие в конференцията.

Старейшина Куентин А. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли говори на съвет за сътрудничество между вероизповеданията, проведен в университета Нотр Дам в Индиана, САЩ. Старейшина Кук призова участниците в конференцията да „се изправят като ориентир за вярата и единството в един свят, който често подценява и двете“.

Старейшина Роналд А. Расбанд от Кворума на дванадесетте

апостоли говори на междурелигиозния форум на страните от Г-20, проведен в Болоня, Италия. (Страните от Г-20 представляват 20-те най-големи икономики в света.) „Когато на религията бъде дадена свободата да процъфтява, вярващите навсякъде извършват простии, а понякога героични жестове на служба“ – каза старейшина Расбанд. На същия форум сестра Юбанк говори относно влиянието на глад и недохранването върху бедността в детството. „Промяната може... да бъде постигната единствено чрез лични взаимоотношения на доверие“ – каза тя.

След едно земетресение, което опустоши Хаити, старейшина Юлисис Соарес от Кворума на дванадесетте апостоли говори по време на излъчване на духовно послание за френскоговорещите членове в Карибския регион, като им напомни, че „вярата отключва силата на Бог в живота ни“. Сестра Рейна И. Абурто, втори съветник в общото президентство на Обществото за взаимопомощ, се присъедини към духовното послание и също направи виртуално обръщение към членовете в събранията на ръководителите и коловите конференции. „Можем да останем силни, – каза тя – дори и ако ветровете дойдат и земята се тресе около нас“. Старейшина Соарес също така говори по време на излъчване на духовно послание за младежите в Карибския регион, като им напомни, че „ние се нуждаем от влиянието на Светия Дух в живота си“. ■

Най-отгоре: Старейшина Соарес и сестра Абурто участват в излъчване на духовно послание за Бразилия. По средата: Старейшина Кук участва в семинар на вероизповеданията в Съединените щати. Най-отдолу: Старейшина Расбанд се среща с религиозни ръководители на конференция в Италия.

Подкрепени са нови областни седемдесетници

Двама нови областни седемдесетници бяха подкрепени поотделно по време на събрание за обучение на ръководители, проведено като част от общата конференция. След това всички областни седемдесетници бяха подкрепени наведнъж по време на съботната следобедна сесия на общата конференция.

Старейшина Шардан Ндинга, 41 г., от Поант Ноар, Република Конго, ще служи в третия кворум на Седемдесетте (области Африка Център, Юг и Запад). Старейшина Педро Е. Ернандес, 51 г., от Пунто Фихо, Венецуела, ще служи в деветия кворум на Седемдесетте (области Южна Америка Северозапад и Южна Америка Юг).

През юли беше обявено освобожданието на редица областни седемдесетници. Областните седемдесетници са „специални свидетели“ за Исус Христос в географския регион, където живеят (вж. Учение и завети 27:12). Те служат под напътствието на президентството на Седемдесетте.

В събранието за ръководители взеха участие лично и виртуално около 300 висши ръководители, висши служители и областни седемдесетници. ■

Увеличават се възможностите за мисионерска църковна служба

Възможности за мисии на църковна служба са вече налични за възрастни членове на Църквата навсякъде по света. Назначения за възрастни мисионери на църковна служба бяха доскоро налични само в Съединените щати, Канада и ограничен брой други региони. Мисионерите на църковна служба живеят в дома си и служат между 8 и 40 часа на седмица най-малко за шест месеца. Местният им президент на кол продължава да бъде техен църковен ръководител.

Възрастните членове все още са напълно насърчени да служат на пълно време мисии извън дома, ако обстоятелствата им го позволяват.

Проявяващите интерес да служат като възрастни мисионери или възрастни мисионери на църковна служба могат да се регистрират на SeniorMissionary.ChurchofJesusChrist.org (наличен на английски, френски, испански и португалски). ■

Навсякъде по света възрастните двойки имат възможности за служба.

Църквата осигурява помощ и подкрепа

В кризисни времена, независимо къде по света има нужда от помощ, Църквата продължава да прави всичко по силите си, за да предлага облекчение и подкрепа, често в партньорство с други благотворителни организации и неправителствени агенции. През последните шест месеца Latter-day Saint Charities, хуманитарното звено на Църквата, осигури подкрепа, като:

- Даде възможност на неправителствена организация да инсталира течеща вода в домове в отдалечени райони на резервата на племето Навахо в Ню Мексико, Аризона и Юта, САЩ.
- Разпредели приблизително 2 милиарда дози от ваксината срещу COVID-19 сред рискови групи в 121 държава и територии.
- Осигури помощи за етиопски бежанци, пребиваващи в Судан, и за тежко наводнени села в Судан. Подкрепата също помогна на фермери да възстановят дейността си след наводненията и да осигуряват храна за себе си и за други хора, както и помогна на семейства да започнат да се издържат сами, като развиват собствен бизнес.
- Помогна на 9 000 бежанци и имигранти посредством близо 190 благотворителни организации в Съединените щати, като направи редица дарения на обща стойност 5 милиона щатски долара.
- Продължи да обучава и да осигурява компютри за незрящи и за хора с намалено зрение във Френска Полинезия.

- Работи заедно с други религиозни и обществени организации, за да помогне на имигрантски семейства в транзитен център в Хюстън, щата Тексас, САЩ.
- Направи възможни 20 проекта за помощ в условията на пандемия в Парагвай.
- Оказа помощ на Хаити след опустошаващо земетресение, като предостави сгради на Църквата за убежище и дари храна, вода и други продукти.
- Откликна на основни нужди на афганистански бежанци в Катар, Европа и Съединените щати.

Църквата също предложи помощ на карибските острови Сейнт Винсент и Гренадини по време на вулканична активност в региона; организира доброволци, които да помагат с почистването и възстановяването, когато ураган опустоши Крайбрежието на Залива на САЩ и Луизиана; и осигури помощ, когато наводнения нанесоха щети в региони на Германия, Белгия, Нидерландия, Люксембург и Швейцария. ■

За повече информация относно хуманитарните усилия на Църквата и помощ при бедствия вижте посланията на сестра Шарън Юбанк и епископ Л. Тод Бъдж на страници 53 и 100.

Доброволци от Църквата помагат на засегнатите от наводнения в Германия.

Идеи за дейности

Има много начини да помагате на членовете да учат от посланията на общата конференция. Тук са дадени няколко примера, но вие може да имате други идеи, които ще са по-подходящи за вашия кворум или за вашето Общество за взаимопомощ.

Южна Африка

- **Обсъждайте по групи.**

Разделете членовете на малки групи и възложете на всяка група да чете и обсъжда различна част от посланието от общата конференция. След това помолете всяка група да сподели истина, която членовете ѝ са научили. Или бихте могли да групирате хора, които са изучавали различни части и да ги оставите да споделят един с друг това, което са научили.

- **Отговаряйте на въпроси.**

Поканете членовете да отговорят на въпроси, подобни на следните, относно посланието от конференцията: Какви евангелски истини откриваме в това послание? Как можем да прилагаме тези истини? Какви покани са отправени и какви благословии са обещани? Какво научаваме от това послание за делото, което Бог иска да вършим?

- **Споделяйте цитати.**

Поканете членовете да споделят цитати от посланието от конференцията, които ги вдъхновяват да изпълняват отговорностите си в делото по спасението. Насърчете ги да обмислят как биха могли да споделят тези цитати, за да благословят някого, в това число свои близки и хора, на които служат.

- **Споделяйте нагледни уроци.**

Поканете предварително няколко членове да донесат от вкъщи предмети, които биха могли да използват за преподаване на посланието от конференцията. По време на събирането помолете членовете да обяснят каква е връзката между тези предмети и посланието.

- **Подготвяйте уроци, които да преподавате у дома.**

Помолете членовете да работят по двойки, за да подготвят урок за домашна вечер, основаващ се на посланието от конференцията. Как бихме могли да направим посланието по-подходящо за нашите семейства? Как можем да споделим това послание с хората, на които служим?

- **Споделяйте преживявания.**

Прочетете заедно няколко изказвания от посланието от конференцията. Помолете членовете да споделят примери от Писанията и от своя живот, които илюстрират или подкрепят ученията, които се преподават в тези изказвания.

- **Учете повече за стих от Писанията.**

Поканете членовете да прочетат стих от Писанията, чиято препратка е дадена в посланието от конференцията. Помолете ги да обсъдят как ученията в посланието им помагат да разбират по-добре стиха.

- **Търсете отговори.**

Предварително формулирайте няколко въпроса, на които да може да се отговори, като се използва посланието от конференцията. Съсредоточете вниманието си върху въпроси, които предизвикват дълбок размисъл или прилагане на евангелски принципи (вж. *Да преподаваме като Спасителя*, с. 31–32). След това дайте възможност на членовете да изберат въпрос и да открият отговорите в посланието. Поканете ги да обсъдят отговорите си на малки групи.

- **Търсете изрази и фрази.**

Поканете членовете внимателно да прегледат посланието от конференцията в търсене на изрази, които имат специално значение за тях. Помолете ги да споделят тези изрази и това, което научават от тях. По какъв начин тези учения ни помагат да изпълняваме Господното дело?

- **Използвайте творческите си умения.**

Поканете членовете да направят плакат или книгоразделител, който включва кратко вдъхновяващо изказване от посланието от конференцията. Дайте им възможност да споделят това, което са направили. ■

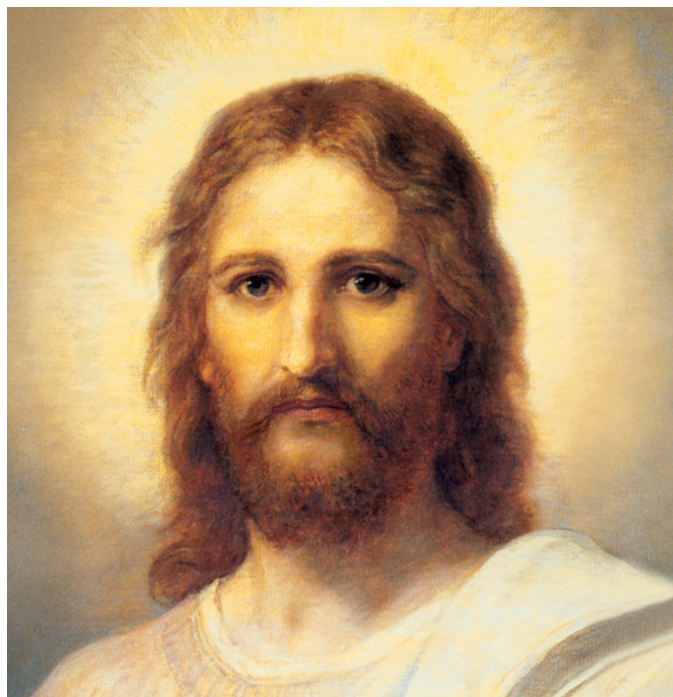
За повече идеи как да изучаваме посланията от общата конференция и как да преподаваме от тях, разгледайте „Идеи за изучаване на посланията от общата конференция и преподаване от тях“ в раздела *Обща конференция* в *Gospel Library*.

Снимки от Южна Африка и Австралия (вложка)

„Ние непрестанно се стремим да се доближаваме до Спасителя чрез вяра, ценено от нас покаяние и спазване на заповедите. Като се обвързваме с Него чрез завети и обреди, животът ни се изпълва с по-голяма увереност, защита и дълбока и трайна радост. ...

Евангелието на Исус Христос не е просто нещо хубаво, то е важно за всички. „Няма друг път или средство, чрез което може(м) да бъде(м) спасен(и), а само в и чрез Христа“ (Алма 38:9). Ние се нуждаем от Исус Христос! Светът се нуждае от Исус Христос“. – Бони Х. Кордън, „Елате при Христос и не идвайте сами“

„Братя и сестри, умолявам ви да отделяте време за Господ! Грижете се духовната ви основа да е стабилна и способна да устои на изпитанията на времето, като правите нещата, които позволяват Светият Дух да бъде *винаги* с вас“ – каза президент Ръсел М. Нелсън по време на заключителната сесия на 191-вата полугодишна обща конференция на Църквата. Той добави: „Нищо не кани Духа повече от това да се съсредоточавате върху Исус Христос. Говорете за Христа, радвайте се в Христа, угощавайте се със словата на Христа и бързайте напред с увереност в Христа“.

